

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

27. oktober 2017

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden den 11. november 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 435 af 24.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 23. til 26. november 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 448 af 1.12.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 11. november 2015

2017/C 366/01 Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2015 om luftfart (2015/2933(RSP)) 2

2017/C 366/02 Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union (2015/2035(INL)) 7

24. november 2015

2017/C 366/03 Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom (2014/2237(INI)) 19

2017/C 366/04 Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om samhørighedspolitikken og marginaliserede samfundsgrupper (2014/2247(INI)) 31

2017/C 366/05 Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om EU's rolle i FN — Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås (2015/2104(INI)) 42

Onsdag den 25. november 2015

2017/C 366/06	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (2015/2066(INI))	51
2017/C 366/07	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse XXX om godkendelse af anvendelser af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 (D041427 — 2015/2962(RSP))	96
2017/C 366/08	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere (2015/2063(INI))	101
2017/C 366/09	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 (2015/2107(INI))	117

Torsdag den 26. november 2015

2017/C 366/10	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om Afghanistan, og især drabene i provinsen Zabul (2015/2968(RSP))	129
2017/C 366/11	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om den politiske situation i Cambodja (2015/2969(RSP))	132
2017/C 366/12	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om ytringsfrihed i Bangladesh: (2015/2970(RSP))	135
2017/C 366/13	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om status for Dohaudviklingsdagsordenen forud for den 10. WTO-ministerkonference (2015/2632(RSP))	140
2017/C 366/14	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen mellem EU og dets medlemsstater og Colombia og Peru (2015/2656(RSP))	144
2017/C 366/15	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om en ny dyrevelfærdsstrategi for 2016-2020 (2015/2957(RSP))	149
2017/C 366/16	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser (2015/2977(RSP))	151
2017/C 366/17	Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« (2015/2772(RSP))	157

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Onsdag den 11. november 2015

2017/C 366/18

P8_TA(2015)0393

Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (ISA²) Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor (COM(2014)0367 — C8-0037/2014 — 2014/0185(COD))

P8_TC1-COD(2014)0185

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/... om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor 159

24. november 2015

2017/C 366/19

P8_TA(2015)0396

Ophævelse af visse Schengenretsakter ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ophævelse af visse retsakter på området frihed, sikkerhed og retfærdighed (COM(2014)0713 — C8-0277/2014 — 2014/0337(COD))

P8_TC1-COD(2014)0337

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter henhørende under Schengenreglerne 161

2017/C 366/20

P8_TA(2015)0397

Ophævelse af visse Schengenretsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager (COM(2014)0714 — C8-0279/2014 — 2014/0338(COD))

P8_TC1-COD(2014)0338

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter henhørende under Schengenreglerne på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager 162

2017/C 366/21	P8_TA(2015)0398	
	Ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager (COM(2014)0715 — C8-0280/2014 — 2014/0339(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0339	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager	163
2017/C 366/22	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun (07134/2015 — C8-0323/2015 — 2015/0036(NLE))	164
2017/C 366/23	P8_TA(2015)0400	
	Forsikringsformidling ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (omarbejdning) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD))	
	P8_TC1-COD(2012)0175	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om forsikringsdistribution (omarbejdning)	165
	Onsdag den 25. november 2015	
2017/C 366/24	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 8/2015 for regnskabsåret 2015, egne indtægter og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (13439/2015 — C8-0341/2015 — 2015/2269(BUD))	167
2017/C 366/25	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af flygtningekrisen i henhold til punkt 12 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0514 — C8-0308/2015 — 2015/2264(BUD))	169
2017/C 366/26	Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med det formål at muliggøre udbetaling af forskud over budgettet for 2016 i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0281 — C8-0133/2015 — 2015/2123(BUD))	171
2017/C 366/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2015 om Forligsudvalgets fælles udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016 som led i budget-proceduren (14195/2015 — C8-0353/2015 — 2015/2132(BUD))	172

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2015-2016

Mødeperioden den 11. november 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 435 af 24.11.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden fra den 23. til 26. november 2015

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 448 af 1.12.2016.

VEDTAGNE TEKSTER

Onsdag den 11. november 2015

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0394

Den fremtidige luftfartspakke

Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2015 om luftfart (2015/2933(RSP))

(2017/C 366/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 25. april 2007 ⁽¹⁾ om oprettelse af et fælleseuropæisk luftfartsområde,
- der henviser til direktiv 2009/12/EF af 11. marts 2009 om lufthavnsafgifter,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2011 om internationale luftfartsaftaler efter Lissabontraktaten ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 2. juli 2013 om EU's luftfartspolitik over for tredjelande — indsats i forbindelse med fremtidige udfordringer ⁽³⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev vedtaget ved førstebehandling den 12. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum (omarbejdning) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin holdning, der blev vedtaget ved førstebehandling den 12. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 216/2008 for så vidt angår flyvepladser, lufttrafikstyring og luftfartstjenester ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. oktober 2015 om allokering på verdensradiokonferencen 2015, der skal afholdes i Genève den 2.-27. november 2015 (WRC-15), af det nødvendige radiofrekvensbånd til støtte for den fremtidige udvikling af satellitbaseret teknologi med henblik på etablering af verdensomspændende flysporingssystemer ⁽⁶⁾,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 90, artikel 100, stk. 2, og artikel 218,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 658.

⁽²⁾ EUT C 380 E af 11.12.2012, s. 5.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0290.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0220.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0221.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0392.

Onsdag den 11. november 2015

- der henviser til Kommissionens kommende lovgivningsmæssige »luftfartspakke«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og stk. 4,
- A. der henviser til, at luftfartssektorens økonomi i Europa i 2012 direkte understøttede 2,6 millioner arbejdspladser og bidrog med mere end 2,4 % til EU's BNP;
- B. der henviser til, at antallet af passagerer, der rejste med fly i EU i 2014, udgjorde 849,4 mio., hvilket er en stigning på 4,4 % i forhold til 2013 og på 16,9 % i forhold til 2009;
- C. der henviser til, at europæiske luftfartsselskaber siden 2012 har gennemført og planlagt nedskæringer af mere end 20 000 arbejdspladser;
- D. der henviser til, at EU- luftfartsselskaber opererer i et hurtigt skiftende og stadig mere konkurrencepræget miljø på både interne og eksterne markeder;
- E. der henviser til, at Organisationen for International Civil Luftart (ICAO), EU og dets medlemsstater skal forbedre forskellige retlige og finansielle bestemmelser, såsom f.eks. emissionshandelssystemet inden for EU, udvidede passagerrettigheder, afgifter og nationale skatter, støjrreduktion ved lufthavne og begrænsning af driftstimer;
- F. der henviser til, at lufttransport spiller en rolle for klimaændring, idet den tegner sig for omkring 13 % af EU's CO₂-emissioner fra transport, samt for andre emissioner såsom NO_x;
- G. der henviser til, at Kommissionen har til hensigt at forelægge en luftfartspakke inden udgangen af 2015, som har til formål at identificere og imødegå de udfordringer, som EU's luftfartssektor står over for;

Forbedring af luftfartsindustriens konkurrenceevne

1. mener, at luftfartspakken bør sætte et hårdt tiltrængt skub i en mere bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk luftfartsindustri, styrke de europæiske luftfartsselskaber, lufthavne og luftfartsindustrien, sikre lige vilkår på det globale marked og fastlægge en langsigtet strategi for Europas luftfartssektor;
2. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til og medtage de grundlæggende punkter fra Europa-Parlamentets holdninger ved førstebehandling om det fælles europæiske luftrum 2+ (SES 2+) og Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) og fra dets beslutning af 2. juli 2013 om EU's luftfartspolitik over for tredjelande ved udarbejdelsen af luftfartspakken;
3. understreger, at luftfartsindustrien er en vigtig bidragsyder til vækst og beskæftigelse i EU og er tæt knyttet til konkurrenceevnen i EU's luftfartssektor (f.eks. positiv eksportbalance, renere teknologier for europæiske fly, implementeringen af SESAR, SES, vedligeholdelseskæden), genererer en omsætning på omkring 100 mia. EUR om året og opretholder ca. 500 000 direkte arbejdspladser; efterlyser derfor proaktive politikker med sigte på at støtte og udvikle luftfartsindustrien;
4. understreger, at innovation er en forudsætning for en konkurrencedygtig europæisk luftfartsindustri; anbefaler derfor, at Kommissionen tager hensyn til og støtter innovation inden for lufttrafikstyring (automatiseret flyvekontrol (ATC), direkte ruteføring), fjernstyrede flysystemer (RPAS'er), alternative brændstøfløsninger, fly- og motordesign (større effektivitet, mindre støj) — sikkerhed i lufthavne (løsninger uden berøring, »one-stop security«) digitalisering og multimodale løsninger (elektroniske groundhandlingydelser); anbefaler endvidere, at den støtter globale miljøløsninger, såsom en global markedsbaseret foranstaltning til at begrænse CO₂-emissionerne fra international luftfart og tilnærme de regionale ordninger som f.eks. emissionshandelssystemet (ETS) inden for luftfart med det formål at samle dem i en global ordning, mere miljøvenlige lufthavne og nye forretningsmodeller (som f.eks. Den Internationale Luftfartssammenslutnings (IATA's) »New Distribution Capability« (NDC), self-connection eller integrerede billetsystemer);

Onsdag den 11. november 2015

5. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at begynde at fjerne EU's og de nationale byrder fra de europæiske luftfartsselskaber med henblik på at styrke konkurrenceevnen i den europæiske luftfartssektor;
6. påpeger tabet af konkurrenceevne for EU's luftfartsselskaber og lufthavne i forhold til tredjelands støttemodtagende luftfartsselskaber og lufthavne; ønsker i denne forbindelse en proaktiv politik for at sikre lige vilkår for ejerskab, og tilskynder kraftigt medlemsstaterne til at forbedre deres nationale infrastruktur for at gøre det muligt for deres luftfartsselskaber at konkurrere på gunstigere vilkår;
7. beklager, at forordning (EF) nr. 868/2004 om beskyttelse mod illoyal priskonkurrence inden for lufttransport har vist sig at være utilstrækkelig og ineffektiv, hvad angår anvendelsesområde; anmoder Kommissionen om senest inden udgangen af november 2015 at foretage en analyse af årsagerne til den manglende gennemførelse; opfordrer Kommissionen til at revidere forordning (EF) nr. 868/2004 med henblik på at sikre fair konkurrence i EU's eksterne luftfartsforbindelser og styrke EU's luftfartsindustri konkurrencedygtige position, forhindre illoyal konkurrence mere effektivt, sikre gensidigheden og afskaffe urimelig praksis, herunder subsidier og statsstøtte, der ydes til luftfartsselskaber fra visse tredjelande, og som forvrider markedet; understreger, at formålet bør være at forbedre den politiske strategi på europæisk plan for at løse denne konflikt, hovedsagelig baseret på anvendelsen af en gennemsigtig og klausul om »loyal konkurrence«; opfordrer også Kommissionen til at tage fat på begrebet »effektiv kontrol« over luftfartsselskaber;
8. bemærker, at europæiske lufthavne står over for et betydeligt konkurrencepres — fra både luftfartsselskaber og konkurrerende lufthavne; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at tage disse forhold i betragtning ved gennemførelse af direktivet om lufthavnsafgifter og til at tilbyde fordele til alle interessehavere og passagerer;
9. opfordrer til en større indsats i Rådet for at godkende forslaget til forordningen om slots for at forbedre lufthavnenes ydeevne og give mulighed for en velfungerende lufttransport i Europa, idet det forventes, at lufttrafikken ville blive fordoblet inden 2030;
10. understreger betydningen af små og regionale lufthavne i Unionen for de regionale tilslutningsmuligheder; opfordrer Kommissionen til sammen med medlemsstaterne at forelægge en langsigtet strategisk EU-plan for at tage fat på udfordringerne og mulighederne for de regionale lufthavne i EU, herunder reglerne om statsstøtte til transportinfrastruktur, da deres rolle med hensyn til at sikre samhørigheden mellem EU's regioner bør fremmes og blive en af søjlerne i EU's vækst- og beskæftigelsesstrategi;

Den internationale dimension

11. understreger, at forhandlingen om omfattende luftfartsaftaler med EU's vigtigste handelspartnere bør være et strategisk mål, og at sådanne forhandlinger bør indledes eller fremskyndes; opfordrer indtrængende Kommissionen til at snarest muligt at indhente mandater fra medlemsstaterne, idet landene i Golfstaternes samarbejdsråd prioriteres, med henblik på at sikre lige vilkår for europæiske luftfartsselskaber og lufthavne, sikre gensidigheden og medtage en effektiv klausul om fair konkurrence; insisterer på, at for at gøre disse omfattende luftfartsaftaler effektive i praksis skal de indeholde en beskyttelsesklausul, der definerer en strafbar handling og fastsætter de retlige konsekvenser af overtrædelse;
12. bemærker, at sektoren for lufttransport ikke er reguleret på verdensplan, da den endnu ikke er omfattet af WTO; understreger betydningen af internationalt vedtagne regler inden for Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) for at reducere luftfartens emissioner og virkningerne for klimaet; anerkender, at ICAO har forpligtet sig til at udvikle en global markedsbaseret mekanisme;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af det fælles europæiske luftrum gennem vedtagelsen af SES2+-pakken, da den nuværende opsplitning af det europæiske luftrum er en stor belastning for de europæiske luftfartsselskaber;

Onsdag den 11. november 2015

14. forventer, at luftfartspakken tager fat på og sikrer fuld integration af lufthavne i det europæiske transportnet; minder om, at luftfartspakken skal være i overensstemmelse med den nuværende og fremtidige lovgivning om passagerrettigheder, idet det indtrængende opfordrer Rådet til at forelægge sin holdning, eftersom både passagerer og luftfartsselskaber længes efter at få klarhed om reglerne;

Den sociale dagsorden i luftfartssektoren

15. understreger, at visse arbejdsvilkår i luftfartssektoren kan påvirke flysikkerheden; anbefaler, at GD MOVE og GD EMPL arbejder sammen, og at luftfartspakken omfatter sociale bestemmelser og indeholder de nødvendige garantier, som blev drøftet på konferencen på højt plan »en social dagsorden for transport«, der blev afholdt den 4. juni 2015 af Kommissionen;

16. anmoder om en styrkelse og harmonisering af sikkerhedskæden ved at tiltrække og fastholde en velkvalificeret og veluddannet arbejdsstyrke;

17. understreger, at luftfartsindustrien anerkendes som en voksende sektor, der har tiltrukket og leveret højt kvalificerede og motiverede fagfolk, og at EU's nuværende lovbestemmelser om beskæftigelse og arbejdsvilkår, standarder og praksis, herunder kollektive forhandlinger, bør bibeholdes, for at den skal kunne fortsætte denne tendens;

18. anbefaler at definere begrebet »hovedforretningssted«, således at en driftslicens udstedes af en stat, hvis omfanget af lufttransport i denne er omfattende, og også i forbindelse med koordineringen af de sociale sikringsordninger og arbejdsmarkedslovgivninger, samtidig med at definitionen af »hjemmebase« tilpasses i henhold til forordning (EU) nr. 83/2014 og forordning (EU) nr. 465/2012; understreger nødvendigheden af at afkorte overgangsperioden og skabe klarhed over situationen for flybesætninger, som har flere hjemmebaser;

19. bemærker udfordringerne med gennemførelsen af direktivet om vikararbejde (2008/104/EF) og anbefaler, at Kommissionen undersøger dets nuværende anvendelse i sektoren og på dette grundlag træffer afgørelse om, hvordan disse udfordringer kan imødegås;

20. er bekymret over stigningen i socialt problematiske former for forretningspraksis som f.eks. »bekvemmelighedsflag« og i anvendelsen af atypiske former for beskæftigelse såsom proformaselvstændige, pay-to-fly-ordninger og ansættelser uden et fast timetal, som potentielt kan have sikkerhedsmæssige konsekvenser; mener, at de sociale standarder må opretholdes inden for alle luftfartsaktiviteter;

Sikring af et højt sikkerhedsniveau i EU's luftrum

21. opfordrer til en fuldstændig gennemførelse af SESAR-programmet, der kræver et tæt samarbejde mellem og en finansiel forpligtelse fra Kommissionen, luftfartstjenesteudøvere, luftfartsselskaber og lufthavne; opfordrer derfor til en samlet systemtilgang i alle luftfartsområder vedrørende alle faser af en flyvning, der begynder på jorden, og indbefatter en større rolle for EASA inden for SES-SESAR-miljøet inden for et EU-EASA-system for sikkerhed, miljø og resultater; opfordrer Kommissionen til at sikre gennemførelse af det oprindelige budget for Connecting Europe-faciliteten (CEF), som var berørt af oprettelsen af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI);

22. glæder sig over planerne om at øge EASA's ansvar og forventer derfor, at den ændrede grundforordning (EF) nr. 216/2008 sikrer etableringen af et omfattende sikkerhedsstyringssystem og overdrager EASA de sikkerhedsmæssige aspekter af EU's sikkerhedsforanstaltninger og kommercielle rumfart og fjernstyrede flysystemer; opfordrer Kommissionen til at give EASA status som en fælles luftfartsmyndighed i Europa i overensstemmelse med de mange forskellige ansvarsområder, som skal tildeles af lovgiveren;

23. opfordrer Kommissionen til at bevare en stærk repræsentation i alle otte sæder, der repræsenterer EU-medlemsstaterne i ICAO's råd, snarest muligt at styrke EASA's rolle på den internationale scene og til at sikre dets officielle anerkendelse inden for ICAO med henblik på at fastlægge en fælles EU-holdning, der skal sikre et højere sikkerhedsniveau for EU's borgere på verdensplan, samtidig med at EU's luftfartsindustri konkurrenceevne og eksport sikres;

Onsdag den 11. november 2015

24. opfordrer Kommissionen til at fjerne de lovgivningsmæssige hindringer for satellitbaseret flyvekontrol med henblik på at muliggøre livsvigtige tjenester for EU-borgere, og opfordrer Den Internationale Telekommunikationsunion til at foretage den nødvendige frekvenstildeling, idet ICAO har identificeret satellitbaseret ADS-B som en teknologi, der kan bistå flysporing, også til lufttrafikstyring (ATM) uden for de tættest befolkede områder, hvor andre former for landbaserede ATM-overvågningsteknologier er begrænsede; understreger, at der ved implementeringen af ADS-B skal tages hensyn til behovene blandt alle brugere af luftrummet, og at der skal sikres interoperabilitet mellem alternative teknologier for at undgå overtrædelse af sikkerhedskravene; understreger, at dette kunne hjælpe regeringer, luftfartstjenesteudøvere og luftfartsselskaber i Europa og resten af verden med at øge lufttrafikstyringens effektivitet og kapacitet og dermed reducere luftfartens emissioner og væsentligt øge luftfartssikkerheden, samtidig med at det europæiske luftrum tildeles et yderligere kontrolniveau, der kan supplere det nuværende niveau;

25. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre helbredskontrollen af piloter og sikkerhedsprocedurer, indgangs- og udgangsprocedurer i forbindelse med cockpitdøre, idet man følger risikovurderingen i rapporten fra EASA's Task Force;

26. slår til lyd for en tilgang med »risikobaseret sikkerhed« for passager- og godstransport i stedet for de nuværende reaktionsbaserede foranstaltninger og for en rimelig og afbalanceret tilgang i forhold til det følsomme spørgsmål om luftfartssikkerhed, der på den ene side opfylder medlemsstaternes behov og forventninger og på den anden side begrænser utilfredshed hos passagerer i lufthavne, og som styrker det system, der er etableret af udvalget for luftfartssikkerhed (AVSEC) og ekspertgruppen vedrørende luftfartssikkerhed (SAGAS); opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til i lyset af de positive erfaringer i andre regioner at foretage en feasibilityundersøgelse af gennemførelsen af et system til forudgående kontrol og et »Global Entry-system« i Europa;

27. opfordrer budgetmyndighederne til at opretholde et konkurrencedygtigt budget for EASA, idet der tages højde for disse nye ansvarsområder, for at have fleksible og effektive værktøjer til rådighed for EU's fremstillingsvirksomheder og luftfartsselskaber, således at de kan konkurrere på verdensplan, idet det bemærkes, at industrien tegner sig for 70 % af EASA's budget;

28. bemærker, at et antal lovgivningsdossierer venter på behandling i Rådet, og opfordrer derfor Kommissionen til at finde en løsning for at komme ud af den nuværende stilstand;

29. opfordrer Kommissionen til at behandle de ovennævnte spørgsmål i sin lovgivningsmæssige luftfartspakke, der skal gennemføres inden udgangen af 2015;

o

o o

30. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 11. november 2015

P8_TA(2015)0395

Reform af valgloven i Den Europæiske Union**Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union (2015/2035(INL))**

(2017/C 366/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet (»valgakten«), knyttet som bilag til Rådets afgørelse af 20. september 1976 som ændret ⁽¹⁾, særlig artikel 14,
- der henviser til traktaterne, navnlig artikel 9, 10, 14 og artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 22, 223, stk. 1, og artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 2 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union,
- der henviser til protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Europa-Parlamentets valgmode, særlig beslutning af 15. juli 1998 om udarbejdelse af forslag til en valgmode, hvor der følges fælles principper ved valg af Europa-Parlamentets medlemmer ⁽²⁾, sin beslutning af 22. november 2012 om valg til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽³⁾ og sin beslutning af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2013 om Europa-Parlamentets sammensætning med henblik på valget i 2014 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling 2013/142/EU af 12. marts 2013 om en mere demokratisk og effektiv gennemførelse af valget til Europa-Parlamentet ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. maj 2015 om rapport om valget til Europa-Parlamentet i 2014 (COM(2015)0206),
- der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi ved reformen af valgloven i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽⁸⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 93/109/EF af 6. december 1993 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT C 292 af 21.9.1998, s. 66.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0462.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0323.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0082.

⁽⁶⁾ EUT L 79 af 21.3.2013, s. 29.

⁽⁷⁾ PE 558.775 ([http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA\(2015\)558775_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf))

⁽⁸⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.

⁽⁹⁾ EFT L 329 af 30.12.1993, s. 34.

Onsdag den 11. november 2015

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 af 22. oktober 2014 om statut for og finansiering af europæiske politiske partier og europæiske politiske fonde ⁽¹⁾, særlig artikel 13, 21 og 31,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret), særlig artikel 11, 23 og 39,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0286/2015),
- A. der henviser til, at artikel 223 i TEUF giver Europa-Parlamentet ret til at tage initiativ til revidering af sin egen valgmode med henblik på at udforme en ensartet procedure, der finder anvendelse i hele Unionen, eller en valgmode baseret på principper, der er fælles for alle medlemsstaterne, og til at godkende denne;
- B. der henviser til, at revideringen af valgmoden for valg til Europa-Parlamentet bør have til formål at styrke den demokratiske og tværnationale dimension af valget til Europa-Parlamentet og den demokratiske legitimitet af EU-beslutningstagningsprocessen, styrke idéen om unionsborgerskabet, forbedre Europa-Parlamentets funktion og styringen af Unionen, gøre Europa-Parlamentets arbejde mere legitimt, styrke principperne om valgmæssig ligestilling og lige muligheder, øge effektiviteten af systemet for afholdelse af valg til Europa-Parlamentet og bringe parlamentsmedlemmerne tættere på vælgerne og navnlig de yngste vælgere;
- C. der henviser til, at revideringen af valgmoden skal respektere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og ikke tilstræbe at indføre ensartethed for ensartethedens skyld;
- D. der henviser til, at muligheden for at udvikle en ensartet valgprocedure, der bygger på almindelige direkte valg, har været nedfældet i traktaterne siden 1957;
- E. der henviser til den støt faldende valgdeltagelse i valg til Europa-Parlamentet, navnlig blandt de yngste vælgere, og til, at vælgerne manglende interesse for EU-anliggender udgør en trussel mod Europas fremtid, og der henviser til, at der derfor er behov for idéer, der vil bidrage til at genoplive det europæiske demokrati;
- F. der henviser til, at en reel harmonisering af proceduren for valg til Europa-Parlamentet i alle medlemsstaterne bedre kunne fremme alle unionsborgernes ret til at deltage på lige vis i Unionens demokratiske liv og samtidig styrke den europæiske integrations politiske dimension;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentets beføjelser gradvis er blevet øget siden det første direkte valg i 1979, og at Europa-Parlamentet nu er ligestillet som medlovgiver sammen med Rådet på de fleste af Unionens politikområder, navnlig som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden;
- H. der henviser til, at Lissabontraktaten har ændret mandatet for medlemmerne af Europa-Parlamentet, idet den gjorde dem til direkte repræsentanter for Unionens borgere ⁽²⁾ i stedet for »repræsentanter for folkene i de i Fællesskabet sammenslutede stater« ⁽³⁾;
- I. der henviser til, at den eneste revidering af selve valgakten fandt sted i 2002 ved vedtagelse af Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom ⁽⁴⁾, som pålægger medlemsstaterne at afholde valget efter forholdstalsmetoden ved listevalg eller en metode med overførsel af overskydende stemmer, og som afskaffede dobbeltmandat for medlemmer af Europa-Parlamentet; der yderligere henviser til, at medlemsstaterne udtrykkeligt fik ret til at oprette valgkredse på nationalt niveau og indføre en national spærregrense, der højst må udgøre 5 % af de afgivne stemmer;

⁽¹⁾ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 1.

⁽²⁾ Artikel 10, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i TEU.

⁽³⁾ Artikel 189, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25. juni 2002 og af 23. september 2002 om ændring af akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, knyttet til afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1).

Onsdag den 11. november 2015

- J. der henviser til, at der endnu ikke er fundet en bred aftale om en egentlig ensartet valgprocedure, selv om der har kunnet konstateres en gradvis indbyrdes tilnærmelse mellem valgsystemerne, bl.a. gennem vedtagelse af afledt ret, som f.eks. Rådets direktiv 93/109/EF;
- K. der henviser til, at begrebet unionsborgerskab, der formelt blev indført i den konstitutionelle orden ved Maastrichttraktaten i 1993, omfatter retten for unionsborgere til at deltage i valg til Europa-Parlamentet og kommunale valg i deres medlemsstater og i den medlemsstat, hvor de har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat⁽¹⁾; der henviser til, at chartret, som Lissabontraktaten gav bindende retsgyldighed, har styrket denne ret;
- L. der henviser til, at valg til Europa-Parlamentet på trods af disse reformer for det meste stadig er reguleret ved national lovgivning, at valgkampagnerne stadig er nationale, og at europæiske politiske partier ikke i tilstrækkelig grad kan opfylde deres forfatningsmæssige mandat og »bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed og til at udtrykke unionsborgernes vilje« som omhandlet i artikel 10, stk. 4, i TEU;
- M. der henviser til, at de europæiske politiske partier bedst er i stand til at »bidrage til at skabe en europæisk politisk bevidsthed«, og at de derfor bør spille en større rolle i valgkampen forud for valget til Europa-Parlamentet for at øge deres synlighed og vise forbindelsen mellem en stemme på et bestemt nationalt parti og indvirkningen heraf på størrelsen af en europæisk politisk gruppe i Europa-Parlamentet;
- N. der henviser til, at udvælgelsesproceduren for kandidater til valg til Europa-Parlamentet varierer stærkt fra medlemsstat til medlemsstat og fra parti til parti, især hvad angår gennemsigtighed og demokratiske standarder, og at åbne, gennemsigtige og demokratiske procedurer for udvælgelse af kandidater er væsentligt for opbygningen af tillid til det politiske system;
- O. der henviser til, at fristerne for færdiggørelse af kandidatlisterne forud for valg til Europa-Parlamentet varierer betragteligt mellem medlemsstaterne, lige fra 17 dage til 83 dage, hvilket sætter kandidater og vælgere i hele Unionen i en ulige situation med hensyn til det tidsrum, hvor de skal føre kampagne eller skal overveje, hvem de skal stemme på;
- P. der henviser til, at fristen for at færdiggøre valglisten forud for valg til Europa-Parlamentet varierer stærkt blandt medlemsstaterne og kan vanskeliggøre, om ikke umuliggøre, medlemsstaternes indbyrdes udveksling af oplysninger om vælgerne (dette med henblik på at undgå dobbelt stemmeafgivning);
- Q. der henviser til, at oprettelsen af en fælles valgkreds, hvor listerne ledes af hver politiske families kandidat til posten som formand for Kommissionen, ville styrke det europæiske demokrati og give yderligere legitimitet til valget af formanden for Kommissionen;
- R. der henviser til, at de gældende europæiske valgeregler giver mulighed for en fakultativ spærregrænse på op til 5 % af de afgivne stemmer for valg til Europa-Parlamentet, og at 15 medlemsstater har benyttet sig af denne mulighed og indført en spærregrænse på mellem 3 % og 5 %; der henviser til, at den faktiske spærregrænse i mindre medlemsstater og i medlemsstater, som har opdelt deres valgområde i valgkredse, ikke desto mindre ligger på over 3 %, selv om der ikke findes en lovfæstet spærregrænse; der henviser til, at indførelsen af obligatoriske spærregrænser er anerkendt i den forfatningsmæssige tradition som en legitim måde at garantere parlamenters funktion på;
- S. der henviser til, at artikel 10, stk. 2, i valgakten udtrykkeligt forbyder en tidlig offentliggørelse af resultaterne af valget, men sådanne resultater er alligevel blevet offentliggjort før i tiden; der henviser til, at et harmoniseret tidspunkt for lukningen af valgstederne i alle medlemsstater vil bidrage stærkt til den fælles europæiske karakter af valget til Europa-Parlamentet og mindske muligheden for, at resultatet bliver påvirket, hvis valgresultatet i visse medlemsstater offentliggøres, før valgstederne lukkes i alle medlemsstater;

⁽¹⁾ Artikel 20, stk. 2, i TEUF.

Onsdag den 11. november 2015

- T. der henviser til, at de første officielle prognoser for valgresultatet bør offentliggøres samtidig i alle medlemsstaterne på den sidste dag i valgperioden kl. 21.00 CET;
- U. der henviser til, at indførelsen af en fælles europæisk valgdag bedre ville afspejle borgernes fælles deltagelse i hele Unionen, styrke deltagelsesdemokratiet og bidrage til at skabe et mere sammenhængende fælleseuropæisk valg;
- V. der henviser til, at der med Lissabontraktaten er indført en ny forfatningsorden, idet Europa-Parlamentet fik ret til at vælge formanden for Europa-Kommissionen ⁽¹⁾ i stedet for blot at give sit samtykke; der henviser til, at valget i 2014 udgør en vigtig præcedens i denne henseende og har vist, at indstilling af hovedkandidater øger borgernes interesse for valg til Europa-Parlamentet;
- W. der henviser til, at indstillingen af hovedkandidater til posten som formand for Europa-Kommissionen skaber en forbindelse mellem afgivne stemmer på nationalt niveau og den europæiske kontekst og giver unionsborgerne mulighed for at træffe informerede valg mellem alternative politiske programmer; der henviser til, at udpegelsen af hovedkandidater gennem åbne og gennemsigtige procedurer styrker den demokratiske legitimitet og styrker ansvarligheden;
- X. der henviser til, at proceduren for indstilling og udvælgelse af hovedkandidater til denne stilling er et stærkt udtryk for europæisk demokrati; der yderligere henviser til, at det bør være en integreret del af valgkampagnerne;
- Y. der henviser til, at de europæiske politiske partiers frist for at indstille kandidater bør kodificeres i valgakten, og at hovedkandidaterne til stillingen som formand for Europa-Kommissionen bør være kandidater i valget til Europa-Parlamentet;
- Z. der henviser til, at ikke alle medlemsstater giver deres borgere mulighed for at stemme fra udlandet, og blandt de medlemsstater, der giver mulighed herfor, varierer betingelserne for fratagelse af stemmeretten i betydelig grad; der henviser til, at det vil bidrage til valgmæssig ligestilling, hvis alle unionsborgere, der er bosiddende uden for Unionen, får ret til at deltage i valg; der henviser til, at medlemsstaterne imidlertid må samordne deres administrative systemer på en bedre måde for at forhindre, at vælgere stemmer to gange i to forskellige medlemsstater;
- AA. der henviser til, at mindst 13 medlemsstater ikke har tilstrækkelige interne regler til at hindre unionsborgere, der har dobbelt statsborgerskab i medlemsstater, i at stemme to gange, hvilket strider mod artikel 9 i valgakten;
- AB. der henviser til, at der bør oprettes en valgmyndighed på EU-niveau, der kan fungere som et netværk af enkeltkontaktmyndigheder i medlemsstaterne, da det vil lette adgangen til information om reglerne for valg til Europa-Parlamentet, strømline processen og styrke disse valgs europæiske karakter; der henviser til, at Kommissionen derfor opfordres til at undersøge de nødvendige praktiske foranstaltninger for oprettelse af en sådan myndighed på europæisk plan;
- AC. der henviser til, at valgbarhedsalderen i de 28 medlemsstater varierer mellem 18 og 25 år, og valgretsalderen varierer mellem 16 og 18 år som følge af de forskelligartede forfatningsmæssige traditioner og valgtraditioner i medlemsstaterne; der henviser til, at en harmonisering af valgretsalderen og aldersgrænsen for kandidater vil være et særdeles ønskværdigt tiltag til at give unionsborgere reel valgmæssig ligestilling og gøre det muligt at undgå forskelsbehandling på det mest grundlæggende område for borgerskab, nemlig retten til at deltage i den demokratiske proces;
- AD. der henviser til, at den officielle etablering og konsolidering af politiske partier på EU-niveau fremmer udviklingen af europæisk politisk bevidsthed og hjælper unionsborgernes ønsker til at komme til udtryk, og der henviser til, at dette også har fremmet processen med gradvis at bringe valgssystemer tættere sammen;

⁽¹⁾ Artikel 17, stk. 7, i TEU.

Onsdag den 11. november 2015

- AE. der henviser til, at brevstemmeafgivning, elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet kan gøre afholdelsen af valget til Europa-Parlamentet mere effektiv og mere tiltrækkende for vælgerne, forudsat at der sikres de højest mulige standarder for databeskyttelse;
- AF. der henviser til, at medlemmer af den udøvende magt i de fleste medlemsstater kan stille op til nationale parlamentsvalg uden at skulle opgive deres institutionelle virksomhed;
- AG. der henviser til, at der på trods af fortsat fremskridt siden 1979 inden for balancen mellem kvinder og mænd i tildelingen af mandater fortsat er betydelige afvigelser på dette område medlemsstaterne imellem, idet det underrepræsenterede køn i ti af dem udgør under 33 %; der henviser til, at den nuværende sammensætning af Europa-Parlamentet, der kun omfatter 36,62 % kvinder, ligger langt under de værdier af og mål for ligestilling mellem kønnene, der forfægtes i chartret;
- AH. der henviser til, at der bør opnås ligestilling mellem mænd og kvinder, som er en af Unionens grundlæggende værdier, men at kun meget få medlemsstater har inkorporeret dette princip i deres nationale valgeregler; der henviser til, at kønskvoter i den politiske beslutningsproces og lukkede lister, har vist sig at være særdeles effektive redskaber til bekæmpelse af forskelsbehandling og kønsmæssige ubalancer og forbedring af den demokratiske repræsentation i beslutningstagende politiske organer;
- AI. der henviser til, at princippet om degressiv proportionalitet, der er nedfældet i TEU, har bidraget betydeligt til det fælles ejerskab af det europæiske projekt blandt alle medlemsstaterne;
1. beslutter at revidere valgmetoden i god tid forud for valget til Europa-Parlamentet i 2019 med det formål at styrke den demokratiske og tværnationale dimension af valget til Europa-Parlamentet, EU-beslutningstagningsprocessens demokratiske legitimitet, unionsborgerskabet og den valgmæssige ligestilling, fremme princippet om repræsentativt demokrati og unionsborgernes direkte repræsentation i Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 10 i TEUF, forbedre Europa-Parlamentets funktion og styringen af Unionen, gøre Europa-Parlamentets arbejde mere legitimt og effektivt, øge effektiviteten af systemet for afholdelse af valg til Europa-Parlamentet, fremme fælles ejerskab blandt borgere fra alle medlemsstaterne, styrke en afbalanceret sammensætning af Europa-Parlamentet og skabe større valgmæssig ligestilling for unionsborgere;
 2. foreslår, at de europæiske politiske partiers synlighed øges ved at placere deres navne og logoer på stemmesedlerne, og anbefaler, at det samme også bør fremgå af kampagner i TV og radio, plakater og andet materiale, der anvendes i europæiske valgkampagner, navnlig de nationale partiers programerklæringer, idet disse foranstaltninger vil gøre valget til Europa-Parlamentet mere gennemsigtigt og forbedre den demokratiske måde, hvorpå valget afholdes, og borgerne klart vil kunne forbinde deres stemme med den indvirkning, den har på den politiske indflydelse fra europæiske politiske partier og deres evne til at danne politiske grupper i Europa-Parlamentet;
 3. mener samtidig, at regionale politiske partier, der konkurrerer i valg til Europa-Parlamentet, i lyset af Unionens forpligtelse til subsidiaritet bør følge samme praksis, og at regionale myndigheder bør tilskyndes til at anvende officielt anerkendte regionale sprog i denne forbindelse;
 4. opfordrer medlemsstaterne til at lette deltagelsen af europæiske politiske partier samt deres hovedkandidater i valgkampagner, navnlig på TV og i andre medier;
 5. beslutter at fastsætte en fælles minimumsfrist på tolv uger før valgdagen for opstilling af kandidatlistor med henblik på at fremme valgmæssig ligestilling ved at give kandidater og vælgere i hele Unionen samme tidsrum til at forberede sig og overveje forud for stemmeafgivningen; tilskynder medlemsstaterne til at overveje, hvordan der kan sikres en bedre konvergens mellem reglerne for valgkampagner i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet;
 6. mener, at det er af afgørende betydning, at politiske partier på alle niveauer vedtager demokratiske og gennemsigtige procedurer i forbindelse med udvælgelsen af kandidater; anbefaler, at nationale partier afholder demokratiske valg med henblik på at udvælge deres kandidater til valget til Europa-Parlamentet;

Onsdag den 11. november 2015

7. foreslår, at der indføres en obligatorisk spærregrense på mellem 3 % og 5 % for tildelingen af mandater i medlemsstater med én samlet valgkreds og valgkredse, hvor listevalg anvendes, og som omfatter mere end 26 mandater; mener, at denne foranstaltning er vigtig for at bevare den måde, hvorpå Europa-Parlamentet fungerer, da den vil forhindre yderligere fragmentering;
8. foreslår, til trods for at medlemsstaterne frit kan fastsætte, hvilke(n) dag(e) valget skal afholdes inden for valgperioden, at valget i alle medlemsstaterne afsluttes kl. 21.00 CET om søndagen ved valget til Europa-Parlamentet, da dette vil sikre en korrekt anvendelse af artikel 10, stk. 2, i valgakten og dermed mindske muligheden for, at valgresultatet bliver påvirket, hvis valgresultatet i visse medlemsstater offentliggøres før lukningen af valgstederne i alle medlemsstater; er fortalende for, at forbuddet mod en tidlig offentliggørelse af valgresultatet fortsat bør gælde i alle medlemsstater;
9. beslutter at fastsætte en fælles frist for de europæiske politiske partier til at indstille hovedkandidater tolv uger forud for valget til Europa-Parlamentet, således at deres valgprogrammer kan forelægges, politiske debatter mellem kandidaterne kan afholdes, og valgkampagner i hele Unionen kan iværksættes; mener, at processen med indstilling af hovedkandidater udgør et vigtigt aspekt af valgkampagnerne på grund af den implicite sammenkædning mellem resultaterne af valget til Europa-Parlamentet og valget af Kommissionens formand som fastlagt i Lissabontraktaten;
10. beslutter at fastsætte en fælles frist på otte uger for færdiggørelsen af valglisten og seks uger for udvekslingen af oplysninger om unionsborgere med dobbelt statsborgerskab og unionsborgere, der bor i en anden medlemsstat, med den nationale myndighed, som er ansvarlig for valglisten;
11. foreslår, at valgets integritet bør styrkes ved at begrænse kampagneudgifterne til et rimeligt beløb, der giver mulighed for en passende præsentation af de politiske partier, kandidaterne og deres valgprogrammer;
12. foreslår, at unionsborgere, herunder de, der bor eller arbejder i et tredjeland, får ret til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet; mener, at dette omsider vil give alle unionsborgere samme ret til at stemme ved valg til Europa-Parlamentet og på samme betingelser, uanset bopæl og statsborgerskab;
13. opfordrer imidlertid medlemsstaterne til at samordne deres administrative systemer på en bedre måde for at forhindre, at vælgere stemmer to gange i to forskellige medlemsstater;
14. tilskynder medlemsstaterne til at gøre brug af brevstemmeafgivning, elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet med henblik på at gøre stemmeafgivningen lettere for alle borgere, og navnlig for personer med nedsat mobilitet og for dem, der bor eller arbejder i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere, eller i et tredjeland, forudsat at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at forebygge eventuel svig i forbindelse med stemmeafgivning ved hjælp af disse metoder;
15. henstiller som et fremtidigt skridt til medlemsstaterne, at de bør overveje, hvordan de kan harmonisere minimumsalderen for vælgere til 16 år for yderligere at styrke den valgmæssige ligestilling blandt unionsborgere;
16. opfordrer til en revision af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen med henblik på at tilpasse reglerne for kommissærer, der stiller op til valget til Europa-Parlamentet, således at Kommissionens institutionelle effektivitet ikke hæmmes i en valgperiode, og at de institutionelle ressourcer ikke misbruges;
17. beslutter at give Parlamentet ret til at fastsætte valgperioden for valg til Europa-Parlamentet efter høring af Rådet;
18. tilskynder medlemsstaterne til at vedtage passende retlige rammer, der sikrer de højeste standarder for informativ, retfærdig og objektiv mediedækning under valgkampagnen, navnlig blandt offentlige radio- og tv-stationer; mener, at dette er af afgørende betydning for at give unionsborgere mulighed for at træffe et informeret valg om konkurrerende politiske programmer; erkender betydningen af selvregulerende instrumenter, som f.eks. adfærdskodekser, med hensyn til at opfylde dette mål;

Onsdag den 11. november 2015

19. opfordrer til, at de standarder, der skal sikre fri og uhindret konkurrence mellem de politiske partier, skal strammes op, og opfordrer især til, at mediepluralisme og neutralitet på alle niveauer af offentlig forvaltning med hensyn til valgprocessen skal forbedres;
20. fremhæver betydningen af en øget deltagelse af kvinder i den politiske beslutningsproces og en bedre repræsentation af kvinder i valg til Europa-Parlamentet; opfordrer derfor medlemsstaterne og Unionens institutioner til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at fremme princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder i hele valgprocessen; understreger i denne forbindelse vigtigheden af kønsafbalancerede valglister;
21. tilskynder medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at fremme en bedre repræsentation af etniske, sproglige og andre mindretal i valg til Europa-Parlamentet;
22. finder det ønskeligt at oprette en europæisk valgmyndighed, der kan få til opgave at samle oplysningerne om valget til Europa-Parlamentet centralt, føre tilsyn med afholdelsen af valget og lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne;
23. fastslår, at hvervet som medlem af Europa-Parlamentet ligeledes bør være uforeneligt med hvervet som medlem af et regionalt parlament eller en regional forsamling med lovgivningsmæssige beføjelser;
24. erindrer om, at medlemsstaterne på trods af henstillinger fra Kommissionen gentagne gange ikke har formået at nå til enighed om en fælles valgdag; tilskynder medlemsstaterne til at arbejde på at nå frem til en aftale om dette spørgsmål;
25. forelægger Rådet vedhæftede forslag til ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾;
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen samt medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

(¹) Ændringerne i vedlagte forslag er baseret på en konsolideret udgave af akten, der er udarbejdet af Europa-Parlamentets Juridiske Tjeneste på grundlag af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i forsamlingen (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 5), som ændret ved afgørelse 93/81/Euratom, EKSF, EØF om ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 33 af 9.2.1993, s. 15) og ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25. juni 2002 og af 23. september 2002 (EFT L 283 af 21.10.2002, s. 1). Denne konsolidering adskiller sig fra den konsoliderede udgave, som er udarbejdet af Den Europæiske Unions Publikationskontor (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) på to punkter: Der er indføjet et nyt led i artikel 7, stk. 1, »- medlem af Regionsudvalget«, jf. artikel 5 i Amsterdamtraktaten (EFT C 340 af 10.11.1997), og artiklerne er omnummereret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom.

Onsdag den 11. november 2015

BILAG

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

med henblik på vedtagelse af bestemmelserne om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 223, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Parlamentet,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtning, at traktatens bestemmelser om valgmåde bør gennemføres —

VEDTAGET de følgende bestemmelser, som det henstiller til medlemsstaterne at godkende i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 1

Akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet, der er knyttet som bilag til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom ⁽¹⁾, ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. I samtlige medlemsstater vælges medlemmerne af Europa-Parlamentet som repræsentanter for unionsborgerne efter forholdstalsmetoden ved listevalg eller en metode med overførsel af overskydende stemmer.«.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 2a

Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om en fælles valgkreds, hvor listerne ledes af hver politiske families kandidat til posten som formand for Kommissionen.«.

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

For valgkredse og for medlemsstater med én samlet valgkreds, hvor listevalg anvendes, og som omfatter mere end 26 mandater, fastsætter medlemsstaterne en spærregrænse for tildeling af mandater, som ikke må udgøre mindre end 3 % og højst må udgøre 5 % af de afgivne stemmer i valgkredsen eller i den pågældende medlemsstat med én samlet valgkreds.«.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (EFT L 278 af 8.10.1976, s. 1).

Onsdag den 11. november 2015

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 3a

Hver medlemsstat fastsætter en frist for opstilling af lister over kandidater til valg til Europa-Parlamentet. Fristen er mindst tolv uger før begyndelsen af valgperioden, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.

Artikel 3b

Fristen for opstilling og færdiggørelse af valglisten er otte uger før første valgdag.

Artikel 3c

Politiske partier, der deltager i valg til Europa-Parlamentet, skal overholde demokratiske procedurer og gennemsigtighed i forbindelse med udvælgelsen af deres kandidater til disse valg.

Artikel 3d

Listen over kandidater til valg til Europa-Parlamentet skal sikre ligestilling mellem kvinder og mænd.

Artikel 3e

På de stemmesedler, der anvendes i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet, skal navnene og logoerne på de nationale partier og europæiske politiske partier være lige synlige.

Medlemsstaterne skal fremme og lette tilvejebringelsen af sådanne tilknytninger i tv- og radiokampagneudsendelser og i valgkampagnemateriale. Valgkampagnematerialet skal indeholde en henvisning til programerklæringen for det europæiske politiske parti, som det nationale parti eventuelt er tilknyttet.

Reglerne om at sende valgmateriale pr. post til vælgere i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet skal være de samme som dem, der gælder for nationale, regionale og lokale valg i den pågældende medlemsstat.

Artikel 3f

Europæiske politiske partier skal indstille deres kandidater til posten som formand for Kommissionen mindst tolv uger før begyndelsen af valgperioden, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.«.

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 4a

Medlemsstaterne kan indføre elektronisk stemmeafgivning og stemmeafgivning via internettet ved valg til Europa-Parlamentet, og såfremt de gør dette, skal de træffe foranstaltninger, der er tilstrækkelige til at sikre resultatets pålidelighed, hemmelig stemmeafgivning og databeskyttelse.

Artikel 4b

Medlemsstaterne kan give deres borgere mulighed for at brevstemme ved valg til Europa-Parlamentet.«.

6) I artikel 5, stk. 1, udgår andet afsnit.

Onsdag den 11. november 2015

7) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Medlemmerne af Europa-Parlamentet stemmer individuelt og personligt. De er ikke bundet af pålæg og kan ikke modtage bundet mandat. De repræsenterer alle unionsborgere.

2. Europa-Parlamentets medlemmer nyder godt af de privilegier og immuniteter, der gælder for dem i henhold til protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.«.

8) Artikel 7 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Hvervet som medlem af Europa-Parlamentet er uforeneligt med hvervet som:

— medlem af en medlemsstats regering

— medlem af et nationalt eller regionalt parlament eller en national eller regional forsamling med lovgivningsbeføjelser

— medlem af Kommissionen

— dommer, generaladvokat eller justitssekretær ved Den Europæiske Unions Domstol

— medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion

— medlem af Revisionsretten

— Den Europæiske Ombudsmand

— medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg

— medlem af Regionsudvalget

— medlem af udvalg eller organer, som er oprettet i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab med henblik på at administrere Unionens pengemidler eller udføre vedvarende direkte forvaltning

— medlem af Den Europæiske Investeringsbanks bestyrelse eller direktion eller ansat i denne

— tjenestemand eller anden ansat i aktiv tjeneste i Den Europæiske Unions institutioner eller dertil knyttede specialiserede organer eller i Den Europæiske Centralbank.«.

b) stk. 2 udgår

c) stk. 4 affattes således:

»4. Medlemmerne af Europa-Parlamentet, på hvilke stk. 1 og 3 finder anvendelse i løbet af den i artikel 5 omhandlede femårige periode, udskiftes i overensstemmelse med artikel 13.«.

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Alle unionsborgere, herunder de, der bor eller arbejder i et tredjeland, har stemmeret ved valg til Europa-Parlamentet. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre udøvelsen af denne ret.

Onsdag den 11. november 2015

Artikel 9b

Hver medlemsstat udpeger én kontaktmyndighed ansvarlig for at udveksle oplysninger om vælgere med sine modparter i de øvrige medlemsstater. Denne myndighed skal senest seks uger før første valgdag og via ens og sikre elektroniske kommunikationsmidler videresende oplysninger om unionsborgere, der er statsborgere i mere end én medlemsstat, og unionsborgere, der ikke er statsborgere i den medlemsstat, hvor de er bosat, til sine modparter.

De videresendte oplysninger skal som minimum omfatte den berørte borgers efternavn og fornavn, alder, den by, hvor vedkommende er bosat, og datoen for ankomsten til den pågældende medlemsstat.«.

10) Artikel 10 og 11 affattes således:

»Artikel 10

1. Valg til Europa-Parlamentet afholdes på en dato eller datoer og på tidspunkter, som fastsættes af hver enkelt medlemsstat. For alle medlemsstaterne skal datoen eller datoerne ligge inden for en fælles periode, der begynder torsdag morgen og slutter den umiddelbart følgende søndag. Valget skal slutte kl. 21.00 CET på denne søndag i alle medlemsstaterne.

2. En medlemsstat må først officielt offentliggøre resultatet af stemmeafgivningen, efter at stemmeafgivningen er afsluttet. De første officielle prognoser for resultatet skal meddeles samtidig i alle medlemsstaterne ved afslutningen på den valgperiode, der er angivet i stk. 1. Før dette tidspunkt må der ikke offentliggøres exit poll-baserede prognoser.

3. Optællingen af brevstemmer begynder i alle medlemsstaterne, når stemmeafgivningen er afsluttet i den medlemsstat, hvor vælgerne sidst afgiver deres stemme i løbet af den i stk. 1 omhandlede valgperiode.

Artikel 11

1. Stemmeafgivningsperioden for valgene fastlægges af Europa-Parlamentet efter høring af Rådet mindst ét år inden udgangen af den i artikel 5 omhandlede femårige periode.

2. Med forbehold af artikel 229 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde træder Europa-Parlamentet automatisk sammen den første tirsdag efter udløbet af en periode på en måned regnet fra slutningen af stemmeafgivningsperioden.«.

11) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

Forslag til foranstaltninger til gennemførelse af denne akt fremsættes af Europa-Parlamentet, der træffer afgørelse med et flertal af sine medlemmers stemmer, og vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Kommissionen og efter at have opnået Europa-Parlamentets godkendelse.

Artikel 15

Denne akt er affattet på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed.

I medfør af tiltrædelsestraktaterne har teksterne til denne akt på bulgarsk, estisk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, rumænsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk tilsvarende samme gyldighed.«.

12) Bilag I og II udgår.

Onsdag den 11. november 2015

Artikel 2

1. De i artikel 1 fastsatte ændringer får virkning den første dag i den måned, der følger efter medlemsstaternes godkendelse af denne afgørelses bestemmelser i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.
2. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, når de har afsluttet deres nationale procedurer.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Rådets vegne

Formand

24. november 2015

P8_TA(2015)0401

Begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom (2014/2237(INI))**

(2017/C 366/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget i New York den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der blev vedtaget i New York den 13. december 2006,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til direktivet om etnisk ligestilling (2000/43/EF) og rammedirektivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse (2000/78/EF),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 20. februar 2013 »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte« (2013/112/EU),
- der henviser til Kommissionens rapport »Employment and Social Developments in Europe 2012« (Beskæftigelse og social udvikling i Europa i 2012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. februar 2011 »En EU-dagsorden for børns rettigheder« (COM(2011)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 »Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed« (COM(2010)0758),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juli 2006 »Mod en EU-strategi for børns rettigheder« (COM(2006)0367),
- der henviser til Eurofound's rapport: »Third European Quality of Life Survey — Quality of life in Europe: Impacts of the crisis« (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse — livskvalitet i Europa: krisens indvirkninger),
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2013: »Third European Quality of Life Survey — Quality of life in Europe: Social inequalities« (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse — livskvalitet i Europa: sociale uligheder),
- der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0070.

24. november 2015

- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om krisens konsekvenser for sårbare gruppers adgang til pleje ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om Kommissionens meddelelse: »Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om fattigdom blandt kvinder i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder ⁽⁸⁾,
- der henviser til fra Red Barnet's rapport (2014) »Child poverty and social exclusion in Europe« (børnefattigdom og social udstødelse i Europa),
- der henviser til UNICEF's forskningskontors rapport fra 2014 »Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries« (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande),
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Antifattigdomsnetværk (EAPN) og Eurochild (2013) »Towards children's well being in Europe — explainer on child poverty in the EU« (mod børns velfærd i Europa — en forklaring på børnefattigdommen i EU),
- der henviser til vurderingsrapporten fra Eurochild (2014) »The 2014 National Reform Programmes (NRP) and National Social Reports (NSR) from a child poverty and well-being perspective« (de nationale reformprogrammer og de nationale sociale rapporter for 2014 ud fra et børnefattigdoms- og -velfærds perspektiv),
- der henviser til rapporten fra den 11. Eurochild-konference, der blev afholdt i Bukarest den 26.-28. november 2014,
- der henviser til UNICEF's forskningscenter Innocentis rapport fra 2012 »Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries« (måling af børnefattigdom: nye sammenlignende tabeller over børnefattigdom i verdens rige lande),
- der henviser til den endelige videnskabelige rapport fra Drivers: »Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review« (sociale uligheder i sundhed og udvikling i den tidlige barndom: en systematisk gennemgang for hele Europa), London, september 2014,
- der henviser til EU's statistikker om indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) fra 2013,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 30. september 2009 om en samlet strategi for arbejde og fattigdom,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁽⁴⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁽⁷⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

⁽⁸⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

24. november 2015

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2010 om børnefattigdom og børns velfærd,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 10. december 2013 om europæisk minimumsindkomst og fattigdomsindikatorer,
 - der henviser til den sammenfattende rapport "Investerings i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte — en undersøgelse af de nationale politikker udarbejdet af det europæiske netværk af uafhængige eksperter inden for social integration ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0310/2015),
- A. der henviser til, at bekæmpelsen af børnefattigdom på højeste EU-politiske niveau bør sikres større politisk synlighed, såfremt EU skal nå målene i Europa 2020-strategien om at nedbringe antallet af fattige med mindst 20 millioner inden 2020;
- B. der henviser til, at alle børn i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder bør være garanteret ret til uddannelse, sundhedstjenester, en bolig, beskyttelse, til at deltage i beslutninger, der vedrører dem og deres fritid, en afbalanceret kost og til at vokse op i en familie;
- C. der henviser til, at størstedelen af medlemsstaterne hidtil har lagt meget lidt vægt på at anvende EU's strukturfonde til at bekæmpe de alarmerende og stadig stigende tal for fattigdom blandt børn i Europa og fremme deres sociale inklusion og almene velvære;
- D. der henviser til, at de sociale uligheder, bidrager betydeligt til at forøge fattigdommen blandt børn, og at børn er i stor fare for at ende i fattigdom i 19 medlemsstater;
- E. der henviser til, at Eurostats tal viser, at de faktorer, der hovedsagelig påvirker børnefattigdommen, er politikkerne for omfordeling af velstand, effektiviteten af den statslige intervention gennem indkomststøtte og ydelse af støttetjenester, arbejdsmarkedspolitikker ⁽²⁾ og forældrenes stilling på arbejdsmarkedet, som er forbundet med deres uddannelsesniveau og sammensætningen af den husstand, som børnene bor i; der henviser til, at beskæftigelsesfremmende foranstaltninger er et effektivt instrument til at bekæmpe fattigdom;
- F. der henviser til, at en femtedel af EU's samlede befolkning er under 18 år, og at mere end hvert fjerde barn i EU nu er truet af fattigdom eller social udstødelse på trods af de tilsagn man har givet;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til gennemførelse af den sociale investeringspakke, og tilslutter sig Kommissionens henstilling »Investerings i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«, hvori det foreslås at indføre en omfattende politisk ramme for bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns velfærd på grundlag af tre søjler, nemlig adgang til tilstrækkelige ressourcer inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond, adgang til inkluderende tjenester af god kvalitet og børns deltagelse i samfundet og beslutningstagningen, og som anerkender børn som rettighedsindehavere; finder det imidlertid beklageligt, at EU ikke har truffet sammenhængende foranstaltninger med henblik på at gennemføre dette gennem det europæiske semester;
- H. der henviser til, at børn af forældre med meget lav arbejdsintensitet, ganske vist har 56,7 % større risiko for at havne i fattigdom eller social udstødelse, men at der i dag også er risiko for børnefattigdom i familier med en høj arbejdsintensitet (Rumænien, Litauen, Portugal, Spanien, Grækenland, Letland, Slovakiet, Polen og Luxembourg);

⁽¹⁾ Network of Independent Experts on Social Inclusion, Synthesis report 'Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage — A study of national policies', Bruxelles, 2014.

⁽²⁾ Rapport fra Red Barnet: »Child Poverty and Social Exclusion in Europe« (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

24. november 2015

- I. der henviser til, at børnefattigdom skyldes familiers fattigdom, og at familier med lav indkomst og børnerige familier derfor er mere udsatte for fattigdom, samt at indkomstfordeling i høj grad bidrager til at mindske cyklusser af social ulighed, mens ringere nationale lønpolitikker og sociale beskyttelsessystemer øger risikoen for fattigdom og social udstødelse, hvilket bidrager til stigende fattigdom blandt børn, som det ses i de medlemsstater, der har de laveste børnefattighedsrater, og som også er dem med de laveste rater af fattigdom og ulighed generelt;
- J. der henviser til, at antallet af børn i risiko for fattigdom eller social udstødelse i Europa (EU27 + Norge, Island og Schweiz) mellem 2008 og 2012 steg med næsten en million, og at det steg med en halv million alene mellem 2011 og 2012 ⁽¹⁾; der henviser til, at der ifølge Eurostatdata i 2013 var 26,5 millioner børn i EU28, der var truet af fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at risikoen for fattigdom eller social udstødelse i EU27 steg mellem 2008 og 2012 fra 26,5 % til 28 %; der henviser til, at 28 % af den samlede befolkning under 18 år i EU 28-medlemsstaterne i 2013 var truet af fattigdom eller social udstødelse, og at risikoen for fattigdom og social udstødelse i langt de fleste lande er større for børn end for voksne;
- K. der henviser til, at risikoen for at blive ramt af fattigdom er større for kvinder end for mænd, og at bekæmpelse af kvinders fattigdom ikke blot er vigtig i sig selv, men også er af afgørende betydning i forbindelse med bestræbelserne på at mindske forekomsten af børnefattigdom;
- L. der henviser til, at der er voksende ulighed mellem landene i EU; der henviser til, at det er alarmerende, **at** procentdelen af børn, der lider af fejlnæring, stiger og medfører en genopståen af sygdomme, som var forsvundet i EU (f.eks. engelsk syge); der henviser til, at det er symptomatisk, at den procentmæssige andel af børn, der ikke har råd til at spise kød, kylling eller fisk to dage i træk i lande som Estland, Grækenland og Italien, ifølge UNICEF ⁽²⁾ på dramatisk vis er blevet fordoblet siden 2008;
- M. der henviser til, at FN's Komité for Barnets Rettigheder i sine afsluttende bemærkninger om de seneste periodiske rapporter fra nogle lande udtrykte bekymring over stigningen i fattigdom og/eller fattighedsrisikoen blandt børn som følge af den økonomiske krise, som påvirker deres udøvelse af mange af de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder, navnlig retten til sundhed, uddannelse og social beskyttelse, og tilskyndede myndighederne til at sikre, at budgetposter for børn beskyttes; der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise har ført til en forværring i leve- og arbejdsvilkårene og til fremkomsten af en ny gruppe, også kaldet »nye med behov«;
- N. der henviser til, at et gunstigt iværksætermiljø fremmer væksten i beskæftigelsen i medlemsstaterne og skaber flere beskæftigelsesmuligheder for forældre, som således kan fungere som nyttige rollemodeller, navnlig i samfund, der påvirkes negativt af fattigdom og udstødelse på tværs af generationerne;
- O. der henviser til, at familier med enlige forsørgere, især familier med enlige mødre, har en større risiko for at blive ramt af fattigdom eller social udstødelse (49,8 % mod 25,2 %) — omend der ifølge EU-SILC ⁽³⁾ er store forskelle landene imellem — hvilket skyldes feminiseringen af fattigdom, kvinders overrepræsentation blandt personer i usikre ansættelsesforhold og som ufrivillige deltidsansatte, den uforholdsmæssig lange tid, som kvinder tilbringer i ulønnet arbejde, afbrydelser i kvinders karriere for at passe børn eller andre familiemedlemmer og lønforskellene mellem mænd og kvinder;
- P. der henviser til, at børnefattigdommen kan nedbringes ved at forbedre mulighederne på arbejdsmarkedet, især for kvinder, ved at forbedre mulighederne for børnepasning;

⁽¹⁾ Rapport fra Red Barnet: »Child Poverty and Social Exclusion in Europe« (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

⁽²⁾ UNICEF's forskningskontor (2014): »Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries« (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande), Innocenti Report Card 12, UNICEF's forskningskontor, Firenze, s. 2.

⁽³⁾ »Child Poverty and Social Exclusion in Europe« (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 14.

24. november 2015

- Q. der henviser til, at børn, deres forældre, plejeforældre og plejepersonale skal beskyttes mod forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national, etnisk eller social oprindelse, tilhørsforhold til en national minoritet, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller andet forhold, og at børn fra sårbare befolkningsgrupper er mere udsatte for marginalisering, fattigdom og social udstødelse, som fastslået i de seneste rapporter fra den europæiske sammenslutning af nationale organisationer, der arbejder med hjemløse, hvori det fremhæves, at der er en stigning i antallet af kvinder, unge og familier med børn (særlig indvandrerfamilier), der får ophold på hjemløseherberg); der henviser til, at store familier med en enkelt indkomst er i større risiko for at blive ramt af fattigdom og social udstødelse, hvilket skyldes smuldrende nationale lønpolitikker og sociale beskyttelsessystemer som følge af den finansielle og økonomiske krise;
- R. der henviser til, at konsekvenserne af fattigdom og social udstødelse for børn kan vare hele livet og føre til arbejdsløshed og fattigdom på tværs af generationerne; der henviser til, uddannelseskløften mellem børn fra forskellige socioøkonomiske baggrunde er blevet større (i 11 lande modtager kun 15 % af alle børn mellem 0 og 3 år dagtilbud);
- S. der henviser til, at dagtilbud har en afgørende indvirkning på børns kognitive udvikling, eftersom de udvikler afgørende kompetencer i de første fem år, og eftersom adgang til uddannelse af høj kvalitet danner grundlaget for succes senere i livet med hensyn til uddannelse, velfærd, beskæftigelsesegnethed og social integration, ligesom muligheden har betydelig indvirkning på selvværdet, navnlig for børn fra ringere stillede vilkår; der henviser til, at uddannelseskløften mellem børn fra forskellige samfundsøkonomiske lag er vokset; der henviser til, at arbejdende forældre, der ikke har adgang til en vuggestue, ofte ser sig nødsaget til at overlade pasningen af børnene til et andet barn eller ty til uformelle og ikkegodkendte betalingspasningsordninger, som truer børnenes sikkerhed og trivsel; der henviser til, at førskoleundervisning kan spille en afgørende rolle, når det handler om at kompensere for den lave socioøkonomiske status hos børn, der er truet af fattigdom, og er en faktor, der letter forældrenes tilbagevenden til arbejdsmarkedet⁽¹⁾; der henviser til, at inklusiv uddannelse opfylder de studerendes forskellige behov gennem øget deltagelse i læring, kulturer og fællesskabets værdier og således udgør et stærkt værktøj til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse;
- T. der henviser til, at de lokale og regionale myndigheder er førende kræfter i indsatsen mod børnefattigdom og -udnyttelse og derfor har et centralt ansvar for forebyggelse af marginalisering og social udstødelse, og at de nationale myndigheder således skal tildele dem tilstrækkelige ressourcer til at nå disse målsætninger, når dette er hensigtsmæssigt;
- U. der henviser til, at udgifter til uddannelse, navnlig hvad angår undervisningsmaterialer og transport, i de fleste lande hovedsagelig afholdes af husholdningerne; der henviser til, at disse udgifter er en af mange medvirkende faktorer i forbindelse med skolefrafald; der henviser til, at der stadig er finansielle, administrative og andre praktiske hindringer for uddannelse for børn fra marginaliserede grupper;
- V. der henviser til, at det socioøkonomiske miljø, som børn lever i, påvirker kvaliteten af den tid, som tilbringes i skolen, og den tid, som tilbringes i skoleferien, og at en ringe grad af aktivering i fritiden medfører, at der opstår flere uønskede forskelle mellem børn, navnlig i forbindelse med deres uddannelse;
- W. der henviser til, at det gennemsnitlige skolefrafald i EU i 2012 lå på 13 %, og at der er lande, hvor frafaldet var på over 20 % (Portugal, Spanien og Malta)⁽²⁾;

⁽¹⁾ Kommissionens rapport »Study regarding funds for implementing policy regarding child poverty« (undersøgelse vedrørende midler til gennemførelsespolitikker vedrørende børnefattigdom) 2008, p. 9.

⁽²⁾ EU-SILC (2013) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår.

24. november 2015

- X. der henviser til, at der selv i lande, hvor retten til sundhed er fastsat ved lov, er børn, som ikke har adgang til tilstrækkelig sundhedspleje, og at nogle børn har yderst begrænset adgang til andre tjenester end akut lægehjælp, såsom adgang til behandling hos en praktiserende læge eller tandlæge, navnlig grundet mangel på offentlige tjenesteydelser; der henviser til, at børn født i fattigdom har større risiko for at få kroniske sygdomme og flere sundhedsproblemer, hvilket fører til, at ulighederne videreføres;
- Y. der henviser til, at familiers økonomiske problemer bidrager til en stigning i antallet af mentale sundhedsproblemer blandt forældre og til en stigning i antallet af familier, der går i opløsning, hvilket utvivlsomt har indvirkning på børns psykologiske og sociale velfærd;
- Z. der henviser til, at det miljø, som et barn vokser op i, inklusiv perioden før fødslen, har afgørende indvirkning på udviklingen af det kognitive system, kommunikationsevnen og sproget og på de sociale og følelsesmæssige færdigheder, som vil få indvirkning på sundheden, trivslen, deltagelsen i samfundet og indlæringsvnen ⁽¹⁾;
- AA. der henviser til, at alle børn har ret til at blive beskyttet mod misbrug, vold og omsorgssvigt, og at forskning har vist, at et finansielt pres inden for familier, nedskæringer i offentlige tjenesteydelser og en forøgelse af fattigdommen kan føre til øget vold mod børn;
- AB. der henviser til, at børnefattigdom er et flerdimensionelt fænomen, der kræver en flerdimensionel løsning; der henviser til, at beskæftigelse er en vigtig faktor, men ikke altid er en garanti for en vej ud af fattigdommen for de pågældende børns familier;
- AC. der henviser til, at børnefattigdom har høje økonomiske omkostninger for samfundet, navnlig i form af øgede udgifter til social støtte;
- AD. der henviser til, at familier, der lever i risiko for fattigdom, oftere lever i uhygiejniske og usikre områder, og at 17 % af børnene i EU28 fortsat lever under sådanne vilkår, samt at 15 lande overstiger gennemsnittet; der henviser til, at det stigende antal udsættelser som følge af manglende mulighed for at betale boligudgifter, har tvunget børn over i stadig mere ustabile boligforhold, hvilket igen har negative konsekvenser for barnets udvikling og muligheder i livet;
- AE. der henviser til, at energifattigdom ifølge Eurostats indkomst- og levevilkårsundersøgelse (EU-SILC) fra 2012 er et problem, der berører alle medlemsstaterne, der henviser til, at konsekvenserne af stigende energipriser er, at mange børn lever i boliger uden opvarmning, og at dette øger antallet af tilfælde af luftvejssygdomme og hjerte-kar-sygdomme;
- AF. der henviser til, at familier med børn, der har sundhedsproblemer, og ligeledes forældre, der har sundhedsproblemer, oftere risikerer at blive udsat for fattigdom og opløsning af familien og får vanskeligheder med at etablere sig på arbejdsmarkedet;
- AG. der henviser til, at den kommende dagsorden for målene for bæredygtig udvikling for perioden efter 2015 og dens universelle karakter giver mulighed for at øge investeringerne i børn og deres rettigheder;
- AH. der henviser til, at indvandrerbørn er overrepræsenteret i gruppen af børn, der er truet af fattigdom, og at de er mere udsat for forskelsbehandling på grund sproglige barrierer, samt at denne situation er værre for indvandrerbørn med irregulær status; der henviser til, at der i dag med de øgede migrationsstrømme er et stigende antal tilfælde, hvor børn af indvandrere bliver boende i deres hjemlande og passes af andre familiemedlemmer eller andre personer, hvilket har en dårlig indflydelse på børnenes udvikling, navnlig på det følelsesmæssige plan;
- AI. der henviser til, at det stærke politiske fokus på børnefattigdom i EU i de seneste år samt de politiske støtteerklæringer fra EU's stats- og regeringschefer ikke har formået at skabe væsentlige reduktioner i niveauet af børnefattigdom;

⁽¹⁾ Drivers, 2014, Universal, quality early childhood programmes that are responsive to need promote better and more equal outcomes in childhood and later life (universelle kvalitetsprogrammer for den tidlige barndom, som er lydhøre over for behovet, fremmer bedre og mere lige resultater i barndommen og senere i livet).

24. november 2015

AJ. der henviser til, at programmene for fødevarehjælp til de dårligst stillede bør styrkes mere finansielt, eftersom antallet af børn, der kun får mad i skolen, stiger; der henviser til, at disse programmer er vigtige, men ikke må betragtes som en langsigtet løsning;

AK. der henviser til, at miljøproblemer som forurening, trafik, forurenede grunde og dårligt drikkevand ofte rammer børn, der lever i fattigdom, i uforholdsmæssig høj grad;

1. anbefaler, at medlemsstaterne reelt forpligter sig til at udvikle politikker til bekæmpelse af børnefattigdom, der fokuserer på at rette op på faktorer, der medvirker til fænomenet, og øger effektiviteten, mængden, omfanget og dækningen af den sociale støtte, der specifikt er rettet mod børn, men også mod forældre, der er arbejdsløse, og fænomenet arbejdende fattige (f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse og passende minimumsindkomst) og fremmer arbejdsretlige bestemmelser, der sikrer sociale rettigheder, herunder en lovbestemt passende mindsteløn, der respekterer de nationale praksisser og kollektive overenskomster, hvilket vil give familierne større sikkerhed og bekæmpe usikre ansættelsesforhold, samtidig med at det fremmer arbejdspladser med tilstrækkelige sociale rettigheder;

2. anmoder om, at effekten af denne støtte bliver overvåget og evalueret med sigte på at tilpasse politikkerne til bekæmpelse af fattigdom, udstødelse og skolefrafald til de nuværende krav om social lighed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle og anvende forskellige procedurer til indsamling af passende dokumentation for de enkelte interventionstrin;

3. anbefaler, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne udarbejder en køreplan for gennemførelsen af tilgangen med de tre søjler, som blev vedtaget i Kommissionens henstilling »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«, med hensyn til adgang til ressourcer, tjenester og børns deltagelse; mener, at det med henblik på at opnå bedre resultater med tilgangen med de tre søjler kunne være nyttigt at udvikle præcise og specifikke indikatorer for niveauet af børnefattigdom og de områder, der oftest påvirkes af dette fænomen; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at integrere relevante aspekter af den sociale investeringspakke og ovennævnte henstilling fra Kommissionen i deres årlige nationale reformprogrammer og nationale sociale rapporter på en dækkende måde og opfordrer Kommissionen til at fastsætte delmål for Europa 2020-strategien om at mindske børnefattigdom og social udstødelse og gøre mindskelsen af børnefattigdom og social udstødelse synlig og eksplicit i alle faser af det europæiske semester; understreger, at mindskelse af børnefattigdom ved at investere i børn bør foreslås som en central prioritering for den årlige vækstundersøgelse for 2016 og som en vigtig metode til at skabe fremskridt med hensyn til fattigdomsmålet; opfordrer Kommissionen til at sikre årlig overvågning og rapportering fra medlemsstaternes side om gennemførelsen af Kommissionens henstilling via køreplanen og at anvende Den Europæiske Socialfond til at gennemføre Kommissionens henstilling og foretage en vurdering af, hvilken indvirkning, de reformer, der er foreslået inden for de nationale reformprogrammer, vil have på fattigdommen;

4. opfordrer endvidere medlemsstaterne til, i forbindelse med bestræbelserne på at bekæmpe børnefattigdom, at tage hånd om situationen for kvinder, der passer børn og familiemedlemmer med særlige behov og handicap;

5. anbefaler, at medlemsstaterne, når de anvender midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og udvikler sociale politikker, i højere grad sætter fokus på at beskytte familier (navnlig familier med enlige forsørgere) med børn, der har sundhedsproblemer, mod fattigdom;

6. gentager, at det er bedre at have forebyggende offentlige politikker, der investerer i fornuftige strategier for børnevelfærd, som støtter udviklingen af selvstændige personer, der kan integreres i samfundet og på arbejdsmarkedet, end at fokusere på konsekvenserne af deres sociale udstødelse og fattigdom;

7. mener, at politikkerne til støtte for børn og unge — uden at underkende behovet for at støtte børn, der er fattige, har forladt skolen eller er socialt udstødte — bør være kendetegnet af forebyggelse og indeholde langsigtede strategier til bekæmpelse af social ulighed;

24. november 2015

8. anbefaler medlemsstaterne at gennemføre eller styrke de universelle velfærdsydelser, som er målrettet mod børn, såsom subsidierede eller gratis måltider til børn, navnlig dårligt stillede og fattige børn, med henblik på at sikre deres sunde udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger for aktiv beskæftigelse som led i omfattende strategier og politikker med henblik på at støtte forældres adgang til beskæftigelse af høj kvalitet og en tilstrækkelig indkomst, adgang til offentlige tjenester af høj kvalitet (navnlig børnepasning, uddannelse, sundhed, boliger og fritidsaktiviteter), lette kombinationen af arbejds- og familielivet samt styrke børns og deres familiers deltagelse i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af disse politikker; understreger, at universelle løsninger bør ledsages af målrettede foranstaltninger til at støtte de mest sårbare og marginaliserede grupper af børn og unge; beklager den voksende tendens til, at medlemsstaternes regeringer bevæger sig væk fra de universelle støttepolitikker og hen imod en mere indtægtsbestemt støtte, da det er bevist, at universelle støttepolitikker yder bedre beskyttelse mod børnefattigdom ⁽¹⁾;

9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at enes om EU-standarderne eller indføre en aftalt metode til at fastsætte omkostningerne ved at opfostre et barn og til at definere, hvad der er tilstrækkelige ressourcer til at forebygge og bekæmpe børnefattigdom;

10. opfordrer Kommissionen til at undlade at henstille til omdefinering af og nedskæringer i medlemsstaternes offentlige ydelser og til at undlade at fremme fleksible arbejdsforhold og privatisering af offentlige tjenesteydelser, hvilket utvetydigt har ført til en svækkelse af børns sociale rettigheder;

11. anmoder Kommissionen om at lægge vægt på nødvendigheden af investeringer i gratis offentlig undervisning ved at udarbejde specifikke undervisningsmetoder for de mest sårbare samfundsgrupper, såsom indvandrere eller personer med forskellige former for handicap; mener, at undervisning kan spille en afgørende rolle, når det gælder om at sikre, at børn får de kompetencer, der kan give adgang til faglærte velbetalte job, således at de får mulighed for selv at skabe sig en vej ud af fattigdommen;

12. minder om, at bekæmpelse af børnefattigdom kræver, at der vedtages en livscyklustilgang, der omfatter, at den generationsoverskridende fattigdomscyklus, som afspejler de forskellige behov i den tidlige barndom, den primære barndom og ungdommen, brydes, og at der anvendes en tilgang, der tager hensyn til det hele barn, ved at måle antallet af afsavn, som hvert barn oplever på samme tid, med henblik på at afklare, hvem der lider størst afsavn, samt at måle ikke kun den monetære fattigdom, men også de flerdimensionelle afsavn;

13. anbefaler, at alle børn har adgang til tjenesteydelser af god kvalitet på dette vigtige stadie af deres udvikling; mener, at sundhed, uddannelse, støtte til forældre og familier, boliger og beskyttelse er centrale tjenesteydelser, der ofte leveres af de lokale og regionale myndigheder;

14. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at vedtage, gennemføre og overvåge planer for bekæmpelse af flerdimensionel børnefattigdom og til at lægge vægt på børns iboende rettigheder samt til at fastsætte mål for begrænsning af børnefattigdom og social udstødelse med eksplicit fokus på/prioritering af de børn, der er mest udsatte for fattigdom; minder om betydningen af, at EU-medlemsstaterne som minimum vender tilbage til de niveauer, som man havde før krisen, for udgifter i faste priser til social beskyttelse, sundhed, uddannelse og socialt boligbyggeri til fordel for de mest udsatte børn;

15. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at iværksætte planer for at mindske følelsen af social udstødelse for børn med indlæringsvanskeligheder og sørge for nogle mere effektive uddannelsesmoduler, som letter deres indlæringsprocesser;

16. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at børnefattigdom og social udstødelse er centrale forhindringer, der skal overvindes, hvis de skal opfylde deres Europa 2020-mål med hensyn til beskæftigelsesfrekvens, investeringer i forskning, udvikling, energi og bæredygtig udvikling;

⁽¹⁾ (Baseret på Eurofoundforskning).

24. november 2015

17. anmoder indtrængende medlemsstaterne om at lægge større vægt på at oprette og skabe tilgængelighed til et passende miljø uden for skolens rammer, hvor børn kan bruge deres tid på en meningsfuld og stimulerende måde uden for skoletiden og i skoleferierne, samt at lægge større vægt på tilgængeligheden af grundlæggende sundhedspleje til børn i dårligt stillede områder og i fjerntliggende og utilgængelige regioner;

18. opfordrer medlemsstaterne til at undgå ghettodannelse med børn, der oplever fattigdom og social udstødelse, ved at indføre minimumsstandards for boligforhold for børn under hensyntagen til barnets tarv og ved at give husholdningerne garanti for en passende bolig, som tilfredsstiller deres behov og sikrer deres trivsel, privatliv og livskvalitet og på denne måde bidrager til at opnå social retfærdighed og samhørighed samt bekæmper social udstødelse og fattigdom;

19. opfordrer Kommissionen og Parlamentet til at udnytte midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme til at udnytte Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og programmet beskæftigelse og social innovation bedre og til at kontrollere, om børn prioriteres i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af regional- og samhørighedspolitikkerne, navnlig med hensyn til forpligtelsen til gradvis at nedrive store institutionelle bofællesskaber (retsgyldig siden 2014) samt med henblik på at styrke adoptiv- og plejefamiliers status, således at forældreløse og dårligt stillede børn har mulighed for at vokse op i en familie eller et familielignende miljø; opfordrer også indtrængende Kommissionen til at udarbejde indikatorer til analyse af børnefattigdom;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje, om fødevarebaserede strategier såsom kostmæssig diversificering og berigelse af fødevarer såvel som ernæringsmæssig uddannelse, folkesundheds- og fødevarer sikkerhedsforanstaltninger og endelig kosttilskud bør henvende sig til særlige befolkningsgrupper med henblik på at afhjælpe de negative virkninger, som fejlnæring eller underernæring har på børns sundhed;

21. anbefaler, at medlemsstaternes nationale budgetter indeholder synlige, gennemsigtige deltagelsesorienterede og ansvarlige bestemmelser om bevillinger og udgifter til bekæmpelse af børnefattigdom og til at de opfylder deres forpligtelse til at beskytte børn, også ved at øge de offentlige udgifter for at nå disse mål; opfordrer medlemsstaterne til at gøre maksimal brug af europæiske struktur- og investeringsfonde, navnlig Den Europæiske Socialfond, med henblik på at gennemføre alle tre søjler i henstillingen Investering i børn;

22. anbefaler, at Kommissionen udvikler retningslinjer til at fremme børns deltagelse i den politiske beslutningsproces, og indfører mekanismer, der fremmer og sikrer børns deltagelse i de beslutningsprocesser, der vedrører deres liv, og som gør det muligt for og opfordrer børn til at udtrykke deres informerede synspunkter, idet det sikres, at disse synspunkter tillægges den fornødne vægt og afspejles i de afgørelser, der berører dem mest;

23. anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne fastsætter mål for mindskelse af fattigdom og social udstødelse blandt børn;

24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til om nødvendigt at indgå samarbejdsaftaler med foretagender og institutioner, der fremmer uddannelse, kulturel indsigt, sportstræning og integration af børn, og som bekæmper børnefattigdom; anbefaler imidlertid, at medlemsstaterne sikrer kontrollen, kvaliteten, bæredygtigheden og relevansen af denne støtte samt med de faktiske resultater;

25. opfordrer medlemsstaterne til at indføre specifik lovgivning for at beskytte eller øge retten til barsels- og fædreorlov, også ved at indføre nogle effektive instrumenter til at forene arbejds- og familieliv og sikre, at kvinder kan vende tilbage til arbejdsmarkedet efter graviditet og barselsorlov, samt støtte familier med enlige forsørgere; understreger endvidere, at en styrket lovgivning om fædreorlov vil give et vigtigt rygstød til kampen mod køns- og løndiskrimination på arbejdspladsen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgivere ikke kan retfærdiggøre ulige behandling og chikane af medarbejdere under henvisning til graviditet, børnepasning eller familierelaterede pligter;

24. november 2015

26. anbefaler medlemsstaterne at udvikle proaktive, universelle og integrerede socialpolitikker, der forhindrer fattigdom, og fjernelse af børn fra deres familiemæssige omgivelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at institutionalisering af børn og unge kun anvendes som en sidste udvej, under exceptionelle omstændigheder, og til at anvende de europæiske strukturfonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer til at støtte institutionaliserede børns flytning til plejefamilier samt lokalsamfundsbaseerede tjenester;

27. anbefaler medlemsstaterne at gå bort fra institutionelle anbringelser til fordel for systemer baseret på stabile anbringelser i familiepleje, idet disse i højere grad forbereder børn og unge til et selvstændigt liv og til at uddanne sig eller finde et arbejde;

28. anbefaler, at medlemsstaterne udarbejder og gennemfører integrerede børnebeskyttelsessystemer med henblik på at beskytte børn mod vold, misbrug, udnyttelse og omsorgssvigt på en måde, der sikrer, at alle forpligtede og systemkomponenter arbejder sammen på tværs af sektorer og organer, idet de deler ansvaret for at skabe et beskyttende miljø, der sikrer alle børn større indflydelse;

29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at føre politikker, der fremmer skabelse og fastholdelse af værdige arbejdspladser, samt til at udarbejde systemer til uddannelse og opkvalificering og indføre foranstaltninger, såsom telearbejde og fleksible arbejdstider, der gør det lettere for forældre at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet efter en pause i karrieren;

30. opfordrer EU-institutionerne, EU-agenturerne, medlemsstaternes myndigheder og andre interessenter til at udvikle klare roller, ansvar, regelmæssig dialog og procedurer, når børn har behov for beskyttelse i grænseoverskridende situationer;

31. anbefaler medlemsstaterne at sikre alle børn adgang til gratis, inkluderende offentlig uddannelse af høj kvalitet uanset alder, herunder dagtilbud, samt formel og uformel uddannelse, der fremmer deres følelsesmæssige, sociale, kognitive og fysiske udvikling, og sikre en passende lærer-studerende-ratio og fremme blanding af socialgrupper på uddannelsesområdet med henblik på at garantere børns sikkerhed og velfærd og sikre, at alle børn har mulighed for at drage fordel af inkluderende uddannelse af høj kvalitet, og således maksimere de muligheder, som uddannelsessystemerne giver, med henblik på at skabe lige muligheder og bryde fattigdomscirklen;

32. opfordrer indtrængende medlemsstaterne at højne kvaliteten i de udbudte uddannelsesstilbud igennem en individorienteret tilgang og fremme samarbejdet mellem lærere, socialarbejdere og forældre med henblik på at forhindre, at børn og unge afbryder deres uddannelse;

33. opfordrer medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på at udvikle prismæssigt overkommeligt og tilgængelige dagtilbud (ECEC) og anse det som en social investering, der sigter mod at gribe ind over for den ulighed og de udfordringer, som navnlig børn fra dårligt stillede familier står over for, samt at øge forældrenes kendskab til fordelene ved aktiv deltagelse i ECEC-programmer;

34. opfordrer medlemsstaterne til at fremme en inkluderende skole, der ikke kun skal have et passende antal speciallærere, men også integrere børn med særlige uddannelsesmæssige behov i de almindelige klasser;

35. opfordrer indtrængende medlemsstaterne at sikre almen og lige adgang til vuggestuer og børnehaver for børn fra alle samfundsgrupper;

36. opfordrer medlemsstaterne til at fremme alle børns fulde engagement i skolen gennem levering af gratis basale undervisningsmaterialer, nærende måltider og den fornødne skoletransport for børn, der lever i fattigdom eller er truet af fattigdom, øge effektiviteten af de nuværende offentlige investeringer i sektoren og fremme en mere effektiv bekæmpelse af det fænomen, at fattigdom går i arv fra generation til generation;

24. november 2015

37. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at garantere almen, offentlig og gratis sundhedspleje af høj kvalitet med henblik på forebyggelse, immuniseringsprogrammer og primær sundhedspleje, adgang til diagnoser, behandling og rehabilitering samt sørge for taleundervisning og psykologbehandling til børn, sikre kvinders ret til seksuel og reproduktiv sundhed ved at sikre sundhedspleje til spædbørn, mødrepleje og hjemmebesøg i den præ- og postnatale plejeperiode, særlig i tilfælde af for tidlig fødsel, adgang til praktiserende læger, sygeplejersker, tandlæger, familierådgivningstjenester og psykiatriske specialister for alle børn og deres familier; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at integrere disse aspekter i såvel de nationale som i EU's folkesundhedsmæssige strategier;

38. anbefaler, at medlemsstaterne yder den nødvendige støtte til at sikre retten til kultur, sport og fritid samt adgang til åbne områder og et sundt miljø for alle børn med fokus på at sikre lige adgang og kvalitet for børn, der lever i fattigdom, børn i fjerntliggende områder, børn med handicap, børn, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller lingvistiske minoriteter eller indvandrerminoriteter, børn, der flytter inden for EU, uanset deres nationalitet, og efterladte børn; minder om retten til at lege som fastsat i FN's konvention om barnets rettigheder;

39. fremhæver behovet for, at børn, der oplever fattigdom og social udstødelse, beskyttes yderligere mod vold i hjemmet;

40. opfordrer medlemsstaterne, især dem, hvor de sociale uligheder er størst, til at styrke de sociale rettigheder og adgangen til tjenesteydelser og social beskyttelse, som staten skal garantere, øge antallet af medarbejdere og fagfolk i socialsikringstjenesterne, der arbejder med og for børn og deres familier, samt øge den lægelige, psykologiske og sociale hjælp til børn, rettet mod dem, der har størst behov, navnlig børn, i overensstemmelse med strategien for tidlig indgriben;

41. anbefaler, at medlemsstaterne indfører mekanismer, der fremmer børns deltagelse i de beslutningsprocesser, der vedrører deres liv, og gør det muligt for og opfordrer børn til at udtrykke deres informerede synspunkter, idet det sikres, at disse synspunkter tillægges den fornødne vægt og afspejles i de afgørelser, der berører dem mest;

42. anerkender civilsamfundets rolle, herunder børnerettighedsorganisationer og fattigdomsbekæmpelsesorganisationer, med hensyn til at sikre en sammenhængende EU-politik, og opfordrer til en styrket civil dialog med henblik på at forebygge og bekæmpe børnefattigdom i medlemsstaterne;

43. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre skolefrafaldsraten og bekæmpelsen af børnefattigdom til en særlig prioritet;

44. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at deltage aktivt i bekæmpelsen af handel med børn til enhver form for udnyttelse, herunder arbejde, tvangsægteskab, ulovlig adoption, ulovlige aktiviteter og seksuel udnyttelse;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte driften af de europæiske og tværnationale netværk til bekæmpelse af fattigdom og udstødelse blandt børn og unge; gør opmærksom på, at integrering af regionerne i den yderste periferi og de mest ugunstigt stillede regioner i disse netværk og institutioner især bør støttes;

46. anser retten til gratis og almen uddannelse, sundheds- og socialsikringssystemer for en grundlæggende forudsætning for bekæmpelse af fattigdom, navnlig blandt børn; opfordrer med dette mål for øje Kommissionen og medlemsstaterne til i betragtning af svækkelsen af de offentlige tjenesteydelser at indføre en børnegaranti, således at alle børn i fattigdom kan få adgang til gratis sundhedsydelser, gratis uddannelse, gratis børnepasning, anstændige boliger og tilstrækkelig ernæring som led i en integreret europæisk handlingsplan til bekæmpelse af børnefattigdom, herunder både børnegarantien og programmer, der yder støtte og muligheder for forældre til at komme ud af social udstødelse og til integration på arbejdsmarkedet;

47. opfordrer medlemsstaterne til via deres kommuner at støtte lokale støttecentre for børn og deres familier, navnlig i de samfund og/eller områder, der er mest berørt af børnefattigdom, og hvor der ikke kun skal ydes juridisk støtte og/eller rådgivning, forældre-rådgivning og undervisningsstøtte, men også tilbydes uddannelse og vejledning i sund levevis, sikker anvendelse af internettet osv.;

24. november 2015

48. henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne at udvikle statistiske metoder, som integrerer flerdimensionale indikatorer, som er opsplittet i alder, køn og særligt ugunstigt stillede grupper, til måling af fattigdom, social eksklusion, uligheder, forskelsbehandling og børns velfærd (forældrenes indkomst, adgang til offentlige tjenester af høj kvalitet, deltagelse i sociale og kulturelle aktiviteter, adgang til passende formelle og uformelle uddannelsesaktiviteter, eksponering for fysiske risici, sikkerhed, stabile hjemlige omgivelser og tilfredshed med tilværelsen), med henblik på oplysning i forbindelse med videnbaseret politikudvikling og for at tage hensyn til begrænsningerne i forbindelse med måling af relativ fattigdom og til det arbejde, der udføres af UNDP, UNICEF og OECD samt Udvalget for Social Beskyttelses undergruppe om indikatorer, som går ud over AROPE-indikatorerne (i risiko for fattigdom og/eller eksklusion); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle løsninger, der er baseret på en samlet tilgang, og til fuldt ud at anvende oplysninger, der er indsamlet under initiativer såsom UNICEF's multi-overlappende afsavnsanalyse (MODA); understreger, at der bør udvikles supplerende indikatorer for i højere grad at kunne vurdere kvaliteten af tjenesteydelser, resultaterne af og adgangen til disse, f.eks. i forbindelse med forældrenes socioøkonomiske status og baggrund (indvandrere eller minoritet), køn, handicap og geografiske aspekter;

49. opfordrer Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til at udarbejde udkast til udtalelser om investering i børn;

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

24. november 2015

P8_TA(2015)0402

Samhørighedspolitikken og marginaliserede samfundsgrupper**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om samhørighedspolitikken og marginaliserede samfundsgrupper (2014/2247(INI))**

(2017/C 366/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 151, 153, 162, 174 og 176 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til de europæiske konventioner til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dertil hørende retspraksis, den europæiske socialpakt og de dermed forbundne henstillinger fra Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder samt Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal,
- der henviser til FN-erklæringen om oprindelige folks rettigheder,
- der henviser til ILO's konvention om oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater;
- der henviser til EU's direktiver om ikke-forskelsbehandling, artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention og protokol nr. 12 til denne konvention,
- der henviser til FN's konvention af 5. januar 2011 om rettigheder for personer med handicap,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om de fælles bestemmelser«),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 437/2010 af 19. maj 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår støtteberettigelse for boligtiltag for marginaliserede befolkningsgrupper ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.⁽³⁾ EUT L 132 af 29.5.2010, s. 1.

24. november 2015

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om en EU-adfærdskodeks for partnerskaber inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om Kommissionens syvende og ottende rapport om EU's samhørighedspolitik og strategirapport 2013 om gennemførelsen af programmerne for 2007-2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2013 om fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de nationale strategier for romaernes integration ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om socialt boligbyggeri i Den Europæiske Union ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabonmålsætningerne og EU 2020-målene ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Kommissionens sjette rapport af 23. juli 2014 om økonomisk, social og territorial samhørighed med titlen investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen,
- der henviser til Kommissionens tematiske vejledning af 27. februar 2014 om romaer og marginaliserede samfundsgupper (tematisk mål nr. 9 — social inddragelse og fattigdom),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. april 2014 om rapporten om gennemførelsen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (COM(2014)0209);

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽²⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 62.

⁽³⁾ EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0132.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0594.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0246.

⁽⁸⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 112.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

⁽¹⁰⁾ EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 60.

24. november 2015

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 2012 om de første skridt i gennemførelsen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration (COM(2012)0226);
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om EU's strategi for Donauområdet (COM(2010)0715),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. december 2010 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed" (COM(2010)0758),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (COM(2010)2020),
 - der henviser til Rådets henstilling af 9. december 2013 om foranstaltninger i medlemsstaterne til effektiv integration af romaerne ⁽¹⁾;
 - der henviser til Kommissionens vejledning om brugen af EU's strukturfonde og investeringsfonde i forbindelse med tacklingen af uddannelsessegregation og ghettodannelser (udkast) af 1. juli 2015,
 - der henviser til forespørgsel til skriftlig besvarelse til Kommissionen af 24. februar 2015 om finansiering af marginaliserede samfundsgrupper (E-002782/2015);
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse om strategierne for romaernes integration ⁽²⁾;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0314/2015),
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken sigter mod at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, herunder nedbringelse og afskaffelse af fattigdom og marginalisering, hvilket forudsætter et stop for udgrænsning og for fremme af lige vilkår og lige muligheder for alle borgere, herunder for de mest marginaliserede samfundsgrupper og grupper og personer af alle aldre, der står over for fattigdom og social udelukkelse og mangler adgang til uddannelse, beskæftigelse, bolig og sundhedsvæsen;
- B. der henviser til, at samhørighedspolitikken som defineret den europæiske fælles akt fra 1986 handler om at mindske forskellene mellem de enkelte regioner og forbedre situationen for de mindst begunstigede regioner; der henviser til, at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde føjer endnu en facet til samhørigheden, idet den henviser til »økonomisk, social og territorial samhørighed«;
- C. der henviser til, at målsætning om social samhørighed giver EU en rolle i gennemførelsen af politikken til fremme af integreringen af marginaliserede samfundsgrupper og forpligter medlemsstaterne til at bruge deres kompetencer på dette område for at træffe understøttende foranstaltninger tillige med foranstaltninger under transnationalt samarbejde såvel som under nationale programmer;
- D. der henviser til, at der i 2010 blev skabt mulighed for økonomisk støtte til marginaliserede samfundsgrupper under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU); der henviser til, at lovbestemmelserne om samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020 giver mulighed for en strategisk tilgang;

⁽¹⁾ EUT C 378 af 24.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 114 af 15.4.2014, s. 73.

24. november 2015

- E. der henviser til, at forordning (EU) nr. 1304/2013 fastslår, at ESF er til gavn for personer, herunder dårligt stillede såsom langtidsledige, handicappede, indvandrere, etniske minoriteter, marginaliserede befolkningsgrupper og personer i alle aldre, der risikerer fattigdom og social udelukkelse;
- F. der henviser til, at mindst 23,1 % af budgettet til samhørighedspolitikken vil blive afsat til investeringer under ESF under programperioden 2014-2020; der henviser til, at EFRU og ESF spiller en særlig og væsentlig rolle med mindst 20 % af ESF i hver medlemsstat øremærket til det særlige formål at fremme social integration og bekæmpe fattigdom og samtlige former for forskelsbehandling, idet de således er et afgørende værktøj i bestræbelserne på at fremme større integration af marginaliserede samfundsgrupper;
- G. der henviser til, at forordning (EU) nr. 1303/2013 fastlægger en række betingelser vedrørende ikke-diskrimination, køn og handicap, som skal overholdes ⁽¹⁾;
- H. der henviser til, at Kommissionens sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed har vist, at den økonomiske krise har øget fattigdommen og den sociale udelukkelse;
- I. der henviser til, at den økonomiske krise og de deraf følgende budgetnedskæringer og besparelsesforanstaltninger har ført til adskillige problemer, der ofte har resulteret i alvorlige budgetproblemer for kommunerne, hvilket har ført til manglende valgmuligheder i behandlingen af marginaliserede samfundsgrupper og i forsøget på at forbedre integrationen af dem og forhindre udgrænsning, eftersom sådanne politikker hovedsagelig og til tider udelukkende afhænger af finansiering fra de europæiske strukturfonde og investeringsfonde;
- J. der henviser til, at konsekvenserne af den økonomiske krise og nedskæringerne i offentlige tjenesteydelser i alvorlig grad har forværret situationen for kvinder tilhørende marginaliserede samfundsgrupper;
- K. der henviser til, at kvinder i marginaliserede samfundsgrupper lider under mere intens og mangfoldige former for diskrimination og udviser en langt lavere beskæftigelsesfrekvens end mændene i de samme samfundsgrupper gør og andre kvinder gør;
- L. der henviser til, at et stort antal offentlige og private aktører på forskellige niveauer, herunder repræsentanter for civilsamfundet, medvirker og ofte spiller en væsentlig rolle i gennemførelsen af integrationspolitikker, og at det derfor er nødvendigt med en sammenhængende og velkoordineret tilgang;
- M. der henviser til, at der på EU-plan for øjeblikket ikke findes nogen definition på marginaliseret samfundsgruppe; der henviser til, at man for at forstå rapporten først må forstå, hvad marginalisering vil sige ud fra en analyse af, hvad der særligt definerer og kendetegner marginaliserede samfundsgrupper, som tager hensyn til deres særlige situation og behov, såsom leve- og arbejdsforhold, begrænset adgang til uddannelse og sundhedsvæsen og beskæftigelse, skolefrafald sammenholdt med strukturel og systemisk udgrænsning, og som tager sigte på at sikre deres effektive socioøkonomiske integration;
- N. der henviser til, at Kommissionen ikke har givet nogen definition på »marginaliserede samfundsgrupper«, hvilket gør det til medlemsstaternes ansvar at træffe afgørelse om en definition på grundlag af deres nationale indikatorer; der dog bemærker, at marginalisering kan fastslås ud fra en række relevante indikatorer, såsom social udelukkelse, en høj langtidsledighed, et lavt uddannelsesniveau, (ekstremt) dårlige boligforhold, et højt niveau af forskelsbehandling og meget stor udsættelse for sundhedsrisici og/eller mangel på adgang til sundhedspleje, dvs. de befolkningsgrupper, der anses for mest sårbare, og som har det største behov for hjælp;
- O. der henviser til, at marginalisering er et socialt fænomen, der består i, at individer og lokalsamfund udelukkes socialt og systematisk afskæres fra at deltage i eller nægtes adgang til sociale og politiske processer, som er nødvendige for, at de

⁽¹⁾ Del II i bilag XI til forordning (EU) nr. 1303/2013.

24. november 2015

kan integreres socialt; der henviser til, at »marginaliserede samfund« hentyder til forskellige grupper og individer såsom mindretal, romaer, handicappede, mennesker der lever under fattigdomsgrænsen eller er i risiko for fattigdom, migranter, flygtninge og socialt udstødte samfundsgrupper; der henviser til, at racisme, patriarkalske systemer, homofobi, økonomiske ulemper og andre diskriminerende faktorer medvirker til at skabe niveauer af ulighed og en dynamik, der undergraver kvinders stilling inden for marginaliserede samfundsgrupper;

- P. der henviser til, at de fælles karakteristika, der kendetegner de marginaliserede samfundsgrupper, omfatter samfundsgrupper på visse steder, såsom marginaliserede samfundsgrupper, der bor i landdistrikter eller ugunstigt stillede kvarterer, interessegrupper, såsom flygtninge og asylansøgere samt etniske og sproglige minoriteter og mennesker med handicap, ældre, hjemløse samt oprindelige folk; der henviser til, at forskellige typer af marginaliserede samfundsgrupper har fælles vanskeligheder og alle lider under mangfoldige former for stigmatisering og diskrimination;
- Q. der henviser til, at der er adskillige marginaliserede samfundsgrupper i Europa; der henviser til, at roma-folket — en betegnelse, der opfattes forskelligt rundt om i Europa — blandt disse samfundsgrupper udgør Europas største etniske minoritet og én af de mest marginaliserede grupper;
- R. der henviser til, at samhørighedspolitikken bør være rettet mod marginaliserede samfundsgrupper i al deres mangfoldighed, idet den tager hensyn til særlige behov; der henviser til, at økonomisk støtte til integration af marginaliserede samfundsgrupper forudsætter, at der gøres en indsats på alle niveauer, hvilket indebærer, at der tilstræbes en langsigtet, integreret og sammenhængende tilgang, permanente løsninger, styrkelse af samfundsgruppernes indflydelse, udnyttelse af erfaringer og kapacitetsudvikling, herunder for kvinder og piger i marginaliserede grupper, samt overgang fra institutionsforsorg til samfundsaseret forsyning, med henblik på at bringe udgrænsningen til ophør og opnå en normal situation;
- S. der henviser til, at den europæiske samhørighedspolitik for styrkelse af kvinders stilling i marginaliserede samfund skal tage hensyn til situationen for ældre kvinder, handicappede kvinder, kvinder med omsorgspligter og kvinder med mentale sundhedsproblemer;
- T. der henviser til, at kunst- og kulturbaserede projekter til fremme af interkulturel udveksling, styrkelse af deltagernes situation, udvikling af kreative og sociale færdigheder og aktiv deltagelse i livet i lokalsamfundet er nogle af de mest effektive værktøjer til bekæmpelse af social inklusion og integration;
- U. der henviser til, at uddannelse, både formel og uformel, er et vigtigt redskab i at overvinde marginalisering og flerartet diskrimination, for så vidt angår at skabe dialog, åbenhed og forståelse mellem lokalsamfund, og for så vidt angår at styrke marginaliserede samfundsgrupperes stilling; der henviser til, at kønsperspektivet inden for uddannelse og dets rolle i at styrke kvinders og pigers stilling inden for marginaliserede samfund ikke må glemmes;

Generelle principper

1. minder om, at det er tvingende nødvendigt at løse problemerne for de marginaliserede samfundsgrupper; understreger samhørighedspolitikens vigtige rolle i sikringen af deres økonomiske, sociale og territoriale integration;
2. minder om, at marginaliserede samfundsgrupper blev introduceret som mål for samhørighedspolitikens foranstaltninger på grund af den voksende bekymring over og forpligtelse til at bekæmpe social udgrænsning, herunder bekymring over romaernes situation og det behov, der længe har været for at forbedre deres levevilkår;
3. opfordrer Kommissionen til at udstikke retningslinjer for definitionen af marginaliserede samfundsgrupper, idet den præciserer en række egenskaber og karakteristika, der kendetegner marginaliserede samfundsgrupper, ved at den tager hensyn til den specifikke situation og de udfordringer og behov, der gør sig gældende for de enkelte potentielle målgrupper, med det formål at fremme deres socioøkonomiske integration og inddrage repræsentanter for disse samfundsgrupper; understreger, at sådanne retningslinjer yderligere ville øge samhørighedspolitikens effektivitet med hensyn til styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union;

24. november 2015

4. glæder sig over, at lovbestemmelserne om samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020 indeholder et nyt element, som konsoliderer den oprindelige tilgang ved at udvide støttemulighederne og indføre mekanismer til sikring af, at støtten til marginaliserede samfundsgrupper er i overensstemmelse med de europæiske værdier og målsætninger og tager hensyn til behovet for at inddrage disse grupper under hele processen;

5. opfordrer Kommissionen til at forelægge tilstrækkelige oplysninger om situationen med hensyn til udnyttelsen af støttemulighederne for marginaliserede samfundsgrupper; opfordrer til, at der foretages en analyse, som vil gøre det muligt at drage de relevante konklusioner og identificere de hindringer, der står i vejen for en bedre udnyttelse eller for opnåelsen af de bedst mulige resultater;

6. opfordrer Kommissionen til at overvåge den effektive brug af den europæiske adfærdskodeks med hensyn til partnerskabsprincippet og inddragelsen af civilsamfundet; minder om, at de horisontale principper i forordningen om fælles bestemmelser — som omfatter de grundlæggende rettigheder såsom fremme af lige muligheder, forebyggelse af diskrimination og fremme af bæredygtig udvikling — skal anvendes under udarbejdelsen og gennemførelsen af programmer under EU's struktur- og investeringsfonde; minder om, at alle de af medlemsstaternes foranstaltninger, der finansieres under EU's samhørighedspolitik, bør respektere principperne om de grundlæggende rettigheder og aldrig på nogen måde må bidrage til segregation;

7. understreger, at lige muligheder og ikke-diskrimination er inkorporeret i reglerne om finansiering fra EU's struktur- og investeringsfonde for at udrydde de systemiske årsager til uligheder, det være sig økonomiske, sociale eller kønsrelaterede uligheder, samt for at sikre adgang til kultur og uddannelse; understreger, at forståelse af og bevidstgørelse om systemisk fremmedhad og racisme bør stå i centrum for analysen af de grundlæggende årsager til udgrænsning;

8. minder om, at ligestilling mellem mænd og kvinder udgør et princip, der gælder horisontalt for samhørighedspolitikken; beklager de mange former for diskrimination, som især kvinder, indvandrere og handicappede udsættes for i marginaliserede samfundsgrupper;

9. påpeger, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken må tackle den afgørende udfordring forbundet med fattigdom og udgrænsning af unge og børn, voksne og handicappede, herunder overgangen fra institutionspleje til samfundsbaseret pleje og tjenesteydelser; opfordrer indtrængende de berørte medlemsstater til at træffe de fornødne foranstaltninger og gennemføre strategier i dette øjemed, idet de anvender den integrerede tilgang;

10. påpeger, at det i forbindelse med udviklingspolitikker rettet mod forskellige målgrupper i henhold til princippet om specifik men ikke ensidig målretning skal sikres, at man ikke udelukker andre grupper, der er i en lignende socioøkonomisk situation, for at undgå at udløse forsvarsreaktioner; understreger, at dette princip kun er et første skridt på vejen til at anerkende nødvendigheden af at være opmærksom på de mest sårbare og marginaliserede samfundsgrupper og personer;

11. understreger, at der skal forefindes ansvarlige, gennemskuelige og demokratiske strukturer til at bekæmpe korruption og svigagtig anvendelse af støttemidlerne for at sikre integrationen af marginaliserede samfundsgrupper;

12. anser adgang til offentlige tjenesteydelser for at være et af hovedmålene i bestræbelser på at integrere marginaliserede samfundsgrupper; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre sikringen af skræddersyet sundhedsinformationsmateriale og udvikling af sygdomsforebyggelsesstrategier samt EU-sundhedsinitiativer i marginaliserede samfundsgrupper; opfordrer til skabelse af specialiserede strukturer, såsom rådgivningscentre, hvor der rådgives om spørgsmål vedrørende adgang til sundhedspleje, arbejdsmarked og uddannelse; kræver, at der gøres en indsats for at udvirke, at man i den offentlige forvaltning fra en efterspørgselsbestemt tilgang går over til en servicetilgang, hvor folk bydes velkommen;

13. opfordrer til en bedre koordination og stærkere forbindelser mellem de nationale strategier for marginaliserede samfundsgrupper, herunder de nationale strategier for romaernes integration, de nationale strategier for nedbringelse af fattigdom, strategier for integration af andre marginaliserede eller mindre gunstigt stillede samfundsgrupper samt strategier for ligestilling mellem kønnene, med samhørighedspolitikken;

24. november 2015

14. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at betragte børn som en prioritet, når de gennemfører EU-rammerne for de nationale strategier for romaernes integration, og minder på ny om vigtigheden af at fremme lige adgang til boliger, sundhedspleje, uddannelse og værdige levevilkår for børn;

15. opfordrer medlemsstaterne og de lokale myndigheder til at tilskynde til, at ESF-midlerne bruges til at støtte projekter for uformel læring og livslang læring samt kulturprojekter for at nå målene med investering i nye færdigheder med henblik på innovation og bekæmpelse af arbejdsløshed, fattigdom og social udgrænsning;

16. minder — i betragtning af de voksende regionale uligheder, de demografiske udfordringer og situationen for det voksende antal unge mennesker, der har forladt eller aktuelt planlægger at forlade deres oprindelsesland — om, at der i budgetcyklussen for 2014-2020 er færre midler til rådighed for samhørighedspolitikken; mener, at samhørighedspolitikken stadig har mulighed for at føje værdi til det arbejde, der allerede udføres i medlemsstaterne, og at samhørighedspolitikken ved at fokusere på at forbedre beskæftigelsesmulighederne, deltagelse i samfundet og investering i kvalifikationer, navnlig i de regioner, der har størst brug for det, blandt andre fordele vil resultere i større social inklusion og nedbringelse af fattigdom ved at muliggøre passende fleksibilitet for at sætte medlemsstaterne i stand til at implementere individualiseret støtte i overensstemmelse med lokale behov og at sikre, at finansieringen bruges på de områder, hvor arbejdsløsheden er højest, og behovet er størst;

17. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne overholde disse principper under gennemførelsen af de operationelle programmer; opfordrer Kommissionen til at optage sin analyse i sin rapportering, herunder de nationale strategier for romaernes integration;

18. understreger, at nedskæringer i budgettet for offentlige tjenesteydelser i visse medlemsstater under krisen har ført til øget arbejdsløshed, manglende social sikkerhed, en vanskelig boligsituation og sundhedsproblemer; opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere effektiv brug af støtten fra ESF for at forbedre kvaliteten af og den lige adgang til offentlige tjenesteydelser for marginaliserede samfundsgrupper og bekæmpe enhver form for forskelsbehandling.

19. opfordrer til, at der anlægges et menneskerettighedsperspektiv i udformningen af tiltag, der støttes af samhørighedsfondene, og understreger, at kulturelle, økonomiske og sociale rettigheder bør integreres i politikker, der sigter mod at anerkende kvinder fra marginaliserede samfund som aktive borgere med egne rettigheder, og til at racisme, både åbenlyst og i det skjulte, udtrykkeligt bør imødegås ved enhver udformning af tiltag og politik;

Udarbejdelse af programmerne

20. understreger, at partnerskabsprincippet skal føre til medvirken på alle niveauer, og at medlemsstaterne obligatorisk og ikke kun pro forma skal anvende dette princip; understreger vigtigheden af at gennemføre denne adfærdskodeks om partnerskab ved at sikre lige deltagelse og repræsentation af partnerne, idet en særlig opmærksomhed rettes mod integration af marginaliserede samfundsgrupper, så deres specifikke situation og eventuelle potentielle udfordringer, som de møder i forbindelse med at skulle bidrage væsentligt til partnerskabet, tages med i betragtning; er bekymret over den mangelfulde overholdelse af bestemmelserne om obligatorisk inddragelse af partnerne i overensstemmelse med de respektive principper, der er fastlagt i forordningen om fælles bestemmelser og den europæiske adfærdskodeks om partnerskab; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre inddragelse af partnerne, herunder dem der er mest berørt, og til at gennemføre et system af incitamenter og udveksling af bedste praksis, herunder særlig støtte til de administrative myndigheder og støttemodtagere, der har opnået særlig gode resultater på dette område;

21. beklager, at Kommissionen har accepteret partnerskabsaftaler, som ikke i tilstrækkelig grad omfatter marginaliserede samfundsgrupper; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at lette integration af marginaliserede samfundsgrupper i forberedelsen og vurderingen af projekter som et værktøj til at give de berørte samfundsgrupper mere indflydelse; foreslår, at der fremsættes henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester som en passende metode til at påvirke medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger;

22. opfordrer medlemsstaterne til at reagere på og Kommissionen til at foretage nøje opfølgning på de landespecifikke henstillinger, der udstedes vedrørende social inklusion af marginaliserede samfundsgrupper;

24. november 2015

23. bifalder, at nogle medlemsstater, herunder de, der modtager henstillinger, vælger den socioøkonomiske integration af marginaliserede samfundsgrupper som en investeringsprioritet i deres operationelle programmer; advarer dog om, at dette også skal integreres i politikområder såsom uddannelse eller beskæftigelse;

24. opfordrer medlemsstaterne til at udnytte bevillingerne fuldt ud; understreger behovet for i særlig grad at fokusere på støtteforanstaltninger, der går videre end de tilstræbte mål i henhold til de tematiske målsætninger for social integration, bekæmpelse af fattigdom samt enhver form for forskelsbehandling, idet dette fremmer en mere integreret og systematisk tilgang;

25. anser forvaltning og koordination på flere niveauer for at spille en vigtig rolle; understreger, at inddragelsen af de lokale myndigheder og lokale interesserede parter er af afgørende betydning, hvis man skal nå ud til målgrupperne, og at det er nødvendigt med så meget geografisk nærhed som muligt;

Gennemførelse af programmerne

26. understreger vigtigheden af en integreret tilgang; mener, at bevillingerne bør anvendes på en mere integreret måde, bl.a. gennem programmer med bidrag fra flere fonde, udvikling styret af lokalsamfundet, integrerede territoriale investeringer og krydsfinansiering som hjemlet i artikel 98, stk. 2, i forordningen om de fælles bestemmelser, og at der skal opnås synergi med andre støtteinstrumenter i EU og i medlemsstaterne; opfordrer de berørte forvaltninger og myndigheder til at tilstræbe aktivt samarbejde på alle niveauer, herunder på tværs af grænserne;

27. bemærker, at krydsfinansiering for øjeblikket bruges i begrænset omfang, hvilket i en vis udstrækning skyldes de komplekse regler omhandlet i artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser; mener, at øget fleksibilitet af reglerne om krydsfinansiering, især hvad angår de marginaliserede samfundsgrupper, vil kunne øge effektiviteten af projekterne og tilføre deres virkninger en væsentlig merværdi; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en analyse af anvendelsen og niveauet for brugen af krydsfinansiering;

28. henviser til, at marginaliserede samfundsgrupper ofte lever i ugunstigt stillede bykvarterer; understreger vigtigheden af en virkelig gennemførelse af byfornyelses- og regenerationsprogrammer for forringede kvarterer, som kombinerer integrerede og stedsbaserede tilgange og partnerskaber, klarer både økonomiske, sociale og territoriale udfordringer og forbedrer bymiljøet, og som også fokuserer på øgede forbindelsesmuligheder med henblik på at give disse samfundsgrupper bedre adgang; mener, at EU's fremtidige dagsorden for bymiljøer på en passende måde bør imødegå de centrale udfordringer og behov i forbindelse med marginaliserede samfundsgrupper i byområder for at forhindre, at der dannes ghettoområder, og effektivt bekæmpe segregation, fattigdom og social udgrænsning;

29. gør opmærksom på de særlige behov, som gør sig gældende for marginaliserede befolkningsgrupper i landdistrikter, bjergområder og isolerede områder, herunder hvad angår forbindelser og adgang til tjenesteydelser, men også hvad angår kulturelle og sociale muligheder; understreger vigtigheden af at forbinde regionerne på en bedre måde; bemærker også, at mennesker i grænseområderne ofte udsættes for marginalisering på grund af deres geografiske situation, og at der bør tages hensyn til dette på en bedre måde, når samhørighedspolitikken udformes, især hvad angår det europæiske territoriale samarbejds mål;

30. understreger nødvendigheden af at opbygge interessehavernes kapacitet, herunder de offentlige tjenester, forvaltninger og civilsamfundsorganerne, med henblik på at give samfundsgrupperne medindflydelse, især ved at give dem mulighed for i højere grad at deltage i politikskabelse; opfordrer til, at der ydes målrettet teknisk bistand og støtte til dette formål;

31. opfordrer Kommissionen til at yde den nødvendige tekniske bistand for at forbedre den administrative kapacitet hos organer, der er involveret i forvaltningen af strukturfondene, og opfordrer medlemsstaterne til at rådgive og yde administrativ bistand, f.eks. ved at organisere uddannelse og ved at hjælpe med ansøgninger om støtte og forklaringer, for at gøre det lettere for marginaliserede samfundsgrupper såsom romaer at opnå information om EU's og nationale finansieringsprogrammer til støtte for iværksætteraktiviteter og beskæftigelse og at indgive de relevante ansøgninger;

24. november 2015

32. understreger, at arbejdsmarkedets parter skal have adgang til teknisk bistand for ikke alene at styrke deres kapacitet, men også sikre deres koordination og repræsentation i ad hoc-udvalg, der fastlægger og gennemfører de operationelle programmer;

33. påpeger, at Kommissionen i partnerskab med repræsentanter fra marginaliserede samfundsgrupper efter at have givet retningslinjer for definitionen af marginaliserede samfundsgrupper bør oprette en ad hoc-ekspertgruppe for rådgivning og fremme passende uddannelse for forvaltningspersonale for at formidle specifikt kendskab til de vanskeligheder, som marginaliserede samfundsgrupper står over for, og for at bekæmpe diskriminationspraksis med henblik på at fremme integration gennem en konstruktiv og effektiv dialog og på at gennemføre og overvåge EU-støttede projekter vedrørende marginaliserede samfundsgrupper på en integreret og effektiv måde for derved at maksimere deres virkninger;

34. anser det for essentielt at inkludere lighedsorganer, kvindeorganisationer og kvinder fra marginaliserede samfund i beslutningsprocessen om tildeling, anvendelse, implementering og overvågning af finansieringsmidler på alle niveauer — fra lokalt til regionalt plan og fra medlemsstatsplan til EU-plan — og mener, at overvågning og evaluering af de implementerede programmer bør anses for en central proces i at øge deltagelsen af kvinder fra marginaliserede samfundsgrupper;

35. konstaterer, at der følges en tilgang med, at alle de strategiske og operationelle rammer, herunder tilstrækkelig administrativ og institutionel kapacitet, skal være på plads, før investeringerne foretages; opfordrer Kommissionen til nøje at føre tilsyn med, at disse forudsætninger er opfyldt, og til at sikre, at de berørte medlemsstater træffer supplerende foranstaltninger, navnlig med hensyn til fremme af integration og bekæmpelse af fattigdom og forskelsbehandling;

Tilsyn og henstillinger

36. påpeger, at EU-finansierede projekter skal have et langsigtet perspektiv for at være effektive, og at midlerne skal støtte investeringer i modtagernes faktiske behov med mekanismer til at sikre, at målgrupperne nås, og at der tages fat på udelukkelse og marginalisering; opfordrer til anvendelse af kvalitative evaluerings- og tilsynsmekanismer; opfordrer Kommissionen til at indføre proaktive og deltagelsesfremmende mekanismer for overvågning og tilsyn med medlemsstaternes indsats i forbindelse med planlægnings- og evalueringsprocesserne for de midler, der anvendes til marginaliserede samfundsgrupper;

37. understreger, at udelukkelse fra at finde en bolig, hjemløshed, udelukkelse fra uddannelse og arbejdsløshed ofte er de centrale faktorer for marginalisering; understreger derfor vigtigheden af integrerede boligtiltag samt indgreb på uddannelses- og beskæftigelsesområdet til fordel for de marginaliserede samfundsgrupper;

38. mener — i betragtning af at den nylige økonomiske og finansielle krise særlig hårdt har ramt de marginaliserede samfundsgrupper, der er i størst risiko for at miste deres job, når der er forstyrrelser på arbejdsmarkedet — at uddannelse og beskæftigelse er den bedste vej ud af fattigdom, og at integration af de marginaliserede samfundsgrupper i samfundet og på arbejdsmarkedet derfor bør være en prioritet; konstaterer med bekymring, at medlemmer af marginaliserede samfundsgrupper ofte udelukkes fra samfundet og udsættes for forskelsbehandling og følgelig støder på hindringer for adgang til uddannelse af høj kvalitet, beskæftigelse, sundhedspleje, transport, oplysning og tjenesteydelser generelt, hvilket udgør et komplekst problem, som der skal tages ordentligt fat på gennem den supplerende brug og en effektiv kombination af de europæiske struktur- og investeringsfonde og nationale ressourcer; understreger i overensstemmelse hermed nødvendigheden af at udfolde særlige bestræbelser hvad angår de eksisterende EU-programmer, såsom Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, Erasmus+ og Et Kreativt Europa, for at nå ud til medlemmerne af de marginaliserede samfundsgrupper, ledsaget af regelmæssig overvågning af evnen til at nå ud til de pågældende for at bryde den onde cirkel af fattigdom og marginalisering og fremme folks faglige færdigheder og kvalifikationer;

39. opfordrer til, at der afsættes midler til at forbedre leveforholdene og forbedre adgangen for kvinder i marginaliserede samfundsgrupper til kvalitetssikret, stabil uddannelse, bolig, sundhedsydelser, beskæftigelse, børnepasning, sociale tjenesteydelser, hjælpetjenester for ofre samt retssystemet;

24. november 2015

40. understreger, at repræsentanter for de marginaliserede samfundsgrupper nødvendigvis må inddrages og have mulighed for at deltage som fuldgyltige medlemmer i evalueringen; påpeger, at man kunne have indhøstet en lang række erfaringer på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan; understreger behovet for at udbrede og udnytte bedste praksis; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at analysere alle eksisterende praksisformer, herunder innovativ praksis i forbindelse med integration af marginaliserede samfundsgrupper og personer i samfundet og til at indlede netværksaktiviteter, herunder blandt socialarbejdere, ungdomsarbejdere og samfundsarbejdere samt blandt akademikere og forskere; understreger nødvendigheden af en netværksplatform på EU-plan, der fremmer udvekslingen af bedste praksis og fælles problemløsning, og som også kunne fungere som e-læringsfacilitet for kapacitetsudvikling;

41. opfordrer Kommissionen til at tage fat på samhørighedspolitikken i sin årlige strukturerede dialog med partnere, der repræsenterer civilsamfundet og civilsamfundsorganisationerne, idet det sikres, at repræsentanter for marginaliserede samfundsgrupper deltager og fremmer en debat baseret på en kvantitativ og kvalitativ analyse;

42. påpeger, at bevidsthed om strukturel og systemisk integration ikke alene må forventes fra samfundet som helhed, men at det navnlig er afgørende for beslutningstagernes og de berørte parter arbejde på alle forvaltningsniveauer og i andre berørte offentlige organer; opfordrer alle offentlige berørte parter til at foretage en grundig analyse af årsagerne til diskrimination og marginalisering og til at øge bevidstheden om den kendsgerning, at fremmedhad og racisme samt alle typer af marginalisering, der fører til systemisk udelukkelse, må udryddes; opfordrer Kommissionen til resolut at håndhæve og overvåge EU-lovgivningen om diskrimination; opfordrer de offentlige arbejdsformidlingstjenester til at sikre skræddersyede behovsbaserede tjenesteydelser af høj kvalitet;

43. understreger nødvendigheden af en tostrengt tilgang til at hjælpe og integrere marginaliserede grupper, hvilket bør gøres direkte eller i fællesskab med de berørte gennem tilbud om uddannelse, herunder uddannelsesfaciliteter, erhvervsuddannelse, erhvervsvejledning og jobmuligheder, og i fællesskab med lokalsamfundet og de lokale myndigheder med henblik på at forbedre og/eller ændre offentlighedens opfattelse gennem bevidstgørelse om virkningerne af fordomme, forbedring af de offentlige tjenesteydelser og tilpasning af de sociale systemer;

44. understreger, at uddannelse er en grundlæggende rettighed, der er forankret i traktaten om Den Europæiske Union; understreger, at sikring af lige adgang til uddannelse af høj kvalitet for alle medlemmer af samfundet er nøglen til at bryde den onde cirkel af social udelukkelse; er af den opfattelse, at formel, ikke-formel og uformel uddannelse, som kendetegnes ved uddannelse i mangfoldighed, er et første skridt i retning af virkelig politisk, økonomisk og social integration af marginaliserede samfundsgrupper; understreger nødvendigheden af at gennemføre programmer, projekter og støtteaktiviteter for marginaliserede samfund med henblik på at sikre førskoleuddannelse for at understøtte behovet for formel uddannelse, idet der også tilbydes muligheder for andre former for uddannelse samt livslang læring, især i erhvervskvalifikationer og inden for ikt, og af at forbedre adgangen til medierne, også med henblik på at give kvinder og piger i marginaliserede samfundsgrupper mere indflydelse;

45. opfordrer medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at tilskynde til anvendelse af EFRU til at understøtte SMV'er og sociale virksomheder, der inddrager og gavner marginaliserede samfundsgrupper; påpeger behovet for at støtte aktiviteter for marginaliserede samfundsgrupper for at yde støtte til og skabe forudsætninger for iværksættervirksomhed i lille målestok, idet man derved bevarer forskellige måder at drive virksomhed på;

46. påpeger, at mange sektorer vil undergå en betragtelig forandring i den nærmeste fremtid, til dels på grund af den mere udbredte brug af onlineredskaber og -løsninger; påpeger, at dette vil sætte både lavt- og mellemuddannede arbejdstagere under pres, hvilket i særlig grad vil påvirke medlemmer af marginaliserede samfundsgrupper, da det i øjeblikket som regel er dem, der finder arbejde i disse sektorer; understreger vigtigheden af tilgængelige og prismæssigt overkommelige uddannelser og tjenester for alle inden for nye teknologier og sektorer, med særligt hensyn til muligheder inden for den digitale sektor og den grønne økonomi, navnlig for de dårligst stillede grupper; bemærker den betydning, som mikrovirksomheder og små virksomheder har for at hjælpe med at bevare job i landdistrikter, og opfordrer derfor til, at der bliver lagt mere vægt på at sikre adgang til finansiering for disse virksomheder;

24. november 2015

47. påpeger betydningen af at styrke kvinders stilling inden for marginaliserede samfundsgrupper ved at tilskynde kvindelig iværksætterånd og kvinders deltagelse i disse lokalsamfund;

48. fremhæver den vigtige rolle, som social iværksætterånd, gensidige selskaber og alternative forretningsformer kan udfylde i at styrke kvinders stilling i marginaliserede samfundsgrupper; henstiller, at samhørighedsfondene, navnlig ESF, støtter investeringer med et stærkere kønsperspektiv inden for dette område;

49. opfordrer Kommissionen til at analysere den nuværende fordelingsnøgles begrænsninger for bestemmelse af støtten i form af midler under samhørighedspolitikken baseret på BNP, idet der gøres bedre brug af de indikatorer, der er til rådighed — såsom Eurostat EU-SILC-data om indkomst og levevilkår — som kan identificere afgrænsede områder med fattigdom og socialt udsatte grupper inden for Unionens område for bedre at målrette EU-støtten til marginaliserede samfundsgrupper;

50. understreger, at de marginaliserede samfundsgrupper i den politiske debat i EU ofte udnyttes tendensiøst til politiske formål, og at det er nødvendigt med en detaljeret undersøgelse af den strukturelle udelukkelse, både i partnerskabsaftaler og i de operationelle programmer, der er tale om; opfordrer Kommissionen til at fastlægge sammenhængende, konsekvente og klare retningslinjer for udvikling, gennemførelse og forvaltning af de EU-finansierede projekter i forhold til de marginaliserede samfundsgrupper, herunder grundige undersøgelser, eksempler på bedste praksis og henstillinger med hensyn til politik, for at sikre, at marginaliserede samfundsgrupper integreres i EU-midlerne også med udsigt til den kommende programperiode;

51. opfordrer til kønsperspektivering og en tværsektoriel analyse, der skal indarbejdes i alle EU-finansierede initiativer, programmer, tiltag og finansieringsordninger for integration og social inddragelse, således at de behov, der gør sig gældende for kvinder fra marginaliserede samfundsgrupper kan blive tilgodeset og mangfoldigheden af kvinders meninger og perspektiver inden for forskellige strukturelle positioner og roller kan komme til udfoldelse på en bedre måde; er af den opfattelse, at kønsspecifik konsekvensanalyse og kønsorienteret budgetplanlægning er nyttige midler til at evaluere, hvilken indvirkning finansieringsprioriteringer, tildeling af finansielle ressourcer og specifikationer for finansieringsprogrammer har på kvinders stilling; fremhæver nødvendigheden af systematisk indsamling og regelmæssig analyse af kønsopdelte data;

52. opfordrer medlemsstaterne til at uddele en pris for eksemplarisk indsats til fordel for integration og inklusion af marginaliserede samfundsgrupper i forbindelse med anvendelse af EU-midler; foreslår, at en sådan pris for en ekstraordinær indsats ville kunne gå til kommuner eller regioner i medlemsstaterne;

53. opfordrer medlemsstaterne til at muliggøre og tilskynde til netværksarbejde mellem kommuner og byer, der er engageret i integration af marginaliserede samfundsgrupper; foreslår, at borgmesteraftalen om klimaændringer kunne tjene som eksempel for et sådant netværk;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

24. november 2015

P8_TA(2015)0403

EU's rolle i FN**Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om EU's rolle i FN — Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås (2015/2104(INI))**

(2017/C 366/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om EU og FN, særlig sin henstilling til Rådet af 2. april 2014 om FN's Generalforsamlings 69. samling ⁽¹⁾ og sin beslutning af 11. maj 2011 om »EU som global aktør: dets rolle i multilaterale organisationer« ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. juni 2015 om EU's prioriteringer for FN's Generalforsamlings 70. samling,
- der henviser til FN-pagten,
- der henviser til resolutionen fra FN's Generalforsamling (UNGA) om Den Europæiske Unions deltagelse i De Forenede Nationers arbejde ⁽³⁾, som giver EU ret til komme med indlæg på FN's Generalforsamling, forelægge mundtlige forslag og ændringsforslag, der kan sættes til afstemning efter anmodning fra en medlemsstat, samt til at gøre brug af retten til at svare,
- der henviser til den første erklæring, der nogensinde er fremsat af formanden for Sikkerhedsrådet om den rolle, EU har spillet i opretholdelsen af international fred og sikkerhed, af 14. februar 2014 ⁽⁴⁾,
- der henviser til erklæringen fra verdenskonferencen i Durban i 2001 mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance,
- der henviser til det studie, der i marts 2015 blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Eksterne Politikker, »Reforming the United Nations: State of Play, Ways Forward«,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Budgetkontroludvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0308/2015),

EU's mål og globale styrker

- A. der henviser til, at Den Europæiske Unions fremtid er knyttet sammen med global fred, sikkerhed, udvikling og menneskerettigheder for alle; der henviser til, at der er behov for globale løsninger på de udfordringer, EU står overfor, og at der er behov for en europæisk indsats over for globale problemstillinger;
- B. der henviser til, at principperne og målene for Den Europæiske Unions eksterne politik er fastsat i artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union og er nært knyttet til FN's principper og mål; der henviser til, at artikel 21 i TEU udtrykkeligt kræver respekt for principperne i FN-pagten og folkeretten;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0259.

⁽²⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 66.

⁽³⁾ A/RES/65/276 af 3. maj 2011 om Den Europæiske Unions deltagelse i FN's arbejde.

⁽⁴⁾ S/PRST/2014/4 af 14. februar 2014 — Erklæring fra formanden for Sikkerhedsrådet om samarbejde mellem De Forenede Nationer og regionale og subregionale organisationer om opretholdelsen af international fred og sikkerhed.

24. november 2015

- C. der henviser til, at EU har en unik mulighed for at mobilisere ressourcer henover hele viften af diplomatiske, sikkerhedsrelaterede, forsvarsrelaterede, økonomiske, udviklingsrelaterede og humanitære instrumenter i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i FN-pagten; der henviser til, at disse instrumenter på grundlag af en samlet strategi giver EU en enestående fleksibilitet med hensyn til effektivt at kunne tage hånd om de mest udfordrende sikkerhedsmål;
- D. der henviser til, at EU i FN-regi deltager aktivt i at fremme fred, sikkerhed og fremskridt gennem sin fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og sin fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP);
- E. der henviser til, at EU beskytter sine værdier, grundlæggende interesser og sin sikkerhed, uafhængighed og integritet og gør en indsats for at bevare fred, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i FN-pagten og Helsingforslutakten fra 1975 samt med målene i Parischartret for et nyt Europa, som blev vedtaget i 1990; der henviser til, at EU udgør en del af det fælles FN-sikkerhedssystem, også som en af de regionale ordninger, der er fastsat under kapitel VIII i FN-pagten;
- F. der henviser til, at EU fremmer udviklingslandenes bæredygtige økonomiske, sociale og miljømæssige fremskridt med de primære mål at udrydde fattigdom, fremme langsigtet fred og stabilitet og bekæmpe social ulighed og yder humanitær bistand til befolkninger, lande og regioner, der rammes af kriser af enhver art, hvad enten de er natur- eller menneskeskabte;
- G. der henviser til, at EU er en ledende aktør inden for forskellige, indbyrdes forbundne politikområder: handel, udvikling, nødhjælp, miljø og menneskerettigheder;
- H. der henviser til, at EU arbejder for miljømæssig bæredygtighed ved at fremme internationale tiltag og foranstaltninger til at bevare og forbedre miljøets kvalitet og bæredygtig forvaltning af naturressourcer;
- I. der henviser til, at EU også spiller en ledende rolle inden for miljøpolitikker, navnlig i kampen mod klimaforandringer, ikke kun ved at gå i forreste linje og pålægge sig selv ambitiøse mål, men også ved i globale forhandlinger konsekvent at gøre sig til fortalere for bindende aftaler og konkrete og målbare foranstaltninger;
- J. der henviser til, at EU styrker fundamentet for social bæredygtighed og god regeringsførelse ved at konsolidere, støtte og fremme demokrati, retsstatsforhold, menneskerettighederne og folkerettens principper;
- K. der henviser til, at EU i overensstemmelse med sine traktater fremmer et internationalt system, der bygger på stærkere multilateralt samarbejde og god global styring, og som er engageret i effektiv multilateralisme med FN i centrum; der henviser til, at dette engagement har rod i den overbevisning, at det internationale samfund for at kunne reagere på globale kriser, udfordringer og trusler har behov for et effektivt multilateralt system, som bygger på universelle regler og værdier;
- L. der henviser til, at hovedvægten i EU's eksterne politik har været på bilaterale forbindelser og på samarbejde og partnerskaber med lande, grupper af lande og andre regionale og internationale organisationer overalt i verden; der henviser til, at der i de seneste årtier har været særligt fokus på de geopolitiske mål og problemer i EU's østlige og sydlige naboskabsområde; der henviser til, at EU også opretholder særlige forbindelser med — og i sine indsatser retter særlig opmærksomhed mod udfordringerne i — de afrikanske lande;
- M. der henviser til, at EU i en situation med stigende indbyrdes afhængighed på globalt plan er nødt til styrke sin rolle, både i de bilaterale forbindelser og i multilaterale fora;

24. november 2015

- N. der henviser til, at EU har været involveret i og spiller en vigtig rolle i forhandlinger og mægling på internationalt plan, særlig i forbindelse med E3/EU3+3- og Iranforhandlingerne og fredsprocessen i Mellemøsten;
- O. der henviser til, at EU som den største handelsblok i verden spiller en stærk rolle i bilaterale og multilaterale handelsordninger og har udviklet aktive handelspolitiske foranstaltninger for at fremme økonomisk vækst, fattigdomsbekæmpelse og beskyttelse af miljøet og naturressourcerne;
- P. der henviser til, at EU og dets medlemsstater er de største finansielle bidragydere til FN's almindelige budget samt til dets humanitære bistand, officielle udviklingsbistand (ODA) og fredsskabende operationer; der henviser til, at EU's udviklingspolitikker er af stor betydning i kraft af deres aktive fremme af fattigdomsbekæmpelse og af økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed og således styrker fred og stabilitet; der henviser til, at EU som den eneste deltager, der ikke er en stat, er part i mere end 50 multilaterale ordninger og konventioner under FN;
- Q. der henviser til, at EU er en af de mest dedikerede forsvarere og fortalere for menneskerettighederne, kulturelle værdier, demokrati og retsstatsforhold; der henviser til, at bestemmelser om disse principper er inkluderet i alle dets bilaterale partnerskaber og indtager en central stilling i dets multilaterale politik; der henviser til, at EU altid har været en meget stærk tilhænger af den internationale retspleje;
- R. der henviser til, at EU spiller en vigtig rolle i at støtte FN-operationer inden for områder af fælles interesse, navnlig i beskyttelsen af civile, og især kvinder og børn, der er berørt af væbnede konflikter;
- S. der henviser til, at lighed mellem kvinder og mænd er en af EU's grundlæggende værdier, som anerkendes i dets traktater og i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at EU har påtaget sig ansvaret for at integrere ligestilling i alle sine aktiviteter og politikområder, herunder i den eksterne politik og udviklingssamarbejdspolitikken;
- T. der henviser til, at menneskeheden har fælles værdier og interesser; der henviser til, at der bør være en rimelig fordeling af byrder og fordele, når fælles problemer skal løses og fælles mål og værdier skal fremmes;

FN-systemet

- U. der henviser til, at FN-systemet er det vigtigste globale forum for forbedring af den globale styring og som sådan er det bedste forum for fremme af EU's værdier og interesser;
- V. der henviser til, at det primære mål efter Anden Verdenskrig var at bevare fred og sikkerhed; der henviser til, at fremme af økonomisk og social udvikling og menneskerettighederne indtog en central plads i pagten; der henviser til, at miljøproblematikker har optrådt på FN's dagsorden siden starten af 70'erne; der henviser til, at Brundtlandrapporten »Vores fælles fremtid« i 1987 definerede begrebet bæredygtig udvikling som udvikling, der opfylder de nuværende generationers behov uden at sætte fremtidige generationers mulighed for at opfylde deres behov over styr; der henviser til, at udviklings- og miljøpolitikker på Rio-konferencen (UNCED) i 1992 blev knyttet sammen til en kombination af effektiv fattigdomsbekæmpelse og fremme af bæredygtig udvikling i hele verden;
- W. der henviser til, at FN-systemet dækker alle samarbejdsområder, med Sikkerhedsrådet i centrum som hovedansvarligt for at opretholde international fred og sikkerhed bistøttet af underorganer og rådgivende organer;

24. november 2015

- X. der henviser til, at FN-systemet består af 19 særorganisationer, heriblandt FAO, IFAD, ILO, IMF, UNESCO, UNIDO, WHO og Verdensbankgruppen, og omfatter 11 fonde og programmer, heriblandt UNCTAD, UNDP, UNEP, UNFPA, UNHCR, UNICEF, UN-Women og WFP⁽¹⁾, såvel som 9 funktionelle kommissioner, 5 regionale kommissioner og en række andre lignende organer; der henviser til, at organisationer som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) også er knyttet til FN-systemet;
- Y. der henviser til, at de fleste af ovenstående organisationer, fonde, programmer, kommissioner og komitéer arbejder under Det Økonomiske og Sociale Råd og FN's Generalforsamling, som nogle af dem rapporterer tilbage til;
- Z. der henviser til, at EU og dets medlemsstater har en afgørende rolle i at fremme FN's principper og mål og løse menneskeheden's fælles problemer; der på den anden side henviser til, at Europa har brug for globale partnere for at kunne løse sine egne problemer på områder som f.eks. sikkerhed, miljøbeskyttelse, menneskerettigheder, migration, beskyttelse af retten til asyl og manglende finansiell stabilitet;
- AA. der henviser til, at EU har et særligt ansvar for fredsbevarelse, udvikling og menneskerettigheder, når det handler om EU's naboskabsområde;
- AB. der henviser til, at det er afgørende, at foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af FN, respekterer folkeretten; der henviser til, at forbrydelser, der begås under et FN-mandat, er ekstremt skadelige for organisationens troværdighed og ikke bør være straffri;
- AC. der henviser til, at landene er opdelt i geografiske områder, hvilket ofte fører til, at de stemmer som en blok; der henviser til, at stater, der er medlemmer af FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), ofte selv krænker menneskerettighederne systematisk og derved undergraver UNHRC's samlede effektivitet og troværdighed;
- AD. der henviser til, at fortjenesterne fra ISIS/Da'esh's plyndrings- og smugleraktiviteter i forbindelse med kulturelle og religiøse steder og genstande i Irak og Syrien benyttes som bidrag til at finansiere ISIS/Da'esh's terrorvirksomhed; der henviser til, at UNESCO og dets konvention om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande har en central rolle at spille med hensyn til at sikre hasteforanstaltninger til beskyttelse af den syriske og irakiske kulturarv;
- AE. der henviser til, at EU og FN indgår i et tæt samarbejde i de mest problematiske krisescenarier, navnlig i Mellemøsten og Nordafrika; der henviser til, at deres indsats skal forbedres yderligere med henblik på at finde fredelige løsninger på sådanne kriser;
- AF. der henviser til, at drøftelsen og beslutningen om fornyelse af mandatet for Internetforvaltningsforummet (IGF) ifølge planen skal finde sted under FN's Generalforsamling 2015; der henviser til, at Parlamentet har opfordret Generalforsamlingen til at forny IGF's mandat og styrke både dets ressourcer og flerpartsmodellen for internetforvaltning;

EU i FN-systemet

1. minder om, at EU og dets medlemsstater deler værdierne og principperne i FN-pagten, som det fremgår af artikel 21, stk. 1, i TEU, og har en afgørende rolle i at fremme disse principper og FN's mål gennem Unionens optræden udadtil; minder om, at EU har brug for globale partnere, hvis det skal kunne få held til at nå sine udenrigspolitiske mål, navnlig med hensyn til fred og sikkerhed, terrorisme, organiseret kriminalitet, regionale konflikter, staters sammenbrud og udbredelse af masseødelæggelsesvåben;

⁽¹⁾ FAO: FN's fødevare- og landbrugsorganisation; IFAD: Den Internationale Fond for Landbrugsudvikling; ILO: Den Internationale Arbejdsorganisation; IMF: Den Internationale Valutafond; UNESCO: FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur; UNIDO: FN's Organisation for Industriel Udvikling; WHO: Verdenssundhedsorganisationen; UNCTAD: FN's Konference om Handel og Udvikling; UNDP: FN's Udviklingsprogram; UNEP: FN's Miljøprogram; UNFPA: FN's Befolkningsfond; UNHCR: FN's Højkommissariat for Flygtninge; UNICEF: FN's Børnefond; WFP: Verdensfødevareprogrammet.

24. november 2015

2. mener, at EU's sikkerhedsmæssige omgivelser i stigende grad er ustabile og omskiftelige som følge af de store antal mangeårige eller nyligt opståede sikkerhedsmæssige udfordringer; betragter konflikten i det østlige Ukraine, konflikterne i Syrien og Irak og fremkomsten af terrororganisationen ISIS, den libyske krise og terrortruslen i Afrika (navnlig i Sahel, Libyen og på Afrikas Horn) som alvorlige globale trusler, der kræver globale modsvare; mener ikke, at EU kan håndtere disse trusler på egen hånd, men at det har brug for støtte fra internationale partnere;
3. ser med tilfredshed på, at EU og dets medlemsstater tager aktivt del i og bidrager til FN-systemets arbejde på forskellig vis og i forskellige former, hvilket bør være mere synligt;
4. glæder sig ligeledes over EU's store bidrag til udvikling og nødhjælp overalt i verden; minder om, at EU og dets medlemsstater samlet set er verdens største bidragsyder til udviklingsbistand og humanitær bistand;
5. minder om, at EU er blevet en reel international aktør og følgelig har »styrket« observatørstatus i FN med ret til at ytre sig på FN's Generalforsamlings møder under drøftelser blandt repræsentanter for store grupper og over for individuelle stater, ret til at indgive forslag og ændringsforslag, ret til at svare samt ret til at fremsætte bemærkninger til forretningsordenen og rundsende dokumenter;
6. minder endvidere om, at EU i FN er repræsenteret af en lang række aktører: formanden for Det Europæiske Råd, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Europa-Kommissionen og EU-delegationerne, samt af dets 28 medlemsstater, hvoraf to (Frankrig og Det Forenede Kongerige) er faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (UNSC) med vetoret; fastholder, at EU-medlemsstaterne ifølge traktaten er forpligtet til at samordne deres indsatser i alle internationale fora;

Hvordan EU's udenrigspolitiske mål bedre kan nås inden for FN

7. er af den opfattelse, at EU for bedre at kunne nå sine udenrigspolitiske mål, som er nedfældet i traktaten, bør bestræbe sig på at styrke den globale styring inden for FN-systemet og øge sin egen og sine medlemsstaters indflydelse inden for dette system; minder om EU's tilsagn om aktivt at støtte en omfattende reform af FN-systemet for at styrke dets legitimitet og regionale repræsentation såvel som dets gennemsigtighed, ansvarlighed og effektivitet med henblik på at reagere på nutidens komplekse, mangesidige udfordringer; understreger navnlig, at det er vigtigt at puste nyt liv i Generalforsamlingens arbejde;
8. understreger, at EU inden for Generalforsamlingen bør spille en øget rolle, der indebærer tilstrækkelig synlighed og politisk indflydelse, således at det bliver bedre i stand til at udføre sine internationale forpligtelser i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution af 3. maj 2011;
9. gentager sin støtte til parlamenters og regionale forsamlings rolle i FN-systemet;
10. opfordrer Sikkerhedsrådets medlemmer til i tæt samarbejde med Generalforsamlingen at se nærmere på og ændre den uigennemsigtige proces med udvælgelsen af FN's generalsekretær og sikre lige muligheder for mandlige og kvindelige kandidater til denne stilling; opfordrer alle FN-organer, og navnlig Sikkerhedsrådet, til at rette tilstrækkelig opmærksomhed mod integration af kønsaspektet inden for FN og EU's medlemsstater til at gå forrest i disse bestræbelser ved at tilskynde og fremme kvindelige kandidater; udtrykker ønske om, at der vælges en kvinde som FN's næste generalsekretær; opfordrer EU til at støtte UN Women i at tage højde for forskelsbehandling baseret på kønsidentitet og kønsudtryk;
11. fremhæver EU's nuværende prioriteringer for FN's Generalforsamlings 70. samling, der gentager Unionens mangeårige krav om, at FN bør strømline sine strukturer, sit budget og sine arbejdsmetoder uden at vige tilbage fra vanskelige emner, som f.eks. reformen af Sikkerhedsrådet;
12. understreger, at FN's Generalforsamling, der repræsenterer alle medlemslandenes regeringer, er nødt til at have midler og metoder til at udstikke retningslinjer for FN-systemet og samordne alle dets aktiviteter;

24. november 2015

13. er af den faste overbevisning, at Sikkerhedsrådet skal reformeres, således at det i højere grad afspejler den nye geopolitiske virkelighed i verden og imødegår de nuværende og fremtidige sikkerhedsmæssige udfordringer mere effektivt; tilskynder de lande, der har vetoret i FN's Sikkerhedsråd, til at undlade at benytte deres vetoret i situationer, hvor der er tale om folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden;

14. minder — i betragtning af EU's bidrag til verdens freds- og sikkerhedsmæssige struktur og Lissabontraktatens mål om at forbedre EU's udenrigspolitik — om det langsigtede mål om, at EU skal have sæde i et udvidet Sikkerhedsråd, og gentager sin opfordring til en debat i hele Europa om reformen heraf; gentager sin opfordring til næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR) om at tilstræbe fælles EU-holdninger til spørgsmål inden for Sikkerhedsrådets beføjelser og om at forbedre de eksisterende samarbejds mekanismer med henblik på at sikre, at EU-medlemsstater, der sidder i Sikkerhedsrådet, forsvare fælles EU-holdninger i dette forum; minder om, at EU-medlemmer i Sikkerhedsrådet ifølge artikel 34 i TEU skal holde de øvrige medlemsstater og den højtstående repræsentant orienteret og forsvare EU's holdninger og interesser; minder endvidere om, at disse stater, når EU har en fastlagt holdning til et punkt på Sikkerhedsrådets dagsorden, skal anmode om, at den højtstående repræsentant indbydes til at fremføre Unionens holdning;

15. minder om, at kapitel VIII i FN-pagten fremmer en styrket rolle for regionale og subregionale organisationer i FN, og opfordrer EU og OSCE til at stræbe efter en øget involvering i global styring for deres egne og andre regionale organisationer;

16. mener, at EU gennem øget samarbejde med FN i højere grad bør drage nytte af partnerskaber med FN's særorganisationer, fonde, programmer, kommissioner og komitéer; opfordrer til en styrkelse af EU-koordineringen i disse organers bestyrelser for at sikre, at EU taler med én stemme;

17. understreger, at udover disse nødvendige reformer, der skal gennemføres i FN, forudsætter en bedre opfyldelse af EU's udenrigspolitiske mål, herunder fremme af grundlæggende værdier, en mere effektiv samordning af de forskellige dimensioner af alle dets eksterne politikker, både bilaterale og multilaterale; gentager sin opfordring til en større synlighed af EU's foranstaltninger og bistand i alle multilaterale fora og der, hvor implementeringen foregår;

18. opfordrer EU til mere effektivt at koordinere sit arbejde inden for humanitær bistand, f.eks. gennem ECHO, med de respektive FN-organisationer for at skabe optimal effektivitet med begrænsede ressourcer og undgå unødvendige overlapninger;

19. opfordrer EU's og FN's relevante institutioner til fuldt ud at respektere og gennemføre den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA); anmoder Kommissionen om at aflægge rapport til Parlamentet om gennemførelsen af FAFA og retningslinjerne i forbindelse med aftalen og om at identificere områder, hvor der er behov for forbedringer, og fremsætte relevante forslag i denne henseende;

20. understreger vigtigheden af samarbejdet mellem EU og UNDP om bistandseffektivitet; fremhæver engagementet i det globale partnerskab for effektivt udviklingssamarbejde og tilskynder alle stater og alle aktører i den private sektor til at tilslutte sig dette;

21. mener, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med stor succes har bidraget til de fremskridt, Europa har gjort med hensyn til respekt for menneskerettighederne, og kan tjene som et eksempel for andre regioner;

22. opfordrer til en forbedring af forebyggende redskaber og redskaber til tidlig varsling og øget mæglingskapacitet inden for FN, med sammenhængende og gennemførlige mandater til fredsopbyggende og fredsbevarende operationer, der indbefatter en menneskerettighedskomponent og klare exitstrategier; tilskynder EU's medlemsstater til at yde mere betydelig støtte til fredsopbyggende og fredsbevarende operationer, og opfordrer EU til at styrke sine mæglingsbestræbelser i forbindelse med konfliktløsning; husker på den seneste tids grusomheder og menneskerettighedskrænkelser begået af visse ekstremist- og terrorgrupper såvel som den vedvarende seksuelle vold i forbindelse med konflikter, bl.a. voldtægt som krigsvåben; opfordrer indtrængende Sikkerhedsrådet til i overensstemmelse med doktrinen om beskyttelsesansvar at

24. november 2015

fastlægge et ambitiøst sæt af redskaber og midler til at sikre, at sådanne grusomheder forhindres effektivt, og at der værnes om retsstatsprincippet og den humanitære folkeret, samt at tilskynde FN's medlemsstater til at bekæmpe menneskehandel og slå hårdt på rekruttering og finansiering til terrorgrupper ved at forebygge og bekæmpe rekruttering, organisering, transport og udrustning af terrorkrigere samt finansiering af deres rejser og aktiviteter;

23. opfordrer EU til at støtte en styrkelse af sammenhængen, synergiene og komplementariteten mellem evalueringerne af fredsoperationer, af FN's fredsskabende arkitektur og af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed; understreger betydningen af, at kvinder deltager aktivt på lige fod og i fuldt omfang i forebyggelse og løsning af konflikter, fredsforhandlinger, fredsopbygning, fredsbevarelse, humanitære indsatser og genopbygning efter konflikter; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen har revideret sin politik for humanitær bistand, hvoraf det nu fremgår, at den humanitære folkeret og/eller menneskerettighedslovgivningen kan berettige, at der ydes sikre aborter til kvindelige ofre for krigsvoldtægter;

24. tilskynder EU til at fremme en bred definition af begrebet »menneskers sikkerhed«, således at det knyttes tættere sammen med menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene og menneskelig udvikling;

25. er af den overbevisning, at EU skal demonstrere sin stærke og utvetydige støtte til Den Internationale Straffedomstol, navnlig ved at styrke og udvide sine forbindelser med FN, især Sikkerhedsrådet, og ved at sikre, at EU's medlemsstater hurtigt ratificerer Kampalaændringerne til Romstatutten, hvori »aggressionsforbrydelse« defineres; minder om, at det primære ansvar for at drage gerningsmænd til ansvar ligger hos de enkelte stater, og støtter ICC-jurisdiktion, hvor de nationale myndigheder ikke kan eller er uvilige til reelt at retsforfølge de mest alvorlige forbrydelser, som berører det internationale samfund;

26. støtter en styrkelse af det operationelle samarbejde mellem EU og FN om krisestyring, også ved at EU samarbejder med FN om både udveksling af analyser (således at man kan nå frem til en fælles analyse) og planlægningen af freds- og sikkerhedsoperationer (for at fremme de operationelle aspekter);

27. mener, at der bør gøres mere for at sikre, at FN's medlemsstater lever op til deres løfter om at yde humanitær bistand, ved at offentliggøre regelmæssige oversigter over efterlevelsen af forpligtelser;

28. glæder sig over EU's engagement i større ansvarlighed og gennemsigtighed inden for våbenhandel og støtter fremme af universalisering og fuldstændig gennemførelse af traktaten om våbenhandel og gennemførelsen af resultaterne fra det første møde i konferencen af deltagende stater; anmoder EU om fortsat at fremme traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) som hovedhjørnestenen i den globale ikke-spredningsordning og dermed det afgørende grundlag for atomvåbenedrustning i henhold til denne traktats artikel VI; anmoder endvidere EU om aktivt at tage skridt i retning af global nedrustning;

29. fremhæver betydningen af, at EU fortsat aktivt fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; glæder sig over, at Sikkerhedsrådet for første gang har holdt møde om LGBTI-retigheder den 24. august 2015, hvor man fordømte ISIS' angreb og drab på LGBTI-personer i Mellemøsten; tilskynder Sikkerhedsrådet til i højere grad at tage krænkelse af LGBTI-retigheder i betragtning;

30. minder om EU's standpunkt om nultolerance over for dødsstraf; fremhæver betydningen af, at EU fortsat fremmer moratoriet for dødsstraf;

24. november 2015

31. er af den overbevisning, at FN-systemets økonomiske og sociale dimension skal styrkes i betydelig grad, ved at det sikres, at FN's organer anlægger en mere politisk tilgang, og samarbejdet imellem dem forbedres, samt ved at der sikres en mere effektiv og gennemsigtig brug af de ressourcer, der er til rådighed; mener, at dette i første omgang skal opnås via en strukturel og funktionel reform af det primære organ, der ifølge FN-pagten er ansvarligt for denne opgave, nemlig Det Økonomiske og Sociale Råd; opfordrer EU's institutioner og medlemsstater til at overveje muligheden for at styrke deres rolle i Det Økonomiske og Sociale Råd ved at udvikle det til et Råd for Bæredygtig Udvikling;

32. glæder sig over oprettelsen af Politisk Forum på Højt Niveau vedrørende Bæredygtig Udvikling (HLPF), som har rollen med at tilvejebringe politisk lederskab, vejledning og anbefalinger om udviklingspolitik i forbindelse med de tre søjler (social, økonomisk og miljømæssig) af bæredygtig udvikling; er af den faste overbevisning, at HLPF skal være det vigtigste beslutningstagende organ for al udviklingspolitik og dermed sikre en koordineret og effektiv behovsvurdering og vedtagelse af de nødvendige køreplaner, beslutninger og bindende foranstaltninger i forbindelse med rammen for bæredygtig udvikling for perioden efter 2015; insisterer på nødvendigheden af reelt at gennemføre de mål for bæredygtig udvikling, der blev vedtaget på FN-topmødet i september;

33. er — i lyset af den tilbagevendende humanitære krise i forbindelse med flygtninge og migranter, som er skyld i megen menneskelig lidelse, og i betragtning af, at en bæredygtig udvikling i oprindelseslandene i sidste ende kan tilvejebringe en løsning på den humanitære krise — af den overbevisning, at alle organisationers arbejde i dette øjemed bør koordineres;

34. er af den opfattelse, at de udfordringer, som den humanitære krise i forbindelse med flygtninge medfører, er problemstillinger, som man er nødt til at håndtere på en sammenhængende måde i en ånd af solidaritet inden for EU og i tæt samarbejde med FN og dets organer;

35. opfordrer EU og FN til at optrappe deres fælles bestræbelser med henblik på at nå frem til en ambitiøs og retligt bindende aftale på FN's klimakonference i Paris i 2015 og sikre, at den efterfølges af en hurtig implementering af COP21;

36. er af den opfattelse, at arbejdet i Verdensbankgruppen, Den Internationale Valutafond og Verdenshandelsorganisationen også kunne koordineres, som om de udgjorde dele af FN-systemet, samtidig med at deres nuværende beslutningsstrukturer bibeholdes, med henblik på at sikre, at deres respektive beslutninger og foranstaltninger træffes og gennemføres på ansvarlig, effektiv, ensartet vis og ikke er unødvendige, og undgå sammenfald;

37. støtter målet om, at der på multilateralt niveau oprettes en investeringsbeskyttelsesordning med et nyt system, hvorved de nationale domstoles jurisdiktion respekteres, og opfordrer Kommissionen til at indarbejde dette mål i sin forhandlingsdagsorden i forbindelse med udarbejdelsen af investeringsaftaler; er af den opfattelse, at såfremt der oprettes en fast international domstol til bilæggelse af investeringstvister, bør den etableres inden for FN-systemet og bør baseres på rettighederne og pligterne for dem, der er underlagt domstolen, med særlig vægt på OECD's principper om multinationale virksomheder og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; mener, at FN-systemet indeholder nyttige modeller for et sådant system, og særligt for finansieringsmæssige spørgsmål;

38. finder det nødvendigt, at der tilvejebringes en afslutning på WTO's Doha-udviklingsrunde, og mener, at FN kan udnytte sin unikke position til at sikre, at disse drøftelser bliver en succes for udviklingslandene; mener, at FN i denne henseende kunne arbejde side om side med WTO og desuden give råd og vejledning til udviklingslandene for at fremme en strategi for handel og investeringer, med EU som en central aktør;

39. er opmærksom på behovet for at styrke og gennemføre FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne; opfordrer indtrængende EU til at bidrage til et vellykket resultat af arbejdet i den Mellemstatslige Arbejdsgruppe for transnationale selskaber og menneskerettigheder;

24. november 2015

40. mener, at FN bør fremme alle spørgsmål, der vedrører menneskers trivsel; er af den opfattelse, at disse omfatter kulturel bæredygtighed samt beskyttelse og fremme af mangfoldigheden af kulturelle udtryksformer gennem integration af uddannelse, turisme, kulturdiplomati, beskyttelse af kulturarv, den kreative sektor og videnskabelig forskning i politikudformningsstrategien;

41. henstiller, at der tilsikres et samarbejde mellem EU og FN om uddannelse i forbindelse med nødhjælpsprogrammer i tilfælde af humanitære kriser, væbnede konflikter og naturkatastrofer gennem fortsat støtte til programmer, som f.eks. UNICEF's »Uddannelse i katastrofesituationer og overgangsperioder efter kriser«, UNHCR's kvalitetsundervisningsprogram i flygtningelejre og UNRWA's uddannelsesarbejde;

42. glæder sig over, at den Kommission, der blev valgt i 2014, er organiseret i klynger, således at næstformanden for Kommissionen/den højtstående repræsentant har fået et styrket ansvar for at samordne EU's eksterne politik i tæt samarbejde med andre EU-institutioner; understreger, at politikker med en global dimension skal stå i centrum for netop denne klynges arbejde;

43. opfordrer næstformanden for Kommissionen/den højtstående repræsentant til i sin årsrapport om FUSP at medtage et omfattende afsnit om fremme af EU's globale udenrigspolitiske mål;

44. er af den opfattelse, at Europa-Parlamentet skal være i stand til at håndtere de globale udfordringer på samme vidtgående og sammenhængende måde som Kommissionen og skal organisere sit arbejde i overensstemmelse hermed; tilskynder alle udvalg i Parlamentet, hvis ansvarsområde omfatter politikker med en ekstern og global dimension, til at sende deres standpunkter vedrørende det pågældende afsnit af næstformandens/den højtstående repræsentants rapport til Udenrigsudvalget, idet denne rapport hører under dets ansvarsområde;

o

o o

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0408

Afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning**Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (2015/2066(INI))**

(2017/C 366/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 4 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 107, 108, 113, 115, 116, 175 og 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til sin afgørelse af 12. februar 2015 om nedsættelse af et særligt udvalg om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning og fastsættelse af dets sagsområder, sammensætning og funktionsperiode ⁽¹⁾,
- der henviser til afsløringerne fra det internationale konsortium af undersøgende journalister (ICIJ) af *tax rulings* og andre skadelige praksisser i Luxembourg, kendt under betegnelsen »LuxLeaks«,
- der henviser til resultaterne af G7-, G8- og G20-topmøderne om internationale skattespørgsmål, navnlig topmøderne i henholdsvis Elmau den 7.- 8. juni 2015, Brisbane den 15.- 16. november 2014, Skt. Petersborg den 5.- 6. september 2013, Lough Erne den 17.- 18. juni 2013 og Pittsburgh den 24.- 25. september 2009,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) rapport »Harmful Tax Competition: An Emerging Global Issue« fra 1998,
- der henviser til OECD's rapport fra 2013 om udhuling af skattegrundlag og overførsel af overskud (Base Erosion and Profit Shifting (BEPS)), samt til OECD's handlingsplan om BEPS og efterfølgende publikationer,
- der henviser til de seneste konklusioner fra Det Europæiske Råd om det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (14. marts 2013), om beskatning (22. maj 2013), om automatisk udveksling af oplysninger (18. december 2014), om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), automatisk udveksling af oplysninger på globalt plan og skadelige skatteforanstaltninger (18. december 2014) og om skatteunddragelse (27. juni 2014),
- der henviser til konklusionerne fra Rådet for Økonomi og Finans (Økofin) og til dets rapport til Det Europæiske Råd om beskatningsspørgsmål af 22. juni 2015,
- der henviser til de halvårslige rapporter fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) til Rådet om adfærdskodeksen,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0039.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til direktivet om administrativt samarbejde ⁽¹⁾, direktivet om renter og royalties ⁽²⁾ og Kommissionens seneste lovgivningsforslag til ændring heraf,
- der henviser til Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater ⁽³⁾ (»moder-og datterselskabsdirektivet«), senest ændret i 2015,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i TEUF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. februar 2007 til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om det arbejde, der i det fælles EU-forum for interne afregningspriser er gennemført om tvistundgørelses- og udredningsprocedurer samt retningslinjer for forhåndsftaler om interne afregningspriser i EU (COM(2007)0071),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. december 1998 om anvendelsen af statsstøttere reglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. juni 2015 med titlen »Et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i Den Europæiske Union: 5 centrale indsatsområder« (COM(2015)0302),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. marts 2015 om gennemsigtighed på skatteområdet til bekæmpelse af skatteunddragelse og skatteundgåelse (COM(2015)0136),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2012 med titlen »En handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse« (COM(2012)0722),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (C(2012)8806),

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1). om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 158 af 27.5.2014, s. 196.

⁽⁵⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

⁽⁷⁾ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73.

⁽⁸⁾ EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (C(2012)8805),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. juni 2012 om konkrete tiltag til at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, bl.a. i forbindelse med tredjelande (COM(2012)0351),
- der henviser til Kommissionens forslag fra 2011 til Rådets direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) (COM(2011)0121) og til Parlamentets holdning hertil af 19. april 2012 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 om en ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. december 1997 om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning ⁽²⁾, og til de regelmæssige rapporter til Rådet fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning),
- der henviser til rekommandation af 30. april 2014 fra Europarådets Ministerkomité om beskyttelse af whistleblowere,
- der henviser til Simmons & Simmons-rapporten fra 1999 om administrative praksisser, der er omtalt i punkt 26 i rapporten fra 1999 fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (Primarolo-rapporten (SN 4901/99)), og til ajourføringen af denne rapport i 2009,
- der henviser til Europa-Parlamentets ændringer af 8. juli 2015 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktionæengagement, og af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår visse aspekter ved redegørelsen for virksomhedsledelse ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2015 om den årlige skattebetænkning ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. marts 2015 om årsrapporten for 2013 om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — bekæmpelse af svig ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2013 om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 134.

⁽²⁾ EFT C 2 af 6.1.1998, s. 2.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0257.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0089.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0062.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0205.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til sin beslutning af 19. april 2012 med efterlysning af konkrete metoder til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om skat og udvikling — samarbejde med udviklingslandene om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om fremme af god forvaltningspraksis på skatteområdet ⁽³⁾,
- der henviser til de forskellige parlamentariske høringer og efterfølgende rapporter om dette emne i nationale parlamenter, navnlig Det Forenede Kongeriges Underhus, USA's Senat og den franske Nationalforsamling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Det Særlige Udvalg om Afgørelser i Skattespørgsmål og Andre Foranstaltninger af Lignende Art eller med Lignende Virkning (A8-0317/2015),

LuxLeaks: Fakta og tal

- A. der henviser til, at LuxLeaks-skandalen, som brød ud den 5. november 2014, da det internationale konsortium af undersøgende journalister offentliggjorde ca. 28 000 siders fortrolige dokumenter omhandlende mere end 500 private beskatningsordninger indgået mellem de luxembourgske skattemyndigheder og mere end 300 multinationale selskaber mellem 2002 og 2010, har afsløret omfanget af anvendelsen af hemmelige aftaler med komplekse økonomiske konstruktioner, der har til formål at opnå drastiske skattelettelser; der henviser til, at datterselskaber i Luxembourg i mange tilfælde håndterer en omsætning på flere hundrede millioner euro, men har en meget begrænset tilstedeværelse og økonomisk aktivitet i Luxembourg;
- B. der henviser til, at problemet med udhuling af selskabsskattegrundlag og aggressiv skatteplanlægningspraksis har været kendt og drøftet på internationalt plan i flere årtier; der henviser til, at LuxLeaks henledte offentlighedens og mediernes opmærksomhed på dette problem og kastede lys over en tvivlsom beskatningspraksis, som blev promoveret af revisionsfirmaer i én bestemt medlemsstat; der henviser til, at Kommissionens undersøgelser og det arbejde, der er udført af Parlamentet via dets særlige udvalg, har vist, at der ikke var tale om et enkelt tilfælde, men at metoden med at træffe skattemæssige foranstaltninger til at mindske visse store selskabers samlede skatteforpligtelser med henblik på kunstigt at øge et lands skattegrundlag på bekostning af andre lande, hvoraf nogle er underlagt spareforanstaltninger, er en vidt udbredt praksis såvel i som uden for Europa;
- C. der påpeger, at en sådan adfærd, der ofte resulterer i en afkobling mellem det sted, hvor værdien skabes, og det sted, hvor overskuddet beskattes, ikke er begrænset til *tax rulings*, men omfatter en bred vifte af skadelige skattepraksisser, der benyttes af nationale skattemyndigheder i og uden for EU;
- D. der påpeger, at sådanne praksisser bør gøres til genstand for offentlig granskning som led i den demokratiske kontrol; der påpeger, at de i lyset af deres negative indvirkning på samfundet som helhed kun kan vedblive at eksistere, så længe de holdes hemmelige eller tolereres; der henviser til, at undersøgende journalister, den ikke-statslige sektor og den akademiske verden har medvirket til at afdække tilfælde af skatteundgåelse og informere offentligheden herom; der henviser til, så længe disse praksisser ikke kan forhindres, bør afsløringen heraf ikke afhænge af individuelle whistleblowers mod og etiske sans, men derimod indgå i mere systematiske mekanismer for rapportering og informationsudveksling;

⁽¹⁾ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 37.

⁽³⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 29.

Onsdag den 25. november 2015

Medlemsstaternes tilgang til selskabsbeskatning

- E. der henviser til, at indtægterne fra selskabsskat i EU-28 gennemsnitligt udgjorde 2,6 % af BNP i 2012 ⁽¹⁾;
- F. der henviser til, at direkte beskatning ifølge traktaten primært henhører under medlemsstaternes kompetence; der henviser til, at EU i den udstrækning, det har beføjelser på skatteområdet, normalt er underlagt kravet om enstemmighed i Rådet ved udøvelsen af disse beføjelser; der henviser til, at der som følge heraf endnu ikke er truffet nogen væsentlige beslutninger vedrørende selskabsskat på EU-plan til trods for den udvikling, der på det seneste har fundet sted i EU-integrationen såvel i forbindelse med det indre marked som på andre områder, der er omfattet af EU-traktaterne, såsom internationale handelsaftaler, den fælles valuta, økonomisk og finanspolitisk styring samt principper og lovgivning vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning; der påpeger, at medlemsstaterne skal overholde EU's konkurrencelovgivning og sikre, at deres skatteregler er forenelige med principperne for det indre marked og ikke skaber konkurrenceforvridning; der påpeger, at det forhold, at enstemmighedsreglen i Rådet giver den enkelte medlemsstat vetoret, mindsker incitamentet til at bevæge sig fra status quo i retning af en mere samarbejdsorienteret løsning; der henviser til, at medmindre proceduren i artikel 116 i TEUF tages i brug, kan en ændring af kravet om enstemmighed i spørgsmål vedrørende direkte beskatning kun ske ved en traktatændring;
- G. der henviser til, at den nuværende situation, hvor hver enkelt medlemsstat har vetoret, gør det nødvendigt, at alle medlemsstater udviser beslutsomhed og samarbejdsvilje, hvis det paneuropæiske problem med skatteunddragelse og skatteundgåelse skal tackles;
- H. der påpeger, at de nationale politiske repræsentanter med visse reserver indtil nu ikke har vist tilstrækkelig vilje til at løse tackle problemet med skatteundgåelse, herunder *tax rulings*;
- I. der henviser til, at kapital bevæger sig frit på EU's indre marked, og store selskaber aflægger regnskab på et konsolideret grundlag, hvorimod skat opkræves nationalt af skattemyndigheder, som kun i yderst begrænset omfang udveksler information indbyrdes;
- J. der henviser til, at der i et fuldført indre marked ikke bør være kunstige forbrejninger, som kan påvirke beslutninger om investeringer og placering af virksomheder; der henviser til, at globaliseringen, digitaliseringen og de frie kapitalbevægelser imidlertid skaber grobund for en mere intens skattekongurrence mellem medlemsstaterne og med tredjelande med henblik på at tiltrække investeringer og virksomheder; der henviser til, at selv om det er vigtigt at bevare, og tiltrække nye, virksomheder i Europa, må det ikke tage form af potentielt skadelige skatteordninger, som tager sigte på at fremme investeringer og tiltrække yderligere økonomisk aktivitet fra første færd, som en reaktion på lignende foranstaltninger truffet i nabolandene eller for at rette op på, hvad der betragtes som eksisterende ubalancer mellem medlemsstater med hensyn til relativ velstand, størrelse eller udkantsbeliggenhed; der henviser til, at der i øvrigt i nogle jurisdiktioner synes at være en sammenhæng mellem attraktive selskabsskatteordninger og en høj grad af national velstand; der henviser til, at den optimale udformning af skatteordninger afhænger af en lang række faktorer og derfor er forskellig fra land til land; der påpeger, at skadelig skattekongurrence mellem medlemsstaterne begrænser det indre markeds potentiale;
- K. der påpeger, at landene i stedet for at koncentrere sig om at fremme et attraktivt erhvervsklima med for eksempel gode infrastrukturer og højt kvalificeret arbejdskraft, herunder gennem produktivitetsfremmende investeringer, og i stedet for at skabe et stabilt og forudsigeligt skattesystem optræder som aktører i skattekongurrencespillet, hvor de ved at kombinere deres nationale lovgivning med deres netværk af skatteoverenskomster søger at promovere sig selv som lande, der er værd at investere i, hvorigennem finansielle strømme kan kanaliseres, eller hvor overskud kan bogføres, hvorved de tiltrækker virksomheder eller skuffeselskaber på bekostning af partnerlande og skaber illoyale praksisser mellem dem; der henviser til, at hvert land isoleret set har en klar interesse i at »køre sit eget løb«, dvs. at være den første

⁽¹⁾ Rapport om beskatningstendenser i EU »Taxation trends in the European Union«, 2014-udgaven.

Onsdag den 25. november 2015

til at udforme og gennemføre særlige skatteordninger, og -regler, der kan udvide skattegrundlaget, og den sidste til at deltage i en fælles og koordineret indsats for at bekæmpe skatteundgåelse;

- L. der henviser til, at der foregår skattekonkurrence mellem medlemsstaterne; der henviser til, at princippet om loyalt samarbejde mellem Unionens medlemsstater er fastlagt i artikel 4 i TEU; der finder, at medlemsstaterne fuldt ud bør anvende princippet om loyalt samarbejde i sager vedrørende skattekonkurrence;
- M. der henviser til, at nogle medlemsstater har en tvetydig holdning til skatteundgåelse, idet de på den ene side klager over udhulingen af deres nationale skattegrundlag, men på den anden side selv er ansvarlige for udformningen af de eksisterende nationale og internationale skatteordninger, som har gjort dette muligt, og stadig lægger hindringer i vejen for enhver udvikling af deres skattesystemer, som kunne muliggøre en mere samordnet løsning; der påpeger, at man i en situation med fuld kapitalmobilitet inden for EU og i lyset af Kommissionens erklærede målsætning om at indføre en kapitalmarkedsunion bør tage fuld højde for de nationale skatteordningers og -indtægters indbyrdes sammenhæng og gensidige påvirkning, herunder for de omfattende positive og negative spillovereffekter, som de enkelte medlemsstaters skatteafgørelser har hen over landegrænserne, idet det ene lands skatteincitament er det andet lands udhuling af skattegrundlag;
- N. der påpeger, at vi er vidner til et paradoks bestående i, at den frie konkurrence mellem medlemsstaterne på skatteområdet har resulteret i konkurrencebegrænsninger og -forvridninger;
- O. der henviser til, at indførelsen af EU's indre marked har været til stor gavn for de nationale økonomier ved at gøre dem mere konkurrencedygtige og attraktive i en globaliseret økonomi, og at skattemæssig konvergens mellem medlemsstaterne i sidste instans vil have samme virkning;
- P. der påpeger, at lovgivere og — ofte ressourcemæssigt underforsynede — skattemyndigheder ikke har mulighed for at forudse, men kun kan reagere — undertiden med stor forsinkelse — på de innovative skatteundgåelsesordninger, som udtænkes og promoveres af visse skatterådgivere, navnlig fra meget store revisionsfirmaer, samt advokater og formidlere; der navnlig påpeger, at de EU-organer, som skulle forhindre indførelse af nye skadelige skatteforanstaltninger (såsom Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, som medlemsstaterne oprettede i 1998, eller Kommissionen som traktaternes vogter) — erfaringsmæssigt har været ude af stand til at bremse denne uønskede udvikling, idet de undertiden har reageret på ineffektiv vis eller på grundlag af et for snævert mandat, og at der er indført mange nye og ofte aggressive skatteundgåelsesforanstaltninger eller -aftaler, såsom patentbokse, i EU; der henviser til, at multinationale selskaber såvel i EU som på verdensplan får ekspertbistand fra en velorganiseret og kompetent skatterådgivningssektor samt fra banker og andre udbydere af finansielle tjenesteydelser til udformningen af deres skatteundgåelsesordninger; der henviser til, at denne sektor samtidig er repræsenteret i organer, der rådgiver regeringer og offentlige institutioner i skattespørgsmål, som f.eks. EU-plattformen for god forvaltningspraksis på skatteområdet (Platform for Tax Good Governance); der henviser til, at der er betænkeligheder ved de interessekonflikter, som kan opstå, når de samme firmaer rådgiver både offentlige myndigheder og private multinationale selskaber;
- Q. der påpeger, at al skatteplanlægning skal finde sted inden for lovens og de gældende traktaters rammer; der påpeger, at det bedste svar på aggressiv skatteplanlægning følgerig er god lovgivning og internationalt samarbejde med henblik på at opnå de ønskede resultater;
- R. der henviser til, at opnåelsen af de ønskede mål afhænger af lovgivningens gennemførelse; der henviser til, at denne gennemførelse er en opgave for de nationale forvaltninger, som ofte kun har få incitamenter til at samarbejde med hinanden på EU-plan; der påpeger, at denne situation bidrager til og forværrer de eksisterende skævheder, som forårsages af forskellene mellem lovene i Unionen som helhed;

Onsdag den 25. november 2015

- S. der henviser til, at den trojka af institutioner (Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Internationale Valutafond), der fører opsyn med de finansielle og finanspolitiske tilpasningsprogrammer i lande som Portugal og Grækenland, ikke har gjort noget forsøg på at forhindre skatteamnestier, *tax rulings*, skattebegunstigelser og skattefritagelsesordninger, som var og er urimeligt diskriminerende og til gavn for skatteundvigende virksomheder og personer, hvilket har medført store tab af statslige indtægter og en forøgelse af byrderne for i forvejen overbeskattede små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og borgere;
- T. der påpeger, at det er en yderst krævende opgave at efterforske og retsforfølge skattekriminalitet og hvidvaskning af penge, som ofte omfatter finansielle operationer og juridiske personer i flere jurisdiktioner; der henviser til, at det personale i medlemsstaterne, som har ansvaret for at efterforske og retsforfølge gerningsmænd til skattekriminalitet og andre økonomiske forbrydelser, ofte savner den fornødne uddannelse og de fornødne ressourcer;
- U. der påpeger, at de seneste års sparepolitikker og budgetbegrænsninger i væsentlig grad har begrænset skatteforvaltningernes muligheder for at efterforske skattekriminalitet og skadelig skattepraksis; der henviser til, disse nedskæringer især har været skadelige i lande omfattet af økonomiske bistandsprogrammer under opsyn af trojkaen, hvor forøgelsen af statens indtægter er opnået på bekostning af i forvejen overbeskattede SMV'er og borgere, hvorimod store selskaber og velhavende skatteundvigere ofte har nydt godt af skatteamnestier, *tax rulings* og andre skattefritagelses- og begunstigellesordninger, sådan som det har været tilfældet i Portugal og Grækenland;

Tax rulings og skadelig skattepraksis

- V. der henviser til, at *tax rulings* spænder over en bred vifte af praksisser i medlemsstaterne, lige fra ad hoc-politikker til klart afgrænsede anvendelser af lovgivningen, for så vidt angår mulige anvendelsesområder og emner, bindende karakter, hyppighed, offentliggørelse og varighed samt spørgsmålet om betaling af gebyrer; der henviser til, at der ikke findes nogen fælles definition af *tax rulings* på internationalt plan, hvis man ser bort fra Kommissionens beskrivelse af dem som »enhver meddelelse eller ethvert andet instrument eller tiltag med tilsvarende virkninger fra eller på vegne af medlemsstaten vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af skattelove«.
- W. der påpeger, at *tax rulings* ikke i sig selv er problematiske, da de, i overensstemmelse med deres oprindelige formål, kan give skatteyderen retssikkerhed og mindske den økonomiske risiko for hæderlige firmaer i sager, hvor skatteregler eller deres konkrete anvendelse under visse omstændigheder kan være uklare eller genstand for divergerende fortolkninger, navnlig i forbindelse med komplekse transaktioner, hvorved man undgår fremtidige tvister mellem skatteyderen og skattemyndighederne;
- X. der henviser til, at denne praksis med *rulings* har udviklet sig inden for rammerne af et tættere og mere samarbejdsorienteret forhold mellem skatteforvaltninger og skatteydere som et middel til at håndtere den stigende kompleksitet af den skattemæssige behandling af visse transaktioner i en stadig mere kompleks, global og digitaliseret økonomi; der henviser til, at Parlamentets særlige udvalg gennem sit arbejde har kunnet konstatere, at *tax rulings* — på trods af medlemsstaternes forsikringer om, at de ikke er diskretionære, men blot et middel til at præcisere den gældende skattelovgivning, samtidig med at de hemmeligholdes — kan udstedes uden noget retligt grundlag via uformelle eller diskretionære arrangementer til støtte for skattedrevne strukturer, som bygger på skatteplanlægningsværktøjer, der typisk anvendes af multinationale selskaber til at nedbringe deres skattebidrag; der påpeger, at dette især — omend ikke udelukkende — gælder for *rulings* vedrørende prissætningen af overførsler mellem virksomheder i en koncern (såkaldte APA'er — Advance Pricing Agreements); der påpeger, at de ved kun at give retssikkerhed for visse udvalgte aktører kan skabe ulighed mellem de virksomheder, de er udstedt til, og andre virksomheder i samme sektor, som ikke har adgang til dem;
- Y. der henviser til, at hverken OECD eller Europa-Kommissionen har krævet, at praksissen med *tax rulings* som sådan bringes til ophør;

Onsdag den 25. november 2015

- Z. der påpeger, at en *advance tax ruling* — forhåndstillkendegivelse om beskatning — ikke formodes at have nogen som helst indvirkning på den skattemæssige behandling af en transaktion eller begunstige en skatteyder på en andens bekostning, idet den alt andet lige bør have samme virkning som den efterfølgende anvendelse af de tilgrundliggende skatteregler; der påpeger, at denne betæknings fokus, i overensstemmelse med det særlige TAXE-udvalgs mandat, følgelig ikke er strengt begrænset til *tax rulings*, men dækker enhver skatteforanstaltning af lignende art eller med lignende virkning, der falder ind under den generiske betegnelse »skadelig skattepraksis«, dvs. foranstaltninger, der har til formål at tiltrække udenlandske virksomheder eller transaktioner på bekostning af andre skattejurisdiktioner, hvor disse transaktioner normalt skulle beskattes, og/eller foranstaltninger, der har til formål at give bestemte virksomheder en fortrinsstilling og derved forvride konkurrencen;
- AA. der henviser til, at skadelig skattepraksis i et vist omfang kan kædes sammen med en eller flere af følgende uønskede virkninger: manglende gennemsigtighed, vilkårlig forskelsbehandling, konkurrenceforvridninger og ulige spilleregler i og uden for det indre marked, indvirkning på det indre markeds integritet og på skattesystemets fairness, stabilitet og legitimitet, øget beskatning af mindre mobile økonomiske faktorer, øget økonomisk ulighed, illoyal konkurrence mellem stater, udhuling af skattegrundlaget, social utilfredshed, mistillid og et demokratisk underskud;
- AB. der finder, at selv om SMV'er fortsat er den primære drivkraft for økonomien og beskæftigelsen i Europa, bør man også anerkende det vigtige bidrag, som multinationale selskaber yder til fremme af investeringer, økonomisk vækst og beskæftigelse; der påpeger, at betaling af en rimelig andel af skatterne i de lande, hvor disse selskabers faktiske økonomiske aktivitet og værdiskabelse finder sted, fortsat er et vigtigt element i deres bidrag til velfærden i og bæredygtigheden af de europæiske samfund;

Arbejdet i det særlige udvalg

- AC. der henviser til, at det særlige udvalg, der konstitueredes den 26. februar 2015, har afholdt 14 møder, hvorunder det har hørt kommissionsformand Jean-Claude Juncker, kommissær med ansvar for konkurrence Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told Pierre Moscovici, formand for Rådet Pierre Gramegna, finansministrene fra Frankrig Michel Sapin, Tyskland Wolfgang Schäuble, Italien Pier Carlo Padoan og Spanien Luis de Guindos, OECD-repræsentanter samt whistleblowere, undersøgende journalister, eksperter, akademikere, repræsentanter for multinationale selskaber, brancheforeninger, fagforeninger, ikke-statslige organisationer og medlemmer af EU's nationale parlamenter (se bilag 1); der henviser til, at delegationer fra TAXE-udvalget har besøgt Schweiz for at se nærmere på specifikke aspekter af tredjelandsdimensionen af dets mandat, samt foretaget undersøgelsesrejser til følgende medlemsstater: Belgien, Luxembourg, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at der også har været afholdt møder med regeringsrepræsentanter fra Gibraltar og Bermuda; der henviser til, at alle disse aktiviteter, selv om de har givet et uvurderligt indblik i skattesystemer og -praksis i hele EU, ikke har afklaret alle relevante spørgsmål, herunder de resterende uoverensstemmelser i de erklæringer, som Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, er kommet med vedrørende den længe hemmeligholdte side i Krecké-rapporten;
- AD. der henviser til, at udvalget i et vist omfang er blevet hindret i at udføre sit arbejde, fordi en række medlemsstater og Rådet ikke reagerede inden for svarfristen (se bilag 2) og i sidste ende enten ikke fremsendte alle de dokumenter, de var anmodet om, eller afgav rent formelle svar, som knap nok berørte substansen i anmodningerne; der henviser til, at kun 4 af de 17 multinationale selskaber, der var indbudt, indvilgede i at give møde for udvalget efter den første indbydelse i juni og juli 2015; der henviser til, at yderligere 11 multinationale selskaber først indvilgede i at give møde for udvalget, efter at afstemningen om betænkningen i TAXE-udvalget havde fundet sted, og efter gentagne indbydelser, således at der måtte indkaldes til et nyt ekstraordinært møde kort før afstemningen på plenum (se bilag 3); der henviser til, at heller ikke Kommissionen samarbejdede fuldt ud, idet den ikke fremsendte alle dokumenter og uformelle notater fra møder i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen møder, men kun, som følge af visse medlemsstaters modvilje, tilbød en begrænset høringsprocedure; der henviser til, at udvalgets mandatperiode derfor måtte forlænges;

Onsdag den 25. november 2015

- AE. der henviser til, at en række af Kommissionens undersøgelser vedrørende statsstøtte i relation til ordninger for interne afregningspriser valideret af *tax rulings* eller andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning, som påvirker det skattepligtige overskud for datterselskaber af multinationale selskaber, stadig var i gang på tidspunktet for denne betænkningens vedtagelse.

Oversigt over selskabsskattepraksis i medlemsstaterne

1. minder om, at de eksisterende modeller for selskabsbeskatning i industrilandene blev udformet i første halvdel af det 20. århundrede, som var en periode med begrænset grænseoverskridende aktivitet; bemærker, at globaliseringen og digitaliseringen af økonomien radikalt har ændret den globale værdikæde og den måde, markederne fungerer på, og at de fleste store selskaber nu har en tværnational struktur, som rækker ud over rammerne for de nationale skatteregler; understreger, at de nationale og internationale regler på skatteområdet ikke er fulgt med udviklingen i erhvervslivet;
2. understreger nødvendigheden af at udforme en afbalanceret og retfærdig skattepolitik som et integreret led i strukturreformer i medlemsstaterne;
3. bemærker, at selv om det er blevet stadig mere kompliceret for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, at overholde reglerne i de forskellige skattesystemer, har globaliseringen og digitaliseringen samtidig gjort det lettere for dem at organisere deres aktiviteter gennem offshore-financecentre og at skabe sindrige konstruktioner, der kan nedbringe deres samlede skattebidrag; finder det betænkeligt, at de fleste medlemsstater som følge af den økonomiske krise, gældskrisen og nødvendigheden af at konsolidere budgettet har skåret kraftigt ned på deres skatteforvaltningers personale; understreger, at de nationale skattemyndigheder bør have tilstrækkeligt med ressourcer, herunder medarbejdere, til effektivt at kunne forebygge, afsløre og bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, skatteunddragelse og skatteundgåelse, som i væsentlig grad udhuler deres skattegrundlag, og sikre en bedre og mere retfærdig skatteopkrævning og troværdigheden af skattesystemet; bemærker, at undersøgelser har vist, at kvalificerede skattemedarbejdere giver staten betydeligt flere indtægter i forhold til de udgifter, som er relateret til disse medarbejdere, eftersom effektive skatteforvaltninger har en direkte positiv indvirkning på skatteindtægter;
4. understreger forskellen mellem på den ene side den skadelige praksis i visse skatteforvaltninger og nationale forvaltninger, der gør det muligt for multinationale selskaber at flytte overskud væk fra de områder, hvor overskuddet er skabt, for at undgå beskatning, og på den anden side staters konkurrence om at tiltrække direkte udenlandske investeringer (FDI) eller beholde økonomiske aktiviteter i landet i fuld overensstemmelse med EU-lovgivningen;
5. understreger, at medlemsstaterne i overensstemmelse med traktatens nærhedsprincip kan fastsætte deres egne selskabsskattesatser og skattegrundlag, indtil der er aftalt stærkere skatteharmoniseringsforanstaltninger i overensstemmelse med traktaten; understreger imidlertid også, at de alt for komplekse regler i de nationale skattesystemer i kombination med forskellene mellem disse systemer skaber smuthuller, som de multinationale selskaber kan udnytte til aggressiv skatteplanlægning, hvilket fører til udhuling af skattegrundlag, flytning af overskud, et kapløb mod bunden og i sidste ende et suboptimalt økonomisk resultat; understreger, at denne form for skatteundgåelse er et minussumsspil for alle de nationale budgetter lagt sammen, fordi det øgede skatteprovenu, der opnås gennem skadelig praksis i én medlemsstat (i form af fritagelser, særlige fradrag eller smuthuller) ikke opvejer tabet af skatteprovenu i andre medlemsstater; påpeger, at en yderligere udhuling af skattegrundlaget, skadelig skattekonkurrence og et skattesatskapløb mod bunden kun kan forhindres via en mere koordineret, fælles tilgang fra medlemsstaternes side med henblik på at fastlægge en fælles ramme, som medlemsstaternes skattesatser skal holde sig inden for;
6. minder om, at nogle medlemsstater formelt har højere selskabsskatter end andre, men at de reelle satser er væsentligt lavere på grund af fradrag og smuthuller, der tilgodeser det indenlandske erhvervsliv, således at den effektive skattesats ender med at være lavere end i medlemsstater med en formelt lav sats;

Onsdag den 25. november 2015

7. påpeger, at lavere selskabsskat i nogle medlemsstater kan give et forholdsvis større skatteprovenu end højere skattesatser;

8. konstaterer, at de lovbestemte selskabsskattesatser i EU ifølge Kommissionen ⁽¹⁾ faldt med 12 procentpoint, fra 35 % til 23 %, mellem 1995 og 2014; understreger, at dette fald i skattesatserne har været ledsaget af en udvidelse af skattegrundlaget for at modvirke indtægtstab, og at de forholdsvis stabile indtægter fra selskabsbeskatning inden for samme tidsramme også kan forklares med en stærk tendens i retning af omdannelse af virksomheder fra f.eks. enkeltmands- virksomheder til aktie- eller anpartsselskaber, hvilket indebærer en tilsvarende overgang fra person- til selskabsbeskatning;

9. bemærker, at de fleste medlemsstater bruger store beløb på skatteincitamenter, der har til formål at give SMV'er en konkurrencefordel, men at disse bestræbelser ifølge Kommissionen ⁽²⁾ saboteres af international skatteplanlægning i tre ud af de fire medlemsstater, der for nylig har været genstand for en undersøgelse; bemærker, at SMV'er dermed, på trods af de store omkostninger, der er forbundet med at begunstige dem skattemæssigt, stilles dårligere i konkurrencen, ligesom de nationale politiske beslutningstageres intentioner undergraves;

10. fremhæver den voksende kløft mellem lovbestemte og effektive skattesatser, navnlig for virksomheder, der opererer på globalt plan, hvilket i det mindste delvis er en afspejling af forskellige undtagelser og fritagelser fra de almindelige skatteregler, hvad enten disse er et resultat af lovgiverens intentioner om at nå specifikke mål eller af en aggressiv skatteplanlægning, dvs. fuldstændig kunstige arrangementer, der udelukkende har et skattemæssigt formål;

11. understreger, at den manglende overensstemmelse mellem skattesystemerne på globalt plan i væsentlig grad bidrager til en udhuling af skattegrundlag og skatteunddragelse, men at tiltag alene på EU-plan ikke vil løse disse problemer;

12. konstaterer, at de 28 skattesystemer i EU er meget forskelligartede hvad angår såvel definitionen af skattegrundlaget som skattesatsernes størrelse, og at variationen bliver endnu større, hvis man medregner de særlige jurisdiktioner med egne skattesystemer, der henhører under visse EU-medlemsstater (oversøiske territorier og britiske kronbesiddelser); beklager, at der i øjeblikket ikke findes nogen fælles definition eller retningslinjer i EU for så vidt angår grundlæggende begreber og elementer såsom balancen mellem beskatning efter henholdsvis indtægtskilde og hjemsted, fast forretningssted og skattepligtige enheder, økonomisk substans og regler om bekæmpelse af misbrug, definition af renter og royalties, behandling af immaterielle aktiver, behandling af gæld og egenkapital, for slet ikke at tale om, hvad der kan og ikke kan fratrækkes skattegrundlaget, hvilket efterlader medlemsstaterne med ukoordinerede skattesystemer; understreger, at det er nødvendigt at harmonisere disse definitioner;

13. understreger, at de nationale præferenceordninger og uoverensstemmelserne mellem de forskellige skattesystemer i det indre marked skaber muligheder for skatteundgåelse; bemærker, at disse uønskede virkninger forværres yderligere af samspillet med et stort antal bilaterale skatteoverenskomster, der er indgået mellem medlemsstater og tredjelande og hvis bestemmelser ikke i tilstrækkelig grad sikrer mod misbrug;

14. bemærker, at de ukoordinerede skattemæssige rammer i EU også lider under en åbenlys mangel på samarbejde mellem medlemsstaterne; understreger i den forbindelse, at medlemsstaterne ikke nødvendigvis tager hensyn til virkningen af deres skattemæssige foranstaltninger på andre medlemsstater, ikke kun i forbindelse med udformningen af sådanne foranstaltninger, men også når de udveksler oplysninger om gennemførelsen af samme, hvilket i praksis fører til en usolidarisk »beggar thy neighbour«-politik på skatteområdet, som er i strid med selve grundprincipperne for det europæiske projekt; påpeger, at en automatisk, systematisk og effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne ville gøre det muligt at tage højde for den skattemæssige behandling af specifikke indtægtsstrømme eller transaktioner i andre medlemsstater; understreger, at dette også medvirker til at skabe en uacceptabel situation, hvor overskud optjent af multinationale selskaber i en medlemsstat ofte beskattes med en meget lav sats, eller slet ikke, i EU;

⁽¹⁾ Rapport om beskatningstendenser i EU »Taxation trends in the European Union«, 2014-udgaven.

⁽²⁾ Europa-Kommissionen (2015), »SME taxation in Europe — an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises«.

Onsdag den 25. november 2015

15. mener, at finanspolitik og konkurrencepolitik bør betragtes som to sider af samme sag i det indre marked, og opfordrer Kommissionen til at revurdere og styrke de disponible instrumenter og ressourcer for konkurrencepolitik og statsstøtte;

16. understreger, at der har været en meget begrænset konvergens mellem de nationale skattesystemer i EU på trods af, at der gennem de sidste 30 år er sket en uddybning uden fortilfælde af integrationsprocessen i EU, navnlig i forbindelse med det indre marked og Den Økonomiske og Monetære Union; beklager, at samordningen af skattesystemerne halter langt bagefter den samordningsindsats, der gøres på EU-plan på andre områder, navnlig inden for rammerne af det europæiske semester, selv om en væsentlig del af det policy mix, der skal sikre finanspolitisk konsolidering — ud over de relevante foranstaltninger på udgiftssiden — vedrører indtægtssiden; er af den opfattelse, at dette aspekt burde have været nævnt i de fem formænds rapport, »Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union«, fra juni 2015;

17. understreger, at manglen på politisk vilje til at skabe konvergens mellem de nationale finanspolitikker motiverer medlemsstaterne til at vælge en bilateral fremgangsmåde, mens en fælles tilgang ville være mere effektiv; minder om muligheden for at anvende metoden med forstærket samarbejde til at arbejde hen imod finanspolitisk konvergens; glæder sig i lyset heraf over visse medlemsstaters ønske om at indføre en afgift på finansielle transaktioner;

Instrumenter til aggressiv skatteplanlægning og deres virkninger

18. understreger, at visse multinationale selskabers skatteundgåelse kan resultere i en effektiv skatteprocent på noget nær nul for overskud optjent i europæiske jurisdiktioner, hvilket understreger det faktum, at sådanne multinationale selskaber, selv om de nyder godt af forskellige offentlige goder og serviceydelser på de steder, hvor de opererer, ikke betaler en rimelig andel heraf og dermed bidrager til udhuling af det nationale skattegrundlag og til større ulighed; understreger også, at det kun er virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter, der har mulighed for at overføre overskud, hvilket straffer konkurrenter, der kun er aktive i ét land;

19. konstaterer med stor bekymring, at selskabers skatteundgåelse har en direkte indvirkning på de nationale budgetter og på skattebyrdens fordeling mellem de forskellige kategorier af skatteydere samt mellem økonomiske faktorer (til gavn for de mest mobile faktorer såsom kapital i form af FDI); beklager, at dette ud over konkurrenceforvriddning og ulige spilleregler resulterer i en stærkt betænkelig situation, hvor nogle af de skatteydere, der har den største betalingsevne, i en situation hvor der gøres intense bestræbelser for at opnå finanspolitisk konsolidering og strukturelle reformer, bidrager betydeligt mindre end dem, der er hårdest ramt af den økonomiske og finansielle krise og gældskrise, såsom almindelige borgere samt virksomheder, der ikke giver sig af med aggressiv skatteplanlægning, og som ofte tilhører SMV-kategorien og ikke er i stand til at konkurrere med multinationale selskaber på grund af dette skattemæssige handicap; understreger, at denne situation risikerer at give næring til mistilliden til demokratiet og i sidste ende påvirke den generelle overholdelse af skattereglerne, navnlig i de lande, der er underlagt tilpasningsprogrammer; finder det beklageligt, at whistleblowere, som i offentlighedens interesse giver de nationale myndigheder vigtige oplysninger om embedsmisbrug, forseelser, svig eller ulovlige aktiviteter eller praksisser, risikerer at blive retsforfulgt og lide personlig og økonomisk skade; bemærker med stor bekymring, at selv journalister, der afslører ulovlige eller illegitime praksisser, undertiden har været udsat for tilsvarende følger;

20. bemærker, at IMF ⁽¹⁾ på baggrund af en undersøgelse af 51 lande har konkluderet, at flytning af overskud mellem skattejurisdiktioner på nuværende tidspunkt i gennemsnit medfører et tab af selskabsskatteindtægter på ca. 5 % — dog næsten 13 % i lande uden for OECD; bemærker også, at den økonometriske dokumentation ifølge Kommissionen viser, at FDI over tid er blevet mere følsom over for selskabsbeskatning; fremhæver, at i alt 1 billion EUR i potentielle skatteindtægter ifølge en undersøgelse hvert år skønnes at gå tabt på grund af skattesvig, skatteunddragelse, herunder i skyggeøkonomien, og skatteundgåelse i EU ⁽²⁾, mens andre skøn tyder på, at det årlige tab for de nationale statskasser som følge af skatteundgåelse beløber sig til omkring 50-70 mia. EUR, men at dette indtægtstab i hele EU i realiteten kan udgøre 160-190 mia. EUR, hvis man tager særlige skattearrangementer samt manglende effektivitet i opkrævningen og andre lignende

⁽¹⁾ IMF policy papers, »Spillovers in international corporate taxation«, 9. maj 2014, og »Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries«, 29. maj 2015.

⁽²⁾ Rapport af 10. februar 2012 af Richard Murphy FCA med titlen »Closing the European Tax Gap«.

Onsdag den 25. november 2015

aktiviteter med i betragtning ⁽¹⁾; påpeger, at FN's Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD) har beregnet, at multinationale selskabers skatteundgåelse hvert år koster udviklingslandene omkring 100 mia. USD i skatteindtægter; understreger, at disse tal bør behandles med forsigtighed, da de kan undervurdere det faktiske tab for de nationale statskasser som følge af den begrænsede gennemsigtighed og de forskellige regnskabsmæssige metoder og begreber, der anvendes rundt omkring i verden, hvilket har betydning for tilgængeligheden af sammenlignelige og relevante data og pålideligheden af ethvert skøn;

21. konstaterer, at skatteplanlægningsstrategier kan være baseret på selskabers opbygning, på finansieringsordninger for deres filialer eller på interne afregningspriser, som er afkoblet fra reelle økonomiske aktiviteter, hvilket gør det muligt kunstigt at flytte overskud fra en jurisdiktion til en anden med det formål at reducere selskabernes samlede skattebidrag; konstaterer med stor bekymring, at der i EU oprettes et stigende antal postkasseselskaber, som kun er virksomheder af navn, og hvis eneste formål er skatteunddragelse; henviser til det konkrete eksempel med McDonalds, hvis metoder på skatteområdet i en rapport udarbejdet af en koalition af fagforeninger blev anslået at have kostet de europæiske lande over 1 mia. EUR i mistede skatteindtægter mellem 2009 og 2013 ⁽²⁾;

22. er af den opfattelse, at nationale præferenceordninger og den ringe grad af koordination og konvergens, der findes mellem medlemsstaternes skattesystemer på trods af den økonomiske sammenkobling og det samspil, der reelt eksisterer på det indre marked, medfører en række uoverensstemmelser, der åbner mulighed for aggressiv skatteplanlægning, dobbelte fradrag og dobbelt ikkebeskatning, f.eks. gennem en eller flere af følgende metoder: kunstige interne afregningspriser, placering af fradrag i højsskatteområder, overførsel af midler opnået ved lån gennem conduitselskaber, risikooverførsel, finansielle hybridprodukter, udnyttelse af forskelle mellem skattesystemer, skattearbitrage, royaltyaftaler, »treatyshopping« og placering af salg af aktiver i lavskatteområder;

23. understreger, at det særlige udvalg i løbet af sine undersøgelsesrejser i fem medlemsstater og Schweiz konstaterede, at en række nationale skatteforanstaltninger, som ofte anvendes i forbindelse med multinationale selskaber, havde potentialet til at udgøre skadelig skattepraksis, navnlig følgende, som bør betragtes som en ikke-udtømmende liste:

- misbrug af *tax rulings* eller aftaler, så de ikke blot går ud på at præcisere gældende lovgivning, men på at sikre skattemæssig præferencebehandling
- divergerende definitioner af »fast driftssted« og »skattemæssigt hjemsted«
- ringe eller ingen hensyntagen til økonomisk substans i forbindelse med oprettelsen af special purpose-enheder (f.eks. postkasse- eller skuffeselskaber) med en lavere beskatning
- fradrag af fiktive renter (hvorved selskaberne fra deres skattepligtige indkomst kan fratrække en fiktiv rente beregnet på grundlag af deres egenkapital)
- metoden med »excess profit rulings« (hvorved et koncernselskab kan få en skriftlig bekræftelse fra skattemyndighederne om, at dets skattepligtige indkomst ikke omfatter de dele af dets overskud, som det ikke ville have haft som »enkelstående« firma)
- uklare eller ukoordinerede regler for interne afregningspriser
- en række præferenceordninger, især i forbindelse med immaterielle aktiver (patent-, viden- eller IP-bokse)
- tilbagebetaling af eller fritagelse for kildeskat på renter, udbytter og royalties via bilaterale skatteoverenskomster og/eller i henhold til national lovgivning

⁽¹⁾ »European added value of legislative report on bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union« af dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino og Silvia Merler, Europa-Parlamentet.

⁽²⁾ »Unhappy meal — €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's«, EPSU et al., februar 2015.

Onsdag den 25. november 2015

- forskelle mellem medlemsstaternes lovgivningsmæssige definitioner (i forbindelse med hybride enheder eller hybride lånearrangementer, hvor renteudgifter det ene sted bliver til skattefrit udbytte det andet sted)
- for så vidt angår Schweiz, særlige skatteordninger på kantonniveau for udenlandsk kontrollerede selskaber, som nationalt kontrollerede virksomheder ikke har adgang til (»ring-fencing regimes«)
- fravær af effektive generelle eller specifikke regler til bekæmpelse af misbrug eller en svag håndhævelse eller fortolkning af sådanne regler
- samt strukturer, der kan tilsløre den retmæssige ejer af aktiver og muligvis ikke er omfattet af informationsudvekslingsordninger, såsom truste og såkaldte »freeports«;

24. konstaterer, at 72 % af overførslerne af overskud i EU ifølge Kommissionen ⁽¹⁾ foregår via interne afregningspriser og placering af intellektuelle ejendomsrettigheder;

25. fremhæver, at en række medlemsstater i de seneste år har udviklet favorable selskabsskatteordninger, som specifikt skal tiltrække selskabers mobile immaterielle aktiver såsom indtægter hidrørende fra intellektuelle ejendomsrettigheder; noterer sig den store variation i skattelempelser og -fradrag, som disse ordninger tilbyder, samt i deres anvendelsesområde (innovationsbokse, IP-bokse, videnbokse, patentbokse m.m.); understreger, at skatteyderne i visse medlemsstater ikke behøver at frembringe intellektuel ejendom selv og/eller inden for landets grænser for at få adgang til skattefordelene, men kan nøjes med at erhverve den gennem et selskab, som har hjemsted inden for jurisdiktionen; understreger derfor, at enhver skattefordel i forbindelse med F&U skal være knyttet til reelle udgifter i den nævnte jurisdiktion;

26. understreger endvidere, at udgifterne til forskning og udvikling i forvejen er fradragsberettigede under de nationale skattesystemer, også uden patentbokse, og at patentboksene dermed bidrager til skatteundgåelse på en måde, der er i strid med systemet;

27. anser sådanne ordninger for at være eksempler på skadelig skattekonkurrence mellem stater, fordi de bevirker, at andre lande, herunder medlemsstater, mister skatteindtægter, samtidig med at deres forbindelse med og indvirkning på realøkonomien i de fleste tilfælde er ikkeeksisterende; bemærker, at Kommissionen i en gennemgang af F&U-skatteincitamenter ⁽²⁾ konstaterer, at patentbokse formentlig i højere grad vil blive anvendt til at flytte selskabers indtægter end til at stimulere innovation;

28. understreger, at spørgsmålet om interne afregningspriser i en økonomisk kontekst karakteriseret ved flere immaterielle aktiver ofte berøres af manglen på sammenlignelige transaktioner og benchmarks, hvilket vanskeliggør en korrekt anvendelse af armslængdeprincippet, ifølge hvilket prisen for transaktioner mellem virksomheder, der tilhører samme koncern, skal værdiansættes på samme måde som mellem uafhængige enheder;

29. bemærker, at de eksisterende retningslinjer for interne afregningspriser giver de multinationale selskaber et betydeligt spillerum med hensyn til valget af evalueringsmetoder og implementeringen af samme; understreger, at fraværet af enhver effektiv fælles standard for interne afregningspriser og de forskellige fritagelser, undtagelser og alternativer, der gives mulighed for, udnyttes af de multinationale selskaber til, i modstrid med ånden i de pågældende retningslinjer, at kalibrere deres skattepligtige overskud efter jurisdiktion og nedbringe deres samlede skattepligt, f.eks. gennem misbrug af cost+-metoden, vilkårlig fastsættelse af fortjenstmargener eller den tvivlsomme metode med ikke at medregne bestemte udgifter; understreger, at den bedste metode at løse problemet med interne afregningspriser på EU-niveau består i indførelse af et fælles konsolideret skattegrundlag, hvilket vil fjerne behovet for disse priser;

⁽¹⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 17. juni 2015 med titlen »Corporate Income Taxation in the European Union« (SWD(2015)0121).

⁽²⁾ A study on R&D Tax incentives, Taxation paper No 52-2014, Europa-Kommissionen.

Onsdag den 25. november 2015

30. understreger, at skattemyndighederne ikke kan kontrollere den dokumentation for interne afregningspriser, som indgives af multinationale selskaber eller deres repræsentanter, forsvareligt, fordi de ofte savner det fornødne udstyr og personale til at kunne underkaste sådanne analyser og deres resultater eller virkninger en kritisk og grundig vurdering;

31. beklager, at retningslinjerne for anvendelsen af dette rent økonomiske begreb i en kontekst, hvor 60 % af verdenshandelen foregår internt i koncerner⁽¹⁾, er fragmenteret på nationalt plan og derfor giver sig udslag i inkonsekvenser mellem medlemsstaterne og retstvister;

32. understreger endvidere, at der til trods for det betydelige antal retstvister i EU, som udspringer af forskellige fortolkninger af de samme principper for beregning af interne afregningspriser, ikke findes nogen effektiv tvistbilæggelsesmekanisme på europæisk plan; konstaterer, at behandlingen af sager om interne afregningspriser inden for rammerne af EU's voldgiftskonvention kan tage op til otte år, hvilket bidrager til manglen på retssikkerhed for virksomheder og skatteforvaltninger;

33. understreger den afgørende rolle, som store revisionsfirmaer, herunder de såkaldte »Big Four«, spiller i udformningen og markedsføringen af *rulings* og ordninger for skatteundgåelse, der udnytter forskellene mellem de nationale lovgivninger; fremhæver, at de pågældende firmaer, som ser ud til at tjene en stor del af deres penge på skatterelaterede tjenesteydelser, ligesom de dominerer revisionsmarkedet i de fleste medlemsstater og spiller en fremtrædende rolle inden for globale skatterådgivningstjenester, udgør et snævert oligopol; mener, at en sådan situation ikke kan fortsætte uden at skade det indre markedes funktionsdygtighed på »the Big Fours« aktivitetsfelter; henleder opmærksomheden på den interessekonflikt, der opstår, når de samme firmaer på den ene side optræder som skatterådgivere og -eksperter for skattemyndigheder og på den anden side bistår de multinationale selskabers skatteplanlægningsafdelinger med at udnytte svaghederne i de nationale skattelove; mener, at god praksis på dette område bør fremmes, og at eksisterende adfærdskodekser bør forbedres; finder det ikke desto mindre tvivlsomt, om nogen virksomhedsadfærdskodeks eller CSR-politik vil kunne tackle dette problem effektivt; understreger, at *tax rulings* såvel i EU som på verdensplan er blevet et led i almindelig forretningspraksis, ikke kun for at opnå retlig sikkerhed eller fordelagtige skatteaftaler, men også i tilfælde, hvor lovreglerne ikke levner plads til fortolkning; finder det betænkeligt, at skatterådgivningsbranchen anvender kalkuler, ifølge hvilke en skatteplanlægnings-ordning kun skal have 50 % chance for at være lovlig, før man anbefaler den til kunderne⁽²⁾;

34. opfordrer skattemyndighederne til at forbedre og diversificere deres kilder til viden og forbedre processen med konsekvensanalyser væsentligt for at reducere risikoen for uforudsete konsekvenser af nye skatteforanstaltninger; minder medlemsstaterne om, at ikke kun forskelle mellem skattesystemer, men også for høj kompleksitet i nationale skattesystemer og lav stabilitet med for hyppige ændringer spiller en vigtig rolle for eksistensen af skattegab, uretfærdige skattesystemer og lidet troværdige skattepolitikker; understreger i denne forbindelse den hindring, som fragmenteringen af skatteområdet udgør for oprettelsen af en europæisk kapitalmarkedsunion;

Status over og vurdering af foranstaltninger på EU-plan samt internationalt og nationalt plan

35. anerkender, at løsningen af problemet med multinationale selskabers aggressive skatteplanlægning har stået højt på den politiske dagsorden i medlemsstaterne, EU, OECD og G20 i kølvandet på den økonomiske krise og senest LuxLeaks-skandalen, men beklager samtidig, at der i praksis indtil nu ikke er gjort væsentlige fremskridt med undtagelse af OECD's BEPS-projekt, der er sponsoreret af G20, og som netop er færdiggjort, men endnu ikke implementeret af landene;

36. bemærker på den baggrund, at mange medlemsstater har indført eller agter at indføre foranstaltninger mod skatteundgåelse, navnlig i form af begrænsning af rentefradragsmuligheder, antimisbrugsregler, en bedre definition af begrebet fast driftssted (herunder udvikling af tests for økonomisk substans med henblik på at kunne bestemme virksomheders skattepligtige tilstedeværelse mere effektivt), muligheden for at udelukke virksomheder med kritisabel adfærd fra offentlige udbud eller offentliggørelse af skatteplanlægningsordninger, der kan medvirke til at genoprette skattesystemets troværdighed og afkorte den tid, der går mellem indførelsen af konkrete ordninger og vedtagelsen af korrigerende foranstaltninger, herunder på lovgivningsplan;

⁽¹⁾ »Transfer Pricing: Keeping it at arm's length«, OECD Observer 230, januar 2002 (korrigeret 2008).

⁽²⁾ Mundtligt vidneudsagn afgivet over for det britiske Underhus' finansudvalg (Public Accounts Committee) den 31. januar 2013.

Onsdag den 25. november 2015

37. frygter dog, at ensidige foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet mod udhuling af skattegrundlag, kan bidrage til øge kompleksiteten, skabe nye uoverensstemmelser mellem lovgivningerne og som følge heraf give nye muligheder for skatteundgåelse på det indre marked; understreger, at eventuelle divergenser i medlemsstaternes gennemførelse af internationale eller EU-retningslinjer kan have samme virkning;

38. påskønner de forskellige initiativer og lovgivningsforslag, der er kommet fra Kommissionen i løbet af de sidste 20 år, herunder de seneste, der tager sigte på en stærkere koordinering af medlemsstaters selskabsskattesystemer med henblik på at styrke det indre marked, adressere problemerne med dobbeltbeskatning eller dobbelt ikkebeskatning og bevare medlemsstaternes ret til at beskatte effektivt; beklager ikke desto mindre, at kun få af disse forslag er blevet vedtaget af Rådet på grund af kravet om enstemmighed og den omstændighed, at visse medlemsstater fastholder deres overbevisning om, at de har mere at vinde på individuelt plan ved at udnytte smuthuller i det ukoordinerede skattesystem end ved at indgå i et kollektivt, samordnet system;

39. hilser offentliggørelsen af en ny række finanspolitikker velkommen og opfordrer Kommissionen til at søge at sikre et retfærdigt skattesystem baseret på princippet om, at skat skal betales i den medlemsstat, hvor overskuddet skabes, således at forvridding af det indre marked og illoyal konkurrence undgås;

40. understreger, at Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for Erhvervsbeskatning (»gruppen«), der blev nedsat af medlemsstaterne i 1998, i slutningen af 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne gjorde det muligt at eliminere de mest skadelige individuelle skattepraksisser på det tidspunkt gennem den trestrengede soft law-strategi bestående i dels afvikling af eksisterende skatteforanstaltninger, der udgjorde skadelig skattekonkurrence (»rollback«), dels afståelse fra at indføre sådanne foranstaltninger i fremtiden (»standstill«);

41. beklager, at gruppens arbejde synes at have mistet momentum; konstaterer, at nogle af de mere end 100 foranstaltninger, som er blevet afviklet som følge af dens aktivitet, er blevet erstattet af skattemæssige foranstaltninger med tilsvarende skadelige virkninger i medlemsstaterne; konstaterer, at skattemyndigheder har modarbejdet gruppens anbefalinger ved at skabe nye strukturer med de samme skadelige virkninger som dem, gruppen har afviklet; beklager, at de forsøg, der hidtil har været gjort på at forstærke gruppens styring og mandat samt at tilpasse og udvide arbejdsmetoderne og kriterierne i adfærdskodeksen med henblik på bekæmpelse af nye former for skadelig skattepraksis i den nuværende økonomiske situation, ikke har båret frugt; støtter Kommissionens seneste forslag på dette område, som anført i dens handlingsplan af 17. juni 2015 for en fair og effektiv selskabsbeskatning i EU;

42. beklager, at der fortsat er skattekonkurrence blandt medlemsstaterne på trods af de ambitiøse målsætninger, der har været gældende siden 1997, og påpeger, at denne skattekonkurrence i mindre grad skyldes forskelle i skattesatser end manglen på ensartede nationale regler for, hvad der udgør et skattepligtigt overskud, hvilket i adskillige årtier konstant har været illustreret af diskrepanserne mellem de nominelle og faktiske selskabsskattesatser, som medlemsstaterne anvender;

43. beklager endvidere, at gruppens oprindelige status og ledelsesordninger gav for megen plads til politiske forhandlinger og kompromisser som led i bestræbelserne for at nå frem til en »bred konsensus« (dvs. reelt en form for kvasi-enstemmighed, hvor det var muligt at udtrykke divergerende holdninger i fodnoter) om vurderingen af skadelig praksis, hvilket gik ud over troværdigheden og fuldstændigheden af dens arbejde og i nogle tilfælde førte til, at man bevidst undlod at offentliggøre eller følge op på rapporter som f.eks. den rapport om administrative praksisser, der blev udarbejdet af Simmons & Simmons i 1999; finder det beklageligt, at afviklingen af eksisterende foranstaltninger blev ramt af politisk forsinkelser og i nogle tilfælde gjorde det muligt for nye virksomheder at få gavn heraf efter afviklingsfristens udløb, hvilket også hænger sammen med de meget svage mekanismer for kontrol med og ansvarliggørelse af gruppen;

44. understreger mere grundlæggende, at selv om kodeksens enkeltsagsbaserede tilgang har ført til, at medlemsstaterne nu i højere grad konkurrerer på generelle foranstaltninger, egner den sig ikke til at afhjælpe de systemiske svagheder på det fragmenterede selskabsskatteområde i EU, som trænger til at få en mere gennemgribende overhaling;

Onsdag den 25. november 2015

45. bemærker endvidere den indsats, der er gjort gennem etablering af Platformen for God Forvaltningspraksis på Skatteområdet, der bringer forskellige interessenter sammen omkring det samme bord med det formål at skabe konsensus omkring spørgsmålet om skatteundgåelse, navnlig i en international sammenhæng, og Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser, som udsteder en række retningslinjer om de tekniske aspekter af interne afregningspriser; understreger, at disse organer indtil nu har bidraget med begrænsede korrektioner af selskabsskatteammerne; beklager, at de retningslinjer, som Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser har udarbejdet, hidtil ikke i tilstrækkelig grad har taget fat om problemet med skatteundgåelse; beklager, at sammensætningen af Det Fælles EU-Forum for Interne Afregningspriser trods en nylig opdatering af dets medlemskab stadig er ubalanceret; finder det desuden kritisabelt, at de samme skatteeksperter, der bidrager til arbejdet med retningslinjerne for interne afregningspriser, samtidig kan rådgive deres klienter om aggressiv skatteplanlægningsstrategier baseret på interne afregningspriser og dermed kan befinde sig i en interessekonflikt;

46. understreger, at selv om EU's lovgivning (direktiverne om moder- og datterselskaber, renter og royalties, fusioner og administrativt samarbejde) kun dækker visse begrænsede aspekter i tilknytning til selskabsskatten, har den været i stand til at tackle specifikke problemer, som medlemsstaterne og de virksomheder, der opererer i flere lande, står over for; understreger, at disse foranstaltninger, som oprindeligt var beregnet til at eliminere dobbeltbeskatning, har fået visse utilsigtede kontraproduktive virkninger på skatteundgåelse og undertiden fører til dobbelt ikkebeskatning; glæder sig over Rådets nylige vedtagelse af ændringer til direktivet om moder- og datterselskaber med henblik på at indføre en generel antimisbrugs klausul og tackle hybridlånsmismatch, som vil træde i kraft i slutningen af 2015, og forventer, at dette vil bidrage til at fjerne nogle af mulighederne for skatteundgåelse i EU;

47. erindrer for så vidt angår spørgsmålet om gennemsigtighed om bestemmelserne i Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde, som sigter på at fremme udvekslingen af alle relevante skatteoplysninger; er af den opfattelse, at en automatisk, øjeblikkelig og omfattende udveksling og effektiv behandling af skatteoplysninger vil have en stærkt afskrækkende virkning på skatteunddragelse og indførelse af skadelige skattepraksisser og vil give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at råde over alle relevante oplysninger i deres indsats mod dem;

48. beklager, at de nuværende lovgivnings- og overvågningsmæssige rammer for udveksling af oplysninger om skattemæssige foranstaltninger ikke er effektive, idet erfaringen viser, at de gældende krav vedrørende udveksling af oplysninger, spontant eller efter anmodning, ikke overholdes; beklager, at praktisk talt ingen medlemsstater udleverer oplysninger, som kan have indvirkning på partnerlande i EU; beklager den manglende samordning mellem Kommissionen og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne;

49. beklager, at der næsten aldrig udveksles skatteoplysninger spontant mellem medlemsstaterne; hilser en automatisk udveksling af oplysninger, der ikke længere er baseret på gensidighed, velkommen; henleder opmærksomheden på de strukturelle designproblemer i et system, der bygger på skønsmæssige afgørelser af, hvad der skal meddeles og hvad ikke, og er ledsaget af svage kontrolordninger, hvilket gør det meget vanskeligt at identificere nogen som helst overtrædelse af informationsudvekslingskravet;

50. glæder sig over Kommissionens vilje til at fremme automatisk udveksling af skatteoplysninger som den fremtidige europæiske og internationale standard for gennemsigtighed; opfordrer indtrængende Kommissionen til som et første skridt at opfylde sin pligt som traktatens vogter og træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den gældende EU-ret og princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne, der er fastsat i traktaterne, overholdes behørigt; glæder sig over forslaget fra ekspertgruppen om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti om at undersøge mulighederne for at støtte udviklingslande med automatisk udveksling af oplysninger ved at indgå aftaler om ikke-gensidig udveksling med disse lande;

51. bemærker, at statsstøttere reglerne og de hertil knyttede sanktioner er nyttige som middel til at imødegå de mest urimelige og konkurrenceforvridende former for skadelig skattepraksis og kan have en betydelig afskrækkende virkning;

52. hilser Kommissionens pakke om gennemsigtighed på skatteområdet vedrørende automatisk udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om deres *tax rulings* fra marts 2015 og handlingsplanen om et fair og effektivt system for selskabsbeskatning i EU fra juni 2015 velkommen; understreger imidlertid, at disse tekster kun kan betragtes som de første skridt i den rigtige retning, og at der er behov for hurtigst muligt at etablere en sammenhængende ramme af

Onsdag den 25. november 2015

lovbestemmelser og administrativt samarbejde, hvilket også vil være til gavn for SMV'er og de multinationale selskaber, der bidrager til at skabe reel økonomisk vækst og betaler en rimelig andel af skatterne i det indre marked;

53. glæder sig over den nylige vedtagelse af OECD's BEPS-handlingsplan, som, på baggrund af gentagne opfordringer til handling på G7- og G20-topmøderne, forsøger at adressere de specifikke problemer, der påvirker funktionen af det internationale system for selskabsbeskatning, ved at foreslå en global og systematisk indsats for at tackle dem; beklager den forsinkede og ubalancerede inddragelse af udviklingslandene i OECD's BEPS-proces, som de skulle have deltaget i på fair vis; beklager også, at visse dele af BEPS-handlingsplanen ikke er tilstrækkelig vidtgående på områder såsom skadelige skatteordninger, digital økonomi og gennemsigtighed;

54. bemærker, at BEPS-handlingsplanen på baggrund af en systematisk analyse af de »kritiske punkter« i det internationale skattesystem opregner 15 indsatsområder, hvoraf syv blev godkendt af G20 i november 2014, medens de resterende blev endeligt fastlagt i oktober 2015; understreger, at disse tiltag på baggrund af et erhvervsklima under stadig forandring sigter på at adressere gennemsigtighedsspørgsmål, f.eks. ved at udstede retningslinjer for landeopdelt regnskabsaflæggelse, manglen på substans i visse skatteundgåelsesordninger og øget konsekvens i de internationale regler;

55. advarer ikke desto mindre mod indgåelse af kompromiser, der kan medføre, at de oprindelige ambitioner ikke opfyldes, eller føre til divergerende fortolkninger på nationalt plan; understreger desuden, at der indtil nu næsten ikke har været nogen effektiv overvågning af gennemførelsen af OECD's retningslinjer i de lande, der har godkendt dem, og at selv de bedst designede løsninger ikke kan være effektive, hvis de ikke overvåges og gennemføres korrekt;

56. understreger den indbyrdes komplementære karakter af EU's og OECD's aktiviteter på dette område; er af den opfattelse, at EU i betragtning af sin grad af integration skal gå videre end BEPS-forslagene med hensyn til samordning og konvergens med sigte på at undgå alle former for skadelig skattekonkurrence på det indre marked; er overbevist om, at EU, samtidig med at det sikrer, at dets konkurrenceevne ikke påvirkes negativt, kan indføre mere effektive redskaber til at sikre loyal skattekonkurrence og medlemsstaternes ret til at foretage en effektiv beskatning af overskud optjent på deres område;

Kommissionens undersøgelser af statsstøtte: Oversigt og resultater

57. understreger, at nye markedsdeltagere og firmaer på det indre marked, heriblandt SMV'er, der ikke anvender en aggressiv skattepraksis, straffes i forhold til multinationale selskaber, der er i stand til at flytte overskud eller foretage andre former for aggressiv skatteplanlægning via en række beslutninger og instrumenter, som de alene har adgang til i kraft af deres størrelse og evne til at organisere forretningsaktiviteter internationalt; bemærker med bekymring, at de heraf resulterende lavere skatteforpligtelser alt andet lige giver multinationale selskaber et større overskud efter skat og dermed begunstiger dem i konkurrencen med de af deres konkurrenter på det indre marked, som ikke har adgang til aggressiv skatteplanlægning og opretholder sammenhængen mellem det sted, hvor de skaber deres overskud, og det sted, hvor de beskattes; påpeger, at denne fordrejning af konkurrencevilkårene til de multinationale selskabers fordel er i strid med det indre markeds grundprincipper;

58. understreger, at nogle multinationale selskaber ifølge OECD⁽¹⁾ benytter strategier, der gør det muligt for dem at betale så lidt som 5 % i selskabsskat, hvor mindre virksomheder betaler op til 30 %, og finder det stærkt foruroligende, at grænseoverskridende selskabers skattebidrag ifølge andre undersøgelser⁽²⁾ i gennemsnit er op til 30 % lavere end for indenlandske virksomheder, der kun opererer i det selv samme land; finder det uacceptabelt, at nogle multinationale selskaber som et resultat af disse strategier kan nøjes med en meget lav effektiv skatteprocent, mens nogle SMV'er er nødt til at svare fuld skat;

⁽¹⁾ Pressemeldelse fra OECD, »OECD urges stronger international co-operation on corporate tax«, 12.2.2013.

⁽²⁾ SME taxation in Europe — An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises — Europa-Kommissionen, maj 2015, og P. Egger, W. Eggert og H. Winner (2010), »Saving taxes through foreign plant ownership«, Journal of International Economics 81, s. 99-108.

Onsdag den 25. november 2015

59. understreger, at en sådan fordrejning af de økonomiske aktørers beslutningstagning, baseret på det forventede overskud efter skat, fører til en suboptimal fordeling af ressourcer inden for EU og har tendens til at sænke konkurrenceniveauet, hvilket berører vækst og beskæftigelse;

60. understreger, at visse skadelige skattepraksisser kan falde ind under reglerne for skatterelateret statsstøtte, navnlig i det omfang de på samme måde som statsstøtte kan give »selektive« fordele og medføre konkurrenceforvridninger på det indre marked; bemærker, at processerne for statsstøtte og Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen tidligere gensidigt har støttet hinanden, navnlig i 1999 og i første halvdel af 2000'erne; understreger, at håndhævelsen af EU's konkurrenceregler har skabt et juridisk pres, der supplerer gruppens soft-law beslutningsproces, hvilket delvist kompenserer for manglen på ethvert andet effektivt middel til at tackle problemet med skatteundgåelse på EU-plan;

61. anerkender den vigtige udvikling, der har fundet sted i de sidste 20 år med hensyn til rammerne for Kommissionens analyser af skatterelateret statsstøtte, og som har gjort det muligt at bevæge sig mod større klarhed i definitionen og analysen af skattebaseret statsstøtte samt en mere systematisk indsats mod sådanne foranstaltninger; bemærker især Kommissionens retningslinjer fra 1998 om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne, rapporten fra 2004 herom og forskellige vigtige domstolsafgørelser i løbet af 2000'erne; hilser det velkomment, at Kommissionen i forbindelse med sin promovering af moderniseringsprocessen på statsstøtteområdet i 2014 iværksatte en offentlig høring om et udkast til retningslinjer, der tager sigte på at præcisere begrebet statsstøtte i henhold til artikel 107, og som omfatter elementer vedrørende skatterelateret statsstøtte og navnlig *tax rulings*;

62. bemærker, at en stadig mere fast retspraksis fra EU-Domstolen omkring anvendelsen af statsstøttereglerne på medlemsstaternes skattemæssige foranstaltninger har taget form i de seneste årtier, senest i Gibraltar-sagen i 2011 ⁽¹⁾;

63. bemærker, at Domstolen understregede princippet om ”substans over form” dvs. at referencekriteriet for vurderingen af en foranstaltning er dens økonomiske virkninger;

64. bemærker, at Domstolen derfor med udgangspunkt i forbuddet mod statsstøtte har formuleret vidtrækkende krav til medlemsstaternes lovgivningsmæssige ansvar på skatteområdet;

65. bemærker, at spørgsmålet om »karakteren og opbygningen af det nationale system« er en central reference i vurderingen af, om direkte eller indirekte skatteforanstaltninger er selektive eller ej, og dermed om de er forenelige med det indre marked eller ej, og at enhver form for statsstøtte skal vurderes i lyset af den hidtil eksisterende ligevægt; understreger, at eftersom EU's benchmark for vurderingen af potentielle fordrejninger er det nationale referencesystem ⁽²⁾, kan ikke alle konkurrenceforvridninger og skadelige skattepraksisser på det indre marked være omfattet af de gældende konkurrenceregler; konstaterer derfor, at en fuldstændig efterlevelse af disse regler i sig selv ikke vil være nok til at løse spørgsmålet om selskabers skatteundgåelse i EU;

66. bemærker, at Kommissionen i henhold til de oplysninger, den har givet det særlige udvalg ⁽³⁾, kun har haft 65 skatterelaterede statsstøttesager under formel behandling siden 1991, hvoraf syv vedrørte *tax rulings*, og kun ti havde oprindelse i formelle meddelelser fra medlemsstaterne;

⁽¹⁾ C-106/09 P og C-107/09 P, Kommissionen mod regeringen i Gibraltar og Det Forenede Kongerige, dom af 15. november 2011.

⁽²⁾ Påpeger, at hvis de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne, vedrører hele skattesystemet, udgør de tilpasninger af den overordnede finanspolitik og ikke statsstøtte.

⁽³⁾ Notat af 29. april 2015 fra kommissær Margrethe Vestager til TAXE-udvalget.

Onsdag den 25. november 2015

67. understreger, at Kommissionen i anden halvdel af 2000'erne kun behandlede ganske få sager vedrørende skatterelateret statsstøtte, medens nyere statsstøttesager omfatter følgende:

- i juni 2013, iværksættelse af en undersøgelse af *tax ruling*-praksis i syv medlemsstater, i december 2014 udvidet til alle medlemsstater
- i oktober 2013, iværksættelse af en undersøgelse om, hvorvidt Gibraltars selskabsskattesystem begunstiger visse virksomheder, i oktober 2014 udvidet til også at omfatte *tax rulings* i Gibraltar
- parallelt hermed, iværksættelse af en særskilt undersøgelse vedrørende ordninger for beskatning af intellektuel ejendom (»patentbokse«)
- i juni 2014, iværksættelse af formelle undersøgelser af tre sager: Apple i Irland, Fiat Finance and Trade i Luxembourg og Starbucks i Nederlandene, afsluttet i oktober 2015, samt, i oktober 2014, for Amazon i Luxembourg
- i februar 2015, indledning af en formel undersøgelse af en skatteordning i Belgien (»excess profit ruling«-systemet);

68. understreger, at Kommissionens igangværende og afsluttede undersøgelser og de sager, som LuxLeaks har bragt for dagens lys, viser, at nogle medlemsstater ikke har opfyldt deres retlige forpligtelse⁽¹⁾ til at indberette alle potentielle statsstøttesager til Kommissionen;

69. understreger, at disse undersøgelser kun kastede lys over en meget begrænset del af de typiske praksisser, som påvirker den skattepligtige overskud, der overføres nogle af de multinationale selskabers datterselskaber gennem interne afregningspriser; finder det betænkeligt, at de ressourcer, som Kommissionens kompetente tjenestegrene på nuværende tidspunkt råder over, kan begrænse dens kapacitet til at håndtere et betydeligt større antal sager og foretage systematisk kontrol med henblik på at finde ud af, om andre praksisser på det selskabsretlige område ud over dem, der er baseret på interne afregningspriser, kan være i strid med statsstøttere reglerne;

70. støtter kraftigt Kommissionen i dens tilgang, som består i at tage sig den fornødne tid til at behandle de igangværende sager grundigt og omhyggeligt; mener, at resultatet af undersøgelsen vil bidrage til fastlæggelse af mere nøjagtige og effektive retningslinjer for skatterelateret statsstøtte og interne afregningspriser og tvinge medlemsstaternes til at tilpasse deres praksis hertil; opfordrer ikke desto mindre Kommissionen til at afslutte disse igangværende undersøgelser af skatterelateret statsstøtte, så snart det er praktisk muligt, uden at det går ud over deres kvalitet og troværdighed, og afventer resultaterne heraf med stor interesse; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om disse undersøgelser; opfordrer Kommissionen til at anmode om tilbagesøgning af hver eneste manglende euro i tilfælde af, at de igangværende undersøgelser bekræfter, at der har fundet ulovlig statsstøtte sted;

71. fremhæver at de igangværende undersøgelser, såfremt de konkluderer, at der er sket overtrædelse af EU's regler, kan få til resultat, at den medlemsstat, der har godkendt den pågældende skatteforanstaltning, indkasserer et beløb svarende til værdien af den ulovlige statsstøtte til de begunstigede virksomheder; understreger, at selv om dette kan få en væsentlig negativ virkning på den pågældende medlemsstats omdømme, vil det i praksis udgøre en belønning for manglende overholdelse af lovgivningen, som i tvivlstilfælde næppe vil afskrække medlemsstaterne fra at yde ulovlig statsstøtte og urimelige skattefordele, men tværtimod fritage dem for deres ansvar for at overholde EU's statsstøttere regler, ligesom det ikke vil mindske de økonomiske tab for de berørte medlemsstaters statskasser; mener mere generelt, at statsstøttere reglerne bør omfatte sanktioner, der kan fungere som en effektiv afskrækkelse mod ulovlig statsstøtte;

⁽¹⁾ Som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i TEUF med hensyn til forpligtelsen til at samarbejde og levere alle nødvendige dokumenter.

Onsdag den 25. november 2015

72. påpeger endvidere muligheden for, at ikke alene den medlemsstat, hvor den fordelagtige skatteordning har sin oprindelse — i tilfælde af, at de interne afregningspriser mellem grænseoverskridende datterselskaber bedømmes at være ulovlige — får sine skatteindtægter justeret (indkassering af værdien af støtten), men at det samme sker i andre lande, der er involveret i transaktionen (efterfølgende tilpasning af afregningspriser og dermed af den skattepligtige indkomst); understreger, at dette i nogle tilfælde kan føre til dobbeltbeskatning;

73. minder om, at *tax rulings* bør have til formål at give modtagerne retssikkerhed og danne grundlag for disses berettigede forventninger; understreger, at der i en situation, hvor nationale *rulings* kan anfægtes under henvisning til statsstøttereglerne på EU-plan, findes en risiko for masseindberetning af individuelle anmodninger om *rulings* fra medlemsstaterne med henblik på at få disse forhåndsgodkendt af Kommissionen og undgå retlig usikkerhed for skattemyndigheder og virksomheder; understreger, at en forøgelse af kapaciteten i Kommissionen og forbedring af processerne til overførsel af oplysninger vil være den bedste til at håndtere en øget strøm af indberetninger samt den øgede gennemsigtighed, medlemsstaterne skal udvise på skatteområdet;

Tredjelande

74. er bekymret over, at nogle multinationale selskabers skadelige skattepraksis ser ud til at have langt større negative spillovereffekter på udviklingslande end på industrilande⁽¹⁾, eftersom de førstnævnte får en større andel af deres indtægter fra selskabsskat og har svagere offentlige finansieringssystemer, reguleringsrammer og administrativ kapacitet til at sikre overholdelsen af skattereglerne og tackle en sådan skadelig skattepraksis; bemærker, at udviklingslandenes indtægtstab som følge af aggressiv skatteplanlægning ifølge IMF⁽²⁾ relativt set er tre gange så stort som industrilandenenes; understreger, at artikel 208 i Lissabontraktaten forpligter medlemsstaterne til at tilpasse deres politikker med henblik på at støtte udvikling i udviklingslandene; påpeger, at omfattende analyser af spillovereffekterne af medlemsstaternes skattepraksis, hvis resultater skal offentliggøres, vil være en hjælp til den politiske beslutningstagning for at sikre, at denne praksis ikke udhuler skattegrundlaget i andre medlemsstater eller i tredjelande;

75. understreger samtidig, at de få »vindere« i den globale skattekonkurrence, som er lande med meget attraktive politikker på selskabsskatteområdet i og uden for EU, udviser nogle økonomiske nøgletal, som er ude af proportion med deres størrelse og realøkonomiske aktivitet, navnlig hvis man ser på f.eks. antallet af hjemmehørende selskaber pr. indbygger, størrelsen af det bogførte udenlandske overskud, FDI eller udgående finansielle strømme i forhold til BNP etc.; konstaterer, at dette er et vidnesbyrd om den kunstige karakter af deres skattegrundlag og indgående finansielle strømme og om den afkobling mellem det sted, hvor værdien skabes, og det sted, hvor den beskattes, som de nuværende skattesystemer giver mulighed for;

76. understreger, at skattekonkurrence langt fra er begrænset til medlemsstaterne, herunder deres afhængige eller associerede territorier, idet de fleste af de undersøgte praksisser har en international dimension i form af flytning af overskud til jurisdiktioner med lav eller ingen skat eller med bankhemmelighed, hvor der ofte ikke finder nogen væsentlig økonomisk aktivitet sted; beklager manglen på en koordineret tilgang fra medlemsstaternes side over for alle disse jurisdiktioner, ikke kun i forbindelse med fælles tiltag eller reaktioner mod deres skadelige praksis, men også, til trods for Kommissionens bestræbelser, hvad angår deres identifikation og de relevante kriterier; støtter derfor kraftigt Kommissionens forslag fra 2012, som indeholder væsentlige kriterier for at sikre loyal konkurrence ud over krav om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, samt den nylige offentliggørelse i Kommissionens skattepakke af 17. juni 2015 af en liste over usamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, oprettet efter en »fællesnævntilgang« på grundlag af lister, der findes på nationalt plan; understreger, at oprettelsen af en sådan liste er en forudsætning for, at der kan tages passende skridt mod sådanne jurisdiktioner; mener, at denne liste bør være den første udgave af en iterativ proces, der resulterer i en stringent, objektiv definition af »skattely«, som derefter kan danne grundlag for fremtidige lister oprettet ud fra klare kriterier, som skal være kendt på forhånd; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt europæiske jurisdiktioner opfylder disse kriterier;

⁽¹⁾ IMF policy paper, »Spillovers in international corporate taxation«, 9. maj 2014.

⁽²⁾ IMF working paper, »Base erosion, profit shifting and developing countries«, maj 2015.

Onsdag den 25. november 2015

77. understreger, at OECD gennem sit arbejde på dette område har opnået nogle vigtige resultater hvad angår gennemsigtighed og udveksling af oplysninger; hilser det navnlig velkomment, at næsten 100 lande i juni 2015 undertegnede OECD's multilaterale konvention om administrativ bistand i skattesager (den »fælles konvention«), som indeholder bestemmelser om administrativt samarbejde mellem stater ved fastsættelse og opkrævning af skatter, navnlig med henblik på at bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse;

78. understreger dog, at OECD's arbejde med en tidligere liste over usamarbejdsvillige skattely var baseret på en politisk proces, der førte til vilkårlige kompromiser allerede ved fastsættelsen af kriterierne for listerne, såsom kravet om indgåelse af skatteaftaler med 12 andre lande, og at ingen jurisdiktion som følge deraf blev klassificeret som usamarbejdsvilligt skattely; understreger, at den nuværende tilgang stadig er baseret på kriterier, der vedrører skattemæssig gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, og ikke er omfattende nok til at tage højde for visse praksissers skadelige virkninger; bemærker, at OECD's tilgang, dens eventuelle fortjenester ufortalt, som følge heraf har begrænset relevans for identifikationen af de skattejurisdiktioner, som er grundpiller for skatteundgåelse og skadelig skattekonkurrence på verdensplan; understreger navnlig, at denne tilgang ikke omfatter nogen kvalitative indikatorer, der kunne gøre det muligt at foretage en objektiv vurdering af, om principperne for god forvaltningspraksis efterleves, eller overveje kvantitative data som f.eks. bogførte overskud, indkommende og udgående finansielle strømme og deres forbindelse (eller mangel på samme) med den økonomiske virkelighed i en given jurisdiktion;

79. understreger desuden, at disse lister kan anvendes på nationalt plan til at implementere nationale beskyttelsesregler og regler om bekæmpelse af skatteundgåelse i forhold til tredjelande (såsom LOB-bestemmelser (limitation of benefits), PPT-tests (principal purpose test), CFC-regler (Controlled Foreign Corporation) osv.), og at begrænsningerne i sådanne lister derfor også kan begrænse rækkevidden og effektiviteten af nationale foranstaltninger, der har til formål at bekæmpe skadelig skattepraksis;

80. er overbevist om, at sikringen af loyal konkurrence i det indre marked og beskyttelse af medlemsstaternes beskatningsgrundlag i høj grad drejer sig om at fokusere på det svageste led i kæden for så vidt angår forbindelser med jurisdiktioner med lav eller ingen skat eller med bankhemmelighed, idet man må huske på, at skattesatser henhører under medlemsstaternes kompetence, og at eksistensen af en skattemæssig »genvej« (f.eks. ingen kildeskat) til tredjelande, uanset deres skattepraksis, giver væsentligt bedre muligheder for skatteundgåelse i EU;

81. understreger, at en koordineret tilgang fra medlemsstaterne side over for både udviklingslande og industrilande kan vise sig at være et langt mere effektivt middel til at bekæmpe skadelig skattepraksis og fremme større gensidighed på skatteområdet;

82. fremhæver, at visse tredjelande som følge af pres fra både EU og G20 om problemet med skattemæssig gennemsigtighed og på baggrund af den finansielle, økonomiske og gældsmæssige krise endelig har undertegnet aftaler om udveksling af skatteoplysninger med EU, hvilket bør forbedre samarbejdet med disse lande; påpeger, at der i Schweiz' tilfælde blev underskrevet en aftale i maj 2015 efter en lang »overgangsperiode«, hvorunder denne vigtige handelspartner for EU nød godt af en privilegeret adgang til det indre marked, men samtidig undlod at samarbejde på andre områder, navnlig beskatning;

83. konstaterer, at der kun langsomt gøres fremskridt i de igangværende forhandlinger om undertegnelse af lignende samarbejdsaftaler med Liechtenstein, Monaco, San Marino og Andorra; beklager, at Kommissionen ikke har et tilsvarende EU-mandat til at forhandle aftaler om automatisk informationsudveksling med de oversøiske territorier, som i øjeblikket er omfattet af EU's direktiv om beskatning af opsparing;

84. konstaterer med bekymring, at mange udviklingslande er særligt sårbare over for selskabers skatteundgåelsesaktiviteter, og at de multinationale selskabers praksis med interne afregningspriser er den vigtigste årsag til, at udviklingslandenes statskasser går glip af indtægter⁽¹⁾; understreger endvidere, at disse lande befinder sig i en meget svag forhandlingsposition over for visse multinationale selskaber og udenlandske direkte investorer, som »shopper rundt« i verden efter skattesubsidier og -fritagelser; finder det forkasteligt, at disse landes statskasser årligt skønnes at gå glip af

⁽¹⁾ Se studiet: »Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges«, Europa-Parlamentet, april 2014.

Onsdag den 25. november 2015

mellem 91 ⁽¹⁾ og 125 mia. EUR ⁽²⁾ i skatteindtægter;

85. minder medlemsstaterne om, at de i henhold til Lissabontraktaten er forpligtet af princippet om udviklingsvenlig politikkohærens og skal sikre, at deres skattepolitik ikke undergraver EU's målsætninger om udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at foretage analyser af deres skattepolitikks spillovereffekter på udviklingslandene, som foreslået af IMF;

Konklusion og henstillinger

86. fremsætter, i lyset af det mandat, som det oprindelig gav sit særlige udvalg, og på trods af de forskellige begrænsninger og hindringer, det stødte på under sine undersøgelsesrejser samt i kontakten med andre EU-institutioner, visse medlemsstater og multinationale selskaber, følgende konklusioner:

- uden at foregribe resultaterne af Kommissionens igangværende undersøgelser vedrørende statsstøtte tyder de indsamlede oplysninger på, at medlemsstater i flere tilfælde ikke har overholdt artikel 107, stk.1, i TEUF, eftersom de via *tax rulings* og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning har begunstiget visse virksomheder og dermed forvredet konkurrencen i det indre marked
- nogle medlemsstaterne har ikke fuldt ud overholdt artikel 108 i TEUF, eftersom de ikke har givet Kommissionen formel underretning om alle deres planer om at yde skatterelateret støtte, hvilket også er i strid med de tilsvarende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999; Kommissionen har som følge heraf ikke kunnet foretage en løbende undersøgelse af alle støtteordninger som fastsat i artikel 108 i TEUF, da den ikke har haft adgang til alle de relevante oplysninger, i det mindste i tiden før 2010, som er den periode, der ikke er dækket af Kommissionens igangværende undersøgelser
- medlemsstaterne har ikke opfyldt deres forpligtelser i henhold til i Rådets direktiv 77/799/EØF og 2011/16/EU, idet de har undladt og fortsat undlader spontant at udveksle skatteoplysninger, selv i tilfælde, hvor der, uanset den skønsmargen, som disse direktiver giver, var klare grunde til at formode, at der kunne være tale om tab af skatteindtægter i andre medlemsstater eller om skattebesparelser opnået gennem kunstige overførsler af overskud internt i koncerner
- medlemsstaterne har ikke overholdt princippet om loyalt samarbejde, som er nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU, da de ikke har truffet alle passende almindelige eller særlige foranstaltninger til at sikre opfyldelsen af deres forpligtelser
- det var ikke muligt at foretage en analyse af individuelle tilfælde af overtrædelser af fællesskabsretten vedrørende de førnævnte bestemmelser på grund af manglende detailoplysninger fra medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen
- endelig har Kommissionen ikke udfyldt sin rolle som traktaternes vogter, jf. artikel 17, stk. 1, i TEU, på dette område, idet den undlod at handle og tage alle nødvendige skridt til at sikre, at medlemsstaterne opfyldte deres forpligtelser, navnlig forpligtelserne i Rådets direktiv 77/799/EØF og 2011/16/EU, uanset at der var tegn på, at dette ikke var tilfældet; Kommissionen har ved ikke at iværksætte undersøgelser af statsstøtte tidligere overtrådt sine forpligtelser i henhold til Lissabontraktatens artikel 108 om det indre markeds funktion;

87. finder det forkasteligt, at flere af de skattedokumenter fra møderne i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen, der var anmodet om, slet ikke eller kun delvis er blevet udleveret til udvalget, selv om nogle af dem allerede var blevet udleveret til individuelle borgere, der havde rekvireret dem via proceduren for aktindsigt, og at Europa-Parlamentet dermed er blevet dårligere informeret end europæiske borgere om medlemsstaternes stilling i skattespørgsmål; beklager desuden, at Kommissionen kun har frigivet knap 5 % af alle de dokumenter, der var anmodet om, hvilket skal have været omkring 5 500; beklager manglen på samarbejde med udvalget fra Kommissionens og Rådets side, hvilket har forhindret det i at opfylde sit mandat;

⁽¹⁾ World Investment Report 2015, UNCTAD.

⁽²⁾ Christian Aid Report, 2008.

Onsdag den 25. november 2015

88. opfordrer i betragtning af, at Parlamentet for øjeblikket ikke har nogen efterforskningsmæssige beføjelser, Rådet og Kommissionen til snarest at godkende forslaget til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ⁽¹⁾, således at Europa-Parlamentet kan tillægges reelle efterforskningsmæssige beføjelser, som er nødvendige for, at det kan udøve sin undersøgelsesbeføjelse;

89. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorvidt det stadig er muligt at indbringe ovennævnte overtrædelser for Domstolen;

90. opfordrer medlemsstaterne til at respektere princippet om beskatning af overskud på det sted, hvor det skabes;

91. opfordrer på dette grundlag medlemsstaterne og EU-institutionerne, der deler det politiske ansvar for den nuværende situation, til at samarbejde fuldt ud om at fjerne — og undlade at skabe nye — uoverensstemmelser mellem skattesystemer samt skadelige skatteforanstaltninger, der skaber betingelserne for multinationale selskabers massive skatteundgåelse og udhuling af skattegrundlaget i det indre marked; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver relevant ændring i deres selskabsskatte Lovgivning, der kan have en indvirkning på deres effektive skattesatser eller på enhver anden medlemsstats skatteindtægter; understreger, at de medlemsstater, som spiller en central rolle med hensyn til at lette skatteundgåelse, bør tage ansvar og lede indsatsen for at forbedre skattesamarbejdet inden for EU;

92. opfordrer EU's stats- og regeringschefer til at fremkomme med nye klare politiske tilsagn om straks at iværksætte nye tiltag til at tackle denne situation, som ikke længere kan tolereres, ikke mindst på grund af dens indvirkning på de nationale budgetter, som allerede er underkastet finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger, og på de beløb, som andre skatteydere, herunder SMV'er og almindelige borgere, skal betale; understreger på denne baggrund, at det agter at spille sin rolle fuldt ud og er klar til at indføre en mere effektiv politisk kontrol i tæt samarbejde med de nationale parlamenter;

93. opfordrer Kommissionen til at opfylde sin pligt som traktaternes vogter ved at sikre, at EU's lovgivning og princippet om loyal samarbejde mellem medlemsstater overholdes fuldt ud; opfordrer den indtrængende til, som en selvfølge, at tage yderligere retlige skridt i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den af traktaten; anmoder følgelig Kommissionen til at styrke sin interne kapacitet, eventuelt gennem etablering af en særlig skatteafdeling i sine tjenestegrene, der både kan behandle en stigende strøm af statsstøtteanmeldelser inden for konkurrencepolitikken og varetage dens øgede ansvar for koordinationen af nye foranstaltninger vedrørende skattemæssig gennemsigtighed;

94. opfordrer medlemsstaterne til at give Kommissionen alle nødvendige oplysninger, således at den uhindret kan udfylde sin rolle som traktaternes vogter;

95. anmoder Kommissionen om at fremme god praksis i forbindelse med interne afregningspriser og prissætningen af lån og finansieringsomkostninger i forbindelse med koncerninterne transaktioner for at bringe dem i overensstemmelse med de gældende markedspriser;

96. understreger, at medlemsstaterne fortsat har den fulde kompetence til at fastsætte deres respektive selskabsskattesatser; insisterer ikke desto mindre på, at skattekonkurrencen i EU og over for tredjelande bør foregå inden for rammerne af et klart regelsæt for at sikre loyal konkurrence mellem firmaer i det indre marked; opfordrer medlemsstaterne til først og fremmest at sikre et erhvervsvenligt klima, der bl.a. er kendetegnet ved økonomisk, finansiel og politisk stabilitet samt retssikkerhed og enkle skatteregler; opfordrer i lyset af selskabsskattespørgsmålenes afgørende betydning for sikring af finanspolitisk bæredygtighed Kommissionen til at sikre en mere indgående behandling af disse spørgsmål, herunder af skadelige skattepraksisser og deres indvirkning, i forbindelse med det europæiske semester, og til at sikre, at relevante indikatorer, herunder skøn over det skattegab, der opstår som følge af skatteunddragelse og -undgåelse, medtages i resultattavlen vedrørende proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer;

97. opfordrer medlemsstaterne — navnlig dem, der modtager økonomisk bistand — til at gennemføre strukturreformer, bekæmpe skattesvig og iværksætte aktioner imod aggressiv skatteplanlægning;

⁽¹⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 41.

Onsdag den 25. november 2015

98. opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at finde den rette balance mellem finanspolitisk og økonomisk konvergens, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at foranstaltningerne støtter vækst, investeringer og jobs;

99. mener, at bl.a. en omfattende, gennemsigtig og effektiv automatisk udveksling af skatteoplysninger og et obligatorisk, fælles konsolideret selskabsskattegrundlag er afgørende forudsætninger for at opnå et skattesystem på EU-plan, der overholder og fastholder grundprincipperne for det indre marked;

100. opfordrer medlemsstaterne og EU's institutioner til, i lyset af spørgsmålets kompleksitet, at gennemføre forskellige supplerende tiltag for at forbedre den nuværende situation, idet der tages hensyn til behovet for at reducere kompleksiteten for alle aktører og mindske complianceomkostningerne for virksomheder og skattemyndigheder; understreger derfor, at en forenkling af skattesystemerne bør være det første skridt i bestræbelserne på at skabe større klarhed ikke kun for medlemsstater, men også for borgere, som i øjeblikket er udelukket fra udvekslingen af oplysninger;

101. opfordrer Kommissionen til at foretage en mere dybdegående empirisk undersøgelse af, om det vil være opportunt at begrænse muligheden for at trække betalingen af royalties til tilknyttede selskaber fra selskabets skattegrundlag som en måde at modvirke koncerninterne flytninger af overskud på;

102. påpeger, at kun fire multinationale selskaber ud af i alt 17 på trods af gentagne invitationer ⁽¹⁾ oprindeligt indvilgede i at give møde for udvalget for at drøfte international skatteplanlægning; anser det forhold, at 13 af dem — heraf nogle med høj offentlig profil — i første omgang nægtede at samarbejde med et parlamentarisk udvalg, for at være uacceptabelt og stærkt krænkende for Europa-Parlamentet og de borgere, det repræsenterer; konstaterer imidlertid, at 11 multinationale selskaber ⁽²⁾ endelig har indvilget i at give møde for udvalget, dog først efter den endelige vedtagelse af betænkningen i TAXE-udvalget og kort før afstemningen på plenum, medens to multinationale selskaber ⁽³⁾ fastholder deres afslag; henstiller derfor, at Parlamentets kompetente myndigheder overvejer at inddrage de pågældende selskabers adgangstilladelse til Parlamentets bygninger, og at det alvorligt overvejes at udstikke klare rammer og opdatere de forpligtelser, der er fastsat i adfærdskodeksen for organisationer i åbenhedsregistret ⁽⁴⁾, for så vidt angår samarbejde med Parlamentets udvalg og øvrige politiske organer;

103. opfordrer til, at de finansielle institutioners rolle som hjælpere inden for skadelig skattepraksis undersøges;

Samarbejde og koordinering omkring forhåndsafgørelser vedrørende beskatning (advance tax rulings)

104. beklager, at det politiske kompromis, der blev indgået den 6. oktober 2015 i Rådet, ikke lever op til Kommissionens lovgivningsforslag fra marts 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet; understreger, at sidstnævnte ud over at tilvejebringe en fælles ramme for registrering og automatisk udveksling af oplysninger om *rulings* indeholdt bestemmelser, der vil give Kommissionen mulighed for effektivt at overvåge medlemsstaternes gennemførelse heraf og sikre, at *rulings* ikke har negativ indvirkning på det indre marked; understreger, at Rådets holdning vil gøre det umuligt at drage fuld fordel af den automatiske udveksling af *rulings*, navnlig hvad angår effektiv gennemførelse, og opfordrer derfor Rådet til at holde sig til Kommissionens forslag og tage behørigt hensyn til Parlamentets udtalelse herom, navnlig med hensyn til direktivets anvendelsesområde (alle *tax rulings* i stedet blot de grænseoverskridende), tilbagevirkende kraft (alle *tax rulings*, der stadig er gyldige, skal udveksles) og oplysningerne til Kommissionen, som bør have adgang til disse *rulings*;

105. opfordrer medlemsstaterne til, i alle internationale fora, at støtte den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne som den nye globale standard; opfordrer navnlig Kommissionen, OECD og G20 til at fremme dette ved hjælp af de mest hensigtsmæssige og effektive instrumenter inden for rammerne af en inklusiv global proces; insisterer

⁽¹⁾ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A.

⁽²⁾ Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

⁽³⁾ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁽⁴⁾ Adfærdskodeksen som fastlagt i bilag 3 til den interinstitutionelle aftale om åbenhedsregistret fra 2014.

Onsdag den 25. november 2015

på, at der tages konkrete skridt til at sikre, at den automatiske informationsudveksling bliver virkeligt global, og dermed effektiv, samtidig med at den respekterer fortrolighedskrav, ved at støtte udviklingslandenes bestræbelser på at opbygge deres kapacitet til at deltage fuldt ud i informationsudvekslingen. understreger, at den automatiske informationsudveksling inden for EU kan finde sted via et centralt, EU-dækkende register, som Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder skal have adgang til;

106. opfordrer medlemsstaterne til at tage hensyn til, at enhver *tax ruling*, navnlig når den involverer interne afregningspriser, bør fastlægges i samarbejde med alle involverede lande, at udvekslingen af de relevante oplysninger bør være automatisk, fyldestgørende og uden forsinkelse, og at enhver national foranstaltning, som sigter mod at mindske skatteundgåelse og udhuling af skattegrundlag inden for EU, herunder i form af revision, bør udføres i fællesskab og under behørig hensyntagen til de erfaringer, der er opnået gennem Fiscalis 2020-programmet; gentager sit synspunkt om, at de grundlæggende elementer i alle *rulings*, som har en indvirkning på andre medlemsstater, ikke blot bør deles mellem skattemyndigheder og Kommissionen, men også fremlægges i forbindelse med multinationale selskabers landeopdelte regnskabsaflæggelse;

107. fremhæver i denne forbindelse den omstændighed, at det ikke kun er grænseoverskridende, men også nationale *rulings*, der kan have indvirkning på andre medlemsstater, og opfordrer derfor til, at den automatiske informationsudveksling omfatter alle *rulings*, der er udstedt af eller på vegne af regeringen eller en skattemyndighed i en medlemsstat eller dennes territoriale eller administrative underafdelinger, og som stadig er gyldige på tidspunktet for direktivets ikrafttrædelse; insisterer på, at Kommissionen skal spille en central rolle i processen for indsamling og analyse af data vedrørende *rulings*;

108. opfordrer endvidere til fastlæggelse af en ramme, der kan sikre en effektiv kontrol med gennemførelsen af den automatiske informationsudveksling, til indsamling og offentliggørelse af statistikker over de udvekslede oplysninger, og navnlig til, at Kommissionen inden den 31. december 2016 opretter et sikkert centralt register for at lette informationsudvekslingen mellem de deltagende skattemyndigheder; minder om, at etableringen af et system for automatisk informationsudveksling om *tax rulings* vil resultere i indsamling af en meget stor datamængde, hvilket kan gøre det vanskeligt at få øje på de virkeligt problematiske tilfælde; understreger, at denne situation, i tilgift til eksistensen af 28 medlemsstater med forskellige sprog og forskellig administrativ praksis, gør det nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne gør sig overvejelser om intelligente måder, herunder under anvendelse af IT, hvorpå man kan håndtere en sådan mængde og mangfoldighed af data, med henblik på at gøre den automatiske informationsudveksling i EU virkelig effektiv og nyttig;

109. opfordrer Kommissionen til at undersøge betingelserne for på længere sigt at oprette et EU-dækkende clearingcentral-system, hvorigenennem *tax rulings* systematisk vil blive gennemgået af Kommissionen med henblik på at øge systemets pålidelighed, sammenhæng, ensartethed og gennemsigtighed og kontrollere, om sådanne *rulings* har skadelige virkninger for andre medlemsstater;

110. understreger, at Kommissionen for at forbedre gennemsigtigheden over for borgerne bør offentliggøre en årlig rapport, som opsummerer de vigtigste af de sager, der findes i det sikre centrale register, og i den forbindelse tage hensyn til bestemmelserne i direktivet om gensidig bistand vedrørende fortrolighed;

111. opfordrer Kommissionen til at overveje at etablere en fælles ramme for *tax rulings* på EU-plan, herunder fælles kriterier, som navnlig skal omfatte:

- kravet om at udforme *tax rulings* på baggrund af en omfattende spilloveranalyse, herunder deres virkning for andre landes skattegrundlag, med deltagelse af alle berørte parter og lande
- deres offentliggørelse, enten fuldt ud eller i forenklet form, men under fuld iagttagelse af fortrolighedskrav
- forpligtelsen til at offentliggøre kriterierne for at udstede, afslå eller tilbagekalde *tax rulings*

Onsdag den 25. november 2015

- ligebehandling og tilgængelighed for alle skatteydere
- fravær af skønsebeføjelse og fuld overholdelse af de underliggende skattebestemmelser;

112. opfordrer Kommissionen til at fastlægge fælles EU-retningslinjer for anvendelsen af OECD's armslængdeprincip med det formål at harmonisere EU-medlemsstaternes praksis for fastsættelse af interne afregningspriser på en sådan måde, at de nationale forvaltninger i forbindelse med udformning af aftaler om interne afregningspriser har mulighed for at sammenligne med tilsvarende selskaber og ikke kun med tilsvarende transaktioner;

113. er af den opfattelse, at et retfærdigt og effektivt skattesystem kræver et tilstrækkeligt niveau af gennemsigtighed og fortrolighed; er derfor overbevist om, at medlemsstaternes skatteforvaltninger og, hvor det er relevant, Kommissionen bør have adgang til oplysninger om, hvem der i sidste ende har gavn af et juridisk instrument og/eller en *tax ruling*;

114. opfordrer Kommissionen til bl.a. at gøre brug af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ifølge hvilket »skattemæssig overtrædelse« er omfattet af den brede definition af »kriminell handling«, for at identificere dem, der i sidste ende har gavn af visse juridiske instrumenter;

115. opfordrer Kommissionen til internt at etablere et centralt offentligt register, der skal indeholde alle lovlige fritagelser, fradrag og godtgørelser i forbindelse med selskabsskat kombineret med en kvantitativ analyse af indvirkningen på hver enkelt medlemsstats budget;

Fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG)

116. hilser den handlingsplan, som blev foreslået af Kommissionen den 17. juni 2015 for at tackle skatteundgåelse og fremme fair og effektiv selskabsbeskatning i EU, velkommen; opfordrer Kommissionen til at fremskynde forelæggelsen af lovgivningsmæssige ændringer for hurtig etablering af et obligatorisk EU-dækkende fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG), som kan adressere ikke blot spørgsmålet om præferenceordninger og uoverensstemmelser mellem de nationale skattesystemer, men også de fleste af de problemer, der fører til udhuling af skattegrundlag på europæisk plan (navnlig problemet med interne afregningspriser); opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at genoptage det arbejde, der blev afsluttet i 2011, om forslaget til Rådets direktiv om FKSSG og i den forbindelse tage hensyn til Parlamentets holdning dertil samt til de nye faktorer, som er opstået siden da, samt indarbejde de seneste konklusioner fra OECD's arbejde, især standarder udarbejdet i kølvandet på handlingsplanen vedrørende udhuling af skattegrundlag og overførsel af overskud (BEPS), således at en konsolideret tekst kan blive fremlagt i løbet af 2016;

117. opfordrer Kommissionen til i sine forslag at medtage bestemmelser, der skal sigte på at præcisere definitionen af F&U-investeringer og sammenhængen mellem fast driftssted og økonomisk substans og også omfatte den digitale økonomi; understreger betydningen af F&U-investeringer og behovet for at lette fremfor at hæmme investeringer og vækst i den digitale økonomi og således stille EU's fremspirende økonomi i denne sektor bedre i konkurrencen med andre aktører i USA og andre steder; understreger, at de eksisterende erfaringer viser, at patentbokse ikke bidrager til at tilskynde til innovation og kan føre til en betydelig udhuling af skattegrundlag som følge af flytning af overskud; understreger samtidig vigtigheden af at minimere misbruget eller udnyttelsen af sådanne systemer gennem en koordineret indsats fra medlemsstaternes side og fælles standarder og definitioner med hensyn til, hvad der kan betegnes som fremme af F&U, og hvad der ikke kan; betoner, at den såkaldte ændrede næksttilgang for patentbokse, som BEPS-projektet har anbefalet, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne begrænse problemerne i forbindelse med patentbokse;

118. understreger, at det for at genskabe forbindelsen mellem beskatning og økonomisk substans og sikre, at skatten betales i de lande, hvor den faktiske økonomiske aktivitet og værdiskabelse finder sted, samt for at korrigere eksisterende uoverensstemmelser, er vigtigt, at fordelingsnøglen (»formula apportionment«) tager hensyn til de forskellige sektors særlige karakteristika, navnlig hvad angår digitale virksomheder, fordi den digitale økonomi gør det vanskeligere for skattemyndighederne at fastslå, hvor værdien skabes; opfordrer Kommissionen til at tage Europa-Parlamentets holdning til FKSSG op til nøje overvejelse og fastlægge en fordelingsnøgle, der afspejler selskabernes reelle økonomiske aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde på forslag til, hvordan denne fordelingsnøgle konkret kan udformes,

Onsdag den 25. november 2015

navnlig med henblik på for hver sektor at tage højde for indvirkningen på den enkelte medlemsstats skatteindtægter alt efter strukturen i dens økonomi; understreger endvidere, at FKSSG er et nyttigt middel til bekæmpelse af BEPS og skabe europæisk merværdi, uanset om skatteindtægten delvis anvendes som en ny egenindtægt i EU's budget eller ej;

119. støtter indførelsen af et fuldstændigt, obligatorisk FKSSG snarest muligt; anerkender den af Kommissionen valgte tilgang med at foreslå et simpelt FSSG (uden konsolidering) som et første skridt i sin handlingsplan fra juni 2015, men påpeger, at dette vil efterlade mange løse ender, navnlig for virksomheder, der opererer på det indre marked, eftersom et FSSG ikke sikrer godtgørelse for tab opstået ved konsolidering, ligesom det ikke adresserer det bureaukratiske besvær og den usikkerhed, der er forbundet med interne afregningspriser, som også er et af de multinationale selskabers vigtigste værktøjer til skatteundgåelse, og ej heller ikke sætter en effektiv stopper for flytningen af skattegrundlag inden for EU; opfordrer derfor Kommissionen til at fastlægge en konkret og kort frist for inkorporering af »konsolideringselementet« i FKSSG-initiativet; opfordrer Kommissionen til at se bort fra enhver ny konsekvensanalyse af denne foranstaltning, der har været på EU's dagsorden i årtier, allerede har været genstand for omfattende forberedende arbejde og nu har været blokeret i Rådet siden den formelle forelæggelse i 2011;

120. anmoder Kommissionen om, indtil et fuldstændigt FKSSG er vedtaget og gennemført fuldt ud på EU-plan, at træffe øjeblikkelige foranstaltninger til at sikre effektiv beskatning, reducere flytningen af overskud (navnlig gennem interne afregningspriser), udforme en ordning for udligning af grænseoverskridende overskud og tab, som — i afventning af konsolidering — bør være af midlertidig karakter og give tilstrækkelig garanti for, at den ikke vil skabe nye muligheder for aggressiv skatteplanlægning, samt yderligere indføre hensigtsmæssige og effektive antimisbrugsregler i alle relevante direktiver; opfordrer Kommissionen til at gennemgå de eksisterende direktiver og direktivudkast på området skat og selskabsret med henblik på at vurdere, om de er egnede til at sikre effektiv beskatning; opfordrer Rådet til at forberede en hurtig vedtagelse af disse bestemmelser; understreger, at hvis reduktionen af bureaukrati, som er et af målene med indførelsen af et fælles konsolideret skattegrundlag, skal lykkes, bør det ledsages af fælles regnskabsregler og en passende harmonisering af administrativ praksis i skattespørgsmål;

121. opfordrer Kommissionen til at udstede klare lovregler for definitionen af økonomisk substans, værdiskabelse og fast driftssted, med henblik på at tackle især spørgsmålet om postkasseselskaber, og til at udvikle EU's kriterier og lovregler for behandling af F&U, som skal være forenelige med, men ikke begrænset til, OECD's arbejde på området, eftersom medlemsstaterne er i færd med at reformere deres strategi på området, ofte i kombination med subsidier; mener, at sådanne lovregler skal gøre det klart, at der skal være en direkte forbindelse mellem de præferenceordninger, som bevilges af skatteforvaltningen, og de underliggende F&U-aktiviteter; opfordrer Kommissionen til at revidere EU-lovgivningen om kontrollerede udenlandske selskaber (CFC'er) og anvendelsen heraf i overensstemmelse med Domstolens dom i sagen Cadbury Schweppes (C-196/04) med henblik på at sikre fuld anvendelse af CFC-reglerne udover situationer med rent kunstige arrangementer for at undgå dobbelt ikkebeskatning; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om harmonisering af CFC-reglerne i EU;

122. opfordrer ligeledes Kommissionen til, i mangel af en generelt accepteret definition, at foretage yderligere analyser og undersøgelser med henblik på at definere aggressiv skatteplanlægning og skadelige skattepraksisser, navnlig vedrørende misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster og hybride mismatch-arrangementer, under hensyntagen til de forskellige negative virkninger, de kan have på samfundet, til at sikre deres overvågning og til at indkredse mere præcist, hvad virkningerne af skatteundgåelse er i EU og i udviklingslandene; opfordrer endvidere Kommissionen til at fastlægge en metode til måling af det skattegab, der opstår som følge af skatteundgåelse og skatteunddragelse — som bebudet i dens forslag fra marts 2015 — og til at sikre, at denne måling foretages regelmæssigt for at overvåge fremskridtene og finde frem til passende politiske modsvar; anmoder Kommissionen om at træffe de nødvendige tiltag til at få præciseret, hvad den nøjagtige status er for alle medlemsstaters »afhængige jurisdiktioner«, og hvordan de kan formås til at ændre deres praksis med henblik på at undgå udhuling af skattegrundlaget i EU;

123. minder om, at der ud over selskabsskattesvig også finder et betydeligt svig sted med grænseoverskridende moms, en afgift, som er af grundlæggende betydning for alle de nationale statskasser; opfordrer Kommissionen til at udvikle foranstaltninger til tackling af dette problem, herunder sikring af bedre koordinering imellem de nationale skattemyndigheder på dette område;

Onsdag den 25. november 2015

Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

124. opfordrer til en hurtig reform af adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning og af den gruppe, der har til opgave at håndhæve den, eftersom den indtil videre har vist sig at være af tvivlsom værdi, med henblik på både at tackle de reelle hindringer, der står i vejen for en effektiv bekæmpelse af skadelige skattepraksis, og at lette koordinationen og samarbejdet omkring skattepolitik i hele EU;

125. opfordrer medlemsstaterne til, i det gode samarbejdes ånd, at bakke op om de forslag, der indgår i Kommissionens handlingsplan af 17. juni 2015 for en fair og effektiv beskatning af virksomheder i EU; mener, at gruppens legitimitet ville have gavn af øget gennemsigtighed og ansvarlighed; slår derfor til lyd for, at gruppens styring og mandat bliver ændret, bl.a. ved at udnævne en permanent, politisk ansvarlig formand, forbedre dens arbejdsmetoder, herunder eventuelt ved indførelse af en håndhævelsesmekanisme, ved at lade finansministre eller højtstående embedsmænd deltage regelmæssigt i gruppens møder for at højne dens profil, samt ved at øge udvekslingen af oplysninger inden for gruppen med henblik på effektivt at håndtere BEPS-spørgsmål; opfordrer også til, at kriterierne i kodeksen opdateres og udvides, så de også dækker nye former for skadelig skattepraksis, herunder i tredjelande; opfordrer gruppens formand og Rådet til regelmæssigt at orientere og udveksle oplysninger med Parlamentets kompetente udvalg om gruppens aktiviteter, navnlig med hensyn til forelæggelsen af gruppens halvårslige rapporter for Økofinrådet;

126. opfordrer mere generelt Rådet til at støtte fremme af reel demokratisk kontrol i grænseoverskridende skattespørgsmål på EU-plan i lighed med, hvad der allerede findes inden for andre områder, hvor medlemsstaterne eller andre uafhængige institutioner, såsom f.eks. Den Europæiske Centralbank og tilsynsrådet for den fælles tilsynsmekanisme, har enekompetence; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at overveje muligheden af at oprette en gruppe på højt plan om skattepolitik, som Kommissionens formand også har foreslået; understreger, at et sådant »skatteudvalg«, der skal være ansvarligt over for Parlamentet og have deltagelse af Rådet og Kommissionen efter modellen fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg samt af uafhængige eksperter, mere generelt skal føre tilsyn med den lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige skattepolitik og rapportere til Økofinrådet; anmoder om, at Parlamentet får ret til på eget initiativ at anmelde enhver national foranstaltning, som efter dets skøn opfylder adfærdskodeksens kriterier for skadelig skattekonkurrence, til Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen;

127. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en ny opdatering af Simmons & Simmons- rapporten fra 1999 om administrative praksisser, der er omtalt i punkt 26 i 1999-rapporten fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (Primarolo-rapporten (SN 4901/99));

128. opfordrer indtrængende Rådet og medlemsstaterne til, under behørig respekt for traktaterne og medlemsstaternes kompetence inden for direkte beskatning, at forbedre gruppens gennemsigtighed, ansvarlighed og overvågningsarbejde, og opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til rammelovgivning i henhold til fællesskabsmetoden; anser det for afgørende, at den brede offentlighed også får mere information om gruppens arbejde;

129. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at efterkomme EU-Ombudsmandens henstillinger hvad angår sammensætningen af ekspertgrupper, og til at fastlægge en køreplan, der kan sikre, at ekspertgrupper sammensættes på afbalanceret vis; fastholder, at der, mens man arbejder hen imod dette mål, straks bør iværksættes reformer af den nuværende struktur og sammensætning; understreger, at sådanne reformer ikke behøver at resultere i mangel på tilgængelig teknisk ekspertise til udarbejdelse af lovgivning, da denne kan opnås via offentlige høringer eller offentlige eksperthøringer, der er åbne for repræsentanter for alle interesser; opfordrer Kommissionen til at vedtage en klar definition af interessekonflikter og holdbare politikker til at forhindre aktører, der kan være berørt af sådanne interessekonflikter, samt repræsentanter for organisationer, der er dømt for skattesvig eller enhver anden lovovertrædelse, i at være aktive medlemmer af noget ekspert- eller rådgivningsorgan;

Statsstøtte

130. glæder sig meget over og støtter Kommissionens nøglerolle som kompetent konkurrencemyndighed i de igangværende statsstøtteundersøgelser vedrørende *tax rulings*; anser den praksis, som hyppigt anvendes af en række medlemsstater, med at hemmeligholde projekter, der har modtaget statsstøtte, for at være upassende; opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af sine beføjelser under EU's konkurrenceregler til at bekæmpe skadelig skattepraksis og sanktionere medlemsstater og selskaber, der bevisligt har været involveret i en sådan praksis; understreger nødvendigheden af, at Kommissionen afsætter flere ressourcer — i form af penge og personale — til at styrke sin kapacitet til at udføre alle nødvendige undersøgelser af statsstøtte af skattemæssig karakter på en gang; understreger, at medlemsstaterne skal samarbejde fuldt ud med Kommissionen i dens undersøgelser og give den de oplysninger, den anmoder om;

Onsdag den 25. november 2015

131. opfordrer Kommissionen til senest midt i 2017 at vedtage nye retningslinjer inden for rammerne af sit initiativ til modernisering af statsstøttepolitikken og præcisere, hvad der udgør skatterelateret statsstøtte og »passende« interne afregningspriser, med henblik på at fjerne den retlige usikkerhed for både skatteydere og skattemyndigheder, udstikke rammer for medlemsstaternes skattepraksis i overensstemmelse hermed og ikke afskrække fra anvendelse af legitime *tax rulings*; bestrider nytten af voldgiftskonventionen, som ikke er effektiv til behandling af tvister, navnlig i spørgsmål om interne afregningspriser; mener, at dette instrument bør omlægges og gøres mere effektivt eller erstattes af en EU-tvistbilæggelsesordning med mere effektive mutual agreement-procedurer;

132. opfordrer Kommissionen til at udvide sine undersøgelser til at omfatte andre multinationale selskaber, der er indblandet i LuxLeaks-skandalen, og foranstaltninger af samme art eller med samme virkning såsom interne afregningspriser;

133. opfordrer Kommissionen til, i tråd med planerne om at give medlemsstaterne et større ansvar i forbindelse med moderniseringen af statsstøttepolitikken, at overveje at oprette et netværk af nationale skatteforvaltninger, der kan udveksle bedste praksis og bidrage mere konstant til at forebygge indførelse af skattemæssige foranstaltninger, der kan udgøre ulovlig statsstøtte; opfordrer Kommissionen til at søge at opnå større strategiske synergier mellem aktiviteterne i (den reformerede) Gruppe vedrørende Adfærdskodeksen og Kommissionens håndhævelse af konkurrencereglerne inden for skatterelateret statsstøtte;

134. konstaterer, at de nuværende statsstøttere regler søger at modarbejde konkurrencebegrænsende praksis ved at inddrive værdien af de uretmæssige fordele, som selskaber har opnået; opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at ændre de eksisterende regler med henblik på at gøre det muligt at returnere de beløb, der er inddrevet som følge af en overtrædelse af EU's statsstøttere regler, til de medlemsstater, der er ramt af en udhuling af deres skattegrundlag, frem for til den medlemsstat, der har ydet den ulovlige skatterelaterede støtte, som det nu er tilfældet, eller at overføre beløbet til EU-budgettet; opfordrer Kommissionen til at ændre de eksisterende regler for at sikre, at de relevante lande og selskaber i tilfælde af brud på statsstøttere reglerne kan idømmes sanktioner;

Gennemsigthed

135. mener, at Unionen har potentialet til at blive et forbillede og en global leder, når det gælder gennemsigthed på skatteområdet;

136. understreger den afgørende betydning af gennemsigthed med henblik på at øge de offentlige multinationale selskabers ansvarlighed over for offentligheden og støtte skattemyndighederne i deres undersøgelser; understreger, at gennemsigthed kan have stor afskrækkende virkning og ændre adfærdsmønstre, både i kraft af den imagemæssige risiko, som ikke-lovlydige firmaer løber, og via adgangen til oplysninger for de kompetente myndigheder, som derefter kan træffe passende afhjælpende foranstaltninger og sanktioner; understreger, at nødvendigheden af gennemsigthed bør afvejes mod nødvendigheden af at beskytte følsomme kommercielle interesser og overholde databeskyttelsesreglerne;

137. mener, at øget gennemsigthed omkring multinationale selskabers aktiviteter er afgørende for at sikre, at skattemyndighederne er i stand til effektivt at bekæmpe BEPS; gentager derfor sit synspunkt om, at multinationale selskaber inden for alle sektorer i deres årsregnskaber på en klar og forståelig måde bør fremlægge en vifte af aggregerede oplysninger, herunder deres resultat før skat, skat af overskud eller underskud, antal ansatte, aktivbeholdning og grundlæggende oplysninger om *tax rulings*, for hver medlemsstat og hvert tredjeland, hvori de er etableret (landeopdelt rapportering); understreger betydningen af at gøre disse oplysninger tilgængelige for offentligheden, eventuelt i form af et centralt EU-register; understreger endvidere, at SMV'er og midcapselskaber, der ikke er multinationale selskaber, skal fritages for en sådan forpligtelse; opfordrer Rådet til inden udgangen af 2015 at acceptere Parlamentets holdning til direktivet om aktionærs rettigheder som vedtaget i juli 2015; fremhæver, at gennemsigthedskravene bør udformes og gennemføres på en sådan måde, at de ikke stiller EU's virksomheder dårligere i konkurrencen;

Onsdag den 25. november 2015

138. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en mere omfattende ordning for landeopdelt regnskabsaflæggelse til skattemyndighederne, baseret på OECD-standarder og med mere detaljerede oplysninger såsom selvangivelser og koncerninterne transaktioner; fremhæver, at firmaers skatteoplysninger til andre skatteforvaltninger bør ledsages af forbedringer i ordningen for løsning af tvister med henblik på at præcisere de respektive parter rettigheder og undgå negative bivirkninger; understreger for så vidt angår forholdet til tredjelandes skatteforvaltninger, at oplysninger kun bør videregives til myndighederne i de lande, der har ordninger svarende til dem, som er fastsat i EU's voldgiftskonvention; opfordrer desuden til, at der udvikles harmoniserede regnskabsstandarder, der navnlig muliggør en mere detaljeret information om royalties;

139. anmoder Kommissionen om at støtte denne holdning, der er i tråd med dens tidligere vurderinger og holdninger, og at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den også finder anvendelse på alle de multinationale selskaber, der opererer på det indre marked, og opfordrer OECD til at støtte, at den udvides til at gælde på verdensplan for at sikre, at ensartede forpligtelser gælder for alle selskaber, der er involveret i grænseoverskridende aktiviteter; understreger, at tiltag, der tager sigte på at forbedre gennemsigtigheden, er nødvendige, men ikke tilstrækkelige til at tackle spørgsmålet i dets helhed, og at der også er behov for at ændre nationale, europæiske og internationale skattesystemer gennemgribende;

140. understreger, at den nuværende uigennemsigtighed af de internationale skattesystemer giver multinationale selskaber mulighed for at undgå skatter, omgå nationale skatteordninger og flytte deres overskud til skattely; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de kompetente myndigheder har fuld adgang til centrale registre over det reelle ejerskab af både selskaber og truster i overensstemmelse med det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre det fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, så der sikres bred og forenklet adgang til oplysningerne i de centrale registre over reelle ejere; gentager sin holdning om, at disse registre bør være offentlige;

141. anerkender den indsats, der er gjort af Kommissionen med henblik på indførelse af et europæisk skatteidentifikationsnummer (TIN); opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til et europæisk TIN baseret på det udkast til et europæisk TIN, der er indeholdt i Kommissionens handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse fra 2012 (foranstaltning 22); minder om, at TIN-numre anses for at være den bedste metode til at identificere skatteydere og opfordrer derfor indtrængende til, at dette projekt fremskyndes; opfordrer Kommissionen til på samme måde at arbejde aktivt for indførelse af et lignende identifikationsnummer på globalt plan svarende til Regulatory Oversight Committee's globale ID-koder til identifikation af juridiske enheder (legal entity identifier, LEI);

142. understreger endvidere, at gennemsigtighed også er vigtig i forbindelse med de igangværende statsstøtteundersøgelser vedrørende *tax rulings*;

143. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheder for inden for EU at indføre et krav svarende til reglen fra U.S. Governmental Accounting Standards Board (GASB) ⁽¹⁾ om, at statslige og de lokale myndigheder skal oplyse, hvor store indtægter de mister på grund af skattelettelser, der gives til selskaber med henblik på økonomisk udvikling;

Beskyttelse af whistleblowere

144. opfordrer Kommissionen til inden juni 2016 at fremsætte forslag til en EU-lovramme for effektiv beskyttelse af whistleblowere og lignende; understreger, at det ikke er acceptabelt, at borgere og journalister kan udsættes for retsforfølgning i stedet for at få retlig beskyttelse, når de i offentlighedens interesse offentliggør oplysninger eller anmelder mulige tilfælde af embedsmisbrug, forseelser, svig eller ulovlig aktivitet, navnlig i forbindelse med skattesvig, skatteundgåelse og hvidvaskning af penge eller enhver anden adfærd, der krænker EU's grundlæggende principper, såsom princippet om loyalt samarbejde;

145. opfordrer Kommissionen til at overveje en række værktøjer til at sikre en sådan beskyttelse mod uberettiget retsforfølgning, økonomiske sanktioner eller forskelsbehandling, samtidig med at fortrolighedskrav og forretningshemmeligheder respekteres; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på eksemplet med den amerikanske Dodd-Frank-lov,

⁽¹⁾ »Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US«, Tax Justice Network.

Onsdag den 25. november 2015

der både belønner whistleblowere, der giver myndighederne nye oplysninger, og beskytter dem mod retsforfølgning og tab af job, idet det dog må understreges, at en sådan belønning ikke bør være et incitament til at offentliggøre kommercielt følsomme oplysninger; foreslår, at der oprettes et uafhængigt europæisk organ med ansvar for indsamling af sådanne oplysninger og gennemførelse af undersøgelser samt en paneuropæisk whistleblower-fond, der kan sikre, at whistleblowere får tilstrækkelig økonomisk hjælp, begge finansieret gennem en afgift på en del af de inddrevne midler eller de pålagte bøder; mener, at der også bør ydes beskyttelse til whistleblowere, som informerer offentligheden, efter at de kompetente myndigheder på nationalt niveau eller EU-niveau er blevet underrettet, men efter en måned ikke har reageret;

Virksomhedernes sociale ansvar

146. mener, at en ansvarlig skattestrategi skal være en grundpille i virksomhedernes sociale ansvar (CSR), navnlig i lyset af den opdaterede definition af CSR som »virksomhedernes ansvar for deres indflydelse på samfundet«⁽¹⁾; beklager, at de fleste virksomheder ikke inkluderer dette aspekt i deres CSR-rapport; understreger, at aggressiv skatteplanlægning er uforenelig med CSR; opfordrer Kommissionen til at inkludere dette element og til nøje at definere dets indhold i en opdateret EU-strategi for virksomhedernes sociale ansvar;

Tredjelandssdimensionen

OECD

147. støtter OECD's BEPS-handlingsplan, omend det må erkendes, at den er resultatet af et kompromis, som ikke er vidtgående nok til at tackle skatteunddragelsesproblemet i dets fulde udstrækning, og at disse forslag bør danne grundlag for yderligere tiltag på EU-plan og globalt plan; opfordrer OECD, dets medlemsstater og alle andre involverede lande til at udvikle et stærkt overvågningsredskab, der kan gøre det muligt at vurdere fremskridtene i gennemførelsen af disse retningslinjer, fremskaffe dokumentation for deres effektivitet og eventuelt træffe korrigerende foranstaltninger;

148. anbefaler, at de institutionelle forbindelser og samarbejde mellem OECD og Kommissionen styrkes for at sikre foreneligheden af de to processer og undgå dobbeltstandarder; opfordrer medlemsstaterne til straks at gennemføre alle EU-retsakter baseret på OECD's retningslinjer i national lovgivning og dermed gøre EU førende i gennemførelsen af OECD's henstillinger; understreger dog, at OECD's strategi stadig er baseret på »soft law«, og at denne indsats skal suppleres med egentlige lovrammer på EU-plan for at opfylde det indre markeds behov, f.eks. i form af et anti-BEPS-direktiv, der går videre end OECD's BEPS-initiativ på de områder, som ikke er tilstrækkeligt dækket;

Skattely

149. opfordrer til en fælles EU-tilgang til skattely; opfordrer navnlig Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at udvikle og vedtage en europæisk definition og et sæt fælles kriterier for at definere skattely, uanset beliggenhed, og passende sanktioner over for lande, der samarbejder med dem, på baggrund af dens henstilling fra december 2012 vedrørende foranstaltninger, der kan tilskynde tredjelande til at anvende minimumsstandarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet (dvs. ikke blot vedrørende udveksling af oplysninger og gennemsigtighed, men også loyal skattekonkurrence og effektiv beskatning), samt over for selskaber, der benytter dem til aggressiv skatteplanlægning, og med at fastlægge egnede fælles foranstaltninger for disse jurisdiktioner; henviser til sin ovennævnte beslutning af 21. maj 2013 om »bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skattely«, der indeholder en ikke-udtømmende liste over sådanne mulige foranstaltninger⁽²⁾; gentager, at egentlige europæiske lister, som ajourføres regelmæssigt og er baseret på omfattende, gennemsigtige, solide, objektivt verificerbare og almindeligt accepterede indikatorer, vil være mere effektive som et middel til at fremme god forvaltningspraksis på skatteområdet og ændre den skattemæssige adfærd over for og inden for disse jurisdiktioner;

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681) s. 6;

⁽²⁾ Der er bl.a. tale om følgende: suspendering eller ophævelse af eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster med jurisdiktioner på den sorte liste; forbud mod, at virksomheder med hjemsted i jurisdiktioner på den sorte liste får adgang til EU-udbud vedrørende varer og tjenesteydelser eller modtager statsstøtte; forbud mod, at EU's finansieringsinstitutter og finansieringsrådgivere opretter eller bevarer datterselskaber og afdelinger i sortlistede jurisdiktioner, og overvejelse af at tilbagekalde licenser for europæiske finansieringsinstitutter og finansieringsrådgivere, som opretholder afdelinger og fortsat opererer i sortlistede jurisdiktioner; indførelse af en særlig afgift på alle transaktioner til eller fra sortlistede jurisdiktioner; undersøgelse af forskellige muligheder for ikke-ankendelse i EU af selskabers retlige status, såfremt disse er etableret i sortlistede jurisdiktioner; anvendelse af toldbarrierer for handel med sortlistede tredjelande.

Onsdag den 25. november 2015

150. opfordrer Kommissionen til på den europæiske sortliste at medtage de territorier, der giver skattefordele til enheder uden at kræve, at de udøver væsentlig økonomisk aktivitet i landet, har en markant lav effektiv beskatning og ikke garanterer automatisk udveksling af skatteoplysninger med andre jurisdiktioner;

151. understreger især behovet for at sikre, at udgående finansielle strømme beskattes mindst én gang, f.eks. ved at indføre en kildeskat eller tilsvarende foranstaltninger, for at forhindre, at overskud forlader EU uden at være blevet beskattet, og opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt herom, for eksempel i form af en revision af moder- og datterselskabsdirektivet samt rente- og royaltydirektivet; insisterer på, at der indføres et system, som sikrer, at der et bekræftelsesdokument skal forelægges for de nationale skattemyndigheder og fremsendes til Kommissionen som attestering for operationen, hvorved man beskytter det indre marked og opretholder forbindelsen mellem det sted, hvor overskuddet og den økonomiske værdi skabes, og det sted, hvor de beskattes; understreger, at et sådant system bør udformes omhyggeligt med henblik på at undgå dobbeltbeskatning og tvister; anmoder Kommissionen om, at den ud over at støtte OECD's promovering af en multilateral tilgang til skattespørgsmål, der sigter mod at strømline internationale skatteordninger og sikre, at fortjeneste beskattes på det sted, hvor værdien skabes, også styrker EU's rolle på den internationale scene ved at tale med én stemme og arbejder for udvikling af en fælles EU-ramme for bilaterale overenskomster på skatteområdet og en gradvis erstatning af det meget store antal individuelle bilaterale skatteoverenskomster med overenskomster mellem EU og tredjelandjurisdiktioner; understreger, at dette ville være den hurtigste måde at tackle praksissen med »treaty shopping« på; opfordrer i mellemtiden medlemsstaterne til øjeblikkeligt at indsætte antimisbrugs klausuler i deres skatteoverenskomster i overensstemmelse med BEPS-forslagene;

152. mener, at oprettelsen af frihandelsaftaler skal ledsages af øget samarbejde på skatteområdet med henblik på at forhindre, at selskaber, der konkurrerer på de samme markeder, slipper for skat, og sikre lige konkurrencevilkår; anmoder derfor Kommissionen om at indføre skattebestemmelser i alle EU's frihandelsaftaler, som kan forpligte partnerlande til at anvende god skatteforvaltningspraksis og sikre gensidighed i skattespørgsmål; understreger, at det arbejde, der udføres af platformen for god forvaltningspraksis på skatteområdet, udgør et godt grundlag for at implementere dette koncept; understreger, at det samme kan gælde for EU's samarbejdsaftaler;

153. opfordrer EU's organer til ikke at samarbejde med jurisdiktioner, der anses for at være usamarbejdsvillige i skattespørgsmål, samt med selskaber, der er dømt for skattesvig, skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning; anmoder om, at institutioner såsom Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) ikke længere gennem deres finansielle formidlere samarbejder med ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner; anmoder endvidere EU's organer om at forpligte sig til ikke at yde EU-finansiering til selskaber, der er dømt for skattesvig, skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning;

154. opfordrer Kommissionen til at anvende alle til rådighed stående midler for at fremme en mere koordineret tilgang over for industrilande med henblik på at opnå en større grad af gensidighed i skatteanliggender, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger med USA efter ikrafttrædelsen af Foreign Account Tax Compliance Act; anmoder desuden Kommissionen om, at den på baggrund af aftalen af 27. maj 2015 mellem EU og Schweiz om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti og med henblik på at bevare det indre marked nøje overvåger den aftalte udfasning af visse former for skadelig skattepraksis i Schweiz i overensstemmelse med BEPS-retningslinjerne samt sørger for, at der ikke gennemføres nye skadelige skatteforanstaltninger i fremtiden; opfordrer Kommissionen til under sine igangværende forhandlinger med Schweiz at foreslå, at der indføres CFC-regler i den schweiziske lovgivning; fastholder, at Kommissionen skal sikre, at Schweiz følger EU's tilgang på beskatningsområdet, og rapportere herom til Europa-Parlamentet;

155. minder om, at alle medlemsstater har valgt en multilateral tilgang til automatisk udveksling af oplysninger gennem konventionen om administrativ bistand i skattesager samt gennem revisionen af de relevante EU-direktiver i 2014 ⁽¹⁾; understreger, at disse to initiativer er centrale elementer i indsatsen for at tackle skatteunddragelse og bankhemmelighed, eftersom de indebærer en forpligtelse for de finansielle institutioner til at indberette en bred vifte af oplysninger vedrørende indenlandsk bosatte personer med indkomst hidrørende fra aktiver i udlandet, til skatteforvaltningerne;

⁽¹⁾ EU-direktivet om rentebeskatning og direktivet om administrativt samarbejde.

Onsdag den 25. november 2015

Udviklingslande

156. understreger, at der på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan bør lægges særlig vægt på situationen i udviklingslandene og navnlig i de mindst udviklede lande, som normalt er dem, der rammes hårdest af selskabers skatteundgåelse og har meget smalle skattegrundlag og lave skattekvoter, i forbindelse med udformningen af foranstaltninger og politikker til bekæmpelse af skatteundgåelse; understreger, at disse tiltag og politikker bør bidrage til at skabe offentlige indtægter, der modsvare den merværdi, der skabes på deres område, for på korrekt vis at finansiere deres udviklingsstrategier, opfyldelse af årtusindudviklingsmålene og udviklingsdagsordenen for tiden efter 2015; bifalder på baggrund heraf det arbejde, der udføres af FN's ekspertudvalg om internationalt samarbejde i skattesager; anmoder Kommissionen om at støtte udviklingslandenes interesser i eksisterende internationale initiativer og at inddrage repræsentanter fra udviklingslandene i sin platform for god skatteforvaltningspraksis;

157. opfordrer EU og OECD BEPS-medlemmerne til at sikre, at OECD's nye »fælles standard for automatisk udveksling af oplysninger« indeholder en overgangsperiode for udviklingslande, der i øjeblikket på grund af manglende administrativ kapacitet ikke opfylder kravene om gensidig automatisk udveksling af oplysninger;

158. opfordrer Kommissionen til at foreslå yderligere foranstaltninger for at styrke den administrative kapacitet i udviklingslande, navnlig på skatteområdet, for at muliggøre en effektiv udveksling af skattemæssige oplysninger med deres forvaltninger; opfordrer til etablering af en platform for udviklingslande ved at gennemføre pilotprojekter om automatisk udveksling af oplysninger; opfordrer udviklingslandene til at fremme regionale aftaler eller andre former for samarbejde på skatteområdet med henblik på at forbedre deres forhandlingsposition over for udenlandske direkte investorer og multinationale selskaber og behandle spørgsmål af fælles interesse;

159. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres udviklingsbistandsorganer råder over tilstrækkelig teknisk ekspertise til at håndtere skattespørgsmål i deres udviklingspolitikker, navnlig ekspertise fra finansministerier og skatteforvaltninger;

160. henviser til den handlingsplan, der blev fremlagt i dets beslutning af 8. juli 2015 om skatteundgåelse og skatteunddragelse som udfordringer for regeringsførelse, social beskyttelse og udvikling i udviklingslandene; opfordrer alle lande og internationale organisationer som f.eks. FN til at indgå i en inklusiv proces og bidrage til den skattepolitiske dagsorden i G20/OECD for at håndtere BEPS, fremme international skattegennemsigtighed og global udveksling af oplysninger på skatteområdet, f.eks. gennem udvikling af en fælles indberetningsstandard i forbindelse med automatisk udveksling af oplysninger eller offentliggørelse af reelt ejerskab; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte, at FN får en større rolle i fremtidige internationale skattedrøftelser, for eksempel ved at støtte oprettelsen af et globalt skatteorgan under De Forenede Nationers auspicer;

Skatterådgivere

161. påpeger den problematiske og tvivlsomme sameksistens, inden for de samme virksomheder, af skatterådgivning, revision og konsulentvirksomhed, der på den ene side har til formål at servicere skatteforvaltninger, f.eks. omkring udformning af et skattesystem eller forbedring af skatteopkrævningen, og på den anden side går ud på at yde skatteplanlægnings tjenester til multinationale selskaber, eventuelt ved at udnytte svaghederne i medlemsstaternes skattelovgivning;

162. påpeger, at der findes en europæisk lovramme, der omfatter den nyeste pakke af reformer af markedet for revision, som blev godkendt af Parlamentet den 3. april 2014⁽¹⁾; opfordrer Kommissionen til at sikre, at de relevante lovgivningsbestemmelser gennemføres i medlemsstaterne inden for den fastsatte tidsfrist og i overensstemmelse med de mål, der tilstræbes;

163. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om retningslinjer for skatterådgivningsbranchen og for oprettelse af en EU-ordning med uforenelighedsregler for skatterådgivere og, hvor det er relevant, for banker med henblik på at tilvejebringe nogle rammer, der effektivt forhindrer interessekonflikter mellem tjenesteydelser til henholdsvis den offentlige og den private sektor;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0283 og P7_TA(2014)0284.

Onsdag den 25. november 2015

164. opfordrer endvidere Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse med henblik på at vurdere graden af koncentration i sektoren og enhver heraf følgende konkurrenceforvridning; anbefaler, at denne undersøgelse også specifikt inddrager spørgsmålet om, hvorvidt kombinationen af skatterådgivning og revisionsfunktioner inden for samme firma kan føre til interessekonflikter, og stiller forslag til foranstaltninger i den henseende, herunder indførelse af mekanismer til adskillelse af afdelinger i konsulentfirmaer;

165. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at vurdere muligheden af at indføre en lovgivningsmæssig ramme, der kan gøre det muligt at pålægge tilstrækkelige sanktioner for virksomheder, banker, revisionsfirmaer og finansieringsrådgivere, som bevisligt har været involveret i gennemførelse eller fremme af skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning; understreger, at disse sanktioner bør have en afskrækkende virkning og bl.a. kan omfatte bøder, udelukkelse fra adgang til finansiering over EU's budget, forbud mod enhver rådgivende rolle i EU's institutioner og, i ekstreme og gentagne tilfælde, fratagelse af erhvervslicenser;

Yderligere tiltag på nationalt plan

166. opfordrer til en yderligere indsats på nationalt plan for at bekæmpe skatteundgåelse inden for EU's og OECD's rammer, da ukoordinerede reaktioner kan skabe yderligere uoverensstemmelser og muligheder for skatteundgåelse; understreger, at det bedste middel til at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget er samarbejde snarere end ensidig indførelse af præferenceordninger for at tiltrække investeringer;

167. opfordrer Kommissionen til at fastlægge retningslinjer for skatteamnestier, der indrømmes af medlemsstaterne, med det formål at definere de omstændigheder, hvorunder sådanne amnestier vil være i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for kapital, frihed til at levere tjenesteydelser, regler om statsstøtte og hvidvaskning af penge samt EU's fælles tilgang til bekæmpelse af skattely; minder om, at det er nødvendigt at anvende en sådan praksis med største forsigtighed for ikke at give skatteundvigere et incitament til at vente på den næste amnesti;

168. opfordrer medlemsstaterne til at indføre et kildeskattesystem for royalties for at sikre, at royalties udbetalt til tredjelande, der ikke er omfattet af bilaterale skatteaftaler, også beskattes;

169. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til, om nødvendigt med teknisk bistand fra Kommissionen, at gennemføre konsekvensanalyser af spillovereffekter i andre lande, inden de indfører skattemæssige foranstaltninger, som kan have konsekvenser i udlandet; opfordrer til en vidtgående inddragelse af nationale parlamenter i spørgsmålet om skatteundgåelse, idet ingen skatteordning eller skattemæssig behandling bør unddrage sig en grundig vurdering og demokratisk kontrol fra lovgiverens side;

170. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at stoppe op og genoverveje nedskæringerne af deres skatteforvaltningers ressourcer og i stedet øge investeringerne i og effektiviteten af deres skattevæsener og sikre en effektiv omplacering af personale samt opgradering af teknologi og ekspertise med henblik på at kunne imødegå udviklingen og virkningerne af de skadelige skattepraksisser, som bliver stadig mere sofistikerede; opfordrer Kommissionen til at give teknisk støtte til dette arbejde, navnlig i forbindelse med Fiscalis 2020-programmet; opfordrer medlemsstaterne til arbejde hen imod mere simple, effektive og gennemsigtige skatteordninger i deres egen, borgernes og virksomhedernes interesse;

171. minder om, at offentlige indkøb udgør 16 % af BNP inden for EU; anmoder om en vurdering af muligheden for at indføre skatte-, gennemsigtigheds- eller samarbejds-mæssige kriterier i offentlige udbud i forbindelse med den næste ændring af direktivet om offentlige indkøb; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at overveje at udelukke de selskaber, der bevisligt har været involveret i aggressiv skatteplanlægning og skatteundgåelsesordninger, fra at deltage i offentlige udbudsprocedurer;

Onsdag den 25. november 2015

172. understreger endelig, at kravet om enstemmighed i Rådet, der giver hver enkelt medlemsstat vetoet, mindsker incitamentet til at bevæge sig fra status quo mod en mere samarbejdsorienteret løsning; opfordrer Kommissionen til ikke at holde sig tilbage fra, når det er relevant, at anvende artikel 116 i TEUF, som fastsætter følgende: »Finder Kommissionen, at bestående forskelle i medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene inden for det indre marked og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende medlemsstater herom. Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure de dertil nødvendige direktiver [...]«;

173. forpligter sig til at fortsætte det arbejde, der blev indledt af dets særlige udvalg, ved at se nærmere på de hindringer, som gjorde det umuligt for det særlige udvalg at opfylde sit mandat fuldt ud, og ved at sikre en passende opfølgning af dets henstillinger; pålægger sine kompetente myndigheder at identificere den bedste institutionelle struktur til at opnå dette;

174. gentager sit krav om adgang til alle relevante EU-dokumenter; opfordrer sin formand til at fremsende denne anmodning til Kommissionen og Rådet og understreger, at Parlamentet er fast besluttet på at anvende alle tilgængelige midler for at nå dette mål;

175. opfordrer sit kompetente udvalg til at følge op på disse henstillinger i sin kommende lovgivningsmæssige initiativbetænkning om det samme emne;

176. opfordrer sit udvalg med kompetence inden for konstitutionelle anliggender til at følge op på disse henstillinger, navnlig hvad angår indføjelser af bindende samarbejdsklausuler i adfærdskodeksen for organisationer, der er opført i åbenhedsregisteret, og ændringer af reglerne for adgang til dokumenter mellem EU-institutioner med henblik på at bringe dem i bedre overensstemmelse med traktatens princip om loyalt samarbejde;

o

o o

177. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, de nationale parlamenter, G20 og OECD.

Onsdag den 25. november 2015

BILAG 1

LISTE OVER PERSONER, DER HAR VÆRET HOLDT MØDE MED
(UDVALGSMØDER OG DELEGATIONER)

Dato	Talere:
30.3.2015	— Pierre Moscovici, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told
16.4.2015	— Serge Colin, formand for UFE (sammenslutningen af personale i finanssektoren) — Fernand Müller, formand for UFE's skatteudvalg — Paulo Ralha, formand for det portugisiske forbund af skattearbejdere — François Goris (formand UNSP-NUOD) for Den Europæiske Sammenslutning af Uafhængige Fagforeninger (CESI) — Nadja Salson, Den Europæiske Sammenslutning af Offentligt Ansattes Fagforbund (EPSU) — Henk Koller, formand for den europæiske sammenslutning af skatterådgivere (CFE) — Olivier Boutellis-taft, administrerende direktør for Den Europæiske Revisororganisation (FEE) — Bhatiani Ravi, direktør med ansvar for retlige spørgsmål i Independent Retail Europe
5.5.2015	— Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for konkurrence — Wolfgang Nolz, formand for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen — Jane McCormick, seniorpartner i KPMG's Skatteafdeling, leder af EMA Tax — Chris Sanger, partner, overordnet leder af Ernst & Youngs skattepolitiske afdeling — Stef van Weeghel, partner i PriceWaterhouseCoopers, overordnet leder af skattepolitisk afdeling — Bill Dodwell, leder af skattepolitisk afdeling i Deloitte i Det Forenede Kongerige
11.5.2015	<i>Offentlig høring om tax rulings og skadelig skattepraksis</i> — Stephanie Gibaud, whistleblower og tidligere medarbejder i UBS — Lutz Otte, whistleblower og tidligere IT-medarbejder ved Julius Baer — Kristof Clerix, det internationale konsortium af undersøgende journalister (ICIJ): — Edouard Perrin, medlem af ICIJ

Onsdag den 25. november 2015

Dato	Talere:
	— Richard Brooks, medlem af ICIJ — Lars Bové, medlem af ICIJ — Xavier Counasse, journalist ved »Le Soir« — Dominique Berlin, Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) — Gabriel Zucman, adjunkt ved London School of Economics and Political Sciences — Achim Doerfer, skatteadvokat, forfatter og retsfilosof
12.5.2015	<i>Delegationsbesøg i Belgien</i> — Jacques Malherbe, universitetet i Louvain/Leuven (UCL/KUL) — Axel Haelterman, universitetet i Louvain/Leuven (UCL/KUL) — Werner Heyvaert, skatteekspert, Jones Day — Wim Wuyts, leder af skatteafdelingen — formand for skatteudvalget i FEB-VBO og Hilde Wampers, næstformand for Tax — Group Finance i FEB-VBO — Christophe Quintard, (ekspert ved FGTB, tidligere skattekontrollør) — Eric Van Rompuy (formand) og andre medlemmer af finans- og budgetudvalget i Belgiens føderale parlament — Steven Van den Berghe, leder af tjenesten for <i>tax rulings</i> — Johan Van Overtveld — finansminister (møde afholdt den 17. juni 2015)
18.5.2015	<i>Delegationsbesøg i Luxembourg</i> — Wim Piot, leder af skatteafdelingen i PWC, Luxembourg — Nicolas Mackel, adm. direktør, Luxembourg for Finance — Christine Dahm, direktør, og Mike Mathias, medlem af Cercle de coopération des ONG du développement — Eugène Berger (formand) og andre medlemmer af det luxembourgske parlaments finansudvalg — Pierre Gramegna, finansminister — Pascale Toussing, direktør for skattespørgsmål, finansministeriet og skatteforvaltningen

Onsdag den 25. november 2015

Dato	Talere:
22.5.2015	<i>Delegationsbesøg i Bern, Schweiz</i> — Markus R. Neuhaus, formand for bestyrelsen i PwC, Schweiz, medlem af PwC's globale bestyrelse — Frank Marty, medlem af direktionen, leder af afdelingen for finansielle tjenesteydelser & skatter, Economie Suisse — François Baur, permanent delegeret i Bruxelles, chef for europæiske anliggender, Economie Suisse — Martin Zogg, medlem af forretningsudvalget, leder af indenlandsk og international beskatning, Swiss Holdings — Urs Kapalle, direktør for finansiel politik og skatter, sammenslutningen af schweiziske banker — Mark Herkenrath, Alliance Sud, medlem af Global alliance for Tax Justice — Olivier Longchamp, Berndeclarationen (DoB) — Jacques de Watteville, statssekretær for internationale finansielle anliggender (SIF) — Ambassadør Christoph Schelling, direktør for skattepolitikafdelingen — Adrian Hug, direktør for den schweiziske føderale skatteforvaltning — Ruedi Noser, medlem af det nationale råd, leder af komitéen for økonomiske anliggender og beskatning — Urs Schwaller, medlem af statsrådet — Ulrich Trautmann, sektionsleder for handel og økonomiske anliggender, Den Europæiske Unions delegation i Schweiz og Liechtenstein — Marco Salvi, seniorforsker, Avenir Suisse
27.5.2015	<i>Møde med regeringen i Gibraltar (med koordinatore fra TAXE)</i> — Fabian Picardo, ministerpræsident — Joseph Garcia, viceministerpræsident
28.5.2015	<i>Delegationsbesøg i Dublin, Irland</i> — Martin Lambe, administrerende direktør for det irske skatteinstitut — Michael Noonan, finansminister — Niall Cody, formand for indtægtskommissionen — Liam Twomy (formand) og andre medlemmer af finansudvalget i Parlamentet (Oireachtas) + et de fælles udvalg for House-Senate og for Europæiske Anliggende

Onsdag den 25. november 2015

Dato	Talere:
	— Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) — Seamus Coffey, University College Cork (UCC) — Feargal O'Rourke, leder af skatteafdelingen, PWC — Conor O'Brien, direktør for skatteafdelingen, KPMG — Jim Clarken, administrerende direktør for Oxfam Irland — Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<i>Delegationsbesøg i Haag, Nederlandene</i> — Sjoera Dijkers, parlamentsmedlem, og andre medlemmer af det nederlandske parlaments finansieringsudvalg — Bartjan Zoetmulder, den nederlandske sammenslutning af skatterådgivere — Hans van den Hurk, Maastricht universitet — Indra Römgens, SOMO, uafhængig forsknings- og netværksinstitution uden gevinst for øje — Francis Weyzig, Oxfam — Pieterbas Plasman, leder af kontoret for skatteafgørelser — Eric Wiebes, nederlandsk statssekretær for skattespørgsmål
1.6.2015	<i>Offentlig høring om den internationale dimension af tax rulings og andre foranstaltninger</i> — Senator Mario Monti, tidligere EU-kommissær med ansvar for konkurrence og for told, beskatning og det indre marked — Tove Maria Ryding, chef for politik og advocacy, Det Europæiske Netværk for Gæld og Udvikling (EURODAD) — Antoine Deltour, informant, tidligere revisor, PWC Luxembourg
17.6.2015	<i>Interparlamentarisk møde om »aggressiv skatteplanlægning og parlamenternes rolle i demokratisk kontrol«</i> 37 medlemmer fra 18 nationale parlamenter: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV — Heinz Zourek, generaldirektør for GD TAXUD — Pascal Saint-Amans, direktør for OECD's Center for Skattepolitik og skatteforvaltning

Onsdag den 25. november 2015

Dato	Talere:
18.6.2015	<i>Delegationsbesøg i London, Det Forenede Kongerige</i> — David Gauke, M.P., statssekretær for finansielle anliggender, Finansministeriet, — Jim Harra, generaldirektør, erhvervsskat, HM Revenue & Customs — Fergus Harradence, vicedirektør, selskabsskat, erhvervs- og internationale skat, HM Treasury — Andrew Dawson, leder af beskatningsaftaler, hovedforhandler for britiske skatteaftaler — Maura Parsons, vicedirektør, chef for interne afregningspriser i HMRC Business International og formand for HMRC's bestyrelse for interne afregningspriser — MEG Hillier (formand), Margaret Hodge (tidligere formand) og Guto Bebb, medlem af finansudvalget i Underhuset — Prem Sikka, lektor i regnskab, Essex Business School, University of Essex — Frank Haskew, leder af ICAEW (Institute of Chartered Accountants in England and Wales) Skattefakultet og Ian Young, chef for international skat — Will Morris, formand for Skatteudvalget og skatteudvalget i Den Rådgivende OECD-Komité for Handel og Industri — Richard Collier, ledende partner i PwC skat — Joseph Stead, Christian Aid — Meesha Nehru, programdirektør, Fair Tax Mark
23.6.2015	<i>Drøftelser med multinationale selskaber</i> — Nathalie Mognetti, ledende skattemedarbejder, Total S.A. — Martin McEwen, leder af skatteafdelingen (SSE plc) — Christian Comolet-Tirman, direktør, skatteafdelingen, BNP Paribas Group
25.6.2015	<i>Møde med repræsentant for Bermudas regering (med TAXE-koordinatorer)</i> — Everard Bob Richards, vicepremierminister, minister & finansminister — Alastair Sutton, EU's juridiske rådgiver for regeringen i Bermuda
2.7.2015	— Richard Murphy, Tax Research LLP og stiftende medlem af Tax Justice Network — Guillaume de la Villeguérin, næstformand Tax & Customs Airbus

Onsdag den 25. november 2015

Dato	Talere:
17.9.2015	— Jean-Claude Juncker, formand for Europa-Kommissionen — Pierre Moscovici, kommissær med ansvar for økonomiske og finansielle anliggender samt beskatning og told — Margrethe Vestager, kommissær med ansvar for konkurrence
22.9.2015	— Pierre Gramegna, formand for ØKOFIN-Rådet, Luxembourgs finansminister — Dr. Wolfgang Schäuble, forbundsfinansminister, Tyskland — Luis de Guindos, minister for økonomi og konkurrenceevne, Spanien — Michel Sapin, finansminister og minister for de offentlige regnskaber, Frankrig — Pier Carlo Padoan, økonomi- og finansminister, Italien
16.11.2015	<i>Drøftelser med multinationale selskaber</i> — Monique Meche, Vice President, Global Public Policy, Amazon — Malte Lohan, Global Corporate Affairs Director, Anheuser-Busch InBev SA — Mark Hubbard, Global Head of Tax, Barclays Bank Group — Delphine Reyre, Director of Public Policy Southern Europe, Facebook — Iain McKinnon, Head of Group Tax, HSBC — Krister Mattsson, Head of Corporate Finance, Insurance, Tax & Treasury, IKEA Group — Irene Yates, Vice President, Corporate Tax, McDonald's Europe — Werner Schuster, Vice President Tax, Philip Morris International — Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Relations, Google — John Stowell, Senior Vice President, Corporate Taxes, The Walt Disney Company — Robert Jordan, Vice President, General Tax Counsel, Coca-Cola Company

Onsdag den 25. november 2015

BILAG 2

LISTE OVER SVAR EFTER LAND/INSTITUTION
(situationen pr. 16. november 2015)

Land	Svar
Første anmodning den 23.4.2015 — Frist 31.5.2015	
Sverige	29.5.2015
	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luxembourg	1.6.2015
Finland	2.6.2015
Slovakiet	3.6.2015
Irland	5.6.2015
Nederlandene	8.6.2015
Det Forenede Kongerige	8.6.2015
Frankrig	10.6.2015
Den Tjekkiske Republik	11.6.2015
Letland	16.6.2015
Belgien	16.6.2015
Malta	18.6.2015
Første påmindelse den 29.6.2015 — Frist 9.7.2015	
Portugal	30.6.2015
Polen	2.7.2015
Litauen	3.7.2015
Ungarn	7.7.2015
Kroatien	8.7.2015
Estland	10.7.2015

Onsdag den 25. november 2015

Land	Svar
Grækenland	10.7.2015
Spanien	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danmark	26.8.2015
Tyskland	2.9.2015
Rumænien	3.9.2015
Italien	17.9.2015

Seneste påmindelse den 21.9.2015

Østrig	21.9.2015
Cypern	22.9.2015
Bulgarien	28.9.2015
Slovenien	28.9.2015

INSTITUTIONER	Svar
Kommissionen	29.4.2015 3.6.2015 31.8.2015 23.10.2015 9.11.2015
Rådet	29.5.2015 15.6.2015 27.7.2015

Onsdag den 25. november 2015

BILAG 3

MULTINATIONALE KONCERNER INDBUDT TIL AT DELTAGE I UDVALGSMØDER

Navn	Indbudte/repræsentanter	Situationen pr. 16. november 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, Vice President Tax & Customs	Deltog — 2.7.2015
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, Director, Fiscal Affairs	Deltog — 23.6.2015
SSE plc	Martin McEwen, Head of Tax	Deltog — 23.6.2015
Total S.A.	Nathalie Mognetti, Chief Tax Officer	Deltog — 23.6.2015
Amazon	Monique Meche, Vice President, Global Public Policy	Deltog — 16.11.2015
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, Global Corporate Affairs Director	Deltog — 16.11.2015
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, Global Head of Tax	Deltog — 16.11.2015
Coca-Cola Company	Robert Jordan, Vice President, General Tax Counsel	Deltog — 16.11.2015
Facebook	Delphine Reyre, Director of Public Policy Southern Europe	Deltog — 16.11.2015
Google	Nicklas Lundblad, Senior Director, Public Policy and Government Rela- tions	Deltog — 16.11.2015
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, Head of Group Tax	Deltog — 16.11.2015
IKEA Group	Krister Mattsson, Head of Corporate Finance, Insurance, Tax & Treasury	Deltog — 16.11.2015

Onsdag den 25. november 2015

Navn	Indbudte/repræsentanter	Situationen pr. 16. november 2015
McDonald's Europe	Irene Yates, Vice President, Corporate Tax	Deltog — 16.11.2015
Philip Morris International	Werner Schuster, Vice President Tax	Deltog — 16.11.2015
The Walt Disney Company	John Stowell, Senior Vice President, Corporate Taxes	Deltog — 16.11.2015
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, Chief Executive Officer	Afslog under henvisning til igangværende undersøgelse
Walmart	Shelley Broader, formand og administrerende direktør, EMEA-regionen	Afslog

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0409

Tilladelse til anvendelse af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP)

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse XXX om godkendelse af anvendelser af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 (D041427 — 2015/2962(RSP))

(2017/C 366/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse om godkendelse af anvendelser af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 8,
- der henviser til udtalelser fra Udvalget for Risikovurdering (RAC) og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse (SEAC) ⁽²⁾, jf. artikel 64, stk. 5, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1907/2006,
- der henviser til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾,
- der henviser til direktiv 2008/98/EF ⁽⁴⁾, særlig artikel 4,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1386/2013/EU ⁽⁵⁾, særlig punkt 43, nr. viii), i bilaget,
- der henviser til Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2015/863 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽⁷⁾,
- der henviser til beslutningsforslag fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 106, stk. 2 og 3,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/b50d9fc3-f6db-4e91-8a95-c8397bb424d2>
<http://echa.europa.eu/documents/10162/8d9ee7ac-19cf-4b1a-ab1c-d8026b614d7a>

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

⁽⁶⁾ Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2015/863 af 31. marts 2015 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU for så vidt angår listen over stoffer, der er underlagt begrænsninger (EUT L 137 af 4.6.2015, s. 10).

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0266.

Onsdag den 25. november 2015

- A. der henviser til, at DEHP er optaget i bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH-forordningen) på grund af dets klassificering som reproduktionstoksisk i kategori 1B; DEHP er på REACH-kandidatlisten på grund af dets reproduktionstoksiske egenskaber;
- B. der henviser til, at Kommissionen sigter mod at få identificeret DEHP som et særligt problematisk stof gennem et udkast til gennemførelsesafgørelse om identifikation af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP), dibutylphthalat (DBP), butylbenzylphthalat (BBP) og diisobutylphthalat (DIBP) som særligt problematiske stoffer i henhold til artikel 57, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006;
- C. der henviser til, at DEHP allerede i 2000 på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en EF-strategi for hormonsystemforstyrrende stoffer (COM(1999)0706) blev optaget i bilag 1, der indeholder kandidatlisten over 553 stoffer i kategori I af kemikalier, hvor der er dokumentation for hormonforstyrrende aktivitet i mindst én art i forsøg med intakte dyr ⁽¹⁾;
- D. der henviser til, at DEHP var blandt de første seks forbindelser, som skulle udfases i henhold til REACH-forordningen, som bebudet af Kommissionen den 17. februar 2011 ⁽²⁾;
- E. der henviser til, at Medlemsstatsudvalget (MSC) den 12. december 2014 enstemmigt vedtog identifikationen af DEHP som et stof, der er problematisk i samme grad, på grund af dets hormonforstyrrende egenskaber i miljøet ⁽³⁾; MSC anerkendte enstemmigt, at der for så vidt angår DEHP er videnskabelig dokumentation for hormonforstyrrende aktivitet og for årsagssammenhængen mellem denne aktivitet og skadelige virkninger for menneskers sundhed;
- F. der henviser til, at Kommissionen noterer sig den enstemmige tilslutning i MSC til at fastslå, at fire phthalater, herunder DEHP, har hormonforstyrrende egenskaber, og at de skadelige virkninger af denne virkemåde er de samme som dem, der førte til deres klassificering som reproduktionstoksiske og deres identifikation som særligt problematiske stoffer i henhold til REACH-forordningens artikel 57, litra c); Kommissionen noterer sig også, at flertallet af medlemmerne af MSC fandt, at de pågældende virkninger er problematiske i samme grad;
- G. der henviser til, at Kommissionen den 21. oktober 2015 forelagde et udkast til gennemførelsesretsakt med henblik på at identificere DEHP som et stof med hormonforstyrrende egenskaber, hvis virkninger på menneskers sundhed er problematiske i samme grad som omhandlet i REACH-forordningens artikel 57, litra f);
- H. der henviser til, at RAC i sin udtalelse anerkender de hormonrelaterede virkninger af DEHP, men samtidig erkender, at det er optaget i bilag XIV på grund af dets klassificering som reproduktionstoksisk (artikel 57, litra c)) og ikke på grundlag af hormonforstyrrende egenskaber (artikel 57, litra f)); den aktuelle vurdering af DEHP er følgelig begrænset til dets reproduktionstoksicitet;
- I. der henviser til, at DEHP bør identificeres som et særligt problematisk stof, fordi det opfylder kriterierne i REACH-forordningens artikel 57, litra f), idet det er et stof med hormonforstyrrende egenskaber, for hvilke der foreligger videnskabelig dokumentation for sandsynlige alvorlige virkninger på menneskers sundhed, der er problematiske i samme grad som virkningerne af de andre stoffer, der er anført i REACH-forordningens artikel 57, litra a)-e);
- J. der henviser til, at ansøgeren har ansøgt om godkendelse gennem den relevante kontrolprocedure i artikel 60, stk. 2, i REACH-forordningen; den relevante kontrolprocedure finder imidlertid i henhold til artikel 60, stk. 3, litra a), i REACH-forordningen ikke anvendelse på stoffer, der opfylder kriterierne i CMR-klassificeringen eller i henhold til forordningens artikel 57, litra f), for hvilke det ikke er muligt at fastsætte en tærskel i overensstemmelse med forordningens bilag I, punkt 6.4;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/archives/docum/pdf/bkh_annex_01.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-196_en.htm?locale=en

⁽³⁾ http://echa.europa.eu/view-article/-/journal_content/title/the-member-state-committee-unanimously-agreed-to-identify-the-phthalate-dehp-as-an-svhc-because-of-its-endocrine-disrupting-properties-in-the-environm

Onsdag den 25. november 2015

- K. der henviser til, at DEHP har vist sig at skade pattedyrs endokrine system, primært gennem in vivo-resultater om nedsat føtalt testosteron; disse resultater underbygges yderligere af nogle mekanistiske resultater — ligeledes in vivo — om nedregulering af gener i den steroidgene biosyntese; spektret af skadevirkninger, der blev observeret hos rotter, omfatter øget bibeholdelse af brystvorter (»nipple retention«), reduceret anogenital afstand, genitale misdannelser, et reduceret antal spermatocytter og testikulære ændringer, herunder multinukleære gonocytter, tubulær atrofi og Leydig-cellehyperplasi;
- L. der henviser til, at videnskabelig dokumentation vedrørende DEHP viser, at eksponering under følsomme udviklingsvinduer kan forårsage uoprettelige udviklingsprogrammeringsmæssige virkninger, der fører til alvorlige virkninger på udvikling og reproduktion, som anses for særlig alvorlige i relation til menneskers sundhed og vilde dyrearter, også fordi disse skadevirkninger måske først manifesterer sig senere i livet som følge af eksponering under tidlige livsstadier;
- M. der henviser til, at det i udtalelsen fra RAC på grundlag af oplysningerne i ansøgningerne anføres, at ansøgerne ikke har godtgjort, at risiciene for arbejdstagernes sundhed i forbindelse med de anvendelser, der ansøges om, er blevet tilstrækkeligt kontrolleret i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, i REACH-forordningen; der bør derfor ifølge RAC ikke gives godkendelse på grundlag af denne bestemmelse;
- N. der henviser til, at Udvalget for Socioøkonomisk Analyse (SEAC) på trods af udtalelsen fra RAC konkluderede, at en godkendelse af anvendelserne ville være rimelig, og at de socioøkonomiske fordele ved de anvendelser, der er omfattet af ansøgningen, således vejede tungere end risiciene for menneskers sundhed som følge af disse anvendelser; det blev i SEAC's udtalelse bekræftet, at der var betydelige mangler i den socioøkonomiske analyse, der var forelagt af ansøgeren, herunder en manglende sundhedskonsekvensvurdering, der identificerer den resterende risiko for arbejdstagernes sundhed;
- O. der henviser til, at SEAC er et videnskabeligt udvalg, hvis opgave i henhold til artikel 64, stk. 4, litra b), i REACH-forordningen er at foretage en vurdering af de socioøkonomiske faktorer og af, om der findes disponible, hensigtsmæssige og teknisk gennemførlige alternativer i forbindelse med anvendelsen/anvendelserne af stoffet som beskrevet i ansøgningen, og at det ikke har til opgave at komme med konklusioner om rimeligheden af en godkendelse, når risikoen for samfundet ikke er tilstrækkeligt kontrolleret;
- P. der henviser til, at ansøgeren har ansvaret for at vurdere og håndtere risiciene ved kemikalier og give brugerne passende sikkerhedsoplysninger; SEAC kunne ikke drage kvantitative konklusioner om rimeligheden af en fortsat anvendelse, da oplysningerne om de resterende risici for arbejdstagernes sundhed ikke kunne kvantificeres;
- Q. der henviser til, at formålet med REACH-forordningen er at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, herunder fremme af alternative metoder til vurdering af stoffers farlighed, og fri bevægelighed for stoffer i det indre marked og samtidig styrke konkurrenceevne og innovation;
- R. der henviser til, at ansøgningerne vedrører en lang række anvendelser, som vil omfatte anvendelse i formuleringen af genvundet blødt PVC indeholdende DEHP i forbindelser og tørblandinger og industriel anvendelse af genvundet blødt PVC indeholdende DEHP i polymer med henblik på fremstilling af PVC-artikler; en så omfattende godkendelse vil i vid udstrækning standse den substitution af DEHP, der var formålet med dets optagelse i bilag XIV til REACH-forordningen;
- S. der henviser til, at DEHP i PVC i vidt omfang anvendes i daglige forbrugsvarer som f.eks. tekstiler, møbler og byggematerialer; det er ikke kemisk bundet til plastikken og kan derfor let udvaskes til miljøet;
- T. der henviser til, at en ansøgning om godkendelse bør fokusere på anvendelsen af stoffet, og at det ikke er en relevant betragtning i forbindelse med udstedelse af en godkendelse, at stoffet findes i genvundne materialer;

Onsdag den 25. november 2015

- U. der henviser til, at SEAC bemærkede, at det var muligt at anvende postindustrielt affald med lavt indhold af DEHP som alternativt udgangsmateriale, hvilket også ville øge kvaliteten af de genanvendelige materialer, der blev produceret, men at det ville være usandsynligt, at genanvendelsesvirksomheden ville kunne vælte en prisstigning for genanvendelige materialer af bedre kvalitet over på downstreambrugeren, da de har tendens til at fremstille produkter, der ligger i den lavere ende af værdispektret; SEAC anførte, at alternativet for plastkonverteringsindustrien med at anvende rent PVC med andre blødgørere uden særligt problematiske stoffer som udgangsmateriale i stedet for genanvendelsesmaterialer ikke blev overvejet, da ansøgerne tilkendegav, at plastkonverteringsindustrien ikke ville forblive konkurrencedygtig med de ekstra omkostninger ved at anvende rent PVC;
- V. der henviser til, at det ikke er acceptabelt at tolerere de potentielt talrige tilfælde af infertilitet hos mænd blot for at gøre det muligt for virksomheder, der genanvender blødt PVC, og downstreambrugere heraf at spare omkostninger ved produktionen af produkter af lav værdi, så de kan konkurrere med importvarer af ringe kvalitet;
- W. der henviser til, at ansøgerne, selv om der findes en lang række substitutter for DEHP, ikke har leveret en omfattende analyse af tilgængelige alternativer på markedet, der kan erstatte brugen af DEHP til de anvendelser, der ansøges om;
- X. der henviser til, at et af de argumenter, som SEAC fremfører for at give godkendelse, er, at der er et politisk og samfundsmæssigt incitament til at fremme genanvendelse som en bæredygtig måde at håndtere naturressourcer på; dette forsimplede argument tager ikke hensyn til affaldshierarkiet i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF, hvorefter forebyggelse prioriteres højere end genanvendelse; dette forsimplede argument anerkender heller ikke de udtrykkelige bestemmelser i det syvende miljøhandlingsprogram, hvori der opfordres til udvikling af ikke-giftige materialekredsløb, således at genanvendt affald kan bruges som en omfattende og pålidelig kilde til råstoffer inden for EU;
- Y. der henviser til, at Parlamentet også i sin beslutning af 9. juli 2015 om »ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi« understregede, at genanvendelse ikke bør retfærdiggøre fortsat anvendelse af farlige stoffer; DEHP er et sådant stof, hvilket også er blevet anerkendt af den pågældende industri ⁽¹⁾;
- Z. der henviser til, at brugen af DEHP er blevet begrænset i elektrisk og elektronisk udstyr i henhold til Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2015/863 dette skete bl.a. på grundlag af en vurdering af adgangen til sikrere alternativer til DEHP og en positiv socioøkonomisk vurdering ⁽²⁾;
- AA. der henviser til, at SEAC når frem til, at det ikke kan konkludere, at der vil være nettoomkostninger for samfundet, baseret på oplysningerne fra ansøgeren, hvis der ikke gives godkendelse; ansøgerne har derfor ikke dokumenteret de socioøkonomiske fordele ved stoffets anvendelse og de socioøkonomiske konsekvenser af en nægtelse af godkendelse, jf. artikel 60, stk. 4, litra c), i REACH-forordningen;
- AB. der henviser til, at en godkendelse af en anvendelsesform, som er behæftet med så mange mangler, vil skabe en meget uheldig præcedens for fremtidige afgørelser om godkendelse i henhold til REACH;
- AC. der henviser til, at REACH-forordningen ifølge artikel 1, stk. 3, bygger på forsigtighedsprincippet, og at hensynet til beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet i tilfælde af usikkerhed bør have forrang for almindelige økonomiske betragtninger;
- AD. der henviser til, at Kommissionen over for den europæiske offentlighed har ansvaret for at beskytte borgerne og miljøet mod farlige kemikalier og samtidig fremme innovation, herunder inden for sikrere kemikalier og produkter, der fremmer en robust økonomi;

⁽¹⁾ http://www.vinylplus.eu/uploads/docs/VinylPlus_Progress_Report_2015_English.pdf

⁽²⁾ http://www.umweltbundesamt.at/fileadmin/site/umweltthemen/abfall/ROHS/finalresults/Annex6_RoHS_AnnexII_Dossier_DEHP.pdf

Onsdag den 25. november 2015

1. mener, at udkastet til Kommissionens gennemførelsesafgørelse indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1907/2006;
 2. opfordrer Kommissionen til at trække udkastet til gennemførelsesafgørelse tilbage og forelægge et nyt udkast til afslag på ansøgningerne om godkendelse til formuleringen af genvundet blødt PVC indeholdende DEHP;
 3. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at standse brugen af DEHP i alle resterende anvendelsesformer, især fordi sikrere alternativer til blødt PVC og til DEHP er bredt tilgængelige;
 4. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0410

Forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere**Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere (2015/2063(INI))**

(2017/C 366/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union og til artikel 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 og 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til publikationerne »European Union Minorities and Discrimination Survey Data — Focus Report 2: Muslims« og »FRA survey on Jewish people's experiences and perceptions of hate crime and discrimination in European Union Member States«, der begge er offentliggjort af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA),
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 8. oktober 2004 med titlen »Threats to International Peace and Security Caused by Terrorism«,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7, 8, artikel 10, stk. 1, artikel 11, 12, 21, 48, 49, 50 og 52,
- der henviser til den strategi for den indre sikkerhed for Den Europæiske Union, som blev vedtaget af Rådet den 25. februar 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2010 med titlen »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis — Fem skridt hen imod et mere sikkert EU« (COM(2010)0673) og oprettelsen af et EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings,
- der henviser til sin beslutning af 12. september 2013 om den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. januar 2014 med titlen »Forebyggelse af radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme og voldelig ekstremisme: Styrkelse af EU's indsats« (COM(2013)0941),
- der henviser til den reviderede EU-strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af terrorister, der blev vedtaget af Rådet for Retlige og Indre Anliggender på dets møde den 19. maj 2014 og godkendt af Rådet på dets møde den 5. og 6. juni 2014 (9956/14)
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juni 2014 om den endelige gennemførelsesrapport om EU's strategi for den indre sikkerhed 2010-2014 (COM(2014)0365),
- der henviser til Europols rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa (TE-SAT) for 2014,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 24. september 2014 om trusler mod international fred og sikkerhed som følge af terroraktioner (resolution 2178 (2014)),
- der henviser til rapporten fra EU-antiterrorkoordinatoren til Det Europæiske Råd af 24. november 2014 (15799/14),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0384.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til sin beslutning af 17. december 2014 om Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi ⁽¹⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Rådet for Retlige og Indre Anliggender (RIA-Rådet) den 9. oktober og 5. december 2014,
 - der henviser til erklæringen fra det uformelle møde i RIA-Rådet den 11. januar 2015,
 - der henviser til drøftelserne i plenarforsamlingen den 28. januar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme,
 - der henviser til sin beslutning af 11. februar 2015 om foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme ⁽²⁾,
 - der henviser til den uformelle samling i RIA-Rådet den 29. og 30. januar 2015 i Riga,
 - der henviser til konklusionerne fra Rådet for Retlige og Indre Anliggender den 12. og 13. marts 2015,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 om den europæiske dagsorden om sikkerhed (COM(2015)0185),
 - der henviser til Domstolens dom om datalagringsdirektivet,
 - der henviser til tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og Europarådets handlingsplan om bekæmpelsen af voldelig ekstremisme og radikaliserings, der fører til terrorisme, som blev vedtaget den 19. maj 2015,
 - der henviser til Kommissionens grønbog om styrkelse af den gensidige tillid inden for det europæiske retlige område — en grønbog om anvendelse af EU-lovgivningen om frihedsberøvelse på det strafferetlige område (COM(2011)0327),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0316/2015),
- A. der henviser til, at mere end 5 000 europæiske borgere har tilsluttet sig terrororganisationer og andre militære formationer, navnlig ISIS (Da'esh), Jahbat al-Nusra og andre uden for Den Europæiske Union, navnlig i Mellemøsten og Nordafrika (MENA-regionen), og til at dette fænomen i stigende grad bliver et betydeligt problem;
- B. der henviser til, at radikaliserings er blevet et begreb, som bruges til at beskrive det fænomen, hvor folk tager intolerante holdninger, synspunkter og ideer, der kan føre til voldelig ekstremisme, til sig;
- C. der henviser til, at de nylige terrorangreb i Frankrig, Belgien, Tunesien og København tydeliggør, at »udenlandske« krigere, der ofte er EU-borgere, og som befinder sig i og bevæger sig rundt i Europa og i nabolandene, udgør en sikkerhedstrussel; der henviser til, at EU på det kraftigste har fordømt disse angreb og har forpligtet sig til at bekæmpe terrorisme sammen med medlemsstaterne i og uden for EU's område;
- D. der henviser til, at de frygtelige terrorangreb, der dræbte og sårede hundredvis af mennesker i Paris den 13. november 2015, endnu en gang har understreget det presserende behov for en koordineret indsats fra medlemsstaternes og Den Europæiske Unions side for at forhindre radikaliserings og bekæmpe terrorisme;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0102.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0032.

Onsdag den 25. november 2015

- E. der henviser til, at terrortruslen er markant i EU, især i de medlemsstater, der har været eller stadig er militært engageret i oversøiske operationer i Mellemøsten og Afrika;
- F. der henviser til, at radikaliseringen af disse »europæiske krigere« er et kompleks og dynamisk fænomen, som er baseret på en række globale, sociologiske og politiske faktorer; der henviser til, at denne radikaliserings ikke svarer til én profil og berører mænd, kvinder, og særlig unge europæiske borgere med alle former for sociale baggrunde, som har det fælles træk, at de føler sig uenige med samfundet; der henviser til, at årsagerne til radikaliserings ligeledes kan være socioøkonomiske, ideologiske, personlige eller psykologiske, og følgelig skal radikaliserings forstås under hensyn til den enkelte berørtes baggrund;
- G. der henviser til, at terrorisme og radikaliserings i vid udstrækning giver et stereotypet billede af religioner, hvilket igen medfører nye bølger af hadforbrydelser og hadefuld tale motiveret af racisme, fremmedhad eller intolerance i forhold til udtalelser, tro eller religion; der henviser til, at det skal understreges, at det er den forkvaklede misbrug af religion, og ikke religion i sig selv, som er en af årsagerne til radikaliserings;
- H. der henviser til, at radikaliserings ikke må forbindes med en ideologi eller tro, men kan forekomme heri;
- I. der henviser til, at et af de argumenter, som voldelige ekstremister benytter i rekrutteringen af unge mennesker, er, at islamofobien er voksende som følge af flere års krig mod terror, og at Europa ikke længere er et sted, hvor muslimer er velkomne eller kan leve under ligestilling og praktisere deres tro uden diskrimination og stigmatisering; mener, at dette kan føre til en følelse af sårbarhed, aggressiv vrede, frustration, ensomhed og isolation fra samfundet;
- J. der henviser til, at bekæmpelse af radikaliserings ikke kan begrænses til islamisk radikaliserings; der henviser til, at en religiøs radikaliserings og voldelig ekstremisme også påvirker hele det afrikanske kontinent; der henviser til, at politisk radikaliserings også berørte Europa i 2011 i Norge i forbindelse med Anders Behring Breiviks angreb;
- K. der henviser til, at langt de fleste terrorangreb i EU's medlemsstater i årevis har været begået af separatistorganisationer;
- L. der henviser til, at der ifølge Europol i 2013 var 152 terrorangreb i EU, hvoraf to var »religiøst motiverede«, og 84 bundede i etnisk-nationalistiske eller separatistiske overbevisninger, mens der i 2012 var 219 terrorangreb i EU, hvoraf seks var »religiøst motiverede«;
- M. der henviser til, at bekæmpelse af terrorisme og forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere fortsat først og fremmest er medlemsstaternes kompetence, men at en samordnet europæisk tilgang er nødvendig for en effektiv udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende myndigheder for at bekæmpe den grænseoverskridende natur af truslen fra terrorister; der henviser til, at en samordnet europæisk tilgang således er nødvendig og vil give merværdi med hensyn til eventuelt at samordne eller harmonisere den lovgivning, der finder anvendelse i et område, hvor de europæiske borgere kan bevæge sig frit, og med hensyn til at gøre forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme effektiv; mener, at bekæmpelsen af handel med skydevåben bør være en prioriteret opgave for EU i bekæmpelsen af alvorlig og organiseret international kriminalitet;
- N. der henviser til, at menneskerettighederne skal være kernen i Unionens politikker vedrørende terrorbekæmpelse og forebyggelse af radikaliserings, samtidig med at det skal sikres, at der findes den rigtige balance mellem offentlig sikkerhed og respekt for de grundlæggende rettigheder, herunder retten til sikkerhed, privatlivets fred og ytrings-, religions- og foreningsfriheden;
- O. der henviser til, at jødiske samfund er målet for terrorangreb og antisemitiske angreb, hvilket fører til en stigende følelse af usikkerhed og frygt i disse samfund i Europa;

Onsdag den 25. november 2015

- P. der henviser til, at stigningen i terrorisme og antallet af udenlandske krigere har øget intolerancen over for etniske og religiøse samfund i adskillige lande i Europa; der henviser til, at en holistisk tilgang til bekæmpelse af forskelsbehandling i almindelighed og islamofobi og antisemitisme i særdeleshed skal supplere arbejdet hen imod specifikt at forebygge ekstremistisk terrorisme;
- Q. der henviser til, at der i Europa allerede findes en række instrumenter til at bekæmpe radikaliseringen af europæiske borgere, og at EU og dets medlemsstater bør gøre fuld brug heraf og søge at forbedre dem, således at de afspejler de nuværende udfordringer, som EU og medlemsstaterne står over for; der henviser til, at der fortsat er en modvilje fra medlemsstaternes side til at samarbejde på følsomme områder, såsom udveksling af oplysninger og efterretninger; der henviser til, at der i betragtning af den stigende betydning af terroristradikalisering, som er i komplet modstrid med de europæiske værdier, skal gennemføres nye metoder, og at dette skal ske i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder;
- R. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at de grundlæggende rettigheder og borgerlige frihedsrettigheder respekteres i alle foranstaltninger, der gennemføres af medlemsstaterne og EU, navnlig retten til privatliv, retten til sikkerhed, retten til databeskyttelse, princippet om uskyldsformodning, retten til retfærdig rettergang og retfærdig proces og ytrings- og religionsfriheden; der henviser til, at europæiske borgeres sikkerhed skal garanteres, samtidig med at deres rettigheder og frihedsrettigheder beskyttes; der henviser til, at disse to principper er to sider af samme mønt;
- S. der henviser til, det kan variere meget fra den ene medlemsstat til den anden, i hvilket omfang medlemsstaterne påtager sig ansvaret for at modvirke risikoen for radikaliserings og forebygge terrororganisationers rekruttering, og til at nogle medlemsstater allerede har truffet effektive foranstaltninger, mens andre stadig halter bagefter med hensyn til dette fænomen;
- T. der henviser til, at der er et presserende behov for en samlet europæisk indsats for at forebygge radikaliserings og terrororganisationers rekruttering af europæiske borgere, således at man kan dæmme op for dette voksende fænomen og således standse strømmen af europæiske borgere, der rejser til konfliktområder, afradikalisere dem, der bliver hjemme, og forhindre, at der begås andre terrorhandlinger;
- U. der henviser til, at dette er et internationalt fænomen, og at der kan indhøstes erfaringer fra mange dele af verden;
- V. der henviser til, at det nu er vigtigt at lægger mere vægt på og investere i forebyggende foranstaltninger end at satse på reaktive foranstaltninger for at imødegå, at terrororganisationer radikaliserer og rekrutterer europæiske borgere; der henviser til, at en strategi til at bekæmpe ekstremisme, radikaliserings og rekruttering af terrorister i EU udelukkende kan fungere, såfremt den udvikles sideløbende med en strategi for integration og social inklusion samt reintegration og afradikalisering af såkaldte »udenlandske krigere«, der vender tilbage;
- W. der henviser til, at visse former for brug af internettet er befordrende for radikaliserings og giver fanatikere i hele verden mulighed for at komme i kontakt med hinanden og rekruttere sårbare personer uden nogen form for fysisk kontakt og på en måde, som er vanskelig at spore;
- X. der henviser til, at det er af afgørende betydning klart at skelne mellem adfærd, der har til formål at forberede og/eller støtte terrorhandlinger, eller handlinger og udtalelser fra ekstremisters side, som mangler tilregnelser og gerningsindhold;
- Y. der henviser til, at radikaliserings af terrorister synes at kunne tilskrives faktorer både i og uden for EU;
- Z. der henviser til, at bekæmpelse af radikaliserings af terrorister skal indgå i en global strategi, som sigter mod at sikre et åbent Europa og er baseret på en række fælles værdier;
- AA. der henviser til, at radikaliserings af unge ikke bør adskilles fra den sociale og politiske sammenhæng og skal undersøges inden for de bredere sociologiske rammer af konflikt- og voldsundersøgelser;

Onsdag den 25. november 2015

- AB. der henviser til, at årsagerne til radikaliserings af terrorister ikke er blevet undersøgt i tilstrækkeligt omfang; der henviser til, at den manglende integration ikke kan opfattes som den primære grund til radikaliserings af terrorister;
- AC. der henviser til, at Domstolen har fastlagt, at den omstændighed, at en person har været tilknyttet en organisation, der på grund af dens deltagelse i terrorhandlinger er optaget på listen, der udgør bilaget til fælles holdning 2001/931/FUSP, og at denne person aktivt har deltaget i denne organisations væbnede kamp, ikke automatisk er en tungtvejende grund til at antage, at denne person har begået en »alvorlig ikke-politisk forbrydelse« eller »har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger«; der henviser til, at der på den anden side i de tilfælde, hvor der er tungtvejende grunde til at antage, at en person har begået en sådan forbrydelse eller har gjort sig skyldig i sådanne handlinger, kræves en vurdering i hver sag af de nøjagtige faktiske omstændigheder og en vurdering af, om et individuelt ansvar for udførelsen af disse handlinger kan henføres til den pågældende person;
- AD. der henviser til, at de kompetente myndigheder for at kunne tilbagekalde en opholdstilladelse, der er tildelt en flygtning, fordi denne flygtning støtter en sådan terrororganisation, ikke desto mindre er forpligtet til under de nationale retters kontrol at foretage en individuel vurdering af de specifikke faktiske omstændigheder vedrørende både organisationens og den omhandlede flygtnings handlinger,

I. Den europæiske merværdi i forebyggelsen af radikaliserings

1. fordømmer i lyset af de dramatiske hændelser i Paris de morderiske angreb og udtrykker sin deltagelse og solidaritet med ofrene og deres familier, idet de understreger nødvendigheden af at modarbejde volden; fordømmer ligeledes brugen af stereotyper, fremmedfjendtlige og racistiske diskurser og praksis, som følges af enkeltpersoner eller kollektive myndigheder, som direkte eller indirekte forbinder terrorangrebene med flygtninge, der i øjeblikket flygter fra deres lande i forsøget på at nå frem til et sikrere sted og undslippe krig og voldshandlinger, som er daglige foreteelser i deres hjemlande;
2. understreger, at terrorisme ikke må og ikke bør være forbundet med en specifik religion, nationalitet eller civilisation;
3. udtrykker bekymring over, at medmindre man tager fat på de forhold, der fører til udbredelse af terrorisme, vil fænomenet med EU-borgere, der rejser til andre lande for at slutte sig til jihadistiske eller andre ekstremistiske grupper, og den specifikke sikkerhedsrisiko, de udgør, når de vender tilbage til EU og nabolandene, sandsynligvis blive forværret i de kommende år, navnlig i betragtning af den igangværende militære optrapning i MENA-regionen; opfordrer til en omfattende undersøgelse af effektiviteten af nationale foranstaltninger og EU-foranstaltninger med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme;
4. opfordrer Kommissionen til at prioritere at udarbejde en handlingsplan med henblik på at gennemføre og evaluere EU's strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme på grundlag af udveksling af bedste praksis, evaluering af de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne, og samarbejde med tredjelande og internationale organisationer på grundlag af fuld respekt for internationale menneskerettighedskonventioner og gennem en tilgang, der inddrager og hører en række forskellige aktører og sektorer; mener, at Kommissionen bør bidrage til og støtte medlemsstaternes udarbejdelse af en effektiv og omfattende kommunikationsstrategi for forebyggelse af terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere og tredjelandstatsborgere, der bor i EU;
5. opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres strategier og udveksle oplysninger og erfaringer, som de besidder, gennemføre god praksis både på nationalt plan og europæisk plan, samarbejde med henblik på at træffe nye foranstaltninger til bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme ved at ajourføre de nationale forebyggelsespolitikker og etablere netværk af praktikere på grundlag af de ti prioriterede indsatsområder, der er fastsat i EU's strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme; understreger betydningen af at fremme og styrke det grænseoverskridende samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder i denne sammenhæng og fremhæver den afgørende betydning af at sikre tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig uddannelse af politistyrker, der arbejder på stedet;
6. anmoder om fuld offentliggørelse af Rådets handlingsplaner og retningslinjer vedrørende EU's igangværende strategi for bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering til terrorisme;

Onsdag den 25. november 2015

7. er af den opfattelse, at tillægsprotokollen til Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og resolution 2178 fra FN's Sikkerhedsråd bør udnyttes af medlemsstaterne og EU-institutionerne for at nå til enighed om en fælles definition med henblik på kriminalisering af personer, som betragtes som »udenlandske krigere«. opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende gennemgang af de primære årsager, processen og de forskellige indflydelser og faktorer, der fører til radikaliserings, med støtte fra det nye ekspertisecenter for EU-netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings;

8. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med Europol og antiterrorkoordinatoren at udarbejde en årlig rapport om sikkerhedssituationen i Europa, herunder hvad angår risici for radikaliserings og følgerne for sikkerheden af menneskers liv og fysiske integritet i EU, og til hvert år at rapportere tilbage til Parlamentet;

9. understreger betydningen af at gøre fuld brug af de eksisterende instrumenter til at forebygge og bekæmpe radikaliserings og terrororganisationers rekruttering af europæiske borgere; fremhæver betydningen af at anvende alle relevante interne og eksterne instrumenter på en holistisk og sammenhængende måde; anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne gør brug af tilgængelige midler, især Fonden for Intern Sikkerhed via politiinstrumentet under Fonden for Intern Sikkerhed, med henblik på at støtte projekter og foranstaltninger, som tager sigte på at forebygge radikaliserings; understreger den vigtige rolle, som netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings kan spille for så vidt angår at påtage sig denne målsætning om at forhindre radikaliserings af europæiske borgere på en omfattende måde; anmoder om, at dette netværk skal være genstand for bedre offentlig omtale og synlighed blandt aktører, der bekæmper radikaliserings;

II. Forebyggelse af voldelig ekstremisme og radikaliserings, der kan munde ud i terrorisme, i fængsler

10. understreger, at fængslerne stadig er et af flere miljøer, som skaber grobund for spredning af radikale og voldelige ideologier og radikaliserings af terrorister; opfordrer Kommissionen til at fremme udvekslingen mellem medlemsstaterne af bedste praksis for at imødegå den voksende radikaliserings af terrorister i fængsler i Europa; tilskynder medlemsstaterne til omgående at træffe foranstaltninger mod overfyldte fængsler, der er et akut problem i mange medlemsstater, og som i høj grad øger risikoen for radikaliserings og mindsker mulighederne for rehabiliterings; minder om, at offentlige institutioner for beskyttelse af unge eller tilbageholdelses- eller rehabiliteringscentre også kan blive steder for radikaliserings af mindreårige, der udgør et særlig sårbart mål;

11. opfordrer Kommissionen til at foreslå retningslinjer baseret på bedste praksis vedrørende foranstaltninger, der skal gennemføres i europæiske fængsler, med henblik på forebyggelse af radikaliserings og voldelig ekstremisme med fuld respekt for menneskerettighederne; påpeger, at indsatte, der er tilhængere af voldelig ekstremisme, eller som allerede er blevet rekrutteret af terrororganisationer, bør adskilles fra andre indsatte som en mulig foranstaltning til at hindre, at radikaliserings påtvinges andre fanger gennem intimidering, og til at standse radikaliserings i fængsler; advarer imidlertid om, at alle sådanne foranstaltninger bør pålægges efter en vurdering fra sag til sag og bør være baseret på en retslig afgørelse og være underlagt en revision foretaget af de kompetente retsmyndigheder; anbefaler endvidere, at Kommissionen og medlemsstaterne undersøger dokumentation og erfaringer vedrørende praksis for opdeling i fængsler med det formål at standse spredningen af radikaliserings; er af den opfattelse, at denne vurdering skal indgå i udarbejdelsen af praksis i de nationale fængselssystemer; minder imidlertid om, at disse foranstaltninger bør være forholdsmæssige og fuldt ud overholde den indsatte grundlæggende rettigheder;

12. støtter indførelsen af specialiseret uddannelse af alle ansatte i fængslerne og af partnere, der arbejder i det strafferetlige system, religiøse medarbejdere og NGO-personale, der interagerer med indsatte, for at undervise dem i, hvordan de på et tidligt tidspunkt kan opdage, forebygge og håndtere adfærd, som går i retning af en radikal og ekstremistisk adfærd; understreger betydningen af relevant uddannelse og rekruttering af religiøse, filosofiske og sekulære repræsentanter for ikke blot at opfylde de indsatte kulturelle og spirituelle behov i fængslerne, men også for at bidrage til at imødegå potentielle radikale udsagn;

13. opfordrer til udarbejdelse af uddannelsesprogrammer med tilstrækkelig finansiering i europæiske fængsler med henblik på at fremme kritisk tænkning, religiøs tolerance og reintegration i samfundet af de indsatte, men også med henblik på at yde særlig støtte til dem, der er unge, sårbare eller mere modtagelige for radikaliserings og terrororganisationers rekruttering, hvilket skal ske under fuld respekt for de indsatte menneskerettigheder; mener, at ledsageforanstaltninger også bør tilbydes efter løsladelse fra fængslet;

Onsdag den 25. november 2015

14. anerkender, at kernen i disse bestræbelser er et fængselsmiljø, der fuldt ud respekterer de indsattes menneskerettigheder og er i overensstemmelse med internationale og regionale standarder, herunder FN's minimums-standardregler for behandling af fanger;

III. Forebyggelse af radikaliserings på internettet

15. bemærker, at internettet i kraft af sin globale og grænseoverskridende karakter skaber særlige udfordringer og giver således anledning til huller i lovgivningen og konflikter om jurisdiktion og giver dem, der rekrutterer, og dem, som bliver radikaliseret, mulighed for at kommunikere på afstand og uden problemer fra alle dele af verden uden fysiske grænser, uden behov for at skulle oprette en base og uden behov for at skulle søge tilflugt i et bestemt land; minder om, at internettet og sociale netværker er væsentlige platforme til at give næring til radikaliserings og fundamentalisme, eftersom de letter den hurtige og omfattende globale udbredelse af hadefulde budskaber og forherligelse af terrorisme; er bekymret over, hvilken virkning sådanne meddelelser, der forherliger terrorisme, især kan have på unge, der er en særlig sårbar befolkningsgruppe; understreger betydningen af uddannelse og offentlige oplysningskampagner for at forebygge radikaliserings på internettet; bekræfter sit engagement i ytringsfrihed, ikke kun offline, men også online, og mener, at denne bør understøtte alle lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende forebyggelse af radikaliserings via internettet og sociale medier; noterer sig den dialog, der er indledt på europæisk plan, med internetvirksomheder med henblik på bekæmpelse af onlineudbredelse af ulovligt indhold og hurtig sletning af sådant indhold i overensstemmelse med EU-lovgivningen og den nationale lovgivning og under streng overholdelse af ytringsfriheden; opfordrer til en effektiv strategi for sporing og fjernelse af ulovligt indhold, der tilskynder til voldelig ekstremisme, under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og ytringsfriheden, og navnlig til at bidrage til udbredelse af en effektiv diskurs til at imødegå terroristpropaganda;

16. minder om, at internetvirksomheder og sociale medievirksomheder og tjenesteudbydere har en juridisk forpligtelse til at samarbejde med medlemsstaternes myndigheder, idet de hurtigt skal slette alt ulovligt indhold, der spreder voldelig ekstremisme, med fuld respekt for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, herunder ytringsfriheden; mener, at medlemsstaterne bør overveje retlige foranstaltninger, herunder strafforfølgning, mod internetvirksomheder og sociale medievirksomheder og tjenesteudbydere, der nægter at efterleve en administrativ eller retslig anmodning om at slette ulovligt indhold eller indhold, der hylder terrorisme, på deres internetplatforme; mener, at internetplatforme, der nægter eller udviser forsømmelighed med hensyn til at samarbejde og giver mulighed for, at et sådant ulovligt indhold frit kan cirkulere, bør anses for at have udført en medvirkende handling, der kan sidestilles med kriminelt forsæt eller forsømmelse, og at de ansvarlige i sådanne tilfælde bør bringes for en domstol;

17. opfordrer de kompetente myndigheder til at sikre, at websteder, der opildner til had, overvåges nøje;

18. er overbevist om, at internettet er en effektiv platform til at sprede fortællinger om respekt for menneskerettighederne og modstand mod vold; mener, at internetindustrien og tjenesteudbydere bør samarbejde med medlemsstaternes myndigheder og civilsamfundet for at fremme stærke og attraktive modfortællinger for at bekæmpe hadefulde udtalelser og radikaliserings på internettet, hvilket bør være baseret på Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer de digitale platforme til samarbejde med medlemsstaterne, civilsamfundet og organisationer, hvis kompetenceområder er afradikalisering af terrorister eller evaluering af hadefulde udtalelser for at deltage i at sprede forebyggelsesbudskaber, der opfordrer til udviklingen af kritisk tænkning og en afradikaliseringsproces, og fastlægge innovative lovlige metoder til at modvirke forherligelse af terrorisme og hadeful tale, således at onlineradikalisering bliver vanskeligere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til udvikling af sådanne modfortællinger på internettet og til at arbejde tæt sammen med civilsamfundsorganisationer med henblik på at styrke kanalerne til udbredelse og fremme af demokratiske og ikke-voldelige fortællinger;

19. opfordrer til, at der gennemføres bevidstgørelsesprogrammer for unge om hadeful tale på nettet og de risici, det indebærer, og programmer til fremme af medie- og internetuddannelse; støtter gennemførelsen af uddannelsesprogrammer med henblik på mobilisering, uddannelse og skabelse af netværk for unge aktivister til beskyttelse af menneskerettighederne på internettet;

20. mener, at opbygning af en modfortælling, også i tredjelande, er en af nøglerne til bekæmpelse af terrorgruppernes appel i MENA-regionen; opfordrer EU til at øge sin støtte til initiativer som f.eks. SSCAT (rådgivningsholdet for strategisk kommunikation om Syrien) og fremme indførelsen og finansieringen af sådanne projekter i tredjelande;

Onsdag den 25. november 2015

21. fastholder, at internetindustrien og tjenesteudbydere fremover skal gøre det muligt at fremme budskaber til forebyggelse af radikaliseringsbudskaber, der skal modvirke budskaber, der forherliger terrorisme; mener, at der bør oprettes en særlig europæisk samarbejdsenhed inden for Europol med henblik på at udbrede god praksis i medlemsstaterne, samtidig med at den på permanent basis skal samarbejde med internetoperatører for at fremhæve budskaber, der er imod hadefulde tale og forherligelse af terrorisme, således at onlineradikalisering bliver vanskeligere; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte den effektive brug af modfortællinger og afbødningsforanstaltninger via internettet;

22. støtter indførelsen af foranstaltninger, der f.eks. gør det muligt for alle internetbrugere let og hurtigt at indberette ulovligt indhold, der florerer på internettet og de sociale netværk, og at indberette dette til de kompetente myndigheder, bl.a. gennem hotlines, samtidig med at de respekterer menneskerettighederne, navnlig ytringsfriheden, og EU samt den nationale lovgivning;

23. er alvorligt bekymret over terrororganisationernes voksende brug af krypteringsteknologier, der gør deres kommunikation og deres radikaliseringspropaganda umulig for de retshåndhævende myndigheder at spore og læse, selv med en retskendelse; opfordrer Kommissionen til omgående at tage disse bekymringspunkter op i sin dialog med internet- og it-virksomheder;

24. mener, at alle medlemsstater bør oprette en særlig enhed, der skal have til opgave at indberette ulovligt indhold på internettet, og som skal lette sporingen og fjernelsen af dette indhold; glæder sig over Europol's oprettelse af internetindberetningsenheden (IRU), der skal have til ansvar at spore ulovligt indhold og støtte medlemsstaterne i denne henseende med fuld respekt for alle involverede parter grundlæggende rettigheder; anbefaler, at sådanne enheder også bør samarbejde med EU's terrorbekæmpelseskoordinator og det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme inden for Europol samt med civilsamfundsorganisationer, der er aktive på dette område; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at samarbejde med hinanden og med de relevante EU-agenturer på dette område;

25. glæder sig over, at det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme vil blive oprettet den 1. januar 2016, og at den europæiske enhed, der har til opgave at indberette indhold, vil være en del heraf; understreger behovet for at tilvejebringe de økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at udføre de supplerende opgaver, som Europol er blevet pålagt i forbindelse med oprettelsen af det europæiske center for bekæmpelse af terrorisme; opfordrer til, at Parlamentet inddrages behørigt i oprettelsen af dette center og i dets mandat, opgaver og finansiering;

26. mener, at radikalisering på internettet kun kan bremses ved at styrke EU's redskaber til bekæmpelse af cyberkriminalitet; anbefaler, at mandatet for og ressourcerne til det Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet (EC3) bør styrkes sammen med mandatet for og ressourcerne til Europol og Eurojust, således at EC3 kan spille en effektiv rolle med hensyn til bedre at spore og håndtere onlinetrusler og bedre identificere de midler, som terrororganisationer anvender; minder om, at der er behov for behørigt uddannede eksperter i Europol og i medlemsstaterne med henblik på at imødegå denne særlige trussel; opfordrer NF/HR til at omorganisere EU's Situationscenter (SITCEN) og Efterretningsanalysecenteret (INTCEN) og sikre deres koordinering med terrorbekæmpelseskoordinatoren for bedre at kunne spore kriminelle aktiviteter på internettet og spredningen af hadefulde tale i relation til radikalisering og terrorisme; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i betydelig grad at øge udvekslingen af oplysninger indbyrdes og med EU's relevante strukturer og agenturer;

27. mener, at alle EU's og medlemsstaternes foranstaltninger med sigte på at forhindre, at der udbredes voldelig ekstremisme blandt europæiske borgere, og at de bliver rekrutteret af terrororganisationer, bør respektere EU's grundlæggende rettigheder og Domstolens og Menneskerettighedsdomstolens relevante retspraksis, herunder respekt for princippet om uskyldsformodning, retssikkerhedsprincippet, retten til en retfærdig og upartisk rettergang, retten til at klage og princippet om ikke-forskelsbehandling;

IV. Forebyggelse af radikalisering gennem uddannelse og social inklusion

28. understreger, at skoler og uddannelse har en væsentlig rolle at spille i forebyggelse af radikalisering; minder om den afgørende rolle, som skoler spiller med hensyn til at fremme integration i samfundet og udvikle kritisk tænkning samt fremme ikke-forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde uddannelsesinstitutionerne til at udbyde kurser og uddannelsesprogrammer, der tager sigte på at styrke forståelse og tolerance, navnlig med hensyn til forskellige religioner og religioners, filosofiers og ideologiers historie; understreger behovet for at undervise i Unionens grundlæggende værdier og demokratiske principper, såsom menneskerettighederne; understreger, at det er medlemsstaternes pligt at sikre, at deres uddannelsessystemer respekterer og fremmer EU's værdier og principper, og at funktionen heraf ikke er i strid med principperne om ikke-forskelsbehandling og integration;

Onsdag den 25. november 2015

29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at der findes uddannelsesprogrammer om brugen af internettet på alle skoler (både på primær- og sekundærtrinnet), der tager sigte på at uddanne ansvarlige, kritiske og lovlige internetbrugere;

30. understreger, at det er vigtigt, at lærere bemyndiges til at indtage en aktiv holdning mod alle former for forskelsbehandling og racisme; fremhæver den afgørende rolle, som uddannelse og kompetente og understøttende lærere spiller, ikke kun med hensyn til at styrke sociale bånd, fremme en form for tilhørsforhold, udvikle viden, færdigheder og kompetencer, forankre grundlæggende værdier, styrke sociale, civile og interkulturelle kompetencer, kritisk tænkning og mediekompetence, men også til at hjælpe unge — i tæt samarbejde med deres forældre og familier — med at blive aktive, ansvarlige og fordomsfrie medlemmer af samfundet; understreger, at skoler kan opbygge elevernes modstandskraft over for radikaliserings ved at give dem et sikkert miljø og tid til at diskutere og udforske kontroversielle og følsomme emner; påpeger, at unge er en særligt sårbar gruppe, da de befinder sig på et vanskeligt stadium i deres liv, hvor de udvikler deres værdisystem og søger mening, og at de på samme tid er meget påvirkelige og lette at manipulere; minder om, at både grupper og enkeltpersoner kan radikaliseres, og erkender, at udviklingen af og indsatsen over for individuel radikaliserings og grupperadikalisering kan være forskellig; understreger den rolle, der påhviler samfundet med hensyn til at tilbyde unge bedre perspektiver og et formål med livet, navnlig gennem uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet; understreger uddannelsesinstitutionernes opgave med at lære de unge at erkende og forvalte risici og træffe sikre valg og med at fremme en stærk følelse af samhørighed, samfundsfællesskab, omsorg, støtte og ansvar for andre; fremhæver nødvendigheden af at udnytte de forskellige muligheder, der byder sig i forbindelse med erhvervsuddannelser og akademiske uddannelser, til at eksponere de unge for de forskellige nationale, regionale, religiøse og etniske identiteter i Europa;

31. understreger, at Europas mangfoldighed og multikulturelle samfund er en iboende del af dets sociale struktur og en væsentlig kulturel værdi; mener, at enhver politik til bekæmpelse af radikaliserings skal være sensitiv og proportionel, således at de forskellige sociale samfundsstrukturer respekteres og styrkes;

32. fremhæver betydningen af at kombinere afradikaliseringsprogrammer med foranstaltninger, som f.eks. etablering af partnerskaber med repræsentanter for samfundet, investeringer i sociale og lokale projekter, der sigter mod at imødegå økonomisk og geografisk marginalisering, og mentorordninger for fremmedgjorte og udstødte unge, som anses for at være i risiko for radikaliserings; minder om, at alle medlemsstaterne er forpligtede til omhyggeligt at gennemføre EU's instrumenter til bekæmpelse af forskelsbehandling og til at træffe effektive foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling, hadefuldt tale og hadforbrydelser som led i strategien for bekæmpelse af radikaliserings;

33. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne med at gennemføre en oplysningskampagne for at øge opmærksomheden blandt unge og tilsynsmedarbejdere om spørgsmål om radikaliserings; understreger, at uddannelse og bevidstgørelseskampagner bør prioritere en tidlig indgriben for at beskytte enkeltpersoner og undgå enhver radikaliseringsrisiko; opfordrer medlemsstaterne til at sikre lærere særlig uddannelse og give dem passende værktøjer, der sætter dem i stand til at spore alle bekymrende ændringer i adfærd, identificere venskabskredse, som forstærker radikaliseringsfænomenet gennem efterligning, og føre passende tilsyn med unge, der er i fare for at blive rekrutteret af terrororganisationer; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at investere i og yde økonomisk støtte til specialiserede faciliteter i nærheden af skoler, der fungerer som kontaktpunkter, således at unge, men også deres familier og lærere og relevante eksperter, kan deltage i fritidsaktiviteter, som er åbne for familier, bl.a. også psykologisk rådgivning; understreger betydningen af, at der skal være klare retningslinjer på dette område for ikke skade den primære rolle, som lærere, ungdomsarbejdere og andre, for hvem den pågældende persons trivsel er den primære bekymring, spiller, idet offentlige myndigheders overdrevne indgriben kan virke mod hensigten;

34. fremhæver de muligheder, der tilbydes medlemsstaterne og medieuddannelseseksperter i programmet Et Kreativt Europa; bemærker, at EU's programmer inden for uddannelse, kultur, sociale aktiviteter og idræt er afgørende støttesøjler for de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet med henblik på at bekæmpe uligheder og forebygge marginalisering; understreger betydningen af at udvikle nye foranstaltninger til fremme af europæiske værdier inden for uddannelse som led i strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet; insisterer derfor på bl.a. at målrette overførelse af og praksis i forbindelse med samfundsværdier inden for rammerne af programmerne Europa for Børn, Erasmus+ og Et Kreativt Europa;

Onsdag den 25. november 2015

35. understreger, at det er afgørende at indgå i en interkulturel dialog med de forskellige befolkningsgrupper, ledere og eksperter, med henblik på at opnå bedre forståelse og forebyggelse af radikalisering; understreger det ansvar og den vigtige rolle, som alle religiøse samfund spiller med hensyn til at modvirke fundamentalisme, hadefuld tale og terrorpropaganda; henleder medlemsstaternes opmærksomhed på spørgsmålet om uddannelse af religiøse ledere — og at denne uddannelse om muligt bør finde sted i Europa — med hensyn til at forebygge tilskyndelse til had og voldelig ekstremisme i religiøse bygninger i Europa og at sikre, at disse ledere deler europæiske værdier, og også på spørgsmålet om uddannelse af repræsentanter for religioner, filosofier og sekulære samfund, der arbejder i fængsler; bemærker dog, at en stor del af indoktrinerings- og rekrutteringsprocedurer finder sted i mere uformelle omgivelser eller på internettet, selv om religiøse samlingssteder kan udgøre kontaktpunkter;

36. understreger, at det er af allerstørste betydning, at alle aktører i forebyggelsen af radikalisering på lokalt, nationalt, europæisk og internationalt plan påtager sig ansvar; opfordrer til, at der etableres et tæt samarbejde mellem alle civilsamfundsaktører på nationalt og lokalt plan og et større samarbejde mellem aktører på stedet, såsom sammenslutninger og NGO'er, for at hjælpe ofre for terrorisme og deres familier samt personer, som er blevet radikaliseret, og deres familier; opfordrer i denne henseende til, at der indføres uddannelse, som er tilpasset disse aktører på stedet, og til yderligere økonomisk støtte til dem; understreger imidlertid, at finansieringen af NGO'er og andre civilsamfundsaktører bør være adskilt fra økonomisk støtte til terrorbekæmpelsesprogrammer;

37. mener, at civilsamfundet og de lokale aktører har en afgørende rolle at spille i udviklingen af projekter, der er tilpasset deres områder eller organisationer, og som en integrationsfaktor for de europæiske borgere, der lever på kanten af samfundet og fristes af radikalisering; mener, at det er af afgørende betydning at øge bevidstheden blandt og informere og uddanne frontlinjearbejdere (lærere, undervisere, politibetjente, medarbejdere med ansvar for børnebeskyttelse og arbejdstagere i sundhedssektoren) med henblik på at styrke den lokale kapacitet til at bekæmpe radikalisering; mener, at medlemsstaterne bør støtte oprettelsen af støttestrukturer for vejledning for unge i særdeleshed, men også kontakt med familier, skoler, hospitaler, universiteter, osv.; minder om, at sådanne foranstaltninger kun kan gennemføres gennem langsigtede sociale investeringsprogrammer; bemærker, at sammenslutninger og organisationer på dette område, der ikke er statslige, kan opnå fremragende resultater med hensyn til at reintegrere radikaliserede borgere i samfundet;

38. mener, det er afgørende at oprette et varslingsystem for bistand og vejledning i hver enkelt medlemsstat, der vil gøre det muligt for familier og befolkningsgruppemedlemmer at opnå støtte eller let og hurtigt indberette udviklingen af pludselige adfærdsmæssige ændringer, der kan være et tegn på en radikaliseringsproces eller en persons afrejse med henblik på at tilslutte sig en terrororganisation; bemærker i denne henseende, at »hotlines« har været en succes og gør det muligt for venner og familie at indberette personer, der mistænkes for at være radikaliserede, men at de også hjælper venner og familie med at håndtere denne destabiliserende situation; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge muligheden for at indføre et sådant system;

39. minder om, at den voksende islamofobi i Den Europæiske Union bidrager til, at muslimer udelukkes fra samfundet, hvilket kan give sårbare individer god grund til at slutte sig til voldelige ekstremistiske organisationer; mener, at islamofobi i Europa igen manipuleres af organisationer såsom Daesh med henblik på propaganda og rekruttering; anbefaler derfor, at der fastlægges europæiske rammer for vedtagelse af nationale strategier for bekæmpelse af islamofobi med henblik på også at bekæmpe diskrimination, der hindrer adgang til uddannelse, beskæftigelse og bolig;

40. understreger, at den seneste forskning fremhæver det stigende antal unge kvinder, som er blevet radikaliseret og rekrutteret af terrororganisationer, hvilket viser deres rolle i voldelig ekstremisme; mener, at EU og medlemsstaterne som minimum til en vis grad bør tage hensyn til køn i forbindelse med udarbejdelsen af strategier til forebyggelse af radikalisering; opfordrer Kommissionen til at støtte generelle programmer, der tager sigte på at inddrage unge kvinder i bestræbelserne på øget ligestilling og støtte netværk, hvorigennem de sikkert kan komme til orde;

41. understreger betydningen af den rolle, som kvinderne spiller i forebyggelsen af radikalisering;

Onsdag den 25. november 2015

V. Styrket udveksling af oplysninger om radikaliserings af terrorister i Europa

42. gentager sit engagement i at arbejde for færdiggørelsen af et EU-direktiv om passagerlister (PNR) inden udgangen af 2015 og i at sikre, at et sådant direktiv vil overholde de grundlæggende rettigheder og ikke indeholde nogen form for diskriminerende praksisser baseret på ideologisk, religiøs eller etnisk stigmatisering og fuldt ud vil respektere EU-borgernes ret til databeskyttelse; minder imidlertid om, at EU's PNR-direktiv blot vil være én foranstaltning i bekæmpelsen af terrorisme, og at en holistisk, ambitiøs og omfattende strategi for terrorbekæmpelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der involverer udenrigspolitik, socialpolitik, uddannelsespolitik, retshåndhævelse og retsvæsen, skal forhindre, at europæiske borgere bliver rekrutteret af terrororganisationer;

43. opfordrer Kommissionen til at forbedre EU's ekspertise om forebyggelse af radikaliserings ved at oprette et europæisk netværk, som indarbejder oplysningerne fra netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings og fra netværket af politiske planlæggere om polarisering og radikaliserings samt fra eksperter, der er specialiserede inden for en bred vifte af discipliner inden for samfundsvidenskab;

44. fastholder den absolutte nødvendighed af at fremskynde hurtig og effektiv udveksling af relevante oplysninger mellem retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og de relevante agenturer, navnlig ved at optimere brugen af og bidrag til Schengeninformationssystemet (SIS) og visuminformationssystemet (VIS), Europol's sikrede informationsudvekslingsnetværksprogram og Europol's kontaktpunktet »Travellers«, i forbindelse med europæiske borgere, som er blevet radikaliseret; understreger, at en øget udveksling af oplysninger mellem de retshåndhævende myndigheder vil medføre øget tillid mellem medlemsstaterne og styrke betydningen af og en effektiv tilførsel af ressourcer til EU-enheder som Europol, Eurojust og Det Europæiske Politiakademi (Cepol);

45. opfordrer EU til at medtage spørgsmålet om radikaliserings af terrorister i den uddannelse, som Cepol stiller til rådighed;

46. understreger vigtigheden af at gennemføre et specialiseret europæisk uddannelsesprogram for dem, der arbejder i retssystemet, for at informere dem om de forskellige former for radikaliserings;

47. understreger, at et bedre samarbejde mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af radikaliserings og rekruttering af europæiske borgere også er kendetegnet ved en betydelig udveksling og et betydeligt samarbejde mellem de retslige myndigheder og Eurojust; bemærker, at bedre oplysninger på europæisk plan om strafferegisteroplysninger om terrorismetænkte vil gøre det muligt at spore dem hurtigere og sikre en bedre overvågning af dem, når de rejser ud eller vender tilbage til EU; tilskynder derfor til en reform og en bedre udnyttelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS); opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge gennemførligheden af og merværdien ved at oprette et europæisk strafferegisterindekssystem (EPRIS); understreger, at internationale traktater og EU-lovgivningen samt de grundlæggende rettigheder og navnlig beskyttelse af personoplysninger skal overholdes i sådanne informationsudvekslinger, og at effektiv demokratisk kontrol med sikkerhedsforanstaltningerne er af afgørende betydning;

48. mener, at bekæmpelse af handel med skydevåben bør være en prioritet for EU i kampen mod alvorlig og organiseret international kriminalitet; mener især, at samarbejdet må styrkes yderligere med hensyn til informationsudvekslingsmekanismer og sporbarhed og tilintetgørelse af forbudte våben;

VI. Skærpelse af foranstaltninger for at afskrække fra radikaliserings

49. mener, at foranstaltninger til at forhindre, at europæiske borgere radikaliseres og rekrutteres af terrororganisationer kun vil få fuld virkning, hvis de ledsages af effektive, afskrækkende og samordnede strafferetlige foranstaltninger i alle medlemsstaterne; mener, at hvis EU's medlemsstater virkelig kriminaliserer terrorhandlinger, der gennemføres i udlandet på terrororganisationernes side, vil de råde over vigtige værktøjer til at stoppe radikaliserings af europæiske borgere, samtidig med at der gøres fuld brug af EU's eksisterende politisamarbejdsredskaber og retlige samarbejdsredskaber i straffesager; mener, at retshåndhævende og retlige myndigheder (dommere og anklagere) bør have tilstrækkelig kapacitet til at forebygge, efterforske og retsforfølge de pågældende handlinger og grundigt og løbende bør modtage uddannelse i terrorrelaterede forbrydelser;

Onsdag den 25. november 2015

50. opfordrer til at øge kapaciteten hos Eurojust-koordineringscenteret, som bør spille en afgørende rolle i forbindelse med at fremme medlemsstaternes retlige myndigheders fælles aktion med hensyn til at indsamle dokumentation om og øge effektiviteten af retsforfølgning af terrorrelaterede forbrydelser; er i denne forbindelse af den opfattelse, at der i højere grad bør gøres brug af fælles efterforskningshold, både mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande, som Eurojust har etableret samarbejdsaftaler med;

51. bemærker, at retsforfølgelse af terrorhandlinger, der er udført i tredjelande af EU-borgere eller tredjelandstatsborgere med bopæl i EU, kræver, at det bør være muligt at indsamle bevismateriale i tredjelande på grundlag af fuld overholdelse af menneskerettighederne; opfordrer derfor EU til at arbejde for, at der indgås aftaler om retligt samarbejde og retshåndhævelsessamarbejde med tredjelande for at lette indsamlingen af bevismateriale i disse lande, forudsat at strenge retlige standarder og procedurer, retsstatsprincippet, folkeretten og de grundlæggende rettigheder respekteres af alle parter og er underlagt domstolskontrol; erindrer derfor om, at indsamling af beviser, forhør og andre efterforskningsteknikker skal udføres efter strenge juridiske standarder og skal overholde EU's lovgivning, principper og værdier og de internationale menneskerettighedsstandarder; advarer i denne forbindelse om, at brugen af grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, tortur, udenretlige tilbageholdelser og kidnapning er forbudt i henhold til folkeretten og ikke må finde sted med det formål at indsamle beviser for kriminelle overtrædelser begået inden for EU's område eller uden for EU af EU-statsborgere;

52. glæder sig over udsendelsen af sikkerheds-/terrorismebekæmpelseseksperter til en række vigtige EU-delegationer for at styrke deres kapacitet til at bidrage til den europæiske terrorbekæmpelsesindsats og samarbejde mere effektivt med de relevante lokale myndigheder, samtidig med at der opbygges yderligere terrorbekæmpelseskapacitet under Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten);

53. tilskynder derfor til indgåelse af samarbejdsaftaler mellem Eurojust og tredjelande i lighed med dem, der allerede er indgået med USA, Norge og Schweiz, men understreger ikke desto mindre, at det er nødvendigt at sikre fuld overholdelse af international menneskerettighedslovgivning og EU's regler om data- og privatlivsbeskyttelse; påpeger, at man i forbindelse med indgåelsen af sådanne aftaler bør prioritere lande, som også er særlig ramt af terrorisme, f.eks. i MENA-regionen; er desuden af den opfattelse, at udsendelsen af forbindelsesanklagere fra Eurojust til de relevante lande, navnlig i de sydlige nabolande, vil fremme en øget udveksling af oplysninger og muliggøre et bedre samarbejde for effektivt at bekæmpe terrorisme, samtidig med at menneskerettighederne respekteres;

VII. Foranstaltninger til at hindre, at radikaliserede europæiske borgere, der er rekrutteret af terrororganisationer, rejser, og til at forberede sig på deres tilbagevenden

54. gentager, at EU skal optrappe kontrollen ved de ydre grænser under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder; understreger, at det kun vil være muligt at spore udrejse eller indrejse i EU, med mindre medlemsstaterne gennemfører den obligatoriske og systematiske kontrol, som skal foretages ved EU's ydre grænser; opfordrer medlemsstaterne til at gøre god brug af eksisterende instrumenter, som f.eks. SIS og VIS, bl.a. for så vidt angår stjalne, bortkomne og forfalskede pas; mener endvidere, at EU bl.a. skal prioritere en bedre håndhævelse af Schengengrænsekodeksen;

55. opfordrer medlemsstaterne til at give deres grænsevagter systematisk adgang til Europol's informationssystem, som kan indeholde oplysninger om personer under mistanke for terrorisme, udenlandske krigere og hadprædikanter;

56. opfordrer medlemsstaterne til at udveksle god praksis med hensyn til kontroller med udrejse og hjemrejse og indefrysning af borgeres finansielle aktiver med henblik på at hindre borgere i at deltage i terroraktiviteter i konfliktområder i tredjelande og med hensyn til, hvordan de skal håndtere deres tilbagevenden til EU; understreger navnlig, at medlemsstaterne bør have mulighed for at konfiskere pas, der tilhører borgere, som har planer om at slutte sig til terrororganisationer, på anmodning af den kompetente retlige myndighed i henhold til deres nationale lovgivning og i fuld overensstemmelse med proportionalitetsprincippet; mener, at begrænsning af en persons bevægelsesfrihed, der er en grundlæggende ret, kun kan blive besluttet, såfremt nødvendigheden af og forholdsmæssigheden ved den pågældende foranstaltning vurderes på en passende måde af en retlig myndighed; støtter endvidere straffesager mod terrormistænkte personer, som bliver involveret i terroraktiviteter efter deres tilbagevenden til Europa;

57. opfordrer til internationale bidrag til den finansieringsmekanisme, der blev vedtaget af FN's udviklingsprogram (UNDP) med henblik på at lette en umiddelbar stabilisering af de områder, der er kommet fri af Da'esh;

Onsdag den 25. november 2015

58. opfordrer NF/HR og Rådet til i klare vendinger at fordømme den finansielle og ideologiske støtte til ekstremistiske islamistiske bevægelser gennem flere årtier fra visse regeringer og indflydelsesrige personer i Golfstaterne; opfordrer Kommissionen til at revidere EU's forbindelser med tredjelande med henblik på at bekæmpe den materielle og immaterielle støtte til terrorisme mere effektivt; minder om, at sikkerhedsdimensionen og den europæiske naboskabspolitik (ENP's) redskabers kapacitet til at bidrage til at forbedre partnernes modstandskraft og evne til at sørge for deres egen sikkerhed med respekt for retsstatsprincippet skal styrkes i forbindelse med den igangværende revision af ENP;

59. gentager, at en korrekt gennemførelse af de eksisterende instrumenter, som f.eks. SIS, SIS II og VIS, Interpols database over stjålne rejsedokumenter og Europol's kontaktpunkt Travellers, udgør det første skridt i at øge sikkerheden ved de ydre grænser med henblik på at identificere EU-borgere og udlændinge med bopæl i EU, som kan være ved at forlade eller vende tilbage fra et konfliktramt område med henblik på at begå terrorhandlinger, eller som kan modtage terroristtræning eller deltage i ikke-konventionelle væbnede konflikter på vegne af terrororganisationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet og udvekslingen af oplysninger om mistænkte »udenlandske krigere« med de øvrige medlemsstater ved EU's ydre grænser;

60. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at alle udenlandske krigere sættes under domstolskontrol og, hvis dette er nødvendigt, under administrativ frihedsberøvelse, når de vender tilbage til Europa, indtil det tidspunkt, hvor den behørig retsforfølgning finder sted;

61. er stærkt overbevist om, at enhver politik på området terrorisme og radikaliserings skal samle ekspertise og aktiver fra de interne og eksterne dimensioner af EU's politik; mener i denne forbindelse, at det er på grundlag af en sådan holistisk tilgang, at der kan udarbejdes en passende indsats for at bekæmpe terrorisme og rekruttering til terrorisme i EU og nabolandene; opfordrer derfor både Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten under ledelse og vejledning af både NF/HR og førstnæstformanden i Kommissionen og med støtte fra EU's terrorbekæmpelseskoordinator til at arbejde sammen om at udforme en politisk strategi, der effektivt kombinerer redskaber for socialpolitik (herunder beskæftigelse, integration og bekæmpelse af forskelsbehandling), humanitær bistand, udvikling, konfliktløsning, krisestyring, handel, energi og andre politiske områder, der kan have en intern/ekstern dimension;

VIII. *Styrkede forbindelser mellem EU's interne og eksterne sikkerhed*

62. understreger, at det er afgørende, at EU så vidt muligt etablerer et tæt samarbejde med tredjelande, navnlig transitlande og bestemmelseslande, under overholdelse af EU's lovgivning, principper og værdier og de internationale menneskerettigheder, således at det bliver muligt at identificere EU-borgere og ikke-europæiske borgere, der rejser for at kæmpe på terrororganisationernes side, eller som vender tilbage herefter; understreger også behovet for at styrke den politiske dialog og fælles handlingsplaner til bekæmpelse af radikaliserings og terrorisme inden for rammerne af bilaterale forbindelser og med regionale organisationer, som f.eks. Den Afrikanske Union og Den Arabiske Liga;

63. noterer sig NF/HR Federica Mogherinis vilje til at støtte projekter til bekæmpelse af radikaliserings i tredjelande, bl.a. i Jordan, Libanon og Irak, og i Sahel-Maghreb, som anført i rapporten om gennemførelsen af foranstaltninger efter Det Europæiske Råds møde den 12. februar 2015; understreger, at det nu skal sikres, at disse projekter får den nødvendige finansiering så hurtigt som muligt;

64. opfordrer EU til at øge sit samarbejde med de regionale partnere for at bremse våbenhandelen, navnlig rettet mod de lande, som terrorismen stammer fra, og holde nøje øje med eksporten af våben, der kan anvendes af terrorister; opfordrer også til en styrkelse af de udenrigspolitiske instrumenter og samarbejdet med tredjelande med henblik på bekæmpelse af finansieringen af terrororganisationer; henleder opmærksomheden på konklusionerne fra G20-topmødet den 16. november 2015, hvori Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF) opfordres til at handle hurtigere og mere effektivt, hvad angår standsning af finansiering til terrororganisationer;

65. opfordrer EU til at føre målrettede og forbedrede sikkerheds- og terrorbekæmpelsesdialoger med Algeriet, Egypten, Irak, Israel, Jordan, Marokko, Libanon, Saudi-Arabien og Tunesien samt Golsamarbejdsrådet, bl.a. om tidligere eller nuværende statslig inddragelse til støtte for terrorvirksomhed; mener ligeledes, at samarbejdet med Tyrkiet bør styrkes i overensstemmelse med konklusionerne fra samlingen i Rådet (almindelige anliggender) i december 2014;

Onsdag den 25. november 2015

66. opfordrer Rådet til løbende at revidere og udvikle EU's regionale strategi for Syrien og Irak og terrorbekæmpelsesstrategien med særlig fokus på udenlandske krigere, der blev vedtaget den 16. marts 2015, i lyset af udviklingen i sikkerhedssituationen i EU's sydlige nabolande, sammen med forebyggende og andre initiativer som f.eks. Kommissionens netværk til bevidstgørelse omkring radikaliserings; opfordrer desuden medlemsstaterne til at fremme fælles respekt og forståelse som afgørende elementer i kampen mod terrorisme, både inden for EU og i dets medlemsstater såvel som i tredjelande;

67. er overbevist om, at Kommissionen og især EU-Udenrigstjenesten med henblik på at etablere et sådant udvidet samarbejde skal gøre en større indsats for så vidt angår at øge og forbedre ekspertisen inden for områderne terrorbekæmpelse, ikke-konventionelle væbnede konflikter og radikaliserings, og ligeledes styrke og diversificere sproglige færdigheder, f.eks. arabisk, urdu, russisk og mandarin, da der i høj grad er mangel på disse færdigheder i europæiske informations- og efterretningstjenester; mener, at det er afgørende, at EU's opfordring til bekæmpelse af terrorisme, radikaliserings og vold kan høres ud over EU's grænser gennem strategisk kommunikation, som er både inklusiv og effektiv;

68. går ind for øget internationalt samarbejde og udveksling af oplysninger fra nationale efterretningstjenester for at identificere EU-borgere, der risikerer at blive radikaliseret, blive rekrutteret og rejse ud for at tilslutte sig jihadistiske eller andre ekstremistiske grupper; understreger, at landene i MENA-regionen og det vestlige Balkan skal støttes i deres bestræbelser på at dæmme op for strømmen af udenlandske krigere og på at forhindre jihad-organisationer i at drage fordel af den politiske ustabilitet inden for deres grænser;

69. anerkender, at terrornetværks radikaliserings og rekruttering af personer er et globalt fænomen; mener, at reaktionen på dette fænomen derfor ikke kun bør være lokal eller europæisk, men også international; mener, at det derfor er nødvendigt at styrke samarbejdet med tredjelande om at identificere rekrutteringsnetværk og øge sikkerheden ved grænserne i de pågældende lande; gentager også, at samarbejdet med vigtige partnere, som står over for lignende udfordringer, skal intensiveres gennem diplomatisk og politisk dialog og efterretningssamarbejde;

70. gentager, at den globale udbredelse af terrorisme kræver en effektiv og samlet international reaktion for på en vellykket måde at kunne forhindre ulovlig handel med våben til lande, som truer den internationale fred og sikkerhed;

71. glæder sig over, at Kommissionen i april 2015 afsatte 10 mio. EUR til finansiering af et program for bistand til partnerlandene for at bekæmpe radikaliserings i Sahel/Maghreb og dæmme op for strømmen af udenlandske krigere fra Nordafrika, Mellemøsten og det vestlige Balkan (en første udbetaling på fem mio. EUR til finansiering af teknisk bistand med henblik på at øge strafferetsmedarbejderes kapacitet til at efterforske, retsforfølge og træffe afgørelse i sager vedrørende udenlandske krigere eller potentielle udenlandske krigere og en anden udbetaling på fem mio. EUR til finansiering af programmer til bekæmpelse af radikaliserings i Sahel/Maghreb); understreger betydningen af nøje at overvåge, at midlerne anvendes korrekt for at sikre, at de ikke går til at finansiere projekter, der er forbundet med missionering, indoktrinering og andre ekstremistiske formål;

IX. Fremme af udveksling af god praksis for afradikalisering

72. mener, at en omfattende politik til at forebygge radikaliserings og terrororganisationers radikaliserings og rekruttering af EU-borgere kun kan lykkes, hvis den ledsages af proaktive afradikaliserings og inklusionspolitikker; opfordrer derfor EU til at lette medlemsstaternes indbyrdes udveksling af bedste praksis og med tredjelande, som allerede har opnået erfaring og positive resultater på dette område, om at oprette afradikaliseringsstrukturer, der skal forhindre EU-borgere og tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i EU i at forlade EU eller kontrollere deres tilbagevenden; minder om behovet for ligeledes at tilbyde støtte til disse personers familier;

73. foreslår, at medlemsstaterne undersøger muligheden for at anvende mentorer eller rådgivningsassistenter i forbindelse med afradikaliseringen af EU-borgere, der er vendt tilbage fra konfliktområder, og som er desillusioneret af, hvad de har oplevet der, for at hjælpe dem med at blive reintegreret i samfundet gennem passende programmer; understreger behovet for en bedre udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne i denne henseende; understreger, at mentorer bør være rede til at bidrage til specifikke programmer gennem passende uddannelse;

Onsdag den 25. november 2015

74. opfordrer til, at der iværksættes en struktureret EU-kommunikationskampagne, der anvender eksempler på tidligere europæiske udenlandske krigere, som på en vellykket måde er blevet afradikaliserede, og hvis traumatiske erfaringer bidrager til at blotlægge den yderst sygelige og bedrageriske religiøse dimension ved at slutte sig til terrororganisationer såsom ISIS; tilskynder følgelig til, at medlemsstaterne udvikler platforme, der muliggør møder og dialog med disse tidligere krigere; understreger endvidere, at kontakt med ofre for terrorisme ligeledes synes at være en effektiv metode til fjerne den religiøse eller ideologiske betydning fra den radikale retorik; foreslår, at denne kampagne anvendes som et redskab til at bistå med afradikalisering i fængsler, skoler og alle virksomheder, der fokuserer på forebyggelse og rehabilitering; opfordrer endvidere Kommissionen til at støtte, navnlig gennem finansiering, og koordinere sådanne nationale kommunikationskampagner;

X. Opløsning af terrornetværk

75. understreger, at hvidvaskning af penge, skatteunddragelse og andre skatteforbrydelser i visse tilfælde er væsentlige kilder til finansiering af terrorisme, som truer vores interne sikkerhed, og at sporing og bekæmpelse af forbrydelser, der skader EU's finansielle interesser, følgelig skal prioriteres;

76. understreger, at terrororganisationer såsom IS/Daesh og Jabhat al-Nusra har akkumuleret betragtelige finansielle midler i Irak og Syrien gennem oliesmugling, salg af stjålne varer, kidnapning og afpresning, beslaglæggelse af bankkonti og antikvitetsmugling; opfordrer derfor til, at de lande og formidlere, der bidrager til dette sorte marked, identificeres, og til, at der omgående sættes en stopper for deres aktiviteter;

77. støtter foranstaltninger, der tager sigte på at svække terrororganisationer indefra og mindske deres nuværende indflydelse på EU-borgere og tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen og de kompetente agenturer til at undersøge mulighederne for at opløse terrornetværk og opspore deres finansieringskanaler; opfordrer med henblik herpå til et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder og til en hurtig gennemførelse af pakken til bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til en forordning om identifikation og blokering af terrorismens finansieringskanaler og foranstaltninger til at imødegå de måder, hvorpå de finansieres; opfordrer derfor Kommissionen til at reevaluere oprettelsen af et fælles europæisk system til sporing af finansiering af terrorisme; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre de højeste standarder for gennemsigtighed om adgang til oplysninger om de begunstigede ejere af alle virksomhedsstrukturer i EU og i uigennemsigtige jurisdiktioner, der kan benyttes til finansiering af terrororganisationer;

78. glæder sig over den nylige vedtagelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed, der omfatter vigtige skridt hen imod at styrke kampen mod terrorisme og radikalisering, såsom oprettelsen af et europæisk center for bekæmpelse af terrorisme inden for Europol; opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af de eksisterende foranstaltninger og opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til effektivt at virkeliggøre dens foreslåede tiltag;

79. gentager sin opfordring til Kommissionen om omgående at revidere EU's våbenlovgivning ved at revidere Rådets direktiv 91/477/EØF for at lette de nationale politi- og efterforskningsmyndigheders opgave med at spore og bekæmpe våbenhandel på det sorte marked og det sorte net og opfordrer Kommissionen til at fremsætte fælles våben-deaktiveringsstandarder, så deaktiverede skydevåben gøres definitivt ubrugelige;

80. opfordrer til en harmoniseret tilgang til at definere hadefuld tale, både online og offline, som en strafbar handling, idet denne anvendes af radikale til at tilskynde andre til at tilsidesætte og krænke grundlæggende rettigheder; foreslår, at denne specifikke overtrædelse indsættes i Rådets relevante rammeafgørelser;

81. opfordrer medlemsstaterne til at deltage i indsatsen for at spore eksterne finansielle strømme og sikre og vise åbenhed i deres forbindelser med visse Golfstater med henblik på at styrke samarbejdet for at kaste lys over finansieringen af terrorisme og fundamentalisme i Afrika og Mellemøsten, men også finansieringen af visse organisationer i Europa; tilskynder medlemsstaterne til at samarbejde om at tilintetgøre det sorte marked for olie, der giver terrororganisationer væsentlige indtægter; mener, at medlemsstaterne ikke bør tøve med at anvende restriktive foranstaltninger mod enkeltpersoner og organisationer, hvor der er troværdig dokumentation for finansiering eller anden medvirken til terrorisme;

Onsdag den 25. november 2015

82. vil på det kraftigste afvise ethvert forsøg på at fjerne dele af betænkningen, der fokuserer på at bekæmpe terroristiske og ekstremistiske aktiviteter som sådanne; er af den opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt og kontraproduktivt at bryde forbindelsen mellem bekæmpelse af radikaliserings og bekæmpelse af følgerne heraf; opfordrer Rådet til at etablere en sort liste over europæiske jihadister og personer, der mistænkes for at være jihadistiske terrorister;

o

o o

83. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater og kandidatlandene, De Forenede Nationer, Europarådet, Den Afrikanske Union og de stater, der er medlem af Middelhavsunionen, Den Arabiske Liga og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0411

En EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020**Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 (2015/2107(INI))**

(2017/C 366/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig præamblen og artikel 3 og 6,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 and 168,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 1, 3, 27, 31, 32 og 33,
- der henviser til den europæiske socialpakt af 3. maj 1996, særlig afsnit I og afsnit II og artikel 3,
- der henviser til Philadelphia-deklarationen af 10. maj 1944 om Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) mål og målsætninger,
- der henviser til ILO's konventioner og henstillinger på området for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen,
- der henviser til Rådets konklusioner af 27. februar 2015 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 (6535/15) og til Rådets konklusioner af 5. oktober 2015 om en ny dagsorden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for at fremme bedre arbejdsvilkår,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽²⁾ (rammedirektiv) og til dets særdirektiver,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/391/EØF, dets særdirektiver og Rådets direktiv 83/477/EØF, 91/383/EØF, 92/29/EØF og 94/33/EF med henblik på forenkling og rationalisering af rapporterne om den praktiske gennemførelse ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354 af 31.12.2008, s. 70.⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.⁽³⁾ EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.⁽⁴⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.⁽⁵⁾ EUT L 165 af 27.6.2007, s. 21.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 (COM(2014)0332),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Højere kvalitet og produktivitet i arbejdet: en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012« (COM(2007)0062),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa (COM(2008)0412),
- der henviser til Kommissionens beretning om gennemførelsen af de europæiske arbejdsmarkedsparters rammeaftale om arbejdsrelateret stress (SEC(2011)0241),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020), og til dens overordnede mål om at øge beskæftigelsesniveauet i EU til 75 % inden udgangen af dette årti, herunder gennem en større inddragelse af kvinder og ældre arbejdstagere og en bedre integration af migranter i arbejdsstyrken,
- der henviser til Kommissionens hvidbog »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner« (COM(2012)0055),
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2014)0130),
- der henviser til den årlige vækstundersøgelse 2015 (COM(2014)0902) og den fælles rapport om beskæftigelsen (COM(2014)0906),
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om mobning på arbejdspladsen ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om den europæiske rammeaftale om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen (COM(2007)0686),
- der henviser til sin beslutning af 24. februar 2005 om fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 med henstillinger til Kommissionen om beskyttelse af sundhedspersonale i EU mod infektioner, der overføres gennem blod ved stik af kanyler ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2008 om en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om midtvejsevalueringen af den europæiske strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 om sundhedsrisici på arbejdspladsen som følge af asbest og udsigterne til fjernelse af al asbest ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 138.

⁽²⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 400.

⁽³⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 754.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁵⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 14.

⁽⁶⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽⁷⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 102.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0093.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2014 om et effektivt arbejdstilsyn som middel til at forbedre arbejdsvilkårene i Europa ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 11. december 2014 og udtalelse fra Regionsudvalget af 12. februar 2015 om meddelelsen fra Kommissionen om en EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2014-2020),
 - der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv,
 - der henviser til den fælles aktion om mental sundhed og trivsel, der blev iværksat i 2013,
 - der henviser til princippet om at »tænke småt først« og »Small Business Act« for Europa,
 - der henviser til EU-OSHA's igangværende kampagne »Gode arbejdspladser tager hånd om stress«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0312/2015),
- A. der henviser til, at gode arbejdsforhold, som beskytter den fysiske og mentale sundhed, er en grundlæggende ⁽²⁾ arbejdstagerrettighed, som har en positiv værdi i sig selv;
- B. der henviser til, at den økonomiske krise har ført til stigende usikkerhed i beskæftigelsen og atypiske ansættelsesforhold og reduceret virksomhedernes økonomiske ressourcer, navnlig for SMV'erne; der henviser til, at dette ikke bør medføre, at man taber vigtigheden af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen af syne, eller at de høje sociale og individuelle omkostninger ved arbejdsulykker som følge af manglende overholdelse overses;
- C. der henviser til, at sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen helt grundlæggende er i samfundets interesse og repræsenterer en investering, der har en positiv indvirkning på virksomhedernes produktivitet og konkurrenceevne, og desuden bidrager til at forbedre de sociale sikringssystemers bæredygtighed og gør det muligt for mennesker ved godt helbred at blive på arbejdsmarkedet indtil den lovpligtige pensionsalder; der henviser til, at arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme udgør en stor samfundsmæssig byrde og forbedringer af sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen i hele Europa kan bidrage til den økonomiske genopretning og opnåelse af Europa 2020-strategiens mål, hvor der hidtil kun er sket få fremskridt i retning af målet om at få 75 % af de 20-64-årige i beskæftigelse;
- D. der henviser til, at erhvervsrisici, fremme af sundhed og sikkerhed samt beskyttelse af arbejdstagerne på arbejdspladsen er afgørende for at forbedre arbejdsforholdene og dermed beskytte arbejdstagernes sundhed, hvilket indebærer væsentlige sociale og økonomiske fordele for den enkelte arbejdstager og for samfundet som helhed; der henviser til, at 9 ud af 10 virksomheder i EU-28, der foretager regelmæssige risikovurderinger af disse spørgsmål, betragter risikovurderinger som en velegnet metode til forvaltning af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ⁽³⁾;
- E. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 153 i TEUF skal støtte og supplere medlemsstaternes indsats med henblik på at forbedre arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0012.

⁽²⁾ Artikel 31, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder: Enhver arbejdstager har ret til sunde, sikre og værdige arbejdsforhold.

⁽³⁾ Den anden europæiske virksomhedsundersøgelse af nye risici og risici i fremvækst (ESENER-2), EU-OSHA (2015).

Onsdag den 25. november 2015

- F. der henviser til, at aldringen af EU's befolkning er en af de største udfordringer for medlemsstaterne; der henviser til, at der er uligheder i den forventede levealder mellem de forskellige erhvervs- og faggrupper og med hensyn til arbejdets hårdhed; der henviser til, at arbejdstagere over 55 år, ud over problemer med muskel- og knoglelidelser, også er særligt tilbøjelige til at blive ramt af kræft, hjertesygdomme, åndedrætsbesvær og søvnløshed⁽¹⁾; der henviser til, at indikatoren for sunde leveår er faldet med 1,1 år for kvinder og 0,4 år for mænd mellem 2010 og 2013, hvilket understreger behovet for at øge antallet af sunde leveår, hvilket også ville gøre det muligt for flere at blive på arbejdsmarkedet indtil den lovpligtige pensionsalder;
- G. der henviser til, at kræft er den primære årsag til arbejdsbetingede dødsfald⁽²⁾ efterfulgt af hjerte-kar-sygdomme og luftvejssygdomme, mens arbejdsulykker kun tegner sig for en meget lille del af dødsfaldene; der henviser til, at kroniske sundhedsproblemer, som f.eks. muskel- og knoglelidelser, er udbredt i EU, og at disse kan begrænse menneskers mulighed for at deltage i eller blive på arbejdsmarkedet⁽³⁾, og til, at en tidlig identificering af udsatte arbejdstagere er af afgørende betydning;
- H. der henviser til, at de administrative byrder og direkte omkostninger, der pålægges virksomhederne som følge af politikker for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der fremmer trivsel, et sundt arbejdsmiljø og produktiviteten, er betydeligt lavere end dem, der er forbundet med de arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme, som EU's regelværk har til formål at forebygge⁽⁴⁾; der henviser til, undersøgelser peger på, at forebyggelse giver et betydeligt afkast til virksomhederne⁽⁵⁾;
- I. der henviser til, at antallet af arbejdsulykker med dødeligt udfald, og andelen af arbejdstagere, der anser deres fysiske og mentale sundhed og sikkerhed for at være i fare på grund af deres arbejde, varierer betydeligt mellem medlemsstaterne⁽⁶⁾ og de økonomiske sektorer, hvilket understreger behovet for et stærkere fokus på gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen som et vigtigt element i beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og produktivitet;
- J. der henviser til, at arbejdsrelateret stress og psykosociale risici generelt er et stigende problem for medarbejdere og arbejdsgivere i hele EU, og næsten halvdelen af alle arbejdstagere mener, at der findes sådanne problemer på deres arbejdsplads; der henviser til, at arbejdsrelateret stress bidrager til fravær, har negative konsekvenser for produktiviteten og hvert år tegner sig for næsten halvdelen af antallet af tabte arbejdsdage; der henviser til, at de foranstaltninger, der er truffet for at styre psykosociale risici i medlemsstaterne, er af meget forskellig karakter⁽⁷⁾;
- K. der henviser til, at en solid lovgivning om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, som gennemføres og håndhæves korrekt, er en vigtig forudsætning for opfyldelse af de arbejdsmiljøkrav, som beskytter arbejdstagernes sundhed og produktivitet gennem hele arbejdslivet; der henviser til, at arbejdstilsyn spiller en vigtig rolle i gennemførelsen af politikker for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på regionalt og lokalt plan, og til, at opfyldelse af retlige forpligtelser for mange virksomheder er hovedårsagen til arbejdsmiljøstyring og iværksættelse af forebyggende foranstaltninger⁽⁸⁾;
- L. der henviser til, at en omfattende inddragelse af arbejdstagerne og deres deltagelse og repræsentation på virksomhedsniveau samt tilsagn fra ledelsen er yderst vigtig for en vellykket forebyggelse af risici på arbejdspladsen⁽⁹⁾, og til, at arbejdspladser, hvor arbejdstagerne er organiseret i fagforeninger, har færre ulykker og mindre sygdom;

⁽¹⁾ Eurofound: »Working conditions of an ageing workforce« Eurofound (2008).

⁽²⁾ Udtalelse fra EU-OSHA's direktør, 18.11.2014.

⁽³⁾ Rapport om beskæftigelsesmuligheder for mennesker med kroniske sygdomme, Eurofound (2014).

⁽⁴⁾ Evaluerings af den europæiske strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012, EC (2013) og Socioøkonomiske omkostninger ved arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme, EC (2012).

⁽⁵⁾ Berechnung des internationalen »Return on Prevention« für Unternehmen: Kosten und Nutzen von Investitionen in den betrieblichen Arbeits- und Gesundheitsschutz, DGUV (2013).

⁽⁶⁾ Den femte europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene, Eurofound (2012).

⁽⁷⁾ Den anden europæiske virksomhedsundersøgelse af nye risici og risici i fremvækst (ESENER-2), EU-OSHA (2015).

⁽⁸⁾ Den anden europæiske virksomhedsundersøgelse af nye risici og risici i fremvækst (ESENER-2), EU-OSHA (2015).

⁽⁹⁾ Repræsentation og høring af arbejdstagerne om sundhed og sikkerhed, EU-OSHA (2012)

Onsdag den 25. november 2015

- M. der henviser til, at bekæmpelse af arbejdsulykker generelt kun kan lykkes ved i enhver henseende at fremme en tilgang til produktionsprocessen, der sætter mennesket i centrum;
- N. der henviser til, at der er behov for tilstrækkelige ressourcer for at sikre en passende håndtering både af nye og traditionelle arbejdsmiljørisici, herunder asbest, nanomaterialer og psykosociale risici; der henviser til, at mange arbejdstagere, herunder bygningsarbejdere, potentielt er udsat for asbest;
- O. der henviser til, at usikre ansættelsesforhold har negative virkninger for sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen og undergraver de eksisterende arbejdsmiljøstrukturer; der henviser til, at usikre ansættelsesforhold kan udelukke arbejdstagere fra uddannelse og adgang til arbejdsmiljørelaterede tjenester og er forbundet med mentalt stress på grund af usikkerhed i beskæftigelsen ⁽¹⁾; der henviser til, at rammedirektiv 89/391/EØF gør arbejdsgiverne ansvarlige for at fastlægge en systematisk forebyggelsespolitik, som dækker alle risici; der henviser til, at udlicitering af arbejde via underleveranceaftaler og midlertidigt vikararbejde kan gøre det vanskeligere at fastslå, hvem der er ansvarlig for arbejdsmiljøet; der henviser til, at sort arbejde og proformaselvstændighed udgør en alvorlig trussel mod gennemførelsen af arbejdsmiljøforanstaltninger og arbejdstagernes sundhed og sikkerhed;
- P. der henviser til, at arbejdsmarkedets parter spiller en vigtig rolle i udformningen og gennemførelsen af politikker for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, både på nationalt og internationalt plan og EU-plan; der henviser til, at det i artikel 153-155 i TEUF fastlægges, i hvilket omfang arbejdsmarkedets parter er bemyndiget til at forhandle og håndhæve aftaler om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
- Q. der henviser til, at EU-regelsættet tager sigte på at forebygge arbejdsulykker og dårligt helbred for alle arbejdstagere; der henviser til, at jo mindre virksomheden er, jo dårligere oplyst er de ansatte om sundheds- og sikkerhedsrisici på arbejdspladsen; der henviser til, at der ikke kan påvises nogen sammenhæng mellem antallet af ulykker og virksomhedens størrelse; der henviser til, at antallet af ulykker afhænger af produktionstype og sektoren ⁽²⁾;
- R. der henviser til, at der ikke findes tilstrækkelige data om arbejdsrelaterede sygdomme på EU-plan, og at de data, der er til rådighed, ikke er tilstrækkeligt sammenlignelige ⁽³⁾;
- S. der henviser til, at seksuel chikane på arbejdspladsen og den følelse af usikkerhed, denne skaber, bør bekæmpes;
- T. der henviser til, at den beskæftigelsesmæssige kønsopdeling, lønforskellene, arbejdstiden, arbejdspladsen, usikre arbejdsvilkår, sexismen og kønsdiskrimination samt forskelle i forbindelse med de specifikke fysiske aspekter af moderskab er faktorer, der sandsynligvis indvirker på kvinders arbejdsvilkår;
- U. der henviser til, at der findes en stereotyp forestilling om, at kvinder har job med lavere risiko, mens det samlede billede i Europa er, at arbejdsdelingen mellem mænd og kvinder aldrig er neutral, og at denne deling generelt slører kvinders sundhedsproblemer, hvilket resulterer i, at der træffes færre forebyggende foranstaltninger i forbindelse med kvinders beskæftigelse;
- V. der henviser til, at kvinders beskæftigelse i EU er betydeligt højere inden for servicesektoren end i industrien; der henviser til, at kvinder oftest er ansat inden for sundheds og socialsektoren samt inden for detailhandel, produktion, uddannelse og forretningsaktiviteter og i stigende grad i deltidsstillinger og midlertidige ansættelsesforhold, hvilket har betydelige konsekvenser for sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen;

⁽¹⁾ Fleksible arbejdsformer: »meget atypiske« kontraktforhold, Eurofound (2010) og Sundhed og trivsel på arbejdspladsen: En rapport baseret på den femte europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene, Eurofound (2012).

⁽²⁾ Den femte europæiske undersøgelse af arbejdsvilkårene, oversigtsrapport, (2012) og den tredje europæiske virksomhedsundersøgelse, Eurofound (2015).

⁽³⁾ Rapport om den aktuelle situation i forbindelse med arbejdsrelaterede sygdomme i EU-medlemsstaterne og EFTA/EØS-landene, EC (2013).

Onsdag den 25. november 2015

- W. der henviser til, at kvinder kan være udsat for særlige risici, bl.a. muskel- og knoglelidelser eller særlige kræftformer såsom brystkræft eller livmoderkræft, på grund af karakteren af bestemte job, hvor kvinder er overrepræsenteret ⁽¹⁾;
- X. der henviser til, at kvinder udviser en højere grad af arbejdsrelaterede sundhedsproblemer end mænd uanset deres erhvervsaktivitet ⁽²⁾, og at de er særlig udsat for aldersbetingede sygdomme, hvilket betyder, at indsatsen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen bør afhænge af køn og bygge på en tilgang tilpasset livssituationen;
- Y. der henviser til den sundhedsmæssige risiko for forplantningsevnen på grund af de virkninger, som miljøforureningen og de risikofaktorer, der findes på arbejdspladserne, kan have på fremtidige forældre eller endnu ufødte børn;
- Z. der henviser til, at empiriske undersøgelser viser, at kvinder er underrepræsenteret i beslutningstagningen om sundheds- og sikkerhedsanliggender;
- AA. der henviser til, at kvinder i landdistrikterne har større vanskeligheder ved at udøve deres arbejdstager- og sundhedsrettigheder og i højere grad fratages adgangen til grundlæggende offentlige sundhedstjenester, særlig lægebehandling og undersøgelser med henblik på tidlig diagnosticering af kræft;

EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

1. understreger, at alle arbejdstagere, herunder i den offentlige sektor, har ret til det højeste sundheds- og sikkerhedsbeskyttelsesniveau på arbejdspladsen, som skal være garanteret uanset arbejdsgiverens størrelse, stillingstypen, de gældende overenskomster eller hvilken medlemsstat, den pågældende er ansat i; opfordrer Kommissionen til at udarbejde beskæftigelses-specifikke strategier, der dækker alle former for beskæftigelse under EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; understreger behovet for klare og effektive regler på arbejdsmiljøområdet;
2. glæder sig over de mange vigtige indsatsområder, der er udpeget i EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; beklager dog, at Kommissionen ikke har fastsat specifikke mål i strategirammen; understreger i denne forbindelse, at der efter gennemgangen i 2016 bør medtages mere konkrete lovgivningsmæssige og/eller ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger samt gennemførelses- og håndhævelsesredskaber, hvis dette anses for nødvendigt, på baggrund af videnskabelig dokumentation og resultaterne af den efterfølgende evaluering af EU's arbejdsmiljølovgivning;
3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udpege vejledende reduktionsmål for arbejdsrelaterede sygdomme og arbejdsulykker efter gennemgangen af strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i 2016 og til at basere denne gennemgang på de seneste peerevaluerede forskningsresultater; opfordrer indtrængende Kommissionen til at lægge særlig vægt på de sektorer, hvor arbejdstagerne er udsat for de største risici, udarbejde vejledninger og tilskynde til udveksling af god praksis for gennemførelsen af politikker for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen;
4. beklager forsinkelsen i forbindelse med udarbejdelse af den nuværende strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; mener, at de mange udfordringer for de europæiske arbejdstagere, virksomheder og arbejdsmarkeder, herunder dem som er udpeget af Kommissionen, kræver, at der træffes rettidige og effektive foranstaltninger;
5. understreger, at det er helt afgørende at sikre et fysisk og mentalt sikkert og sundt arbejdsmiljø gennem hele arbejdslivet for at opfylde målet om en aktiv og sund aldring for alle arbejdstagere; mener, at man ved at forebygge arbejdsrelaterede sygdomme og arbejdsulykker og tage mere hensyn til de kumulative virkninger af erhvervsrisici skaber merværdi for arbejdstagerne og samfundet som helhed;
6. understreger nødvendigheden af en konkret indsats for at imødegå virkningerne af krisen ved at gøre livet lettere for virksomheder, der tager skridt til at fremme sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen;

⁽¹⁾ EU-OSHA, 2013, Nye risici og tendenser i forbindelse med kvinders sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽²⁾ Arbejdsrelaterede sundheds- og sikkerhedsrisici for de mest udsatte arbejdstagere, EP Temaafdeling A, Økonomi- og videnskabspolitik, 2011, s. 40.

Onsdag den 25. november 2015

Nationale strategier

7. understreger, at nationale strategier vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er af afgørende betydning og bidrager til forbedring af arbejdsmiljøet i medlemsstaterne; understreger, at der bør tilskyndes til regelmæssig indberetning af de fremskridt, der er gjort; mener, at det er vigtigt at fortsætte med at iværksætte og koordinere politikker på EU-plan, idet der lægges mere vægt på gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende arbejdsmiljøregler med henblik på at sikre et højt sundheds- og sikkerhedsniveau for alle arbejdstagere; er af den opfattelse, at politikker for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen på europæisk og nationalt plan bør være i overensstemmelse med andre offentlige politikker, og at de krav, der skal overholdes, bør være klare, hvilket gør det lettere for virksomhederne, navnlig SMV'er, at efterleve reglerne; mener, at integration af kønsaspektet bør gennemføres for bedre at kunne afspejle de specifikke risici, som kvindelige og mandlige arbejdstagere udsættes for;

8. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at de nationale arbejdsmiljøstrategier afspejler EU's strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, og at de er fuldstændig gennemsigtige og åbne for input fra arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet, herunder sundhedsaktører i overensstemmelse med skik og brug i de enkelte medlemsstater; mener, at udveksling af god praksis samt social dialog er et vigtigt middel til forbedring af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

9. opfordrer medlemsstaterne til i deres nationale strategier at indarbejde kontekstbestemte mål, som er målelige og sammenlignelige; mener, at der bør tilskyndes til regelmæssige og gennemsigtige indberetningsmekanismer vedrørende de fremskridt, der er gjort; understreger betydningen af pålidelige data;

Gennemførelse og overholdelse

10. erkender, at det i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsmiljøforanstaltninger på virksomhedsniveau er vigtigt at tage hensyn til mikrovirksomheders og små virksomheders situation, særlige behov og problemer med overholdelse, og til lignende forhold for visse organisationer inden for den offentlige servicesektor; understreger, at oplysning, udveksling af god praksis, høringer, brugervenlig vejledning og onlineplatforme er yderst vigtige for at hjælpe SMV'er og mikrovirksomheder med at sikre en mere effektiv overholdelse af de lovpligtige arbejdsmiljøregler; opfordrer Kommissionen, EU-OSHA og medlemsstaterne til fortsat at udvikle praktiske redskaber og vejledninger, som kan støtte, lette og forbedre SMV'ernes og mikrovirksomhedernes overholdelse af arbejdsmiljøreglerne;

11. opfordrer Kommissionen til ved gennemgangen af den strategiske ramme fortsat at tage hensyn til den særlige karakter af og situation for SMV'er og mikrovirksomheder med henblik på at hjælpe disse virksomheder med at opfylde de mål, der er fastsat for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; understreger, at begrebet SMV i sin nuværende form omfatter ca. 99 % af alle virksomheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres indsats for at indsamle pålidelige data om den faktiske gennemførelse af arbejdsmiljøreglerne i mikrovirksomheder og små virksomheder;

12. glæder sig over indførelsen af EU-OSHA's webbaserede interaktive risikoanalyseredskaber (OiRA) samt andre redskaber i medlemsstaterne, der letter gennemførelsen af risikovurderinger og har til formål at fremme efterlevelse og en forebyggelseskultur, navnlig i mikrovirksomheder og små virksomheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udnytte den europæiske bistand til sundheds- og sikkerhedsforanstaltninger på arbejdspladsen generelt og udvikling af redskaber i særdeleshed med henblik på at støtte SMV'er; fremhæver betydningen af oplysningskampagner på arbejdsmiljøområdet, f.eks. kampagnen »Gode arbejdspladser«, og understreger betydningen af oplysning blandt arbejdsgivere og medarbejdere om de grundlæggende rettigheder og forpligtelser, der er forbundet med sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

13. tilskynder medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at gøre en indsats for at opgradere sundheds- og sikkerhedsrepræsentanternes og ledernes kompetencer i overensstemmelse med nationale skikke og traditioner; opfordrer medlemsstaterne til at støtte en aktiv inddragelse af medarbejderne i gennemførelsen af forebyggende arbejdsmiljøforanstaltninger og sikre, at sundheds- og sikkerhedsrepræsentanter modtager uddannelse ud over de grundlæggende moduler;

Onsdag den 25. november 2015

14. understreger betydningen af at fremme en kultur af gensidig tillid, sikkerhed og læring, hvor medarbejderne opfordres til at bidrage til udviklingen af et sundt og sikkert arbejdsmiljø, hvilket også bidrager til den sociale integration af arbejdstagerne og virksomhedernes konkurrenceevne; understreger i denne forbindelse, at arbejdstagere ikke bør lide nogen skade, når de gør opmærksom på sundheds- og sikkerhedsmæssige problemer;

15. understreger, at de vigtigste elementer i en god arbejdsmiljøstyring med vellykkede resultater er en korrekt gennemførelse og håndhævelse af lovgivningen samt en fuldt ud dokumenteret risikovurdering med deltagelse af arbejdstagerne og arbejdstagernes repræsentanter, som giver mulighed for passende forebyggende foranstaltninger på arbejdspladsen;

16. opfordrer Kommissionen til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at overvåge gennemførelsen og håndhævelsen af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i medlemsstaterne; mener, at den efterfølgende evaluering af den praktiske gennemførelse af EU-direktiverne om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i medlemsstaterne er en god anledning til at gennemføre en sådan øvelse, og forventer, at der i forbindelse med gennemgangen af strategirammen vil blive taget hensyn til gennemførelsen af den gældende lovgivning;

Håndhævelse

17. mener, at det er afgørende at sikre lige konkurrencevilkår i hele EU og udrydde illoyal konkurrence og social dumping; understreger, at arbejdstilsyn spiller en central rolle i håndhævelsen af arbejdstagernes ret til et sikkert og mentalt og fysisk sundt arbejdsmiljø og i forbindelse med høring af og vejledning til arbejdsgivere, især SMV'er og mikrovirksomheder; tilskynder medlemsstaterne til at følge ILO's standarder og retningslinjer for arbejdstilsyn, for at sikre, at der er tilstrækkeligt personale og ressourcer til rådighed til gennemførelse af arbejdstilsyn og forbedring af uddannelsen af arbejdsinspektører, som anbefalet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾; bifalder samarbejdet mellem de nationale arbejdstilsyn i Udvalget af Arbejdstilsynschefer (SLIC);

18. bemærker, at det er vanskeligt at gennemføre lovgivningen om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen for arbejdstagere, der udfører sort arbejde; minder om, at arbejdstilsyn spiller en vigtig rolle med hensyn til at afskrække fra sort arbejde; opfordrer medlemsstaterne til at føre streng kontrol og pålægge passende sanktioner over for arbejdsgivere, der benytter sort arbejdskraft; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe sort arbejde; understreger, at et flertal af arbejdsulykker med dødeligt udfald sker i arbejdsintensive sektorer, hvor sort arbejde er mere udbredt end i andre sektorer;

19. mener, at en effektiv anvendelse af lovgivningen om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i stort omfang også afhænger af arbejdstilsyn; mener, at ressourcerne skal være rettet imod de sektorer, der er identificeret som værende af størst risiko for arbejdstagerne; opfordrer indtrængende de relevante myndigheder til ved siden af udførelsen af tilsyn hos tilfældigt udvalgte virksomheder at gennemføre risikobaseret kontrol og målrette indsatsen mod lovovertrædere med gentagne overtrædelser med henblik på at holde de arbejdsgivere, som ikke overholder arbejdsmiljøreglerne, ansvarlige; opfordrer medlemsstaterne til at sikre udveksling af oplysninger og til at forbedre koordineringen mellem arbejdstilsyn med henblik på at forbedre det grænseoverskridende samarbejde;

Lovrammen

20. glæder sig over bestræbelserne på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer og forventer yderligere fremskridt på dette område; minder imidlertid Kommissionen om, at indsendelsen af direktiverne om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen til Refitprogrammet og ændringer af lovgivningen bør være i overensstemmelse med de demokratiske regler og gennemsigtig, sikre inddragelse af arbejdsmarkedets parter og bør under ingen omstændigheder medføre forringelser af sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen; understreger i denne forbindelse, at der bør tages hensyn til ændringer af arbejdslivet som følge af den teknologiske udvikling; påpeger, at det står medlemsstaterne frit for at indføre højere standarder end mindstekravene til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; mener ikke desto mindre, at de eksisterende regler bør forbedres, bl.a. ved at undgå overlapning og fremme en bedre integration af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen med andre politikområder og samtidig bevare og sigte mod et højere sundheds- og sikkerhedsniveau for arbejdstagerne;

⁽¹⁾ EUT C 230 af 14.7.2015, s. 82.

Onsdag den 25. november 2015

21. understreger, at inddragelsen af arbejdstagerne og arbejdsmarkedets parter på alle niveauer, i overensstemmelse med national ret og praksis, er en forudsætning for en effektiv gennemførelse af arbejdsmiljølovgivningen, og at inddragelse af arbejdsmarkedets parter på EU-plan kan sikre, at strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen bliver relevant for europæiske arbejdsgivere og arbejdstagere; opfordrer arbejdsmarkedets parter og Kommissionen til at indgå i en konstruktiv dialog om, hvordan man kan forbedre den eksisterende lovramme, og mener, at det er nødvendigt at styrke den rolle, som arbejdsmarkedets parter spiller;

Forebyggelse af arbejdsrelaterede sygdomme og nye risici og risici i fremvækst

22. påpeger, at det er vigtigt at beskytte arbejdstagerne mod eksponering for kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske stoffer; understreger i denne forbindelse, at kvinder ofte er udsat for en cocktail af stoffer, som kan øge de sundhedsmæssige risici, herunder levedygtigheden af deres afkom; gentager udtrykkeligt sin opfordring til Kommissionen om at forelægge et forslag til revision af direktiv 2004/37/EF på grundlag af videnskabelig dokumentation for, hvor det er nødvendigt, at tilføje mere bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og at udvikle et evalueringssystem i samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen, der er baseret på klare og tydelige kriterier; mener, at eventuelle lovgivningsmæssige overlapninger, der medfører utilsigtet manglende overholdelse, bør tages op i den forbindelse;

23. understreger nødvendigheden af at indføre strengere regler for beskyttelse af arbejdstagere, som tager hensyn ikke blot til eksponeringstidens varighed, men også til den blanding af kemiske og/eller giftige stoffer, som de udsættes for; påpeger, at mange sundhedsarbejdere er eksponeret for farlige kemikalier på deres arbejdsplads; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger med hensyn til kemiske risikofaktorer i sundhedssektoren og inkludere specifikke bestemmelser om sundhedspersonales eksponering for skadelige stoffer i strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at alle arbejdstagere, der er direkte eller indirekte involveret i anvendelse eller bortskaffelse af spidst eller skarpt medicinsk udstyr, er tilstrækkelig beskyttede; påpeger, at dette eventuelt kan indebære en revision af direktiv 2010/32/EU om forebyggelse af stikskader i sygehus- og sundhedssektoren;

24. påpeger, at mange arbejdstagere stadig er eksponeret for asbest på deres arbejdsplads; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne for at fremme og koordinere medlemsstaternes indsats for at udvikle nationale handlingsplaner, sikre tilstrækkelig finansiering og træffe passende foranstaltninger for forvaltning og en sikker fjernelse af asbest;

25. gentager sin opfordring⁽¹⁾ til Kommissionen om at udvikle og gennemføre en model for asbestscreening og -registrering i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2009/148/EF; opfordrer til en europæisk kampagne om asbest, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at yde erstatning til arbejdstagere, der har været udsat for asbest;

26. opfordrer Kommissionen til at gribe ind over for et af de mest udbredte arbejdsrelaterede sundhedsproblemer i Europa og straks at forelægge et forslag til en samlet retsakt om muskel- og knoglelidelser med henblik på at sikre en mere effektiv forebyggelse og afhjælpning af årsagerne til muskel- og knoglelidelser, idet der tages hensyn til sammensatte årsager og de specifikke risici, som kvinder er udsat for; påpeger, at konsolideringen af EU-lovgivning om minimumskrav til beskyttelse af arbejdstagerne mod eksponering for ergonomiske risikofaktorer kan være til gavn for både arbejdstagere og arbejdsgivere, hvis reguleringsrammen gøres lettere at gennemføre og efterleve; understreger ligeledes betydningen af udveksling af god praksis og behovet for at sikre, at arbejdstagere bliver mere opmærksomme på og bedre oplyst om ergonomiske risikofaktorer;

27. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0093.

Onsdag den 25. november 2015

28. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at det er vigtigt at forbedre forebyggelsen af erhvervsmæssig eksponering for hormonforstyrrende stoffer, som har talrige skadelige indvirkninger på sundheden for mandelige og kvindelige arbejdstagerne og deres afkom⁽¹⁾; anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at fastlægge en omfattende strategi for hormonforstyrrende stoffer, der bl.a. omfatter gennemførelse af europæisk lovgivning om markedsføring af pesticider og biocider og en skærpelse af reglerne om forebyggelse af erhvervisici; understreger, at EU's støtte til forskning i mere sikre alternativer er afgørende for anvendelsen af forsigtigheds- og substitutionsprincippet;

29. bifalder Kommissionens engagement i EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 for at fremme forebyggelsen af arbejdsrelaterede sygdomme, navnlig på områderne nanoteknologi og bioteknologi; påpeger, at der hersker usikkerhed med hensyn til udbredelsen og anvendelsen af nanomaterialer, og mener, at der er behov for yderligere forskning om de potentielle sundheds- og sikkerhedsmæssige arbejdsmiljorisici, som er forbundet med nye teknologier; mener i denne forbindelse, at forsigtighedsprincippet bør finde anvendelse for at mindske de potentielle sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for de arbejdstagere, som arbejder med nanoteknologi;

30. henleder Kommissionens opmærksomhed på det stigende antal arbejdstagere i arbejdsstyrken, som rammes af kronisk sygdom; er af den opfattelse, at mennesker, der rammes af dødelige, kroniske og langvarige sygdomme og handicap, bør have adgang til tilgængelige og sikre arbejdspladser; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fokusere på fastholdelse og integration af personer, der lider af kroniske sygdomme, og støtte en rimelig tilpasning af arbejdspladsen med henblik på at sikre en rettidig tilbagevenden til arbejdsmarkedet; opfordrer Kommissionen til at fremme integrations- og rehabiliteringsforanstaltninger for personer med handicap og til at støtte medlemsstaternes indsats på dette område ved at øge bevidstheden og udpege og udveksle god praksis om indretning og tilpasning på arbejdspladsen; opfordrer indtrængende Eurofound til yderligere at undersøge og analysere beskæftigelsesmulighederne og beskæftigelsesegnetheden for personer med kroniske sygdomme;

31. bemærker, at teknologisk innovation kan være til gavn for samfundet som helhed; er imidlertid bekymret over fremvæksten af nye risici som følge af disse ændringer; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens hensigt om at oprette et netværk for fagfolk og forskere, der beskæftiger sig med sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, for at blive bedre rustet til at imødegå fremtidige udfordringer; fremhæver den stigende anvendelse af intelligente robotter i arbejdet, f. eks. i forbindelse med industriel produktion, på hospitaler og plejehjem; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at identificere eventuelle sundheds- og sikkerhedsmæssige arbejdsmiljorisici, der opstår i forbindelse med teknologisk innovation, og træffe passende foranstaltninger for at imødegå disse;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre et program for systematisk overvågning, forvaltning og støtte til arbejdstagere, der er berørt af psykosociale risici, herunder stress, depression og udbændthed, for bl.a. at udarbejde effektive henstillinger og retningslinjer med henblik på bekæmpelse af disse risici; understreger, at stress på arbejdspladsen er anerkendt som en væsentlig hindring for produktiviteten og for den enkeltes livskvalitet; bemærker i denne forbindelse, at mental sundhed og psykosociale risici kan påvirkes af mange faktorer, der ikke alle er arbejdsrelateret; påpeger imidlertid, at psykosociale risici og arbejdsrelateret stress er et strukturelt problem, der er forbundet med arbejdets tilrettelæggelse, og at det er muligt at forebygge og styre psykosociale risici og arbejdsrelateret stress; understreger, at det i forbindelse med gennemgangen af strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i 2016 er nødvendigt at foretage undersøgelser, forbedre forebyggelsen og overveje nye foranstaltninger baseret på udveksling af bedste praksis og værktøjer til reintegration på arbejdsmarkedet;

33. glæder sig over kampagnen »Gode arbejdspladser tager hånd om stress«; understreger, at initiativer til håndtering af arbejdsrelateret stress skal inddrage kønsaspektet og tage hensyn til de særlige arbejdsvilkår for kvinder;

34. henleder opmærksomheden på problemet med mobning og dens mulige konsekvenser for den psykosociale sundhed; påpeger betydningen af at bekæmpe mobning og vold på arbejdspladsen, og anmoder derfor Kommissionen om i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter at overveje at fremsætte et forslag til en retsakt på grundlag af rammeaftalen om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udvikle effektive nationale strategier til bekæmpelse af vold på arbejdspladsen;

⁽¹⁾ The Cost of Inaction, Nordon (2014) og Rapport sur les perturbateurs endocriniens, le temps de la précaution, Gilbert Barbier (2011).

Onsdag den 25. november 2015

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage en målrettet tilgang til udryddelse af usikre ansættelsesforhold og til at tage hensyn til de negative virkninger, som usikre ansættelsesforhold har for sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen; understreger, at arbejdstagere med atypiske kontrakter kan have større problemer med at få adgang til uddannelse og arbejdsmiljørelaterede tjenester; understreger, at det er vigtigt at forbedre sundheden og sikkerheden for alle arbejdstagere under alle former for beskæftigelse, herunder dem, der måske kan være sårbare, såsom unge og personer, der tidligere har været ramt af langtidsledighed; opfordrer medlemsstaterne til at opfylde kravene i direktiv 96/71/EF om bekæmpelse af social dumping og i denne sammenhæng træffe alle nødvendige foranstaltninger for at håndhæve og beskytte udstationerede arbejdstageres rettigheder til ligebehandling med hensyn til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

36. understreger, at arbejde i hjemmet bør tages i betragtning, når man overvejer, hvordan man kan forbedre sundheden og sikkerheden på arbejdspladsen; opfordrer arbejdsgivere og de politiske beslutningstagere til at sikre og fremme en sund balance mellem arbejde og privatliv, der tager højde for det stigende antal arbejdstagere, som er nødt til at kombinere arbejde og pleje; understreger betydningen af at tage fat på uforholdsmæssigt lange arbejdstider for at sikre balance mellem arbejds- og familieliv; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre direktiv 2003/88/EF og fremhæver i denne forbindelse betydningen af at overvåge overholdelsen af bestemmelsen om det maksimale antal arbejdstimer;

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme passende politikker til at håndtere arbejdsstyrkens aldring; mener, at lovrammen for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen bør fremme et bæredygtigt arbejdsliv og en sund aldring; opfordrer medlemsstaterne til at fremme rehabiliterings- og reintegrationsforanstaltninger for ældre arbejdstagere ved at gennemføre resultaterne af EU's pilotprojekt om ældre arbejdstageres sundhed og sikkerhed;

38. understreger betydningen af at træffe foranstaltninger til sikring af sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen for at imødegå de specifikke udfordringer og risici for kvinder på arbejdspladsen, herunder vedrørende seksuel chikane; opfordrer Kommissionen og arbejdsmarkedets parter til at sikre en mere ligelig repræsentation af mænd og kvinder i alle dele af den sociale dialog; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hensyn til ligestillingsperspektivet i forbindelse med gennemgangen af strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i 2016; opfordrer Kommissionen til at udvikle en europæisk strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder på arbejdspladsen og som led i denne proces for at vurdere, om direktiv 2006/54/EF bør revideres for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte nye former for vold og chikane; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre Kommissionens henstilling 92/131/EØF for at fremme bevidstheden om seksuel chikane og andre former for utilladelig seksuel opførsel;

39. henleder Kommissionens opmærksomhed på den rolle, som sektordialogudvalgene kan spille i forbindelse med behandlingen af sektorspecifikke arbejdsmiljørisici og merværdiskabelse gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, ved at anvende den bedst tilgængelige viden om situationen i de enkelte sektorer;

40. understreger, at Kommissionen bør indsamle data, iværksætte forskning og udvikle køns- og aldersspecifikke statistiske metoder til evaluering af forebyggelse med henblik på at fokusere på de særlige udfordringer, som sårbare grupper, herunder kvinder, møder på arbejdspladsen;

41. understreger betydningen af at investere mere i risikoforebyggelsespolitikker samt af at fremme, udvikle og støtte en forebyggelseskultur med hensyn til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; opfordrer medlemsstaterne til at fremme bevidstgørelse og lægge større vægt på forebyggelse og arbejdsmiljø i skolernes læseplaner på alle niveauer, herunder i lærlingeuddannelser; mener, at det er vigtigt så tidligt som muligt i produktionsprocessen at fokusere på forebyggelse og fremme gennemførelsen af systematiske forebyggelsesprogrammer baseret på risikovurderinger, hvilket tilskynder arbejdsgivere og arbejdstagere til at bidrage til et sikkert og sundt arbejdsmiljø; påpeger, at kvaliteten af forebyggende tjenesteydelser i mange medlemsstater er afgørende for at støtte virksomheder, navnlig SMV'er, i gennemførelsen af risikovurderinger og forebyggende foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at undersøge de opgaver og uddannelseskrav til udbydere af forebyggende tjenesteydelser, som er fastsat i national lovgivning af medlemsstaterne;

42. understreger, at kvinder skal inddrages i de beslutningsprocesser, der vedrører udviklingen af bedre sundheds- og sikkerhedspraksis i deres arbejdsmiljø;

43. opfordrer Kommissionen til ikke at ignorere spørgsmålet om udvikling af arbejdsbetingede kræftformer, f.eks. tumorer i næsehulen, som forekommer hyppigere i tilfælde, hvor arbejdstageres åndedrætsorganer ikke er tilstrækkeligt beskyttet mod relativt almindelige støvtyper, der afgives under forarbejdning af træ, læder, mel, tekstiler, nikkel og andre materialer;

Onsdag den 25. november 2015

44. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige muligheder for udøvelsen af arbejdstagerrettigheder og lige adgang til offentlige sundhedsydelse for alle deres borgere, navnlig for kvinder i landdistrikter og andre sårbare grupper af borgere;

Statistiske oplysninger

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre indsamlingen af pålidelige og sammenlignelige data om arbejdsrelaterede sygdomme, erhvervsmæssig eksponering og skadelige stoffer i alle sektorer, herunder i den offentlige sektor, med henblik på at udpege bedste praksis, fremme benchlearning og oprette en fælles database over erhvervsmæssig eksponering, uden at der påløber urimelige omkostninger; understreger vigtigheden af at inddrage nationale eksperter og at holde databasen opdateret; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at indsamle flere oplysninger om de risici, der er forbundet med digitalisering, arbejdsrelateret trafikssikkerhed og de virkninger, som krisen har haft på arbejdsmiljøet;

46. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle køns- og aldersspecifikke statistiske data af høj kvalitet om arbejdsrelaterede sygdomme for løbende at forbedre og, hvor det måtte være nødvendigt, tilpasse lovrammen til nye risici og risici i fremvækst;

47. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre undersøgelser med henblik på at fastsætte den nationale forekomst af arbejdsrelaterede muskel- og knoglelidelser i den aktive befolkning generelt samt opdelt efter køn, alder og økonomisk sektor, så det bliver muligt at forebygge og forhindre, at disse lidelser opstår;

48. fremhæver betydningen af at opdatere og udarbejde fælles sundhedsindikatorer for og definitioner af arbejdsrelaterede sygdomme, herunder stress på arbejdspladsen, og EU-dækkende statistiske data med henblik på fastsættelse af mål for begrænsning af forekomsten af arbejdsrelaterede sygdomme;

49. understreger, at det er vanskeligt at indsamle oplysninger i mange medlemsstater; opfordrer til, at Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur og Eurofound's arbejde styrkes; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ulykker på arbejdspladsen indberettes af arbejdsgiverne;

International indsats

50. opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at alle handelsaftaler med tredjelande forbedrer arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sundhed og sikkerhed;

51. understreger, at EU har en interesse i og en forpligtelse til at hæve arbejdsstandarderne globalt, herunder sundheds- og sikkerhedsniveauet på arbejdspladsen;

52. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forstærke samarbejdet med internationale organisationer vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder med ILO, OECD, G20 og WHO;

53. beklager dybt, at ikke alle medlemsstater har ratificeret ILO-konvention nr. 187 om fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen; opfordrer alle medlemsstater til at ratificere konventionen;

o

o o

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0412

Afghanistan, især drabene i provinsen Zabul**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om Afghanistan, og især drabene i provinsen Zabul (2015/2968(RSP))**

(2017/C 366/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 15. december 2011 om kvinders situation i Afghanistan og Pakistan⁽¹⁾ og sin beslutning af 13. juni 2013 om forhandlingerne vedrørende en samarbejdsaftale mellem EU og Afghanistan om partnerskab og udvikling⁽²⁾,
- der henviser til EU's lokale strategi for menneskerettighedsforkæmpere i Afghanistan, som blev vedtaget i 2014,
- der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 2210 (2015) og til mandatet for FN's bistandsmission i Afghanistan (UNAMA),
- der henviser til Rådets konklusioner om Afghanistan af 20. juli 2015,
- der henviser til konferencen om gennemførelse af og støtte til den nationale handlingsplan (FN's Sikkerhedsråds resolution 1325) om kvinder, fred og sikkerhed den 20. september 2015,
- der henviser til UNAMA OHCHR's halvårsrapport fra august 2015 om beskyttelse af civile i væbnede konflikter i Afghanistan i 2015,
- der henviser til Rådets konklusioner om Afghanistan af 26. oktober 2015,
- der henviser til erklæringen fra FN's mission af 11. november 2015, som fordømmer de »vilkårlige drab« på syv civile gidsler i Zabul,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at der er stigende bekymring om etnisk og sekterisk forfølgelse i Afghanistan, da de kidnapninger og angreb, der har fundet sted igennem flere måneder, er rettet mod hazaraer, der betragtes som landets tredjestørste etniske gruppe og den eneste, der er overvejende shia-muslimsk;
- B. der henviser til, at syv civile blev bortført i oktober 2015 og henrettet mellem den 6. og 8. november 2015 i Arghandabdistriktet, og at der er rapporteret om væbnede sammenstød samme sted mellem to rivaliserende grupper af regeringsfjendtlige elementer;
- C. der henviser til, at den overvejende shia-muslimske hazarabefolkning er en af de etniske minoriteter, som er anerkendt i Afghanistans nye forfatning;
- D. der henviser til, at en gruppe på op til 30 hazaraer den 21. november 2015 blev angrebet af bevæbnede mænd, da de rejste på en vej i det sydlige; der henviser til, at mindst fem andre hazaraer, der rejste med bus i retning mod Kabul, blev reddet af de andre rejsende, som bidrog til at skjule deres identitet, da bussen blev stoppet af militante grupper;
- E. der henviser til, at drabene i Zabul fremhæver de særlige farer, som hazaraer er udsat for; der henviser til, at buspassagerer fra hazaraminoriteten er blevet adskilt fra andre passagerer, bortført og, i nogle tilfælde, dræbt ved en række hændelser i løbet af de sidste to år;

⁽¹⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 119.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0282.

Torsdag den 26. november 2015

- F. der henviser til, at drabene understreger den fortsatte terrortrussel, som civile udsættes for af Taleban og udbrydergrupper herfra, hvoraf nogle angiveligt har erklæret loyalitet over for Da'esh/ISIL;
- G. der henviser til, at Den Europæiske Union vedvarende har støttet genopbygning og udvikling i Afghanistan siden 2002 og har forpligtet sig til et fredeligt, stabilt og sikkert Afghanistan;
- H. der henviser til, at EUPOL-missionen, der blev iværksat i 2007 for at støtte uddannelse af afghanske politistyrker, er med til at indføre et strafferetligt system/retsvæsen under afghansk administration; der henviser til, at Rådet i december 2014 besluttede at forlænge missionen indtil den 31. december 2016;
- I. der henviser til, at den internationale sikkerhedsstyrkes (ISAF) mission blev afsluttet ved udgangen af 2014; der henviser til, at den nye »målrettede støttemission« blev lanceret i januar 2015 for at tilbyde yderligere uddannelse, rådgivning og bistand til de afghanske sikkerhedsstyrker og institutioner;
- J. der henviser til, at drabene på civile, samt gidseltagninger af civile, udgør alvorlige krænkelse af den humanitære folkeret, som alle parter i den væbnede konflikt — herunder alle regeringsfjendtlige elementer — er forpligtet til at overholde;
- K. der henviser til, at sikkerheden i hele Afghanistan fortsat et alvorligt problem på grund af terrorhandlingerne fra Taleban;
- L. der henviser til, at civile tab fortsat finder sted og resulterer i dramatisk høje antal dødsfald og kvæstelser blandt det uskyldige civile humanitære personale og endog tropper på fredsbevarende missioner;
- M. der henviser til, at den seneste opfordring fra Al-Qaedas leder al-Zawahiri til ISIL-krigere om at føre krig mod den internationale koalition er en yderligere trussel mod NATO's styrker i Afghanistan og landets sikkerhed;
1. fordømmer på det kraftigste de barbariske drab og halshugninger af syv hazaraer (to kvinder, fire mænd og en lille pige) i den sydøstlige afghanske provins Zabul ved grænsen til Pakistan;
2. fordømmer angrebene begået af Taleban, al-Qaeda, ISIL og andre terrorgrupper mod afghanske civile, de afghanske nationale forsvars- og sikkerhedsstyrker, demokratiske institutioner og civilsamfundet, som forårsager et rekordhøjt antal ofre; understreger, at beskyttelse af hazarasamfundet som en særligt sårbar gruppe over for Talebans Da'esh/ISIL's terroristiske voldshandlinger bør være en prioritet for den afghanske regering;
3. udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier, især familierne til de seneste ofre for forfærdelige drab i hazarasamfundet;
4. opfordrer til, at de afghanske myndigheder støttes i at træffe hurtige og passende foranstaltninger for at sikre, at de, der dræber uskyldige civile, bliver retsforfulgt, og for at bekræfte retsstatsprincippet i landet;
5. opfordrer de afghanske myndigheder til at sikre, at de medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, der er involveret i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, herunder personer med kommandoansvar over styrker, der foretager krænkelse, underkastes troværdige og upartiske undersøgelser og straffes eller retsforfølges;
6. mener, at drab på civile gidsler, herunder kvinder og børn, skal betragtes som krigsforbrydelser; understreger, at drab på uskyldige civile er forbudt ifølge den humanitære folkeret; gentager, at folkeretten skal respekteres af alle parter i konflikten, herunder udbrydergrupper;
7. udtrykker dyb bekymring over den alvorlige sikkerhedssituation, den konstante optrapning af volden, terrorhandlingerne, der fører til en voldsom stigning i antallet af ofre, og de konstante trusler mod en befolkning, der er tvunget til at leve i et voksende klima af frygt og intimidering;
8. mener, at national sikkerhed er et vigtigt grundlag for social og økonomisk udvikling, politisk stabilitet og udvikling i Afghanistan;

Torsdag den 26. november 2015

9. opfordrer den afghanske regering til at intensivere samarbejdet med regeringen i Pakistan; understreger, at et tættere samarbejde om sikkerhed og forvaltning vil være til gensidig fordel og kan bidrage til at fremme fred og stabilitet i regionen;
 10. opfordrer medlemsstaterne og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til fortsat at engagere sig fuldt ud og støtte den afghanske regering i kampen mod oprørerne;
 11. gentager sin støtte til alle bestræbelser på at udrydde terrorisme og ekstremisme i Afghanistan og mener, at sådanne bestræbelser er afgørende for den regionale og globale sikkerhed med henblik på at opbygge et inklusivt, stabilt, demokratisk og mere fremgangsrigt land;
 12. er fortsat fast besluttet på at støtte den afghanske regering i dens bestræbelser på at gennemføre vigtige reformer, yderligere at forbedre regeringsførelsen og retsstaten, fremme respekt for menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder, bekæmpe korruption, narkotikabekæmpelse, forbedre den finanspolitiske bæredygtighed og fremme inklusiv økonomisk vækst; bemærker, at præsident Ashraf Ghani agter at gøre bekæmpelsen af korruption til en af sine prioriteter;
 13. bekræfter på ny sin støtte til den afghanske regering og befolkning i denne afgørende fase; henleder opmærksomheden på de tab, som de afghanske forsvars- og sikkerhedsstyrker har lidt siden ophøret af ISAF-missionen i slutningen af 2014; opfordrer regeringen til at fortsætte sin indsats for at øge effektiviteten og den operationelle effektivitet af forsvars- og sikkerhedsstyrkerne, således at der skabes sikkerhed og stabilitet blandt den brede befolkning;
 14. er fortsat dybt bekymret over den forværrede menneskerettigheds- og sikkerhedssituation i Afghanistan, og navnlig de konsekvenser, som dette kan få for kvinders rettigheder, religiøse og etniske mindretal, menneskerettighedsforkæmpere og journalister;
 15. minder om den skelsættende lov om afskaffelse af vold mod kvinder fra 2009 og opfordrer myndighederne til at lægge større vægt på beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der udsættes for trusler eller angreb;
 16. opfordrer den afghanske regering til at vedtage en gennemførelsesplan for Afghanistans nationale handlingsplan (FN's Sikkerhedsråds resolution 1325), der omfatter et krav om, at kvinder fuldt ud deltager i alle faser af fredsforhandlingerne;
 17. minder om det tilsagn, som den afghanske regering har givet til det internationale samfund med hensyn til rettigheder og beskyttelse af etniske, sproglige, religiøse og andre mindretal;
 18. fordømmer på det kraftigste de seneste Talebanangreb i Kunduz og de tab, der er påført civilbefolkningen og de afghanske nationale forsvars- og sikkerhedsstyrker; støtter en uafhængig undersøgelse af angrebet på Læger uden Grænsers hospital i Kunduz, og opfordrer til overholdelse af hospitaler og medicinske faciliteters neutralitet;
 19. gentager, at det er af den allerstørste betydning, at den afghanske regering og alle partnere i regionen deltager på troværdig vis for at gøre en ende på konflikten og sikre et stabilt miljø; gentager, at en afghanskledet og afghanskejet fredsproces fortsat er en forudsætning for enhver bæredygtig og langsigtet løsning;
 20. glæder sig over beslutningen om at afholde den omfattende ministerkonference om Afghanistan i Bruxelles i 2016 som bevis på det internationale samfunds fortsatte engagement for stabiliteten og udviklingen i landet; forventer, at konferencen opstiller rammer for den afghanske regering og donorer indtil 2020, understøttet af konkrete tilsagn fra den afghanske regering og det internationale samfund;
 21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt Afghanistans regering og parlament.
-

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0413

Cambodja

Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om den politiske situation i Cambodja (2015/2969(RSP)) (2017/C 366/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Cambodja,
 - der henviser til EU's lokale erklæring af 27. oktober 2015 om situationen i Cambodja,
 - der henviser til erklæringen fra talsmanden for FN's generalsekretær om Cambodja af 17. november 2015,
 - der henviser til den pressemeddelelse, der blev udstedt den 30. oktober 2015 af talspersonen for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder, Ravina Shamdasani,
 - der henviser til erklæringerne fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja, professor Rhona Smith, af 23. november 2015 og 24. september 2015,
 - der henviser til rapporten af 20. august 2015 fra FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Cambodja,
 - der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 2. oktober 2015 om Cambodja,
 - der henviser til erklæringen fra EU-Udenrigstjenestens talsperson den 15. juli 2015 om loven om foreninger og NGO'er i Cambodja,
 - der henviser til erklæringen af 22. juni 2015 fra FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed,
 - der henviser til FN's menneskerettighedskomité's konkluderende observationer af 27. april 2015 om den anden periodiske rapport om Cambodja,
 - der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
 - der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere fra 2008,
 - der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Cambodja fra 1997,
 - der henviser til artikel 35 i den cambodjanske forfatning, som garanterer retten til foreningsfrihed og retten til at deltage aktivt i nationens politiske, økonomiske, sociale og kulturelle liv,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at de cambodjanske myndigheder den 13. november 2015 udstedte en arrestordre på lederen af det største oppositionsparti, Det Nationale Redningsparti (CNRP), Sam Rainsy, som i øjeblikket befinder sig i udlandet, og til, at Cambodjas Nationalforsamling den 16. november 2015 ekskluderede ham, fratog ham hans parlamentariske immunitet og dermed udsatte ham for risikoen for at blive arresteret, når han vender tilbage til landet, i forbindelse med en syv år gammel injurieresag;

Torsdag den 26. november 2015

- B. der henviser til, at Sam Rainsy den 20. november 2015 blev indkaldt af en domstol til at møde op til afhøring den 4. december 2015 i forbindelse med en opdatering på hans Facebook-profil, der blev foretaget af en oppositionssenator, Hong Sok Hour, som har været anholdt siden august 2015 på anklager om forfalskning og anstiftelse efter at have lagt en video på Sam Rainsys Facebook-profil, som indeholder et angiveligt falsk dokument vedrørende grænsetraktaten med Vietnam fra 1979;
- C. der henviser til, at en gruppe demonstranter, der støttede regeringen, den 26. oktober 2015 brutalt overfaldt to parlamentsmedlemmer fra oppositionspartiet (CNRP), Nhay Chamrouen og Kong Sakphea, i Phnom Penh og udgjorde en sikkerhedsmæssig fare for Nationalforsamlingens første næstformands private residens; der henviser til, at rapporter antydede, at politiet og andre statslige sikkerhedsstyrker kiggede på, mens angrebene fandt sted;
- D. der henviser til, at oppositionspartiets næstformand, Kem Sokha, den 30. oktober 2015 blev fjernet fra sin post som første næstformand for Nationalforsamlingen af regeringspartiet Cambodjansk Folkeparti (CPP) under en samling, der blev boykotet af CNRP; der henviser til, at tildelingen af posten som næstformand til CNRP var en af de vigtigste indrømmelser, som regeringspartiet CPP gav CNRP i juli 2014 for at få bragt dets ét år lange boykot af parlamentet efter valget i 2013 til ende;
- E. der henviser til, at premierminister Hun Sen har været ved magten i over 30 år, og at hans sikkerhedsstyrker nyder straffrihed for alvorlige menneskerettighedskrænkelser;
- F. der henviser til, at 11 oppositionsaktivister har afsonet fængselsdomme på mellem syv og tyve år for at deltage i eller lede »oprør«;
- G. der henviser til, at de to politiske partier, CPP og CNRP, indgik en politisk våbenhvile i 2014, som gav forhåbninger om begyndelsen på en ny fase med konstruktiv bilæggelse af politiske uoverensstemmelser; der henviser til, at det politiske klima i Cambodja fortsat er spændt på trods af aftalen;
- H. der henviser til, at retten til ytringsfrihed er knæsat i artikel 41, og retten til deltagelse i politik i artikel 35 i Cambodjas forfatning;
- I. der henviser til, at den nylige offentliggørelse af loven om foreninger og NGO'er (LANGO) trods udbredt kritik fra civilsamfundet og det internationale samfund har givet de statslige myndigheder vilkårlige beføjelser til at afvikle eller blokere for oprettelsen af organisationer, der forsvarer menneskerettighederne, og allerede er begyndt at hæmme civilsamfundsaktiviteter og have afskrækkende indvirkning på indsatsen for at opretholde menneskerettighederne i Cambodja;
- J. der henviser til, at FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed har erklæret, at civilsamfundet i Cambodja har været udelukket fra processen med at udarbejde loven om foreninger og NGO'er;
- K. der henviser til, at Cambodjas regering godkendte lovforslaget om fagforeninger den 13. november 2015;
- L. der henviser til, at EU er Cambodjas største partner målt på udviklingsbistand med en ny bevilling for perioden 2014-2020 på 410 mio. EUR; der henviser til, at EU støtter en bred vifte af menneskerettighedsinitiativer, der gennemføres af cambodjanske ikke-statslige organisationer (NGO'er) og andre civilsamfundsorganisationer; der henviser til, at Cambodja er stærkt afhængig af udviklingsbistand;
1. giver udtryk for dyb bekymring over det stadig dårligere klima for oppositionspolitikere og -aktivister såvel som for menneskerettighedsaktivister, sociale aktivister og miljøaktivister i Cambodja og fordømmer alle voldshandlinger og politisk motiverede anklager, straffe og domme mod oppositionspolitikere, aktivister og menneskerettighedsforkæmpere i Cambodja;

Torsdag den 26. november 2015

2. opfordrer indtrængende Cambodjas myndigheder til at tilbagekalde arrestordren og frafalde alle anklager mod oppositionsleder Sam Rainsy og CNRP-medlemmer af Nationalforsamlingen og Senatet, herunder senator Hong Sok Hour og CNRP-aktivister og -organisatorer, således at de får lov til at arbejde frit uden frygt for anholdelse eller forfølgelse, samt til at gøre en ende på politisk brug af domstolene til at retsforfølge folk på politisk motiverede og opdigtede anklager;
3. opfordrer Nationalforsamlingen til øjeblikkeligt at genindsætte Sam Rainsy og genoprette hans parlamentariske immunitet;
4. opfordrer indtrængende Cambodjas regering til at anerkende den legitime og nyttige rolle, som civilsamfundet, fagforeningerne og den politiske opposition spiller ved at bidrage til Cambodjas generelle økonomiske og politiske udvikling;
5. tilskynder regeringen til at arbejde frem imod at styrke demokratiet og retsstaten samt til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, hvilket indbefatter en fuldstændig overholdelse af de forfatningsmæssige bestemmelser om pluralisme og forenings- og ytringsfrihed;
6. minder om, at et trusselsfrit miljø med demokratisk dialog er afgørende for politisk stabilitet, demokrati og et fredeligt samfund i landet, og opfordrer indtrængende regeringen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at garantere sikkerheden for alle demokratisk valgte repræsentanter i Cambodja, uanset deres politiske tilhørsforhold;
7. bemærker, at »dialogkulturen« mellem lederne af CPP og CNRP bragte håb om, at Cambodjas demokrati var inde på en positiv kurs; opfordrer Cambodjas regering og oppositionen til at gå i seriøs og meningsfuld dialog med hinanden;
8. opfordrer regeringen til at tilsikre fuldstændige og upartiske undersøgelser med deltagelse af FN, som kan føre til retsforfølgning af alle dem, der var ansvarlige for det nylige brutale angreb på de to CNRP-medlemmer af Nationalforsamlingen, som blev udført af medlemmer af sikkerhedsstyrkerne, og for militærrets og politiets brug af overdreven magt til at undertrykke demonstrationer, strejker og sociale uroligheder;
9. opfordrer indtrængende regeringen til at ophæve loven om foreninger og NGO'er, hvis nylige offentliggørelse har givet de statslige myndigheder vilkårlige beføjelser til at afvikle eller blokere for oprettelsen af organisationer, der forsvarede menneskerettighederne, og som allerede er begyndt at have afskrækkende indvirkning på indsatsen for at opretholde menneskerettighederne i Cambodja;
10. opfordrer indtrængende regeringen og parlamentet til at sikre reelle og oprigtige høringer af alle dem, der bliver berørt af lovforslag, som f.eks. lovene om fagforeninger, internetkriminalitet og telekommunikation, og til at sørge for, at lovteksterne er i overensstemmelse med Cambodjas forpligtelser på menneskerettighedsområdet i henhold til den nationale lovgivning og folkeretten;
11. opfordrer den cambodjanske regering til at sætte en stopper for vilkårlige tilbageholdelser og mistænkelige forsvindinger og give frivillige organisationer og menneskerettighedsorganisationer lov til at operere frit; opfordrer den cambodjanske regering til for alvor at undersøge Khem Sapaths forsvinden;
12. opfordrer de relevante statslige myndigheder til at standse retsforfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere i henhold til andre gældende love, som anvendes til at forfølge dem for deres menneskerettighedsarbejde, og til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle dem, der sidder fængslet for politisk motiverede og opdigtede anklager;
13. opfordrer medlemsstaterne, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen til i overensstemmelse med EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati straks at tage ovenstående bekymringer og henstillinger op over for de cambodjanske myndigheder;
14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, sekretariatet for Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer, FN's Menneskerettighedsråd samt Kongeriget Cambodjas regering og nationalforsamling.

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0414

Ytringsfrihed i Bangladesh**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om ytringsfrihed i Bangladesh: (2015/2970(RSP))**

(2017/C 366/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Bangladesh, navnlig beslutning af 21. november 2013 om Bangladesh: menneskerettigheder og det kommende valg ⁽¹⁾, af 18. september 2014 om krænkelse af menneskerettighederne i Bangladesh ⁽²⁾ og af 16. januar 2014 om det seneste afholdte valg i Bangladesh ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik ⁽⁴⁾ og til sin beslutning af 13. juni 2013 om presse- og mediefrihed i verden ⁽⁵⁾,
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Folkerepublikken Bangladesh om partnerskab og udvikling fra 2001,
- der henviser til erklæringerne af 1. april 2015 og 9. august 2015 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om mord på bloggere i Bangladesh,
- der henviser til erklæringen af 7. august 2015 fra FN's eksperter, der fordømmer drabene på bloggeren Niloy Neel,
- der henviser til erklæringen af 5. november 2015 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, med opfordring til staten om at yde bedre beskyttelse til forfattere, redaktører og andre personer, der trues af ekstremister i Bangladesh,
- der henviser til erklæringen fra EU's delegation i Bangladesh af 11. februar 2015,
- der henviser til erklæringen af 9. april 2015 fra EU-Udenrigstjenestens talsmand om den nært forestående henrettelse af Mohamad Kamaruzzaman i Bangladesh,
- der henviser til erklæringen af 29. oktober 2014 fra EU's delegation i Bangladesh om dødsstraf i landet,
- der henviser til de foreløbige konklusioner af 9. september 2015 fra FN's særlige rapportør om religions- og trosfriheds landebesøg i Bangladesh,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati af 20. juli 2015,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som Bangladesh er part i, særlig artikel 19 heri,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0024.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0045.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0274.

Torsdag den 26. november 2015

- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende ytringsfrihed online og offline af 12. maj 2014,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed af 24. juni 2013,
 - der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at ytringsfrihed — herunder presse- og mediefrihed — i henhold til verdenserklæringen om menneskerettighederne er en uundværlig søjle i et demokratisk, pluralistisk og åbent samfund;
- B. der henviser til, at fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed er en af de vigtigste prioriteter i EU's menneskerettighedspolitik, herunder opbakning til princippet om ikkeforskelsbehandling og lige beskyttelse af personer, der bekender sig til ikke-teistiske eller ateistiske overbevisninger;
- C. der henviser til, at Bangladesh har gjort betydelige fremskridt i de seneste år, især med hensyn til opfyldelsen af 2015-målene; der henviser til, at EU længe har haft gode forbindelser til Bangladesh, bl.a. gennem samarbejdsaftalen om partnerskab og udvikling;
- D. der henviser til, at Bangladesh' forfatning, der blev vedtaget i 2014, stadfæster grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ytringsfriheden;
- E. der henviser til, at overtrædelser af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder — herunder vold, ansporing til vold, hadefuld tale, chikane, intimidering og censur mod journalister og bloggere — fortsat er udbredte i Bangladesh; der henviser til, at Bangladesh indtager en plads som nr. 146 ud af 180 i det internationale pressefrihedsindeks;
- F. der henviser til, at spændingerne mellem verdslige og religiøse kræfter er taget til, og at hyppigheden af vold mod kritiske røster er steget; der henviser til, at indenlandske ekstremistiske islamistiske grupper — navnlig Ansarullah Bangla Team — i årevis har offentliggjort en »hitliste« over personer, der anses for at være kritikere af islam, herunder Sakharovprisvinderen Taslima Nasreen, og har opfordret til henrettelse af sekulære bloggere og forfattere, og at de har begået brutale mord relativt ustraffet;
- G. der henviser til, at Faisal Arefin Dipan, en redaktør på Jagriti Prokashoniforlaget, den 31. oktober 2015 blev brutalt myrdet med macheter på sit kontor i Dhaka; der henviser til, at en anden redaktør og to forfattere blev angrebet og såret samme dag, og at andre stadig står over for trusler;
- H. der henviser til, at mindst fem sekulære bloggere og journalister er blevet myrdet i landet i år (Niladri Chatterjee, alias Niloy Neel, Faisal Arefin Dipan, Ananta Bijoy Das, Washiqur Rahman Babu og Abhijit Roy) for at have anvendt deres grundlæggende ret til udtryksfrihed om politiske, sociale og religiøse emner; der henviser til, at islamistisk ekstremistiske grupper har påtaget sig ansvaret for en række drab;
- I. der henviser til, at den fremtrædende blogger Ahmed Rajib Haider blev myrdet i 2013, og universitetslæreren A.K.M. Shafiul Islam i 2014; der henviser til, at mange andre bloggere har modtaget dødstrusler på de sociale medier — der er blevet offentliggjort hitlister på Facebook rettet mod sekulær forfattere — eller har overlevet drabsforsøg, og at flere er holdt op med at skrive eller er flygtet ud af landet;
- J. der henviser til, at premierminister Sheikh Hasina har fordømt drabene og udtrykt sin regerings tilsagn om at bekæmpe terrorisme og voldelig ekstremisme; der henviser til, at hun har varslet en »nultolerancepolitik« over for enhver krænkelse af menneskerettighederne fra de retshåndhavende myndigheders side, og at hun har godkendt en lov om reformering af politiet, hvormed der opstilles en adfærdskodeks; der henviser til, at hun på trods af dette også har støttet sin regerings anholdelse af sekulære bloggere og etableringen af et efterretningspanel til at skanne de sociale medier for potentielt blasfemiske indhold;

Torsdag den 26. november 2015

- K. der henviser til, at Bangladesh' regering i august 2014 indførte en ny mediepolitik, der fortsat vækker bekymring med hensyn til ytringsfriheden; der henviser til, at dele af denne politik lægger begrænsninger på mediefriheden, som i tilfældet med forbud mod indhold, som er »statsfjendtligt«, »latterliggør den nationale ideologi« eller »er uforenelig med kulturen i Bangladesh«, og begrænser mulighederne for at rapportere om »anarki, oprør eller vold«; der henviser til, at Bangladesh' regering har intensiveret sin hårde kurs mod de sociale medier med midlertidig eller fuldstændig lukning af hele internettet, Facebook, WhatsApp, Viber og Messenger;
- L. der henviser til, at adskillige journalister i de seneste måneder er blevet arresteret og sigtet for at overtræde loven om informations- og kommunikationsteknologi, som kriminaliserer ærekrænkende og »statsfjendtlige« publikationer;
- M. der henviser til, at mængden af chikane er steget alarmerende siden den uhjemlede indførelse af lovgivningen i 2014; der henviser til, at 13 personer, der arbejder i mediesektoren, er blevet tiltalt for foragt, hvilket bidrager til en generel atmosfære af frygt og intimidering og fører til selvcensur;
- N. der henviser til, at Probir Sikdar, en journalist og ejer af onlineavisen Uttaradhikar Ekattor News i Bangladesh, den 16. august 2015 blev arresteret for angiveligt at have fornærmet en minister på Facebook; der henviser til, at Shaukat Mahmud, formand for det føderale journalistforbund, den 18. august 2015 blev arresteret for angiveligt med forsæt at have begået et brandattentat mod en bus den 23. januar 2015 og sigtet i tre sager i forbindelse med det påståede angreb;
- O. der henviser til, at nogle medlemmer af oppositionspartierne er forsvundet under uklare omstændigheder i de seneste år;
- P. der henviser til, at EU er imod anvendelse af dødsstraf i alle tilfælde og under alle omstændigheder og gang på gang har opfordret til universel afskaffelse af denne straf;
- Q. der henviser til, at to højtstående oppositionsledere i Bangladesh den 21. november 2015 blev henrettet for krigsforbrydelser begået under uafhængighedskrigen mod Pakistan i 1971, efter at deres sidste fortvivlede bøn om nåde var blevet afvist;
- R. der henviser til, at Piero Arolari, en italiensk præst og læge, blev skudt den 18. november 2015, mens en italiensk nødhjælpsarbejder, Cesare Tavella, blev skudt den 28. september 2015 og en japansk socialarbejder, Hoshi Kunio, blev myrdet den 3. oktober 2015, og at krigere fra Islamisk Stat har påtaget sig ansvaret, ligesom de har for bombesprængningerne under Ashuraoptøjet ved den største shiamuslimske helligdom i Dhaka den 24. oktober 2015, hvor en teenagedreng blev dræbt og snesevis af andre blev såret;
- S. der henviser til, at regeringen har fremsat et udkast til lov om regulering af udenlandske donationer (frivilligt arbejde), der har til formål at regulere transaktioner og finansiering for enhver gruppe, der modtager udenlandsk bistand;
1. fordømmer den stigende forekomst af angreb fra islamistiske ekstremisters side mod sekulære forfattere, bloggere, religiøse mindretal og udenlandske nødhjælpsarbejdere; beklager tabet af menneskeliv og udtrykker sin dybeste medfølelse med ofre og deres familier;
 2. opfordrer myndighederne i Bangladesh til at fordømme de fortsatte forfærdelige angreb på ytringsfriheden og til at gribe ind for at sætte en stopper for alle former for vold, chikane, intimidering og censur mod journalister, bloggere og civilsamfundet;
 3. udtrykker sin dybeste bekymring over det forværrede klima for så vidt angår retten til ytringsfrihed, som har ledsaget stigningen i religiøs fundamentalisme, intolerance og ekstremistisk vold i Bangladesh; opfordrer myndighederne i Bangladesh til at styrke deres indsats for at forbedre den beskyttelse, der ydes aktivister og journalister fra myndighedernes side; opfordrer alle politiske partier og deres ledere til uforbeholdent og utvetydigt at fordømme den ekstremistiske vold og støtte retten til ytringsfrihed;

Torsdag den 26. november 2015

4. minder de kompetente myndigheder i Bangladesh om deres nationale og internationale retlige forpligtelser, herunder deres ansvar for at sikre alle borgeres sikkerhed, uanset deres politiske eller religiøse overbevisninger, og garantere, at ytringsfriheden og pressefriheden kan udøves i landet uden vilkårlige begrænsninger og censur;
5. opfordrer myndighederne i Bangladesh til at sikre, at der foretages uafhængige undersøgelser og afgives uafhængige forklaringer med hensyn til oppositionsmedlemmers forsvinden i løbet af de sidste par år, især i månederne op til og efter valget i januar 2014;
6. opfordrer indtrængende myndighederne i Bangladesh til at forhindre straffrihed og til at gøre alt, hvad de kan, for at identificere alle gerningsmænd og bringe dem for en domstol ved at iværksætte uafhængige, troværdige og gennemsigtige undersøgelser og sikre retfærdig rettergang uden mulighed for idømmelse af dødsstraf;
7. bemærker den indsats, der gøres for at foretage anholdelser i forbindelse med mordet på Abhijit Roy, Washiqur Rahman Babu og Niladri Chatterjee; glæder sig over de fremskridt, der er gjort i efterforskningen af den italienske statsborger Cesare Tavellas og den japanske statsborger Konio Hoshis død;
8. opfordrer indtrængende Bangladesh' regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå flere drab ved at træffe effektive foranstaltninger til beskyttelse af forfattere, redaktører og andre personer, som har modtaget trusler, ikke blot ved at yde særlig fysisk beskyttelse til dem, der er potentielle mål for vold, men også ved at åbne for offentlige debatter, der udfordrer ekstremistiske synspunkter af enhver art;
9. opfordrer myndighederne i Bangladesh til at genoprette mediernes fulde uafhængighed, til at frafalde alle anklager mod redaktører og journalister, der har offentliggjort indhold, der er kritisk over for regeringen, at tillade øjeblikkelig genåbning af alle mediehus, som er blevet lukket, og omgående at genskabe fuld og uhindret adgang til alle former for publikationer, herunder elektroniske;
10. opfordrer myndighederne i Bangladesh til straks at opfylde sine forpligtelser og anvende FN's handlingsplan om journalisters sikkerhed og spørgsmålet om straffrihed, som blev godkendt i 2013;
11. opfordrer myndighederne i Bangladesh til at sikre uafhængighed og upartiskhed i retsvæsenet og til at ændre loven om informations- og kommunikationsteknologi og loven om cybersikkerhed fra 2015 for at bringe dem i overensstemmelse med internationale standarder for ytringsfrihed og ophøre med kriminalisering af »statsfjendtlige« publikationer;
12. er meget bekymret over de gentagne tilfælde af etnisk og religiøst motiveret vold, navnlig kønsbestemt vold mod kvinder og LGBTI-personer; opfordrer indtrængende Bangladesh' regering og landets religiøse organisationer og deres ledere til at indlede en forsoningsproces; opfordrer indtrængende Bangladesh' regering til at bestræbe sig på at retsforfølge gerningsmændene til denne form for vold; opfordrer indtrængende Bangladesh' regering til at yde tilstrækkelig beskyttelse og tilstrækkelige garantier til minoriteter som shiamuslimer, ahmadiyya-tilhængere, hinduer, budister og kristne, men også biharier;
13. bemærker, at loven til regulering af udenlandske donationer (frivilligt arbejde) fra 2014 i nogle tilfælde har ført til, at legitime organisationer i civilsamfundet er blevet udsat for vilkårlig kontrol fra regeringens side; opfordrer myndighederne i Bangladesh til at revidere denne lovgivning for at forhindre dette;
14. opfordrer myndighederne i Bangladesh til straks at opfylde sine forpligtelser og anvende FN's handlingsplan om journalisters sikkerhed og spørgsmålet om straffrihed, som blev godkendt i 2013;
15. opfordrer Bangladesh' regering til at give internationale NGO'er i landet lov til at udføre deres opgaver og til at sikre, at alle menneskerettigheds- og civilsamfundsgrupper kan arbejde i et klima uden frygt og undertrykkelse;
16. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, EU-delegationen til Bangladesh og medlemsstaternes delegationer til nøje at overvåge menneskerettighedssituationen og den politiske situation i Bangladesh og gøre brug af alle tilgængelige instrumenter, herunder det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder;

Torsdag den 26. november 2015

17. opfordrer EU til i overensstemmelse med sin strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati straks at tage ovennævnte bekymringer og henstillinger op med myndighederne i Bangladesh;
 18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationers højkommissær for menneskerettigheder, De Forenede Nationers generalsekretær og Bangladesh' regering og parlament.
-

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0415

Status for Doha-udviklingsdagsordenen forud for den 10. WTO-Ministerkonference

Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om status for Dohaudviklingsdagsordenen forud for den 10. WTO-ministerkonference (2015/2632(RSP))

(2017/C 366/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den ministererklæring, der blev vedtaget på Verdenshandelsorganisationens (WTO's) ministerkonference i Doha den 14. november 2001 ⁽¹⁾,
 - der henviser til den ministererklæring, der blev vedtaget på WTO's ministerkonference i Hongkong den 18. december 2005 ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. april 2006 om evaluering af Doharunden efter WTO's ministerkonference i Hongkong ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 med titlen »Mod en reformeret Verdenshandelsorganisation« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Dohaudviklingsdagsordenen (DDA), navnlig beslutningerne af 9. oktober 2008 ⁽⁵⁾, 16. december 2009 ⁽⁶⁾, 14. september 2011 ⁽⁷⁾ og 21. november 2013 ⁽⁸⁾,
 - der henviser til resultaterne af den 9. ministerkonference på Bali i december 2013 og navnlig aftalen om handelslettelser ⁽⁹⁾,
 - der henviser til det slutdokument, der blev vedtaget ved konsensus den 17. februar 2015 under den årlige samling i Den Parlamentariske Konference om WTO i Genève ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til de erklæringer, der blev fremsat under mødet mellem WTO-forhandlingsdelegationslederne den 17. juni 2015,
 - der henviser til FN's 2015-mål ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til den femte globale evaluering af handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som fandt sted i Genève den 30. juni-2. juli 2015 ⁽¹²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Doharunden blev indledt i 2001 med det formål at skabe nye muligheder for handel, styrke de multilaterale regler for handel og imødegå de aktuelle ubalancer i handelssystemet ved at sætte udviklingslandenes — og navnlig de mindst udviklede landes — behov og interesser i centrum for forhandlingerne; der henviser til, at disse målsætninger hidrører fra den overbevisning, at et multilateralt system baseret på mere retfærdige og rimelige regler kan bidrage til fair og fri handel til gavn for den økonomiske udvikling på alle kontinenter og til afhjælpning af fattigdom;

⁽¹⁾ Doha WTO-ministerkonference 2001: erklæring fra ministrene WT/MIN(01)/DEC/1 af 20. november 2001 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

⁽²⁾ Hong Kong-erklæringen fra ministrene WT/MIN(05)/DEC, vedtaget den 18. december 2005 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min05_e/final_text_e.htm

⁽³⁾ EUT C 293 E af 2.12.2006, s. 155.

⁽⁴⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 77.

⁽⁵⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 51 E af 22.2.2013, s. 84.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0511.

⁽⁹⁾ Bali-erklæringen fra ministrene (WT/MIN(13)/DEC), vedtaget den 7. december 2013 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balideclaration_e.htm

⁽¹⁰⁾ <http://www.ipu.org/splz-e/trade15/outcome.pdf>

⁽¹¹⁾ <http://www.un.org/millenniumgoals/>

⁽¹²⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

Torsdag den 26. november 2015

- B. der henviser til, at EU hele tiden har været fortalere for en stærk multilateral, regelbaseret tilgang til handel, men samtidig har anerkendt, at komplementære tilgange, som f.eks. bilaterale, regionale og plurilaterale aftaler, også kan skabe handelsåbninger og økonomisk udvikling, navnlig ved at åbne for liberalisering og forbedre reglerne og disciplinen inden for politikområder, der ikke behandles så grundigt i WTO, og kan understøtte det multilaterale system — forudsat at sådanne aftaler er i overensstemmelse med WTO's regler og skaber betingelserne for en mulig fremtidig multilateralisering;
- C. der henviser til, at selv om WTO og de regler, der er nedfældet i aftalerne under WTO, har været afgørende for at forhindre fuldt udbygget og udbredt protektionisme som reaktion på den alvorligste finansielle og økonomiske krise siden 1930'erne, fremgår det af en WTO-rapport fra november 2014, at kun 282 ud af de 1 244 restriktive foranstaltninger, der er registreret siden krisens start i 2008, er blevet ophævet, hvilket øger behovet for en større indsats for at bekæmpe sådanne foranstaltninger; der henviser til, at en manglende opgradering af reglerne kan føre til nye og innovative måder at beskytte de nationale markeder og producenter på;
- D. der henviser til, at åben og fair multilateral handel begrænses mere af forskellige ikke-toldmæssige hindringer (NTB'er) end af toldsatser, som i vid udstrækning ophæves i takt med den stigende globalisering;
- E. der henviser til, at det imidlertid er vigtigt at tage hensyn til visse sektors følsomhed over for en åbning af markedet, i særdeleshed landbrugssektorens;
- F. der henviser til, at reformen af den fælles landbrugspolitik udgør Den Europæiske Unions bidrag til forventningerne til Doharunden;
- G. der henviser til, at resultaterne af den 9. ministerkonference i 2013 er af systemisk betydning for organisationen, og navnlig den aftale om handelslettelser (TFA), som blev indgået på denne, og som er den første multilaterale aftale, der er indgået, siden WTO blev grundlagt i 1995; der henviser til, at Den Europæiske Union ratificerede aftalen om handelslettelser den 5. oktober 2015;
- H. der henviser til, at de nylige drøftelser om, hvordan man skal gå videre med DDA, tydeligt har vist, at det er nødvendigt at tage ambitionsniveauet op til fornyet overvejelse, hvis man realistisk skal kunne opnå resultater på tværs af alle forhandlingssøjler, og at der i den forbindelse skal tages fuldstændigt højde for realiteterne i handelsmiljøet, som det der ud i dag;
- I. der henviser til, at den tiende WTO-ministerkonference, som vil finde sted i Kenya den 15.-18. december 2015, vil være den første WTO-ministerkonference, der afholdes i et afrikansk land; der henviser til, at EU fortsat er stærkt engageret i DDA, og erkender, at det vil være af betydning, at der nås en politisk aftale om af fremme DDA, for at sikre, at WTO's forhandlingsfunktion forbliver central i den videre liberalisering af handelen på globalt plan;
1. gentager, at multilateralisme er en blivende værdi, som Parlamentet støtter fuldt ud, og opfordrer til en handelsdagsorden, som er baseret på fri og fair handel til gavn for alle, og som bør have udvikling i centrum af processen;
2. understreger vigtigheden af, at der i forbindelse med forhandlingerne tages fuldt hensyn til lavindkomstudviklingslandenes og de mindst udviklede landes særlige behov og interesser; mener, at der er behov for en klar definition af lavindkomstudviklingslande og nye vækstøkonomier; gentager, at det er nødvendigt at sikre, at princippet om særlig og differentieret behandling udgør en integreret del af forhandlingerne og afspejler WTO-medlemmernes forskellige økonomiske udviklingsniveauer som fastsat i artikel 44 i Doha-ministererklæringen; mener, at meningsfulde bestemmelser om særlig og differentieret behandling skal gøres mere præcise, underkastes periodisk evaluering og målrettes for at imødekomme behovene hos de udviklingslande og mindst udviklede lande, der har de største behov; roser det forbillede, som aftalen om handelslettelser udgør, når det gælder anvendelsen af princippet om særlig og differentieret behandling i gennemførelsesfaserne, hvilket kunne statuere et nyttigt eksempel i evalueringen og målretningen af bestemmelserne om særlig og differentieret behandling;

Torsdag den 26. november 2015

3. støtter en strukturel reform af WTO for bedre at kunne garantere et åbent, fair og ikke-diskriminatorisk handelssystem baseret på fælles og anvendte regler, som i højere grad tager hensyn til mange forskellige økonomiske aktørers (f.eks. SMV'ers, mikrovirksomheders og innovative nystartede virksomheders) roller og interesser;

4. fremhæver, at det er vigtigt at bygge på de afgørelser, man nåede til enighed om på den 9. ministerkonference, for at gøre væsentlige fremskridt på den 10. ministerkonference i Nairobi i december 2015, således at det bliver muligt at afsluttet Doharunden hurtigt;

5. mener, at handelsliberalisering er et vigtigt redskab til at sikre bæredygtig økonomisk vækst og udvikling, men at der skal følge passende ledsagepolitikker med, som omfatter makro- og mikroøkonomiske foranstaltninger, bl.a. med hensyn til budgetgennemsigtighed, finanspolitikker og skattelighed, administrativ forenkling, uddannelse og erhvervsuddannelse, institutionelle reformer og sociale politikker, med henblik på at maksimere og fordele udbyttet af handelsreformerne bedre og modvirke eventuelle negative virkninger effektivt;

6. henleder opmærksomheden på den femte evalueringskonference vedrørende handelsrelateret bistand (Aid for Trade), som fandt sted i juli 2015 i Genève under overskriften »Nedbringelse af handelsomkostningerne med henblik på inklusiv, bæredygtig vækst«, og som navnlig fokuserede på gennemførelsen af aftalen om handelslettelser;

7. opfordrer alle WTO-medlemmer til hurtigt at ratificere og gennemføre aftalen om handelslettelser, så den kan træde i kraft inden den 10. ministerkonference; mener, at denne aftale vil medføre betydelige fordele for alle WTO's medlemmer, og især for udviklingslande og relevante økonomiske operatører, ved at forbedre gennemsigtigheden og retssikkerheden og mindske de administrative omkostninger og toldprocedurernes varighed, hvilket igen vil gøre det muligt for dem fuldt ud at udnytte de muligheder, der tilvejebringes i kraft af den øgede forekomst af regionale og globale forsyningskæder, og vil gøre det muligt for SMV'er at få gavn af mere åbne markeder; påpeger, at der fortsat bør stilles kapacitetsopbygning og teknisk bistand til rådighed for udviklingslandene og de mindst udviklede lande, og at der bør fokuseres på kvikskranker og en forenkling af elektronisk dokumentation, for at de får mulighed for at øge deres produktionskapacitet, således at de kan få gavn af en større andel af merværdien i de globale værdikæder;

8. tilskynder WTO's medlemmer til proaktivt at støtte WTO's indsats for at etablere effektive arbejdsrelationer og et mere dybtgående samarbejde med andre internationale organisationer, hvis arbejde har betydning for forhandlingerne om verdenshandelen, navnlig Den Internationale Arbejdsorganisation, Verdenssundhedsorganisationen, og FN og dets organisationer og organer, som f.eks. FN's Konference for Handel og Udvikling, Fødevare- og Landbrugsorganisationen, FN's miljøprogram, FN's udviklingsprogram og FN's rammekonvention om klimaændringer, samt IMF, Verdensbanken og OECD for at sikre gensidig støtte og synergieffekter mellem handelsmæssige og ikke-handelsmæssige problemstillinger; støtter bestræbelserne på at få vedtaget internationale standarder og indført regelsamarbejde;

9. opfordrer til en grundig overvejelse af spørgsmålet om, hvordan man bedre tackler ikke-handelsmæssige problemstillinger under WTO-reglerne, således at medlemmerne får mulighed for at forfølge legitime politikmål uden at hindre markedsadgang; understreger i denne forbindelse, at indsatsen for at få indført internationale standarder bør støttes kraftigt, og at der bør ydes den nødvendige bistand til udviklingslandene, således at de kan leve op til sådanne standarder;

10. er overbevist om, at undladelsen af at tage tilstrækkeligt højde for den store forskel i udviklingslandenes økonomiske udviklingsniveau og specifikke behov, kan være en hindring for at få indført effektive foranstaltninger til gavn for disse lande i overensstemmelse med det udtrykte mål med Doharunden og er til skade for de udviklingslande, som har de største behov; opfordrer indtrængende de mere udviklede udviklingslande til at påtage sig deres del af ansvaret allerede i forbindelse med den igangværende runde og yde bidrag svarende til deres udviklingsniveau og sektormæssige konkurrenceevne; understreger ligeledes vigtigheden af, at der ved inddelingen anvendes effektive kriterier, der ikke kun tager hensyn til væksten i BNP, men også til indikatorer såsom det økonomiske sårbarhedsindeks og handels- og udviklingsindekset;

Torsdag den 26. november 2015

11. mener, at det er afgørende, at den langvarige Doharunde afsluttes med et opfyldt udviklingsmandat; opfordrer derfor indtrængende alle WTO-medlemmer til at undersøge alle mulige løsninger med dette endemål for øje for at nå frem til et ambitiøst, globalt, afbalanceret og realistisk resultat;
 12. glæder sig over de fremskridt, der til dato er gjort med hensyn til plurilaterale initiativer som aftalen om miljøvarer og informationsteknologioverenskomsten såvel som med initiativer som aftalen om handel med tjenesteydelser; mener, at plurilaterale aftaler kan komplementere og fremme den multilaterale tilgang, og at endemålet er at få en kritisk masse af medlemmer med og derefter gøre aftalerne multilaterale;
 13. fastholder, at EU bør fortsætte med at spille en ledende rolle med hensyn til at fremme mærkbare fremskridt under de igangværende WTO-forhandlinger med henblik på en fuldstændig afslutning af Dohaudviklingsrunden i den nærmeste fremtid og fremme de mindst udviklede landes fulde deltagelse i den globale handel ved at fungere som bindeled mellem WTO-medlemmernes forskellige standpunkter;
 14. fremhæver WTO's afgørende betydning for en regelbaseret verdenshandel og i forbindelse med at gennemføre og håndhæve bindende aftaler og få løst handelstvister og dets enestående bidrag til at fremme større gennemsigtighed og peerbedømmelser, navnlig gennem ordningen for eksamination af handelspolitik (TPRM);
 15. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Parlamentet fortsat inddrages tæt i forberedelserne til den 10. ministerkonference, omgående opdateres og om nødvendigt høres under ministerkonferencen; opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at argumentere over for andre WTO-medlemmer for, at betydningen af WTO's parlamentariske dimension bør øges;
 16. opfordrer WTO-medlemmerne til at sikre demokratisk legitimitet og gennemsigtighed ved at styrke WTO's parlamentariske dimension; understreger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at sikre, at parlamentarikerne får bedre adgang til handelsforhandlinger, inddrages i udformningen og gennemførelsen af WTO-beslutninger, og at der føres ordentlig kontrol med handelspolitikkerne i borgernes interesse;
 17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og generaldirektøren for WTO.
-

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0416

Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen mellem EU og dets medlemsstater og Colombia og Peru

Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen mellem EU og dets medlemsstater og Colombia og Peru (2015/2656(RSP))

(2017/C 366/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afslutningen af forhandlingerne mellem EU og Ecuador om landets tiltrædelse af den handelsaftale, der blev indgået mellem EU og Colombia/Peru den 17. juli 2014,
 - der henviser til paraferingen af protokollen, der gør det muligt for Ecuador at slutte sig til sine naboer Colombia og Peru i en præferentiel handelsforbindelse med EU den 12. december 2014,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling af 17. december 2014 om Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om toldbehandling af varer med oprindelse i Ecuador ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 11. december 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side ⁽²⁾,
 - der henviser til sin holdning ved førstebehandling 11. december 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklauseul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og Colombia og Peru ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. juni 2012 om handelsaftalen mellem EU og Colombia og Peru ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om EU's strategi for forbindelserne med Latinamerika ⁽⁵⁾ og af 21. oktober 2010 om EU's handelsforbindelser med Latinamerika ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen med Colombia og Peru er endnu et afgørende skridt fremad i samarbejdet med vigtige, ligesindede og hurtigt voksende lande i en region, som mere og mere vender sig mod Asien og Stillehavsområdet;
- B. der henviser til, at teksten til protokollen om Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen med Colombia og Peru lever op til såvel EU's som Ecuadors ambitioner, idet den tager højde for de ulige forhold med hensyn til muligheder for markedsadgang til fordel for Ecuador, og idet den tilpasses til indholdet i aftalen, men de konkrete tilpasninger, som Ecuador har anmodet om, indarbejdes også fuldt ud;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0087.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0481.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0480.

⁽⁴⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 52.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 54.

⁽⁶⁾ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 79.

Torsdag den 26. november 2015

C. der henviser til, at den ecuadorianske regering i løbet af de seneste otte år har investeret 40,8 mia. USD i den sociale sektor — adgang til uddannelse, sundhedspleje og socialsikring — med specifikke programmer for de mest udsatte grupper, såsom børn, ældre og handicappede;

1. glæder sig over afslutningen af forhandlingerne med Ecuador om protokollen for landets tiltrædelse af handelsaftalen mellem EU, Colombia og Peru og anerkender de vigtige fordele, som dette vil betyde for Ecuadors eksport til EU, navnlig i lyset af at landet ikke længere nyder godt af EU's ensidige generelle toldpræferenceordning; opfordrer til, at denne aftale hurtigt og fuldt ud træder i kraft og gennemføres, hvilket vil sikre det højeste beskyttelsesniveau for borgerne og miljøet; mener, at denne aftale vil sætte skub i og diversificere handelen og investeringerne på begge sider og fungere som en vigtig drivkraft for økonomisk og social udvikling samt bidrage til at mindske fattigdommen og nedbringe uligheden;

2. minder om, at Parlamentet forud for sin godkendelse af handelsaftalen den 11. december 2012 i sin førnævnte beslutning af 13. juni 2012 opfordrede Andinlandene til at sikre etableringen af en gennemsigtig og bindende køreplan for menneskerettigheder samt miljø- og arbejdstagerrettigheder og endvidere opfordrede den colombianske og den peruviske regering til at fremlægge en handlingsplan for bæredygtig udvikling forud for Parlamentets godkendelse; opfordrer indtrængende alle parter til at arbejde hen imod en effektiv gennemførelse af de indsendte handlingsplaner for menneske-, miljø- og arbejdstagerrettigheder;

3. fremhæver betydningen af, at Ecuador sikrer, at landets politikker er i overensstemmelse med dets WTO-forpligtelser og forpligtelser i henhold til handelsaftaler, og at der sørges for fuld gennemsigtighed og bred høring af de relevante aktører, inden de vedtages; opfordrer derfor Ecuador til snarest muligt at gøre noget ved de resterende identificerede hindringer for markedsadgang;

4. minder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om den rolle, som de skal spille for at sikre en effektiv gennemførelse af handlingsplanerne; minder Kommissionen om, at den bør orientere Parlamentet på en hensigtsmæssig måde om anvendelsen af disse handlingsplaner og de foranstaltninger, de har truffet for at sikre deres gennemførelse;

5. anmoder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om at forelægge Parlamentet en omfattende rapport med fokus på de foranstaltninger, som Kommissionen har iværksat gennem samarbejdsprogrammer, navnlig i forbindelse med uddannelse, erhvervsuddannelse, samarbejde på lovgivningsområdet og skabelse af socioøkonomiske muligheder for de dårligst stillede i samfundet samt fremme af demokratiske fremskridt og respekt for menneske-, arbejdstagerrettigheder og beskyttelsen af miljøet; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at udnytte instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) fuldt ud;

6. opfordrer indtrængende Ecuadors regering til at tage hensyn til de handlingsplaner, som Colombia og Peru har fremlagt, og til at træffe lignende foranstaltninger, idet dette er en mulighed for at forbedre de generelle levevilkår for landets borgere, herunder for at forbedre menneske- og arbejdstagerrettighederne samt miljøet;

7. understreger, at menneskerettigheder og demokrati er afgørende elementer i de overordnede forbindelser mellem EU og Andinlandene; opfordrer derfor alle parter til at fremme og sikre universel og reel respekt for alle disse sociale og politiske rettigheder og frihedsrettigheder, som er forankret i folkeretten;

8. understreger, at Ecuadors økonomi har opnået en solid økonomisk vækst i løbet af de seneste år, og anerkender, at den økonomiske vækst har været inklusiv; bemærker, at den direkte har reduceret fattigdommen, navnlig den ekstreme fattigdom, og graden af ulighed samt øget middelklassen; glæder sig over, at fattigdommen i Ecuador ifølge de seneste tal fra Verdensbanken faldt fra 37,6 % til 22,5 % i perioden 2006 til 2014, samtidig med at den ekstreme fattigdom faldt fra 16,9 % til 7,7 %;

9. roser den ecuadorianske regering for at have investeret over 40 mia. USD i den sociale sektor i løbet af de seneste otte år; opfordrer Ecuador til at fortsætte sine vellykkede progressive politikker inden for det sociale område og bæredygtig udvikling;

Torsdag den 26. november 2015

10. anerkender betydningen af de betydelige investeringer, som Ecuador har foretaget i løbet af de seneste år; bekræfter på ny sin støtte til alle de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, som regeringen og de lokale myndigheder i Ecuador har truffet for at bekæmpe fattigdom, ulighed, alle former for vold, straffrihed, korruption og organiseret kriminalitet, især narkotikahandel, såvel som de foranstaltninger, der har til formål at sikre effektiv beskyttelse af arbejdstagerrettighederne samt rettighederne for de mest udsatte personer og befolkningsgrupper, såsom børn, kvinder, mindretal og oprindelige folk, med henblik på at opnå en bæredygtig og inklusiv social og økonomisk udvikling; opfordrer for så vidt angår børns rettigheder indtrængende Ecuador til at fortsætte sin indsats og øge sine bestræbelser på at give adgang til uddannelse og bekæmpe børnearbejde;

11. opfordrer Kommissionen til at analysere problemer vedrørende forenelighed som følge af divergerende bestemmelser om oprindelsesregler og om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger i forbindelse med handel mellem Andesregionen og EU og handelen mellem Andesregionen og Mercosur; opfordrer Kommissionen til om nødvendigt at tilbyde teknisk bistand med henblik på at behandle forskellige krav og dermed undgå en uønsket forstyrrelse af de regionale integrationsprocesser i Sydamerika;

12. minder om EU's mål om at medtage et bindende kapitel om handel og bæredygtig udvikling i alle sine handelsaftaler med både industrialiserede og ikke-industrialiserede partnere; støtter i denne forbindelse medtagelsen i handelsaftalen mellem EU og Ecuador af et kapitel om bæredygtig udvikling, som afspejler parternes fælles forpligtelse til at fremme respekten for samt den effektive overholdelse og håndhævelse af internationale aftaler på menneskerettighedsområdet, ILO-konventionerne og de vigtigste multilaterale miljøaftaler, såsom konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES);

13. glæder sig over den nylige skrivelse fra Ecuadors ministerium for udenrigshandel, hvori den kønsmæssige situation i Ecuador vurderes; opfordrer til, at der foretages en konkret vurdering af, hvordan frihandelspolitikker påvirker kvinder, navnlig i de fattigere områder; opfordrer til en mere omfattende respekt for kvinders rettigheder, især når de påvirkes af eller har forbindelse til handelspolitikker og disses virkninger;

14. bemærker, at anvendelsesområdet for så vidt angår tvistbilæggelseskapitlet i handelsaftalen ikke omfatter de bestemmelser, der er fastsat i kapitlet om bæredygtig udvikling;

15. glæder sig over, at Ecuador har ratificeret alle otte grundlæggende ILO-konventioner; insisterer på betydningen af, at Ecuador og alle EU-medlemsstaterne hurtigt ratificerer og effektivt gennemfører alle ILO-konventioner; beklager, at Ecuador endnu ikke har ratificeret ILO-konvention nr. 129, og opfordrer Kommissionen til at støtte Ecuadors bestræbelser på at gøre fremskridt i processen frem mod en effektiv anvendelse af den; opfordrer den ecuadorianske regering til at følge henstillingerne fra ILO's ekspertudvalg om en effektiv anvendelse af ILO's konvention nr. 87 og 98 og fremhæver betydningen af, at arbejdstagerne har mulighed for at skifte eller oprette nye fagforeninger med henblik på at sikre uafhængighed, effektivitet og ideologisk tilhørsforhold og minder navnlig om, at ILO har opfordret den ecuadorianske regering til at træffe de nødvendige lovgivningsmæssige foranstaltninger for at overholde bestemmelserne i konventionens artikel 2;

16. glæder sig over, at parterne bekræfter deres engagement for så vidt angår bevarelse og bæredygtig udnyttelse af biologisk mangfoldighed i overensstemmelse med den juridisk bindende biodiversitetskonvention (CBD) og andre relevante internationale aftaler, som begge parter er part i;

17. bemærker, at Ecuador er et af verdens 17 megaforskellige lande og er hjemsted for den største koncentration af arter (mellem 5 % og 10 % af verdens biodiversitet);

18. minder om, at Ecuadors forfatning udtrykkeligt anerkender udviklingen af fairtrade som et hovedmål for landets handelspolitik; opfordrer Kommissionen til at indgå i en dialog med den ecuadorianske regering for at fremme fælles projekter inden for fairtrade;

19. glæder sig over de vigtige bestræbelser, som Ecuador har gjort på miljøområdet, hvilket også er blevet anerkendt af FN; er bekymret over på trods af de bestræbelser, som landet har gjort i miljøspørgsmål, at Ecuador og dets nabolande står over for omfattende skovrydning, et betydeligt tab af biodiversitet, jord- og vandforurening og erosion; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at fremme og støtte specifikke strategier og programmer på internationalt, regionalt og lokalt niveau og fremme synergier og ansvarlig deltagelse af alle involverede offentlige og private aktører;

Torsdag den 26. november 2015

20. kræver, at der indgås en samarbejdsaftale mellem Ecuador og EU til fordel for specifikke miljøprogrammer og glæder sig over den interesse, som den ecuadorianske regering allerede vist, for en samarbejdsaftale med EU til fordel for programmer, der vedrører skovrydning; støtter holdningen om, at skovrydning er et spørgsmål, som hører under hele det internationale samfunds ansvar;

21. minder om, at der i bæredygtighedsvurderingen af handelen mellem EU og Andinlandene (2009) forventedes, at skovrydning og reduceret biodiversitet ville være en følge af den forventede udvidelse af landbruget og træindustrierne såvel som sociale konflikter som følge af udvidelsen af minedriften, udvindingen af kulbrinter og skovningsaktiviteter i landdistrikter;

22. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen til at lægge stor vægt på miljømæssig bæredygtighed ved udførelsen og gennemførelsen af alle samarbejdsaktiviteter, der er finansieret af Kommissionen, og opfordrer alle parter til at fremme bedste forretningspraksis vedrørende virksomheders sociale ansvar (VSA) i overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, OECD's retningslinjer om virksomhedernes sociale ansvar og Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 om »En ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar« (COM(2011)0681);

23. opfordrer de ecuadorianske kommuner til at udnytte de muligheder, som den nye handelsramme giver for at samarbejde direkte med kommuner i EU med henblik på at fremme fairtrade og etablere nye fairtrade-netværk;

24. glæder sig over og støtter FN's Menneskerettighedsråds (UNHRC's) beslutning om at oprette en mellemstatslig arbejdsgruppe (IGWG) for transnationale virksomheder og menneskerettigheder som foreslået af Ecuador og Sydafrika, og som støttes af mange andre lande; pålægger Kommissionen at engagere sig positivt og konstruktivt i de igangværende forhandlinger i Genève;

25. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at støtte den ecuadorianske regering i dens bestræbelser på at udvikle og opretholde en effektiv miljøforvaltning, både generelt og i følsomme områder, såsom som Amazonas og Galapagosøerne, eftersom sikring af planetens fremtid er et fælles ansvar;

26. minder om, at Yasuni, som er en del af Amazonas, huser flere stammefolk, hundredvis af hjemmehørende træarter og snesevis af udryddelsestruede dyr; minder om dens betydning for menneskeheden og verdens naturarv, herunder for kommende generationer;

27. beklager, at konceptet med at yde støtte til miljøbeskyttelse ved at kompensere for tabet i potentielle handelsindtægter og for at medfinansiere oprettelsen af trustfonden »Yasuni Ishpingo Tambococha Tiputini (ITT)« under De Forenede Nationers udviklingsprogram, således som den ecuadorianske regering har foreslået, og som havde til formål at give det ecuadorianske folk erstatning for, at landet afholder sig fra at udvinde olie fra oliefelter beliggende i Yasuni-nationalparken, er kuldsejlet som følge af utilstrækkelige økonomiske resultater;

28. anerkender den indsats, som Ecuador har gjort for at gøre fremskridt med hensyn til beskyttelse af oprindelige samfund, og opfordrer indtrængende den ecuadorianske regering til at undgå, at dens politikker — og særlig dens strategi for minedrift — har en negativ indvirkning på de oprindelige samfunds rettigheder;

29. fremhæver vigtigheden af at bevare og opretholde oprindelige og lokale samfund med traditionel levevis og understreger deres betydning for bevarelsen og den bæredygtige udnyttelse af den biologiske mangfoldighed i Andinlandene;

30. glæder sig over, at Ecuador har ratificeret ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk, men bemærker, at handelsaftalen ikke indeholder nogen henvisning til konventionen;

31. opfordrer den ecuadorianske regering til yderligere at forbedre de eksisterende nationale mekanismer og dialogen med civilsamfundet i forbindelse med civilsamfundsmekanismens overvågningsramme, herunder en omfattende informations- og reklamekampagne med henblik på at maksimere de berørte gruppers deltagelse i civilsamfundsmekanismens overvågningsramme; minder om, at handelsaftalen kræver, at Ecuador opretter disse mekanismer senest et år efter aftalens ikrafttræden;

Torsdag den 26. november 2015

32. opfordrer de involverede parter til at træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre arbejdet i de nationale rådgivende grupper; mener, at alle nationale rådgivende grupper skal være fuldt uafhængige;
33. anmoder EU's nationale rådgivende gruppe om at udarbejde regelmæssige rapporter, som skal forelægges for og vurderes af Parlamentet;
34. understreger, at det er vigtigt, at tilstrækkelig mange civilsamfundsorganisationer deltager i det årlige møde med civilsamfundsorganisationerne, således som det er fastsat i aftalen, og den brede offentlighed, som det er fastsat i aftalen;
35. glæder sig over initiativer, som den ecuadorianske regering har taget, såsom oprettelsen af Ecuadors råd for aktivt medborgerskab og social kontrol (CPCCS) som et redskab til at integrere og motivere civilsamfundets deltagelse, fremme gennemsigtighed og udrydde korrupt praksis; minder om betydningen af at oprette effektive dialogmekanismer, såfremt disse ikke eksisterer, for at sikre borgernes og sociale aktørers ret til individuelt eller kollektivt at organisere sig, til at deltage i beslutningstagningen og til at kontrollere gennemførelsen;
36. understreger betydningen af det fælles Underudvalg for Handel og Bæredygtig Udvikling, da det er den eneste mekanisme, der er foreskrevet i handelsaftalen, med henblik på at overvåge gennemførelsen af både statslige parternes og virksomhedernes forpligtelser vedrørende bæredygtig udvikling;
37. anmoder Kommissionen om at forelægge Parlamentet alle dagsordener for og referater fra underudvalgets møder;
38. noterer sig, at Ecuador har indført en beskyttelse af betalingsbalancen; opfordrer Ecuador til omgående at tage fat på de betænkeligheder, der blev rejst under høringerne af andre WTO-medlemmer i Betalingsbalanceudvalget i Genève;
39. bemærker, at Ecuador sammen med Colombia og Peru er en af verdens største producenter af bananer; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at de udløsende importmængder som fastlagt i stabiliseringsmekanismen for bananer reelt overholdes; anmoder Kommissionen om regelmæssigt og omgående at orientere Parlamentet og under alle omstændigheder gøre dette, når tendensen i importen af bananer kunne føre til, at de udløsende importmængder nås, og give detaljer om de direkte og indirekte følger af importen af bananer fra disse lande; opfordrer Kommissionen til også at suspendere toldfritagelsen på bananer importeret fra disse lande, hvis importen stiger uforholdsmæssigt meget, der forårsager eller truer med at forårsage alvorlige skader på økonomierne i EU's producerende regioner som f.eks. tab af arbejdspladser;
40. opfordrer parterne til at sikre, at alle aftalens bestemmelser gennemføres effektivt, så snart aftalen træder i kraft;
41. giver udtryk for sin overbevisning om, at begge parter bør indføre beskyttelsesklausuler samtidigt med henblik på at beskytte den nationale produktion mod importstigninger, som kan forårsage alvorlig skade;
42. anmoder både GD Handel og den ecuadorianske regering om at give overbevisende svar på spørgsmålene og de betænkeligheder, der er blevet rejst, inden Parlamentet stemmer om Ecuadors tiltrædelse af handelsaftalen;
43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringerne i Ecuador, Colombia og Peru.
-

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0417

En ny dyrevelfærdsstrategi for 2016-2020**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om en ny dyrevelfærdsstrategi for 2016-2020 (2015/2957(RSP))**

(2017/C 366/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 43 i TEUF om den fælles landbrugs- og fiskeripolitik funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. februar 2012 om EU's strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015 (COM(2012)0006),
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2012 om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at EU-lovgivning på dyrevelfærdsområdet bidrager til lige konkurrencevilkår inden for Unionen og dermed til et velfungerende indre marked;
- B. der henviser til, at Europas borgere i høj grad interesserer sig for dyrevelfærd og ønsker at kunne træffe mere informerede valg som forbrugere;
- C. der henviser til, at nationale regler om dyrevelfærd ikke må være i modstrid med principperne for EU's indre marked;
- D. der henviser til, at dyrevelfærd er tæt forbundet med dyresundhed og folkesundhed;
- E. der henviser til, at EU's regler og de nationale regler om dyrevelfærd grundet deres kompleksitet og forskellige fortolkninger skaber retsusikkerhed og kan give producenter i visse medlemsstater en alvorlig konkurrencemæssig ulempe;
- F. der henviser til, at EU har et af de højeste dyrevelfærdsniveauer i verden;
- G. der henviser til, at der bør ske yderligere forbedringer i dyrevelfærden på grundlag af de fremherskende videnskabelige resultater og under behørig hensyntagen til effektivitet og konkurrenceevne inden for landbrugets husdyrbrug; der henviser til, at det ville være til fordel for ensartede dyrevelfærdsstandarder i hele EU med en definition af godt husdyrhold;
- H. der henviser til, at et højt niveau af dyrevelfærd er vigtigt for at sikre bæredygtighed, selv om det medfører investeringer og supplerende driftsomkostninger, der ikke er rimeligt fordelt hele vejen igennem fødevarekæden;
- I. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at gennemføre de udestående punkter i Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015;

⁽¹⁾ EUT C 349 E af 29.11.2013, s. 62.

Torsdag den 26. november 2015

2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at evaluere den eksisterende strategi og udarbejde en ny og ambitiøs strategi for dyreskyttelse og dyrevelfærd for årene 2016-2020, således at der bygges oven på arbejdet med den foregående strategi, og man sikrer en videreførelse af en ramme, der kan tilvejebringe høje standarder for dyrevelfærd i alle medlemsstaterne;
 3. opfordrer Kommissionen til at sikre en opdateret, sammenhængende og klar retlig ramme, der implementerer kravene i TEUF's artikel 13 fuldt ud; gentager imidlertid, at dyrevelfærdsniveauerne under ingen omstændigheder må sænkes på grund af administrativ forenkling; understreger, at disse mål ikke udelukker hinanden;
 4. understreger, at artikel 13 i TEUF er almengyldig, horisontal og således er lige så vigtig som bestemmelserne om landbrug, miljø og forbrugerbeskyttelse;
 5. minder om, at Parlamentet løbende forhandler om og har vedtaget lovgivning, som behandler spørgsmål vedrørende dyrevelfærd, såsom dyresundhed, zootekniske betingelser, økologisk produktion og offentlig kontrol;
 6. anerkender den indsats, som landbrugerne allerede har gjort med hensyn til dyrevelfærd i Unionens forskellige medlemsstater;
 7. opfordrer indtrængende Kommissionen til, når der er klare videnskabelige beviser for dyrevelfærdsproblemer, at tilpasse politikinstrumenterne eller indføre nye for at løse disse problemer; anmoder Kommissionen om nøje at overvåge gennemførelsen af EU-lovgivningen vedrørende dyrevelfærd i medlemsstaterne;
 8. udtrykker sin bekymring over den reelle gennemførelse og håndhævelse af den nuværende EU-lovgivning vedrørende dyrevelfærd på grund af kompleksiteten og det store antal relevante retsakter; understreger, at det bør være det centrale mål med alle regler om dyresundhed og -velfærd at forbedre håndhævelsen og overholdelsen af den eksisterende lovgivning;
 9. opfordrer samtidig indtrængende Kommissionen til at være mere ambitiøs med hensyn til at inkludere og prioritere gensidighed inden for dyrevelfærdsstandarder som et ikke-handelsmæssigt hensyn i sin handelspolitik og i forhandlinger om internationale handelsaftaler samt at fremme dyrevelfærd i tredjelande ved at anmode om opfyldelse af tilsvarende dyrevelfærdsstandarder for importerede dyr og produkter, hvilket skal ledsages af streng kontrol;
 10. understreger, at det er vigtigt at sikre en finansiering af den fælles landbrugspolitik, som er tilstrækkelig og forenelig med vores ambitionsniveau, for at undgå udflytning af produktion og handel til lande og kontinenter med lavere dyrevelfærdsstandarder;
 11. opfordrer Kommissionen til at udvikle, udveksle og udbrede videnskabsbaseret bedste praksis og støtte innovation og forskning i udvikling af nye dyrevelfærdsteknikker og -teknologier;
 12. minder om, at der er skævheder i fødekæden, som stiller den primære producent ufordelagtigt, og at denne situation begrænser mulighederne for investeringer i dyrevelfærd på bedriftsplan;
 13. minder om, at producenterne er overbebyrdede med administrative krav, og at denne EU-strategi ikke må gøre den eksisterende byrde endnu tungere i betragtning af de løbende bestræbelser på administrativ forenkling; understreger, at der er behov for stabilitet og forudsigelighed i forbindelse med investeringer i sektoren og samtidig for at sikre lige konkurrencevilkår på internationalt plan;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0418

Undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser (2015/2977(RSP))**

(2017/C 366/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder af 20. november 1989 og dens valgfri protokoller vedrørende hhv. inddragelse af børn i væbnede konflikter fra maj 2000, om salg af børn, børneprostitution og børnepornografi fra januar 2002 og en kommunikationsprocedure fra december 2011,
- der henviser til FN's principper og retningslinjer vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (Parisprincipperne) fra februar 2007,
- der henviser til generel bemærkning nr. 14 (2013) fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om, at barnets tarv altid skal komme i første række,
- der henviser til FN's handlingsplan med titlen »A World Fit for Children«,
- der henviser til artikel 208 i Lissabontraktaten, der fastsætter princippet om udviklingsvenlig politikkoherens, som kræver, at der tages hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med politikker, som kan forventes at berøre udviklingslandene,
- der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen: »Den europæiske konsensus om humanitær bistand« af 30. januar 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2008 »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (COM(2008)0055),
- der henviser til EU's retningslinjer om børn og væbnede konflikter (opdateret i 2008),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdet),
- der henviser til, at Den Europæiske Union modtog Nobels Fredspris den 10. december 2012 og efterfølgende modtog de penge, der følger med prisen, som man forpligtede sig til at donere til EU's »Children of Peace«-initiativ,
- der henviser til resolution 64/290 fra FN's Generalforsamling af 9. juli 2010 om retten til undervisning i nødsituationer og de relevante retningslinjer, herunder dem fra UNICEF og UNESCO,
- der henviser til Dakarhandlingsplanen, som blev vedtaget på verdensforummet om uddannelse den 26.-28. april 2000, og FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000,
- der henviser til Incheonerklæringen »Uddannelse 2030«, som blev vedtaget på verdensforummet om uddannelse den 19.-22. maj 2015,

Torsdag den 26. november 2015

- der henviser til Osloerklæringen, som blev vedtaget på Oslo-topmødet om uddannelse med henblik på udvikling den 6.-7. juli 2015,
 - der henviser til den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser (O-000147/2015 — B8-1108/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at FN anslår, at en milliard børn lever i konfliktramte områder, og at 250 millioner af dem er under fem år gamle og berøves deres grundlæggende ret til uddannelse; der henviser til, at 65 mio. børn i alderen 3-15 anslås at være hårdest ramt af katastrofer og langvarige kriser og i risiko for afbrydelse af deres uddannelse, og at omkring 37 mio. børn i skolealderen ikke går i skole i kriseramte lande; der henviser til, at omkring halvdelen af de børn i verden, der ikke går i skole, bor i konfliktområder; der henviser til, at 87 % af børn i arabiske lande, som ikke går i skole, er berørt af konflikter, og at det anslås, at 175 millioner børn om året sandsynligvis vil blive berørt af naturkatastrofer; der henviser til, at visse grupper, såsom fattige børn, piger og børn med handicap, oplever, at deres allerede ringe fremtidsudsigter forringes yderligere i konfliktramte områder eller skrøbelige situationer;
- B. der henviser til, at næsten 10 millioner børn er flygtninge, og at det anslås, at 19 millioner børn rundt om i verden er blevet internt fordrevet på grund af konflikt;
- C. der henviser til, at ethvert barn først og fremmest er et barn, hvis rettigheder bør respekteres uden forskelsbehandling, uanset dets eller dets forældres etniske oprindelse, nationalitet eller sociale status, migrantstatus eller opholdsretlige status;
- D. der henviser til, at uddannelse er en grundlæggende rettighed, som alle børn har; der henviser til, at uddannelse er afgørende for fuldt ud at kunne nyde godt af alle andre sociale, økonomiske, kulturelle og politiske rettigheder;
- E. der henviser til, at uddannelse udgør grundlaget for ansvarligt medborgerskab, kan ændre et samfund og bidrage til social, økonomisk og politisk lighed og ligestilling mellem kønnene og desuden er et afgørende aspekt i pigers og kvinders frigørelse, både socialt, kulturelt og erhvervsmæssigt, og i forebyggelsen af vold mod kvinder og piger;
- F. der henviser til, at uddannelse er afgørende for, at børn med handicap og/eller med særlige undervisningsbehov kan blive integreret og få forbedret deres levevilkår;
- G. der henviser til, at gratis grundskoleuddannelse for alle børn er en grundlæggende rettighed, som regeringerne har lovet at overholde i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989; der henviser til, at målet for 2015 er at sikre, at alle drenge og piger gennemfører en fuld grundskoleuddannelse; der henviser til, at dette mål til trods for visse fremskridt i udviklingslandene langt fra er nået;
- H. der henviser til, at Dakarrammen og 2015-målene har mobiliseret det internationale samfund til fordel for universel adgang til grundskoleuddannelse, ligestilling mellem kønnene og uddannelse af høj kvalitet, men at ingen af disse mål vil blive opfyldt inden udgangen af 2015, som det var målsætningen;
- I. der henviser til, at statslige sikkerhedsstyrker og ikke-statslige væbnede grupper i mindst 30 lande på verdensplan gennemfører angreb på uddannelsesinstitutioner; der henviser til, at beskyttelse af skoler imod angreb og militær anvendelse fra staters og ikke-statslige væbnede gruppers side er i overensstemmelse med erklæringen om sikre skoler og retningslinjerne for beskyttelse af skoler og universiteter mod militær anvendelse under væbnede konflikter;
- J. der henviser til, at børn, teenagere og unge står over for stigende trusler og rammes uforholdsmæssigt hårdt, især i skrøbelige stater; der henviser til, at børn og teenagere, der ikke går i skole, er i større risiko for tidlige ægteskaber og graviditeter, rekruttering til væbnede styrker eller grupper, menneskehandel eller udnyttelse i arbejdsøjemed; der henviser til, at den humanitære bistand i krigszoner ofte er det eneste middel til, at børn kan fortsætte deres uddannelse og forbedre deres fremtidsudsigter, og som derved kan bidrage til at beskytte dem mod overgreb og udnyttelse;

Torsdag den 26. november 2015

- K. der henviser til, at tilvejebringelsen af kvalitetspræget undervisning i nødsituationer ikke udgør en del af alle humanitære indsatser, primært er rettet mod grundskoleuddannelse og stadig betragtes som noget sekundært i forhold til levering af fødevarer, vand, lægehjælp og tag over hovedet, og at børn, der er berørt af konflikter eller naturkatastrofer, derfor går glip af undervisning;
- L. der henviser til, at den humanitære bistand til undervisning er af ringe omfang, og at den mere rundhåndede udviklingsbistand ankommer sent eller slet ikke; systemerne for levering er dårligt koordineret med høje transaktionsomkostninger, og der mangler partnere, som har tilstrækkelig kapacitet til en sådan indsats;
- M. der henviser til, at kvaliteten af undervisningsprogrammer for flygtninge som regel er ringe, med en elev-lærer-ratio på gennemsnitligt 70:1 og en høj andel af ikke-kvalificerede lærere;
- N. der henviser til, at de nye mål for bæredygtig udvikling (SDG) og de dertil knyttede delmål opstiller en ny, holistisk, ambitiøs dagsorden for uddannelse, som skal nås inden udgangen af 2030;
- O. der henviser til, at universel adgang til offentlig uddannelse af høj kvalitet — ikke bare grunduddannelse, men med samme vægt på sekundær og videregående uddannelse — er afgørende for at få bugt med ulighed og nå målene for bæredygtig udvikling;
- P. der henviser til, at EU vil investere 4,7 mia. EUR i uddannelse i udviklingslandene i perioden 2014-2020, en forhøjelse i forhold til de 4,4 mia. EUR, der blev investeret i 2007-2013;
- Q. der henviser til, at det i Incheonerklæringen bemærkes med bekymring, at konflikter, naturkatastrofer og andre kriser fortsat griber forstyrrende ind i uddannelse og udvikling, at man i erklæringen forpligter sig til at udvikle mere inkluderende, reaktionsdygtige og robuste uddannelsessystemer, og at uddannelse skal »leveres i trygge, støttende og sikre læringsmiljøer, som er fri for vold«;
- R. der henviser til, at EU's »Children of Peace«-initiativ giver omkring 1,5 mio. børn i konflikt- og katastrofeområder i 26 lande adgang til skoler, hvor de kan lære i et trygt miljø og modtage psykologisk bistand;
- S. der henviser til, at flere EU-partnere, som f.eks. UNRWA, har udviklet innovative, inkluderende og holistiske tilgange til undervisning i nødsituationer for at sikre adgang til kvalitetspræget undervisning for flygtningebørn, der er berørt af de igangværende konflikter; der henviser til, at denne tilgang kombinerer kortsigtet humanitær bistand og børns langsigtede udviklingsbehov og omfatter udvikling af interaktive materialer til selvstudier, psykosocial bistand, sikre steder til undervisning og rekreative aktiviteter samt bevidstgørelse om sikkerhedsspørgsmål og kapacitetsopbygningsaktiviteter;
- T. der henviser til, at der er behov for anslået 8 mia. USD om året til at give uddannelsesstøtte til børn, der er berørt af nødsituationer, og at de nationale bidrag fra de berørte stater efterlader et globalt finansieringsunderskud på 4,8 mia. USD til undervisning i nødsituationer;
- U. der henviser til, at der er behov for en forhøjelse af de økonomiske midler til udviklingsbistand og humanitær bistand for at få dækket dette underskud samt øgede offentlige udgifter til uddannelse i de skrøbelige stater; der henviser til, at uddannelse som andel af de offentlige udgifter i de skrøbelige stater er faldet i de senere år og stadig er langt fra det internationalt anerkendt benchmark på 20 %;
- V. der henviser til, at man i Osloerklæringen har bemærket vigtigheden af at se på den globale bistandsstruktur for at bygge bro mellem humanitære indsatser og mere langsigtede udviklingsforanstaltninger på uddannelsesområdet og har foreslået, at der etableres en ny platform i dette øjemed, samt at der skabes en særlig fond eller en ny modalitet for undervisning i nødsituationer på det humanitære verdenstopmøde i 2016;

Torsdag den 26. november 2015

1. fremhæver betydningen af universel og offentlig kvalitetspræget uddannelse som en fremmede faktor i udvikling, der forbedrer fremtidsudsigterne for andre foranstaltninger inden for sundhed, sanitet, nedbringelse af katastroferisici, jobskabelse, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling; fremhæver den rolle, undervisning spiller som et stærkt redskab, der er nødvendigt for at give en følelse af normalitet og for at øge kendskabet til rettigheder samt for at hjælpe børn, teenagere og unge med at overvinde traumet, hjælpe dem til at blive reintegreret i samfundet efter konflikter og give dem færdigheder til at kunne genopbygge deres samfund og fremme fredsopbygning og forsoning;
2. understreger, at kvalitetspræget undervisning på længere sigt kan være et afgørende element i genopbygningen af samfund efter konflikter, da den kan forøge børns indkomstpotentiale, sætte dem i stand til at holde deres familier sunde og øge deres mulighed for at bryde ud af fattigdomscirklen;
3. understreger, at piger og andre dårligt stillede børn, herunder handicappede, aldrig må diskrimineres, når det gælder adgang til god undervisning i nødsituationer;
4. fremhæver den positive rolle, som uddannelse spiller i børns udvikling og trivsel, og understreger vigtigheden af at sikre uafbrudt, livslang læring for unge teenagere; mener, at dette også vil begrænse muligheden for, at de bliver involveret i væbnede grupper eller ekstremisme;
5. anerkender de fremskridt, der er gjort siden vedtagelsen af 2015-målene, men beklager dybt, at de mål, der blev sat, ikke bliver opfyldt i 2015; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre disse mål til hovedprioriteten i deres interne politikker og deres forbindelser med tredjelande; understreger, at disse mål, navnlig udryddelse af fattigdom, adgang til uddannelse for alle og ligestilling mellem kønnene, kun kan nås gennem udvikling af offentlige tjenester, som er tilgængelige for alle; glæder sig over den nye uddannelsesdagsorden, der er opstillet i forbindelse med målene for bæredygtig udvikling, og fremhæver stadig betydningen af lige adgang til kvalitetspræget uddannelse for de mest udsatte befolkningsgrupper;
6. bemærker med bekymring, at fremskridtene på uddannelsesområdet har været langsomt eller ikke-eksisterende i konfliktramte lande og i skrøbelige og konfliktramte stater, og fremhæver betydningen af at styrke uddannelsessystemernes robusthed i disse lande samt af at sikre, at indlæringen ikke afbrydes, når kriser rammer; understreger derfor, at det er nødvendigt, at Den Europæiske Union, medlemsstaterne og alle andre interessenter, som er involveret på forskellige niveauer, udviser et større engagement for at tilvejebringe instrumenter til at sikre udvikling og udbredt uddannelse i sådanne kriseramte lande;
7. fremhæver, at millioner af børn er blevet tvunget ud i et liv som flygtninge, og understreger, at adgang til undervisning for flygtningebørn er af allerstørste betydning; opfordrer værtslandene til at sikre, at flygtningebørn får fuld adgang til undervisning, og til så vidt muligt at fremme integration og inklusion af dem i deres nationale uddannelsessystemer; opfordrer desuden nødhjælpsmiljøet og udviklingsmiljøet til at være mere opmærksomt på undervisning og uddannelse af lærere, både blandt de fordrevne selv og i værtsbefolkningen, samt til at internationale donorer prioriterer undervisning, når de reagerer på flygtningekriser, gennem programmer, der sigter mod at inddrage indvandrerbørn og støtte dem psykologisk, og ved at fremme undervisning i værtslandets sprog for at sikre et større og mere passende niveau af integration af flygtningebørn;
8. understreger, at der også er behov for et særligt fokus på sekundær uddannelse og erhvervsuddannelse, ikke kun på basal grundskoleuddannelse; fremhæver, at unge mellem 12 og 20 år har meget begrænsede muligheder i flygtningesamfund, og at de samtidig udgør et hovedmål for militærtjeneste og andre former for inddragelse i væbnede konflikter; fremhæver f.eks., at mindre end 30 % af befolkningen i Afghanistan over 15 år ifølge Verdensbanken kan læse og skrive, til trods for landets enorme erhvervsaktive befolkning, og at årtier med krig har ført til en kritisk mangel på faglært arbejdskraft;
9. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle særlige modtageordninger for uledsagede børn og enlige mødre med børn;
10. minder medlemsstaterne om, at beskyttelse af børn og forebyggelse af misbrug og menneskehandel er betinget af, at de inkluderes i skoler og uddannelsesprogrammer, og at der bør fastsættes bestemmelser i denne henseende om veldefinerede standarder for modtagelse, inklusion og sproglig støtte, som fastsat i direktiv 2013/33/EU;

Torsdag den 26. november 2015

11. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte studerende flygtninge, som er i transit, også ved at samarbejde med forskellige internationale organisationer;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette »uddannelseskorridorer« for at sikre, at studerende fra konfliktramte lande, i særdeleshed Syrien, Irak og Eritrea, accepteres af universiteterne;
13. opfordrer EU og dets humanitære organer til systematisk at medtage undervisning og beskyttelse af børn i hele nødberedskabscyklussen og sikre fleksible flerårige midler til langvarige kriser;
14. glæder sig over oprettelsen af Bekou-trustfonden, Madad-trustfonden og nødtrustfonden for Afrika som effektive redskaber til at tackle kløften mellem nødhjælps- og udviklingsmidler under komplekse og langvarige nødsituationer, hvor politiske, økonomiske og humanitære problemstillinger hænger indbyrdes sammen; opfordrer EU og dets medlemsstater til at medtage undervisning for børn som en prioritet, når der fordeles midler fra EU's trustfonde;
15. erkender de bekymrende mangler i den uddannelsesmæssige respons på nødsituationer, især fordi en tidlig indsats ikke bare er til gavn for de berørte børn, men også kan forbedre effektiviteten af den bredere humanitære indsats; gentager sin støtte til, at skoler bibeholdes som sikre steder for børn, og understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt, at beskytte uddannelse mod angreb; opfordrer EU og dets medlemsstater til at forpligte sig til at støtte principperne i den omfattende ramme for skolers sikkerhed og beskytte uddannelsesfaciliteter mod angreb og militær anvendelse i overensstemmelse med erklæringen om sikre skoler og retningslinjerne for beskyttelse af skoler og universiteter mod militær anvendelse under væbnede konflikter;
16. opfordrer EU til at samarbejde med partnerlande, andre donorer, den private sektor og civilsamfundet om at forbedre uddannelsesmulighederne for unge under konflikter og i andre nødsituationer i betragtning af den afgørende rolle, som unge kan spille med hensyn til at skabe stabilitet efter konflikter ved hjælp af deres potentielt opnåede færdigheder i genopbygning af infrastruktur, grundlæggende tjenesteydelser, sundhedspleje og uddannelsessystemer, og derved bremse risikoen for, at en arbejdsløs ung befolkning skaber social uro eller falder tilbage i en ond voldsspiral;
17. roser EU's »Children of Peace«-initiativ, som søger at finansiere humanitære undervisningsprojekter i nødsituationer, og opfordrer Kommissionen til at opskalere dette initiativ; glæder sig over initiativet »No Lost Generation«, der er iværksat af en række donorer, nødhjælps- og udviklingsbistandsorganer, herunder EU, for at give millioner af børn i Syrien og dets nabolande adgang til undervisning;
18. beklager dybt, at dette område blev tildelt mindre end 2 % af alle nødhjælpsmidlerne i 2014 til trods for den vigtige rolle, som uddannelse spiller i nødsituationer; håber derfor, at finansieringen til uddannelsesprogrammer for børn kan blive suppleret og forhøjet under det nye program for omstrukturering af fordelingen af EU-midlerne, også i tredjelande, der er ramt af krig eller generelle nødsituationer;
19. opfordrer i betragtning af de aktuelle krisers langvarige karakter alle aktører på det humanitære område til at medtage undervisning som en integreret del af deres humanitære indsats samt til at øge deres engagement i uddannelse ved at mobilisere uddannelsesgruppen på et tidligt tidspunkt i en nødsituation og ved at sikre, at der er afsat tilstrækkelige midler dertil; anmoder dem om at være særligt opmærksomme på udsatte grupper som piger, handicappede og fattige, til at tage internt fordrevne børn og unge, som har fundet et tilflugtssted i lokalsamfundet, med i betragtning og til at tage behørigt højde for sekundær uddannelse for ikke at udelukke teenagere fra uddannelse;
20. glæder sig over den voksende internationale opmærksomhed omkring spørgsmålet om undervisning i nødsituationer, og navnlig over meddelelsen fra EU-kommissæren for humanitær bistand om, at der senest i 2019 afsættes 4 % af EU's budget for humanitær bistand til undervisning for børn i nødsituationer;

Torsdag den 26. november 2015

21. opfordrer EU's medlemsstater til at støtte Kommissionens mål om at øge andelen af humanitære midler, der afsættes til uddannelse i nødsituationer, til 4 % af EU's humanitære budget som en minimumsinvestering for at sikre adgang til kvalitetspræget uddannelse for børn i nødsituationer og under langvarige kriser; opfordrer dem endvidere til at give undervisning øget opmærksomhed og finansiering i deres egne humanitære indsatser men understreger samtidig, at dette ikke må ske på bekostning af andre primære behov; opfordrer EU til blandt de relevante lande at fremme bedste praksis i form af beredskabs- og reaktionsstrategier til støtte for uddannelse i tilfælde af kriser samt til at hjælpe med den dertil hørende kapacitetsopbygning, f.eks. gennem budgetstøtteprogrammer;

22. fremhæver, at de nye informations- og kommunikationsteknologier (IKT) har indtaget en stadig vigtigere rolle i uddannelsessektoren i nødsituationer og kan forbedre aktørernes arbejde i sådanne situationer, bl.a. ved hjælp af e-lærings- og e-undervisningsplatforme;

23. understreger, at selv om der er behov for en stigning i finansieringen af humanitær bistand, vil dette ikke være tilstrækkeligt til at tackle finansieringsunderskuddet; opfordrer EU og andre donorer til at styrke uddannelsens profil i udviklingssamarbejdet med skrøbelige stater for at øge de nationale uddannelsessystemers robusthed; opfordrer Europa-Kommissionen og medlemsstaterne såvel som andre humanitære aktører til at bidrage til en styrkelse af universel offentlig uddannelse, herunder sekundær og videregående uddannelse, som en måde hvorpå programmeringen af nødhjælpsarbejdet kan samordnes med den langsigtede programmering med henblik på bæredygtig udvikling;

24. opfordrer EU til at støtte tredjelands regeringer i deres tilsagn om at udvikle nationale retlige rammer for modstandsdygtighed, forebyggelse, katastrofe- og risikostyring på grundlag af det internationale program af retsakter, regler og principper for internationalt katastrofeberedskab og tilsikre, at der forefindes risikostyringskapacitet i alle offentlige forvaltninger, industrielle sektorer og i civilsamfundet, således at det sikres, at børn kan komme i skole igen;

25. fremhæver den private sektors betydning som en potentiel kilde til innovativ finansiering af uddannelse med henblik på at bygge bro over den mulige kløft mellem de uddannelsesydelser og den erhvervsuddannelse, der leveres, og de fremtidige krav fra arbejdsmarkedet; opfordrer til nye alliancer og nye måder at danne partnerskaber med den private sektor i forbindelse med uddannelsesprocesser, som kan udgøre mulige kilder til innovation og teknologisk fleksibilitet og have mange forskellige former, fra tilvejebringelse af bygningsfaciliteter og elektroniske anordninger til e-læringsprogrammer og transport og indkvartering af lærere;

26. fremhæver, at undervisning i nødsituationer og skrøbelige situationer er et konkret område, hvor nødhjælps- og udviklingsaktørerne er nødt til at arbejde sammen om at sammenkoble nødhjælp, rehabilitering og udvikling (LRRD); opfordrer Kommissionen til at udvikle mekanismer med henblik på effektivt at orientere sig mod dette i sine egne og sine partners aktiviteter samt til at deltage i den internationale platform, der vil skabe særlige instrumenter til undervisning i nødsituationer på det humanitære verdenstopmøde i 2016; støtter samordningen af eksisterende midler og oprettelsen af en global finansieringsmekanisme til undervisning i nødsituationer;

27. opfordrer EU og dets medlemsstater til på det humanitære verdenstopmøde at fremme problemstillingen om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser og sikre, at dette tema får en passende plads i slutdokumentet; opfordrer dem endvidere til at fremme en fælles standard for rammerne for læring og udbredelse af bedste praksis om alternative læringsmetoder som selvstudier og undervisningsmaterialer til langdistanceundervisning; understreger, at der bør udvikles mekanismer, redskaber og kapacitet til at bringe uddannelsesplaner og budgetter i overensstemmelse, både i forbindelse med nødhjælp, genopretnings- og overgangsfasen og udvikling;

28. understreger, at det internationale samfund i lyset af det stigende antal humanitære kriser og det højeste antal fordrevne mennesker siden Anden Verdenskrig bør betragte undervisning som et centralt element i sine humanitære indsatser, idet uddannelse er en katalysator, som kan gøre den samlede indsats mere effektiv og bidrage til de berørte befolkningsgruppers mellem- og langsigtede udvikling;

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 26. november 2015

P8_TA(2015)0419

Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020**Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« (2015/2772(RSP))**

(2017/C 366/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 og 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (forordningen om de fælles bestemmelser),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget,
- der henviser til den sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed (COM(2014)0473),
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning for 2014,
- der henviser til mundtlig forespørgsel til Kommissionen om »Hen imod forenkling og resultatorienteret tilgang i samhørighedspolitikken for perioden 2014-2020« (O-000127/2015 — B8-1103/2015),
- der henviser til forslag til beslutning fra Regionaludviklingsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet anerkender betydningen af væsentlige skridt, som EU-institutionerne har taget i retning af forenkling, f.eks. dagsordenen for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, en udpeget næstformand i Kommissionen med ansvar for bedre regulering, oprettelse af en gruppe af uafhængige eksperter på højt niveau om overvågning af forenklingen for modtagerne af støtte fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF-fondene) i Kommissionen, den reviderede finansforordning og forordningen om fælles bestemmelser;
- B. der henviser til, at på trods af den reformerede samhørighedspolitik for programmeringsperioden 2014-2020, hvor forenklingsmetoderne er rettet, er anvendelse, forvaltning, rapportering og kontrol med hensyn til de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) stadig besværlige for både støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder, navnlig dem med mindre administrativ og finansiell kapacitet;
- C. der henviser til, at eksisterende overregulering (»gold-plating«), herunder i forbindelse med gennemførelsen af regler i national lovgivning, har en vækstdæmpende virkning og fører til længere time-out-of-market og indirekte omkostninger for potentielle støttemodtagere, der ansøger om EU-finansiering, hvorved EU-midlernes indvirkning på investeringerne reduceres, og der skabes hindringer for støttemodtagere, borgere og virksomheder i EU, navnlig små og mellemstore virksomheder;

Torsdag den 26. november 2015

- D. der henviser til, at komplicerede procedurer kan udgøre en betydelig belastning for støttemodtagere, navnlig små og mellemstore virksomheder, NGO'er og kommuner, der har behov for EU-støtte, og der henviser til, at disse enheder ikke har de økonomiske og menneskelige ressourcer — eller ekspertisen — til at ansøge om og forvalte EU-støtte; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at fortsætte deres bestræbelser på at gøre risikovurderingsredskabet Arachne operationelt og lettere at anvende for forvaltningsmyndighederne og de operationelle programmers kontrolsystemer, som er nødt til at sikre en passende balance mellem på den ene side forenkling og på den anden side påvisning og forebyggelse af uregelmæssigheder, herunder svig;
- E. der henviser til, at overlapning af revisioner og forskelle i fremgangsmåder og metoder nødvendiggør indførelsen af »princippet om én enkelt revision« og et stærkere fokus på forvaltningsrevision, som bedre kan vurdere effektiviteten af arbejdet og føre til forslag om forenkling;
1. mener, at Kommissionen bør indføre detaljerede retningslinjer for forenkling med henblik på at gøre medlemsstaterne og deres regioner bekendt med, at de har til opgave at eliminere, eller i det mindste væsentligt reducere, den administrative byrde og overreguleringen, som opstår på nationalt og lokalt plan i forbindelse med indkøb, udvælgelse af forslag og overvågning og kontrol af aktiviteter, herunder at undgå hyppige ændringer i regler, forenkle sproget og harmonisere procedurerne samt at fokusere EU-budgettet på håndgribelige resultater; anfører endvidere, at en integreret regional finansieringspakke, der leveres via en enkelt grænseflade eller »kvikskranke«, kunne være en mulighed med henblik på således at bevæge sig i retning af fælles processer og procedurer, hvor det er muligt;
 2. anmoder Kommissionen om at give medlemsstaterne og deres regioner en køreplan for at strømline og forenkle kontrol, overvågning og rapportering, herunder til støttemodtagerne, for at gøre op med de nuværende flaskehalse;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at notere sig den 31. december 2015 som måldatoen, i henhold til artikel 122, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser, for at skifte til e-samhørighed som en forudsætning for en betydelig reduktion af den tid, der går fra ansøgning til tildeling af støtte;
 4. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet at nedsætte og gennemføre en lempelig fremgangsmåde med hensyn til de data- og informationskrav, der stilles modtagerne i ansøgningsproceduren, og med hensyn til rapportering i forbindelse med EU-midler under fælles forvaltning og at tilskynde til udveksling af god praksis;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en forenkling af de regler, der gælder for finansielle instrumenter under ESI-fondene med henblik på at bringe dem tættere på modtagernes behov og i sidste ende forbedre anvendelsen heraf;
 6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge anvendelsen af flerfondstilgangen, under hensyntagen til modtagernes behov;
 7. opfordrer Kommissionen til at indgå i en struktureret og permanent dialog med Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og andre interesserede parter om alle aspekter af denne forenkling;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne og deres regioner.
-

Onsdag den 11. november 2015

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2015)0393

Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder, virksomheder og borgere (ISA²) Interoperabilitet som et middel til at modernisere den offentlige sektor (COM(2014)0367 — C8-0037/2014 — 2014/0185(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 366/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0367),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 172 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0037/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 15. oktober 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 12. februar 2015 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 23. september 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0225/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 12 af 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 140 af 28.4.2015, s. 47.

Onsdag den 11. november 2015

P8_TC1-COD(2014)0185

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/... om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA²-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2015/2240.)

24. november 2015

P8_TA(2015)0396

Ophævelse af visse Schengenretsakter *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ophævelse af visse retsakter på området frihed, sikkerhed og retfærdighed (COM(2014)0713 — C8-0277/2014 — 2014/0337(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 366/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0713),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 77, stk. 2, litra a), b) og d), artikel 78, stk. 2, litra e) og g), artikel 79, stk. 2, litra c) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0277/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. oktober 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 50, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0250/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0337

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter henhørende under Schengenreglerne

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/93).

24. november 2015

P8_TA(2015)0397

Ophævelse af visse Schengenretsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager (COM(2014)0714 — C8-0279/2014 — 2014/0338(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 366/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0714),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a) og c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0279/2014),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. oktober 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 50, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0251/2015),
 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0338

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter henhørende under Schengenreglerne på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/94).

24. november 2015

P8_TA(2015)0398

Ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager
*****I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af visse retsakter på området politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager (COM(2014)0715 — C8-0280/2014 — 2014/0339(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2017/C 366/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0715),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 82, stk. 1, artikel 83, stk. 1, artikel 87, stk. 2, og artikel 88, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0280/2014),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 21. oktober 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59 og artikel 50, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0252/2015),
 1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0339

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om ophævelse af visse retsakter på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/95).

24. november 2015

P8_TA(2015)0399

Medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun (CCSBT) om Unionens medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun (07134/2015 — C8-0323/2015 — 2015/0036(NLE))

(Godkendelse)

(2017/C 366/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (07134/2015),
 - der henviser til brevvekslingen til opnåelse af medlemskab af den udvidede kommission for konventionen om bevarelse af sydlig tun (CCSBT),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0323/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget (A8-0318/2015),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Kommissionen for Bevarelse af Sydlig Tun.

24. november 2015

P8_TA(2015)0400

Forsikringsformidling *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (omarbejdning) (COM(2012)0360 — C7-0180/2012 — 2012/0175(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure — omarbejdning)

(2017/C 366/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2012)0360),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0180/2012),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 13. december 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
 - der henviser til skrivelse af 9. november 2012 fra Retsudvalget til Økonomi- og Valutaudvalget, jf. forretningsordenens artikel 104, stk. 3;
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 22. juli 2015 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 104, 59, og artikel 61, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Retsudvalget (A7-0085/2014),
 - der henviser til de ændringer, som det vedtog på sit møde den 26. februar 2014 ⁽³⁾,
 - der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 18. september 2014 om uafsluttede sager fra den syvende valgperiode,
 - der henviser til tillægsbetænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0315/2015),
- A. der henviser til, at forslaget ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

⁽¹⁾ EUT C 44 af 15.2.2013, s. 95.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0155.

24. november 2015

2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P8_TC1-COD(2012)0175

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. november 2015 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/... om forsikringsdistribution (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2016/97).

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0404

Forslag til ændringsbudget nr. 8/2015: Egne indtægter og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 8/2015 for regnskabsåret 2015, egne indtægter og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (13439/2015 — C8-0341/2015 — 2015/2269(BUD))

(2017/C 366/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2015, endeligt vedtaget den 17. december 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 1/2015, endeligt vedtaget den 28. april 2015 ⁽³⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 2/2015, nr. 3/2015, nr. 4/2015 og nr. 5/2015, endeligt vedtaget den 7. juli 2015 ⁽⁴⁾,
- der henviser til ændringsbudget nr. 6/2015 og nr. 7/2015, endeligt vedtaget den 14. oktober 2015,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽⁸⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 8/2015, vedtaget af Kommissionen den 19. oktober 2015 (COM(2015)0545),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 8/2015, vedtaget af Rådet den 10. november 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet den samme dag (13439/2015 — C8-0341/2015),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 69 af 13.3.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 190 af 17.7.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 261 af 7.10.2015.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁶⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

Onsdag den 25. november 2015

- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0337/2015),
 - A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 vedrører en revision af overslaget over de traditionelle egne indtægter (toldafgifter), opførelse på budgettet af den resterende del af saldiene fra moms og BNI i 2014 og opførelse på budgettet af saldiene fra moms og BNI i 2015;
 - B. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 også ajourfører overslaget over andre indtægter;
 - C. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 endvidere lægger op til en reduktion på 123 474 EUR af både forpligtelses- og betalingsbevillinger i budgettet for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse;
 - D. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 medfører et fald i BNI-bidraget fra medlemsstaterne på 9,4 mia. EUR;
 - 1. noterer sig forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 som forelagt af Kommissionen og Rådets holdning hertil;
 - 2. bemærker, at forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 med alle dets komponenter medfører et fald på 9 403,4 mio. EUR i medlemsstaternes bidrag til Unionens budget;
 - 3. understreger, at betydelige yderligere finansielle midler er nødvendige for at afhjælpe den nuværende flygtningekrise;
 - 4. bemærker, at medlemsstaternes økonomiske tilsagn til Afrika-trustfonden, Syrien-trustfonden og de FN-organer, der bistår flygtninge, som blev bekræftet på ny på det uformelle møde mellem EU's stats- og regeringschefer om migration den 23. september 2015, på Det Europæiske Råd den 15. oktober 2015 og på Vallettopmødet den 11.-12. november 2015, endnu ikke er blevet opfyldt; beklager, at medlemsstaterne ifølge tal fra Kommissionen manglede at tilvejebringe 2,3 mia. EUR i begyndelsen af november 2015;
 - 5. bemærker, at det vil blive nødvendigt med en yderligere finansiel indsats for at yde humanitær bistand langs med transitruterne og håndtere de udfordringer, som modtagelsen af et hidtil uset antal flygtninge i europæiske byer og regioner er forbundet med;
 - 6. beklager dybt, at der ikke kunne findes noget solidt kompromis om at anvende det tilbageførte beløb fra forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 til at afhjælpe flygtningekrisen; forventer ikke desto mindre, at medlemsstaterne fuldt ud vil opfylde deres tidligere indgåede forpligtelser;
 - 7. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 8/2015;
 - 8. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 8/2015 er endeligt vedtaget, og at drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 - 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0405

Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af flygtningekrisen

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af flygtningekrisen i henhold til punkt 12 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0514 — C8-0308/2015 — 2015/2264(BUD))

(2017/C 366/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0514 — C8-0308/2015),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽¹⁾, særlig artikel 11,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/623 af 21. april 2015 om ændring af forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 12,
 - der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, vedtaget af Kommissionen den 24. juni 2015 (COM(2015)0300) som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1/2016 (COM(2015)0317) og nr. 2/2016 (COM(2015)0513),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, vedtaget af Rådet den 4. september 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 17. september 2015 (11706/2015 — C8-0274/2015),
 - der henviser til sin holdning om forslag til det almindelige budget for 2016, vedtaget den 28. oktober 2015 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den fælles udkast, der blev godkendt af Forligsudvalget den 14. november 2015 (14195/2015 — C8-0353/2015),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0336/2015),
- A. der henviser til, at det efter undersøgelse af alle muligheder for at omfordele forpligtelsesbevillingerne under udgiftsområde 3 og 4 har vist sig nødvendigt at anvende fleksibilitetsinstrumentet til forpligtelsesbevillingerne;
- B. der henviser til, at Kommissionen havde foreslået at anvende fleksibilitetsinstrumentet til at supplere finansieringen fra Unionens almindelige budget for regnskabsåret 2016 ud over loftet for udgiftsområde 3 med 1 504 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger til at finansiere foranstaltninger under den europæiske dagsorden for migration;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT L 103 af 22.4.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0376.

Onsdag den 25. november 2015

- C. der henviser til, at Forligsudvalget, der var indkaldt med henblik på 2016-budgettet, ud over det endelige beløb på 1 506 mio. EUR ud over loftet for udgiftsområde 3, godkendte forslaget fra Parlamentets delegation om en yderligere anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet med 24 mio. EUR ud over loftet for udgiftsområde 4 for at behandle udfordringernes eksterne dimension, som flygtningekrisen har skabt;
- D. der henviser til, at det samlede beløb fra fleksibilitetsinstrumentet for regnskabsåret 2016, som omfatter de uudnyttede beløb fra regnskabsårene 2014 og 2015, derfor er fuldt opbrugt;
1. bemærker, at 2016-lofterne for udgiftsområde 3 og 4 ikke giver mulighed for en passende finansiering af hasteforanstaltninger på migrations- og flygtningområdet;
 2. er derfor enig i anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet med et beløb på 1 530 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger;
 3. tilslutter sig desuden den foreslåede fordeling af de tilsvarende betalingsbevillinger på 734,2 mio. EUR i 2016, 654,2 mio. EUR i 2017, 83 mio. EUR i 2018 og 58,6 mio. EUR i 2019;
 4. gentager, at anvendelsen af dette instrument, som fastsat i artikel 11 i FFR-forordningen, endnu en gang understreger, hvor afgørende nødvendigt det er, at Unionens budget er mere fleksibelt; bemærker, at disse yderligere bevillinger kun er mulige takket være fremførsel af uudnyttede beløb fra fleksibilitetsinstrumenterne for regnskabsårene 2014 og 2015; understreger, at intet beløb vil blive fremført til regnskabsåret 2017, hvilket begrænser anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet op til dets årlige loft på 471 mio. EUR (2011-priser);
 5. gentager sin mangeårige holdning, at med forbehold af muligheden for at anvende betalingsbevillinger til specifikke budgetposter via fleksibilitetsinstrumentet uden forudgående mobilisering af forpligtelser, kan betalinger, der følger af forpligtelser, som tidligere er mobiliseret gennem fleksibilitetsinstrumentet, kun medregnes ud over lofterne;
 6. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 7. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til øjeblikkelige budgetforanstaltninger til afhjælpning af flygtningekrisen

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2016/253.)

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0406

Anvendelse af EU's Solidaritetsfond: udbetaling af forskud over budgettet for 2016

Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2015 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med det formål at muliggøre udbetaling af forskud over budgettet for 2016 i henhold til punkt 11 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (COM(2015)0281 — C8-0133/2015 — 2015/2123(BUD))

(2017/C 366/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0281 — C8-0133/2015),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til det fælles udkast godkendt af Forligsudvalget den 14. november 2015 (14195/2015 — C8-0353/2015),
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0335/2015),
- A. der henviser til, at et beløb på 50 000 000 EUR i overensstemmelse med artikel 4a, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2012/2002 stilles til rådighed med henblik på udbetaling af forskud i form af bevillinger i forbindelse med Unionens almindelige budget;
1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE****om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til udbetaling af forskud**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2016/252.)

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Onsdag den 25. november 2015

P8_TA(2015)0407

Budgetproceduren 2016 — fælles udkast

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 25. november 2015 om Forligsudvalgets fælles udkast til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016 som led i budgetproceduren (14195/2015 — C8-0353/2015 — 2015/2132(BUD))

(2017/C 366/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Forligsudvalgets fælles udkast og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæringer hertil (14195/2015 — C8-0353/2015),
 - der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, vedtaget af Kommissionen den 24. juni 2015 (COM(2015)0300),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016, vedtaget af Rådet den 4. september 2015 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 17. september 2015 (11706/2015 — C8-0274/2015),
 - der henviser til ændringsskrivelse nr. 1/2016 (COM(2015)0317) og 2/2016 (COM(2015)0513) til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016,
 - der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016 ⁽¹⁾ og de vedtagne budgetændringer,
 - der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvaret af økonomisk forvaltning ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 90 og 91,
 - der henviser til betænkning fra sin delegation til Forligsudvalget (A8-0333/2015),
1. godkender Forligsudvalgets fælles udkast, som samlet består af de følgende dokumenter:
- en oversigt over de budgetposter, der ikke er ændret, sammenlignet med budgetforslaget eller Rådets holdning
 - oversigter over tal efter udgiftsområder i den finansielle ramme
 - tal for hver enkelt budgetpost
 - et konsolideret dokument med tal og endelig tekst for alle budgetposter ændret i forbindelse med forliget;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0376.

⁽²⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Onsdag den 25. november 2015

2. bekræfter Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. bekræfter erklæringen om anvendelse af punkt 27 i den interinstitutionelle aftale;
 4. pålægger sin formand at fastslå, at Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2016 er endeligt vedtaget, og at drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 5. pålægger sin formand at sende denne lovgivningsmæssige beslutning til Rådet, Kommissionen, de øvrige institutioner og de berørte organer samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 25. november 2015

BILAG

ENDELIG 14.11.2015

Budget for 2016 — Fælles konklusioner

Disse fælles konklusioner omfatter følgende dele:

1. Budget for 2016
2. Budget for 2015 — Ændringsbudget nr. 8/2015
3. Fælles erklæringer

Oversigt

A. Budget for 2016

Bestanddelene i de fælles konklusioner er som følger:

- Det samlede niveau for forpligtelsesbevillinger på 2016-budgettet er sat til 155 004,2 mio. EUR. Dette giver en margin under FFR-lofterne for 2016 på i alt 2 331,4 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger.
- Det samlede niveau for betalingsbevillinger på 2016-budgettet er sat til 143 885,3 mio. EUR.
- Flexibilitetsinstrumentet for 2016 anvendes for et beløb på 1 506,0 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger for udgiftsområde 3 Sikkerhed og medborgerskab og for et beløb på 24,0 mio. EUR for udgiftsområde 4 Et globalt Europa.
- Betalingsbevillingerne for 2016, der vedrører anvendelsen af flexibilitetsinstrumentet i 2014, 2015 og 2016, anslås af Kommissionen til 832,8 mio. EUR.

B. Budget for 2015

Bestanddelene i de fælles konklusioner:

- Forslag til ændringsbudget nr. 8/2015 accepteres som foreslået af Kommissionen.

1. Budget for 2016

1.1. »Færdigbehandlede« budgetposter

Medmindre andet er anført nedenfor i disse konklusioner, bekræftes alle budgetposter, der ikke er ændret af enten Rådet eller Parlamentet, og de budgetposter, for hvilke Parlamentet accepterede Rådets ændringer i forbindelse med deres respektive behandling.

Forligsudvalget er for de øvrige budgetposter blevet enige om konklusionerne, der fremgår af afsnit 1.2 til 1.6 nedenfor.

1.2. Horisontale spørgsmål

Decentrale organer

EU's bidrag (i forpligtelsesbevillinger og i betalingsbevillinger) og antallet af stillinger i alle decentrale organer er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og nr. 2/2016 med de følgende justeringer, som Forligsudvalget nåede til enighed om:

- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen (gebyrfinansierede) til *Det Europæiske Kemikalieagentur* (ECHA biocider, + 3 stillinger) og nedskæring af bevillingerne med 1 350 000 EUR

Onsdag den 25. november 2015

- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen (gebyrfinansierede) til *Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur* (EASA, + 6 stillinger)
- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen (gebyrfinansierede) til *Det Europæiske Lægemiddelagentur* (EASA, + 3 stillinger)
- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen og relaterede bevillinger til *Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder* (ACER, + 5 stillinger og + 325 000 EUR)
- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen og relaterede bevillinger til *Agenturet for Grundlæggende Rettigheder* (FRA, + 2 stillinger og + 130 000 EUR)
- forhøjelse af stillinger i stillingsfortegnelsen og relaterede bevillinger til *Eurojust* (FRA, + 2 stillinger og + 130 000 EUR)
- forhøjelse af bevillingerne til *Den Europæiske Banktilsynsmyndighed* (EBA, + 928 000 EUR)
- nedsækning af bevillingerne til *Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed* (eu.LISA, + 260 000 EUR).

Forvaltningsorganer

EU's bidrag (i forpligtelsesbevillinger og i betalingsbevillinger) og antallet af stillinger i forvaltningsorganerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og nr. 2/2016.

Pilotprojekter/forberedende foranstaltninger

Der er opnået til enighed om en omfattende pakke af 89 pilotprojekter/forberedende foranstaltninger til et beløb på 64,9 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger som foreslået af Parlamentet.

Når et pilotprojekt eller en forberedende foranstaltning synes omfattet af et eksisterende retsgrundlag, kan Kommissionen foreslå overførsel af bevillinger til dette retsgrundlag for at fremme foranstaltningens gennemførelse.

Denne pakke overholder fuldt ud de lofter for pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, der er fastlagt i finansforordningen.

1.3. Udgiftsområder i den finansielle ramme — forpligtelsesbevillinger

Efter at have taget højde for ovennævnte konklusioner vedrørende »færdigbehandlede« budgetposter, organer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er Forligsudvalget nået til enighed om følgende:

Udgiftsområde 1a

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1 og 2/2016, der integrerer følgende justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

- Forpligtelser til »H2020« forhøjes med følgende fordeling:

i EUR				
Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. AES 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
02 04 02 01	Førerposition i rummet	158 446 652	159 792 893	1 346 241
02 04 02 03	Øget innovation i små og mellemstore virksomheder (SMV)	35 643 862	35 738 414	94 552

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
02 04 03 01	Udvikling af en ressourceeffektiv og klimarobust økonomi med en bæredygtig råstofforsyning	74 701 325	75 016 498	315 173
05 09 03 01	Sikring af tilstrækkelige forsyninger af sikre fødevarer af høj kvalitet og andre biobaserede produkter	212 854 525	214 205 269	1 350 744
06 03 03 01	Udvikle et ressourcebesparende, miljøvenligt, sikkert og integreret europæisk transportsystem	109 250 820	110 916 737	1 665 917
08 02 01 03	Styrkelse af europæiske forskningsinfrastrukturer, herunder e-infrastrukturer	183 108 382	183 905 321	796 939
08 02 02 01	Førerposition inden for nanoteknologi, avancerede materialer, laserteknologi, bioteknologi og avanceret produktions- og forarbejdningsteknologi	502 450 912	504 175 361	1 724 449
08 02 02 03	Øget innovation i små og mellemstore virksomheder (SMV)	35 967 483	36 120 567	153 084
08 02 03 01	Forbedring af alles sundhed og trivsel gennem hele livet	522 476 023	524 745 272	2 269 249
08 02 03 02	Sikring af tilstrækkelige forsyninger af sikre og sunde fødevarer af høj kvalitet og andre biobaserede produkter	141 851 093	142 233 804	382 711
08 02 03 03	Overgang til et pålideligt, bæredygtigt og konkurrencedygtigt energisystem	333 977 808	335 369 074	1 391 266

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
08 02 03 04	Udvikling af et europæisk transport-system, som er ressourceeffektivt, miljøvenligt, sikkert og problemfrit	330 992 583	331 555 393	562 810
08 02 03 05	Udvikling af en ressourceeffektiv og klimarobust økonomi med en bæredygtig råstofforsyning	283 265 173	284 530 369	1 265 196
08 02 03 06	Fremme af rummelige, innovative og sikre europæiske samfund	111 929 624	112 411 389	481 765
08 02 06	Videnskab med og for samfundet	53 267 640	53 497 266	229 626
09 04 01 01	Styrkelse af forskning i fremtidige og opdykkende teknologier	213 825 023	215 400 890	1 575 867
09 04 01 02	Styrkelse af europæiske forskningsinfrastruktur, herunder e-infrastruktur	97 173 367	97 889 261	715 894
09 04 02 01	Lederskab inden for informations- og kommunikationsteknologi	718 265 330	723 681 812	5 416 482
09 04 03 01	Forbedring af alles sundhed og trivsel gennem hele livet	117 323 526	118 188 002	864 476
09 04 03 02	Fremme af rummelige, innovative og sikre europæiske samfund	36 289 820	36 564 471	274 651
09 04 03 03	Fremme af sikre europæiske samfund	45 457 909	45 791 092	333 183
10 02 01	Horisont 2020 — kundestyret videnskabelig og teknisk støtte til Unionens politikker	24 646 400	25 186 697	540 297

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
15 03 05	Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi — Integrere videntrekantens tre elementer: vidergående uddannelse, forskning og innovation	219 788 046	224 938 881	5 150 835
18 05 03 01	Fremme af sikre europæiske samfund	134 966 551	136 092 171	1 125 620
32 04 03 01	Overgang til et pålideligt, bæredygtigt og konkurrencedygtigt energisystem	322 875 370	324 676 361	1 800 991
	I alt			31 828 018

— Forpligtelser til »Cosme« forhøjes med følgende fordeling:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
02 02 01	Fremme af iværksætterånd og forbedring af EU-virksomheders konkurrenceevne og markedsadgang	108 375 000	110 264 720	1 889 720
02 02 02	Bedre adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i form af egenkapital og lånefinansiering	160 447 967	172 842 972	12 395 005
	I alt			14 284 725

— Forpligtelser til »Erasmus+« forhøjes med følgende fordeling:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
15 02 01 01	Fremme af topkvalitet og samarbejde inden for uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet i Europa og af dets relevans for arbejdsmarkedet	1 451 010 600	1 457 638 273	6 627 673
	I alt			6 627 673

Onsdag den 25. november 2015

Som følge heraf og under hensyntagen til decentrale organer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 19 010,0 mio. EUR, hvilket ikke giver nogen margen under udgiftsloftet for udgiftsområde 1a, og anvendelsen af den samlede margen for forpligtelser med et beløb på 543 mio. EUR.

Udgiftsområde 1b

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1 og 2/2016.

Under hensyntagen til pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 50 831,2 mio. EUR, hvilket giver en margen på 5,8 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 1b.

Udgiftsområde 2

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1 og 2/2016 med en yderligere nedskæring på 140,0 mio. EUR som følge af EGFL's øgede formålsbestemte indtægter og en forhøjelse af budgetposten 11 06 62 01. Forligsudvalget er derfor nået til enighed om følgende:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
05 03 01 10	Grundbetalingsordningen	16 067 000 000	15 927 000 000	- 140 000 000
11 06 62 01	Videnskabelig rådgivning og viden	8 485 701	8 680 015	194 314
	I alt			- 139 805 686

Under hensyntagen til decentrale organer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 62 484,2 mio. EUR, hvilket giver en margen på 1 777,8 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 2.

Udgiftsområde 3

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1 og 2/2016, der integrerer følgende justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
09 05 05	Multimedieaktiviteter	24 186 500	26 186 500	2 000 000
17 04 01	Sikre en højere dyresundhedsstatus og et højt beskyttelsesniveau for dyr i Unionen	177 000 000	171 925 000	- 5 075 000
17 04 02	Sikre tidlig opdagelse af planteskadegørere og udryddelse af disse	14 000 000	12 000 000	- 2 000 000

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
17 04 03	Sikre en effektiv og pålidelig kontrol	50 401 000	47 401 000	- 3 000 000
17 04 04	Fond til hasteforanstaltninger vedrørende dyre- og plantesundhed	20 000 000	19 000 000	- 1 000 000
	I alt			- 9 075 000

Som følge heraf og under hensyntagen til decentrale organer, pilotprojekter og forberedende foranstaltninger og anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til migration fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 4 052,0 mio. EUR, hvilket ikke giver nogen margen under udgiftsloftet for udgiftsområde 3, og anvendelsen af 1 506,0 mio. EUR via fleksibilitetsinstrumentet.

Udgiftsområde 4

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringskrivelse nr. 1 og 2/2016, der integrerer følgende justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
13 07 01	Økonomisk støtte til fremme af den økonomiske udvikling af det tyrkisk-cypriotiske samfund	31 212 000	33 212 000	2 000 000
21 02 07 03	Menneskelig udvikling	161 633 821	163 633 821	2 000 000
21 02 07 04	Fødevarer- og ernæringssikkerhed og bæredygtigt landbrug	187 495 232	189 495 232	2 000 000
21 02 07 05	Migration og asyl	45 257 470	57 257 470	12 000 000
22 02 01 01	Støtte til politiske reformer og gradvis tilpasning til den gældende EU-ret	188 000 000	190 000 000	2 000 000
22 02 01 02	Støtte til økonomisk, social og territorial udvikling og gradvis tilpasning til gældende EU-ret	326 960 000	327 960 000	1 000 000

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
22 02 03 01	Støtte til politiske reformer og gradvis tilpasning til den gældende EU-ret	240 300 000	255 300 000	15 000 000
22 02 03 02	Støtte til økonomisk, social og territorial udvikling og gradvis tilpasning til gældende EU-ret	321 484 000	340 484 000	19 000 000
22 04 01 01	Middelhavslandene — god regeringsførelse, menneskerettigheder og mobilitet	135 000 000	144 000 000	9 000 000
22 04 01 02	Middelhavslandene — fattigdomsreduktion og bæredygtig udvikling	636 900 000	640 900 000	4 000 000
22 04 01 03	Middelhavslandene — tillidsskabelse, sikkerhed og forebyggelse og løsning af konflikter	116 000 000	131 000 000	15 000 000
22 04 01 04	Støtte til fredsprocessen og finansiel bistand til Palæstina og til De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge (UN-RWA)	272 100 000	290 100 000	18 000 000
22 04 02 03	Det østlige partnerskab — tillidsskabelse, sikkerhed og forebyggelse og løsning af konflikter	8 000 000	9 300 000	1 300 000
22 04 03 03	Støtte til anden form for naboskabs-samarbejde med deltagelse af flere lande — paraplyprogram	189 500 000	193 500 000	4 000 000
23 02 01	Ydelse af hurtig, effektiv og behovsbaseret humanitær bistand og fødevarebistand	1 035 818 000	1 061 821 941	26 003 941
	I alt			132 303 941

Onsdag den 25. november 2015

Som følge heraf og under hensyntagen til pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 9 167,0 mio. EUR, hvilket ikke giver nogen margen under udgiftsloftet for udgiftsområde 4, og anvendelsen af 24,0 mio. EUR via fleksibilitetsinstrumentet.

Udgiftsområde 5

Antallet af stillinger i institutionernes stillingsfortegnelse og de bevillinger, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og 2/2016 godkendes med følgende undtagelser:

- Europa-Parlamentets behandling er godkendt med en reduktion på 9 stillinger;
- Rådets behandling er godkendt;
- Domstolen, som tildeles 7 yderligere stillinger (+ 300 000 EUR);
- Europa-Parlamentets behandling af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget er godkendt.

Det forventes, at Kommissionen den 26. november 2015 godkender rapporten om den budgetmæssige virkning af ajourføring af vederlagene, som vil have tilbagevirkende kraft fra den 1. juli 2015 for aflønningen af personale i alle EU-institutioner og for pensioner.

Som følge heraf og under hensyntagen til pilotprojekter og forberedende foranstaltninger fastsættes det aftalte niveau for forpligtelser til 8 935,2 mio. EUR, hvilket giver en margen på 547,8 mio. EUR under udgiftsloftet for udgiftsområde 5.

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

Forpligtelsesbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændrings-skrivelse nr. 1 og 2/2016, herunder anvendelsen af 50 mia. EUR fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til betaling af forskud.

1.4. Betalingsbevillinger

Det samlede niveau for betalingsbevillinger på 2016-budgettet er sat til 143 885,3 mio. EUR, herunder 832,8 mio. EUR i forbindelse med anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet.

Fordelingen af betalingsbevillingerne er fastsat på det niveau, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og 2/2016, der integrerer følgende justeringer, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget:

1. Der tages først hensyn til det niveau, der er opnået enighed om, for forpligtelsesbevillinger for ikke-opdelte bevillinger, for hvilke niveauet af betalingsbevillinger svarer til niveauet af forpligtelser. Dette omfatter også de decentrale organer, for hvilke EU's bidrag i betalingsbevillinger er sat til det i del 1.2 ovenfor foreslåede niveau. Den kombinerede virkning er en nedskæring på 140,0 mio. EUR.
2. Betalingsbevillingerne til alle nye pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er fastsat til 50 % af de hertil svarende forpligtelsesbevillinger eller på Parlamentets foreslåede niveau, hvis dette er lavere. I tilfælde af forlængelser af *eksisterende* pilotprojekter og forberedende foranstaltninger er niveauet for betalingsbevillinger det niveau, der er fastsat i budgetforslaget plus 50 % af de hertil svarende nye forpligtelsesbevillinger, eller det af Parlamentet foreslåede niveau, hvis dette er lavere. Den kombinerede virkning er en nedskæring på 29,5 mio. EUR.

Onsdag den 25. november 2015

3. Udgifterne til betalingsbevillinger nedskæres med 460,1 mio. EUR som følger:

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
02 05 01	Udvikling og levering af globale satellitbaserede radionavigationsinfrastrukturer og -tjenester (Galileo) senest i 2020	308 000 000	297 000 000	- 11 000 000
02 05 02	Levering af satellittjenester til forbedring af GPS-systemet og gradvis dækning af det samlede område, som indgår i Den Europæiske Konference for Civil Luftfart (ECAC), senest i 2020 (Egnos)	215 000 000	207 000 000	- 8 000 000
02 05 51	Afslutning af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo)	17 000 000	16 000 000	- 1 000 000
02 06 01	Levering af operationelle tjenester ud fra rumbaserede observationer og in situ-data (Copernicus)	125 000 000	121 000 000	- 4 000 000
02 06 02	Opbygning af en uafhængig europæisk jordobservationskapacitet (Copernicus)	475 000 000	459 000 000	- 16 000 000
04 02 19	Afslutning af Den Europæiske Socialfond — regional konkurrenceevne og beskæftigelse (2007-2013)	1 130 000 000	1 109 595 811	- 20 404 189
04 02 61	Den Europæiske Socialfond — overgangsregioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	930 000 000	927 965 850	- 2 034 150
04 02 62	Den Europæiske Socialfond — mere udviklede regioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	2 200 000 000	2 178 091 258	- 21 908 742
04 02 63 01	Den Europæiske Socialfond — operationel teknisk bistand	12 000 000	7 200 000	- 4 800 000

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
05 04 05 01	Programmer for udvikling af landdistrikter	3 268 000 000	3 235 000 000	- 33 000 000
05 04 60 01	Fremme af en bæredygtig udvikling af landdistrikterne, en mere territorialt og miljømæssigt afbalanceret, klimavenlig, resistent og innovativ landbrugssektor i Unionen	8 574 000 000	8 487 000 000	- 87 000 000
13 03 18	Afslutning af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — regional konkurrenceevne og beskæftigelse	2 345 348 000	2 302 998 509	- 42 349 491
13 03 61	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — overgangsregioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	1 863 122 000	1 860 036 800	- 3 085 200
13 03 62	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — mere udviklede regioner — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	2 775 630 000	2 750 605 336	- 25 024 664
13 03 64 01	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — europæisk territorialt samarbejde	328 430 000	284 930 000	- 43 500 000
13 03 65 01	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — operationel teknisk bistand	66 215 941	57 415 941	- 8 800 000
13 03 66	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) — innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling	53 149 262	48 649 262	- 4 500 000
13 04 01	Afslutning af samhørighedsfondsprojekter (før 2007)	90 000 000	70 000 000	- 20 000 000
13 04 60	Samhørighedsfonden — målet om investeringer i vækst og beskæftigelse	4 100 000 000	4 077 806 436	- 22 193 564

Onsdag den 25. november 2015

i EUR

Budgetpost	Navn	BF 2016 (inkl. ÆS 1 & 2)	Budget for 2016	Forskel
13 04 61 01	Samhørighedsfonden — operationel teknisk bistand	22 106 496	20 606 496	- 1 500 000
32 05 01 02	Opførelse, drift og udnyttelse af ITER-anlæggene — Det Europæiske Fællesforetagende for ITER — energi fra fusion (F4E)	150 000 000	131 000 000	- 19 000 000
32 05 51	Afslutning af Det Europæiske Fællesforetagende for ITER — energi fra fusion (F4E) (2007-2013)	350 000 000	289 000 000	- 61 000 000
	I alt			- 460 100 000

4. Det kombinerede niveau af betalingsbevillinger, der er fastsat i punkt 1-3 ovenfor, er 570,6 mio. EUR lavere end foreslået af Kommissionen i dets budgetforslag som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og 2/2016 for de pågældende udgiftsposter.

1.5. Budgetanmærkninger

De ændringer, som Europa-Parlamentet eller Rådet har foretaget i budgetanmærkningernes ordlyd, godkendes, for så vidt, at de ikke ændrer eller udvider det eksisterende retsgrundlags anvendelsesområde, påvirker institutionernes administrative uafhængighed eller ikke kan dækkes af disponible midler (som anført i bilaget til skrivelsen om gennemførligheden).

1.6. Nye budgetposter

Medmindre andet er anført nedenfor i de fælles konklusioner, som der blev opnået enighed om i Forligsudvalget eller i fællesskab af budgetmyndighedens to parter i deres respektive behandling, vil budgetkontoplanen, Kommissionen foreslog i budgetforslaget som ændret ved ændringsskrivelse nr. 1 og 2/2016 forblive uændret med undtagelse af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger og opdelingen af artikel 18 04 01 det europæiske borgerinitiativ i to poster: 18 04 01 01 Europa for Borgerne — Styrkelse af historiebevidstheden og fremme af kapaciteten til aktivt medborgerskab på EU-plan og 18 04 01 02 Det europæiske borgerinitiativ.

2. Budget for 2015

Forslag til ændringsbudget (F/ÆB) nr. 8/2015 godkendes som foreslået af Kommissionen.

3. Fælles erklæringer

3.1. Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen minder om, at nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden fortsat er et fælles politisk mål, som har høj prioritet, og med henblik herpå bekræfter de deres vilje til at gøre bedst mulig brug af de budgetmæssige midler, der er til rådighed, for at nå det, især ungdomsbeskæftigelsesinitiativet.

Onsdag den 25. november 2015

De minder om, at i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 udgør »Disponible margener under FFR-lofterne for forpligtelsesbevillinger for årene 2014-2017 [...] en samlet FFR-margen for forpligtelser, der stilles til rådighed ud over de i FFR'en fastsatte lofter for årene 2016-2020 til politiske mål vedrørende vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsbeskæftigelse.«

I forbindelse med midtvejsgennemgangen/-revisionen af FFR vil Kommissionen gøre status over resultaterne af evalueringen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, om nødvendigt ledsaget af forslag til fortsættelse af initiativet indtil 2020.

Rådet og Parlamentet påtager sig hurtigt at behandle forslag, som Kommissionen fremsætter i denne henseende.

3.2. Fælles erklæring om et betalingsoverslag for 2016-2020

På grundlag af den eksisterende aftale om en betalingsplan for 2015-2016 anerkender Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet for at afvikle efterslæbet af udestående betalingsanmodninger fra samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 og for at forbedre overvågningen af efterslæb af ubetalte regninger inden for alle udgiftsområder. De gentager deres tilsagn om at hindre en lignende ophobning af efterslæb i fremtiden, blandt andet gennem oprettelse af et system for tidlig varsling.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vil gennem hele året aktivt overvåge situationen med hensyn til gennemførelsen af budgettet for 2016 i overensstemmelse med den aftalte betalingsplan; navnlig de bevillinger, der er opført i budgettet for 2016, vil give Kommissionen mulighed for at nedbringe efterslæbet af udestående betalingsanmodninger ved årets udgang fra samhørighedsprogrammerne for 2007-2013 til et niveau på omkring 2 mia. EUR inden udgangen af 2016.

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vil fortsat gøre status over betalingsgennemførelse og ajourførte overslag på særlige interinstitutionelle møder i overensstemmelse med punkt 36 i bilaget til den interinstitutionelle aftale; der bør afholdes mindst tre møder i 2016 på politisk plan.

I denne forbindelse minder Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at disse møder også bør omhandle overslag på længere sigt over den forventede udvikling i betalinger indtil udgangen af FFR for 2014-2020.

3.3. Erklæring fra Europa-Parlamentet om anvendelse af punkt 27 i den interinstitutionelle aftale

Europa-Parlamentet forpligter sig til at fortsætte reduktionen af det samlede antal stillinger i sin stillingsfortegnelse og afslutte den i 2019 i henhold til følgende tidsplan, idet der tages hensyn til, at en nettoreduktion på 18 stillinger finder sted i 2016:

Årlig nettoreduktion i det samlede antal godkendte stillinger i Europa-Parlamentets stillingsfortegnelse sammenlignet med det foregående år

Resterende reduktion for at nå målet på 5 % ⁽¹⁾	2017	2018	2019	2017-2019
179	-60	-60	-59	-179

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet mener, at reduktionen på 5 % ikke omfatter de politiske gruppers midlertidige stillinger, der fremgår af dets stillingsfortegnelse.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA